

**ДРОГОБИЦЬКИЙ ДЕРЖАВНИЙ ПЕДАГОГІЧНИЙ УНІВЕРСИТЕТ
ІМЕНІ ІВАНА ФРАНКА**

Кваліфікаційна наукова
праця на правах рукопису

КОЗИР ЮРІЙ РУСЛАНОВИЧ

УДК 336.717: (339) 72

Дисертація

**ДЕРЖАВНЕ РЕГУЛЮВАННЯ РОЗВИТКУ РИНКУ
ЕЛЕКТРОННИХ ПЛАТЕЖІВ**

Спеціальність 051 – економіка

Подається на здобуття наукового ступеня доктора філософії.

Дисертація містить результати власних досліджень. Використання ідей, результатів і текстів інших авторів мають посилання на відповідне джерело.

_____ **Юрій КОЗИР**

Науковий керівник: **Рибчук Анатолій Васильович, д.е.н., професор**

Дрогобич – 2026

ЗМІСТ

АНОТАЦІЯ.....	3
ВСТУП.....	17
РОЗДІЛ 1. ТЕОРЕТИКО-МЕТОДОЛОГІЧНІ ЗАСАДИ	
РЕГУЛЮВАННЯ РИНКУ ЕЛЕКТРОННИХ ПЛАТЕЖІВ.....	26
1.1. Економічний зміст поняття «електронний платіж» та роль електронних розрахунків в економіці.....	26
1.2. Класифікація форм електронних платежів.....	43
1.3. Фактори розвитку ринку електронних платежів та підходи до його державного регулювання.....	62
Висновки до розділу 1.....	78
РОЗДІЛ 2. АНАЛІЗ СТАНУ РОЗВИТКУ ТА ДЕРЖАВНОГО	
РЕГУЛЮВАННЯ РИНКУ ЕЛЕКТРОННИХ ПЛАТЕЖІВ В УКРАЇНІ...82	
2.1. Сучасні тенденції розвитку ринку електронних платежів в Україні.....	82
2.2. Аналіз чинників розвитку ринку електронних платежів в Україні.....	107
2.3. Характеристика державного регулювання розвитку ринку електронних платежів в Україні.....	139
РОЗДІЛ 3. СТРАТЕГІЧНІ ІМПЕРАТИВИ ТА ІНСТРУМЕНТАРІЙ	
РОЗВИТКУ РИНКУ ЕЛЕКТРОННИХ ПЛАТЕЖІВ В УКРАЇНІ.....162	
3.1. Стратегічні пріоритети та системний підхід до державної політики розвитку ринку електронних платежів.....	162
3.2. Комплексна модель розвитку ринку електронних платежів: технологічні, інституційні та поведінкові чинники.....	184
3.3. Інструментарій підвищення ефективності державного регулювання розвитку ринку електронних платежів в умовах воєнного та повоєнного відновлення.....	206
Висновки до розділу 3.....	230
ВИСНОВКИ.....	233
СПИСОК ДЖЕРЕЛ ІНФОРМАЦІЇ.....	239
ДОДАТКИ.....	264

АНОТАЦІЯ

Козир Ю. Р. Державне регулювання розвитку ринку електронних платежів. – Кваліфікаційна наукова праця на правах рукопису.

Дисертація на здобуття ступеня доктора філософії за спеціальністю 051 – економіка. – Дрогобицький державний педагогічний університет імені Івана Франка, Дрогобич, 2026.

Дисертацію присвячено обґрунтуванню теоретико-методологічних і прикладних інструментів та засобів державного регулювання розвитку ринку електронних платежів в Україні.

Об'єктом дослідження є процеси розвитку ринку електронних платежів в Україні.

Предметом дослідження є теоретико-методологічний базис дослідження, методичний інструментарій аналізування, інструменти та засоби державного регулювання розвитку ринку електронних платежів в Україні.

Узагальнено економічний зміст поняття «електронний платіж» та охарактеризовано роль електронних розрахунків в економіці. Розвинено концептуальні положення ролі ринку електронних платежів у національній економіці шляхом переходу від його традиційного розуміння як інфраструктурного механізму забезпечення безготівкових розрахунків до трактування як системоутворювального чинника економічного розвитку та економічної безпеки держави, що проявляється у виокремленні системної сукупності завдань цього ринку для цілей розвитку і для забезпечення економічної безпеки за макроекономічним, фінансовим, зовнішньоекономічним, соціально-демографічним, виробничо-ресурсним та інвестиційно-інноваційним компонентами, що дозволяє підвищити узгодженість і результативність стратегічної державної політики у сфері електронних платежів

Розроблено класифікацію форм електронних платежів, зокрема, на

протизагу найбiльш уживаним у науковiй та практичнiй площинi формам (банкiвськi платiжнi картки, iнтернет- та мобiльнi платежi, електроннi гаманцi), розроблено розлогу типологiю форм електронних платежiв, у межах якої форми, типи i види електронних платежiв систематизовано за групами: за технiчним походженням електронних платежiв, за видом електронного носiя електронних грошей, за типом платiжної системи, за основними технологiями цифрових платежiв, за пiдходом до управлiння, за механiзмом проведення електронних платежiв тощо; такий пiдхiд забезпечує методико-прикладнi переваги у виглядi пiдвищення повноти iдентифiкацiї сучасних i новiтнiх платiжних iнструментiв, розширення аналiтичних можливостей оцiнювання розвитку ринку електронних платежiв та обгрунтування диференцiйованих iнструментiв державної полiтики його регулювання

Визначено фактори розвитку ринку електронних платежiв та узагальнено пiдходи до його державного регулювання. Удосконалено теоретико-методичнi засади державного регулювання розвитку ринку електронних платежiв шляхом визначення провiдних предметiв державного впливу та їх структурування у домiнанти поступу ринку за трьома взаємопов'язаними контурами – (1) iнфраструктурно-технiчним i технологiчного забезпечення суб'єктiв ринку, (2) ринкового середовища та (3) регулювання розвитку ринку, поєднання яких дозволяє сформуванати цiлiсний системний пiдхiд до державної полiтики, забезпечити узгодженiсть регуляторних, iнституцiйних i технологiчних рiшень та бiльш повно й точно iдентифiкувати регулюючi фактори розвитку ринку електронних платежiв у сучасних умовах.

Здiйснено аналiз стану та тенденцiй розвитку ринку електронних платежiв в України. Запропоновано методичний пiдхiд до аналiзу динамiки платiжної поведiнки шляхом розробки моделi монiторингу на основi деталiзованих перiодичних даних (квартальних, дев'ятимiсячних), яка дозволяє iдентифiкувати промiжну динамiку, виявляти короткостроковi

коливання та оцінювати темпи проникнення цифрових рішень у щоденні практики населення, а також забезпечує вищу точність у верифікації гіпотез щодо еластичності платіжної поведінки в умовах макроекономічної турбулентності; впровадження розробленої моделі дозволило встановити кореляцію між стійкістю безготівкових розрахунків та адаптивністю фінансової інфраструктури до викликів воєнного часу.

Встановлено, що системна цифровізація платіжного середовища в Україні є ключовим чинником забезпечення фінансової стійкості та інклюзії в умовах високої турбулентності. Ефективна взаємодія банківського та небанківського секторів, підкріплена цілеспрямованою державною політикою, дозволила не лише адаптуватися до кризових викликів, але й створити потужне підґрунтя для подальшого розвитку безготівкової економіки. Трансформація платіжного ринку демонструє зміну ролі платіжної картки, яка з інструменту лише для споживання еволюціонує в універсальний інструмент для комплексного управління особистими фінансами та міжкористувацьких розрахунків, що сприяє підвищенню прозорості фінансових операцій та зменшенню тіньового сектору економіки.

Комплексно оцінено взаємозв'язки між розвитком платіжної інфраструктури, кібербезпекою, соціально-економічними, поведінковими та конкурентними чинниками і часткою безготівкових розрахунків в Україні. Застосовано інтегрований економетричний підхід, що поєднує методи множинної регресії та векторної авторегресії (VAR) для аналізу впливу цих факторів на динаміку платіжного ринку з урахуванням особливостей сучасного українського контексту. Практичне значення наукових результатів полягає у розробці рекомендацій для політиків і регуляторів щодо формування ефективної стратегії розвитку електронних платежів. Виявлено, що комплексне стимулювання розвитку платіжної інфраструктури, підвищення кібербезпеки та створення конкурентного ринкового середовища є ключовими пріоритетами, які забезпечать послідовне зростання безготівкових операцій і сприятимуть цифровізації національної економіки.

Ідентифіковано чинники розвитку ринку електронних платежів в Україні. Зокрема, розроблено й апробовано комплексний економетричний підхід, що поєднує множинний регресійний аналіз та модель векторної авторегресії для дослідження впливу платіжної інфраструктури, кібербезпеки, соціально-економічних та поведінкових чинників на розвиток ринку безготівкових розрахунків, комплексної взаємодії факторів динаміки безготівкових платежів, а також впливу конкурентних чинників на частку безготівкових розрахунків шляхом інтеграції індексу концентрації ринку, частки домінуючого платіжного оператора, макроекономічних показників та рівня транзакційних комісій, що є важливим для удосконалення антимонопольної та регуляторної політики у сфері розвитку платіжних послуг в Україні.

Охарактеризовано практику державного регулювання розвитку ринку електронних платежів в Україні. Розроблено методико-інституційні засоби регулювання ринку електронних платежів, а саме, на відміну від існуючих підходів, які переважно розглядають розвиток платіжних систем у стабільних умовах або зосереджуються на технологічних аспектах, запропоновано підхід до аналізування адаптивного характеру та здатності до оперативної трансформації ринку електронних платежів в критично складних умовах повномасштабної війни у відповідь на безпрецедентні зовнішні шоки, що дозволило виявити специфіку функціонування та регулювання досліджуваного ринку в умовах довготривалої воєнної кризи, показати як Закони України «Про платіжні послуги», «Про віртуальні активи» та численні підзаконні акти НБУ не лише забезпечили стійкість платіжної системи, а й виступили каталізаторами її прискореної цифровізації, що є відмінною рисою розвитку ринку електронних платежів у країнах з воєнним конфліктом

Обґрунтовано стратегічні пріоритети та розроблено системний підхід до державної політики розвитку ринку електронних платежів. Визначено науково-прикладні положення стратегування та застосування системного

підходу до державної політики розвитку ринку електронних платежів за рахунок системної інтеграції інфраструктурних, технологічних, регуляторних, поведінкових та безпекових чинників для формування комплексної стратегії державного регулювання ринку в умовах воєнного та поствоєнного періоду через врахування відкладених ефектів інвестицій, міжнародної допомоги, старіння інфраструктури, кіберзагроз і регуляторних затримок, що відрізняється від попередніх методик, які не враховували відкладені та мультиплікаційні ефекти, і яка дозволяє точніше прогнозувати інтегральний показник безготівковості та своєчасно коригувати державні пріоритети.

Визначено інструментарій підвищення ефективності державного регулювання розвитку ринку електронних платежів в умовах воєнного та повоєнного відновлення. Обґрунтовано сукупність проактивних економічних стимулів підтримки стратегічних інновацій (включаючи *CBDC*, цифрову ідентичність та інтеграцію платіжного ринку України у *SEPA* й *EPI*) шляхом інтеграції програм державного стимулювання, фінансування *FinTech*-проектів, зміцнення технологічної зрілості та довгострокової конкурентоспроможності ринку для формування адаптивних сценаріїв регулювання досліджуваного ринку

Ключові слова: Україна, державне регулювання, ринок електронних платежів, інструменти державної політики, Національний банк України, електронні платіжні системи, безготівкові розрахунки, електронні гроші, цифрова трансформація економіки, фінансові технології (*FinTech*), платіжна інфраструктура, мобільні платежі, цифрові розрахунки, відкритий банкінг, кібербезпека фінансових операцій, європейський фінансовий простір.

ANNOTATION

Kozyr Yu. R. State Regulation of the development of the Electronic Payments Market. – Qualifying scientific work submitted as a manuscript.

Dissertation for the degree of Doctor of Philosophy in specialty 051 – Economics. – Drohobych Ivan Franko State Pedagogical University, Drohobych, 2026.

The dissertation is devoted to substantiating the theoretical, methodological, and applied instruments and tools of state regulation of the development of the electronic payments market in Ukraine.

The object of the study is the processes of development of the electronic payments market in Ukraine. The subject of the study is the theoretical and methodological basis of research, the methodological toolkit for analysis, as well as the instruments and means of state regulation of the development of the electronic payments market in Ukraine.

The economic content of the concept of «electronic payment» is generalized and the role of electronic settlements in the economy is characterized. The conceptual provisions regarding the role of the electronic payments market in the national economy are further developed through a transition from its traditional interpretation as an infrastructural mechanism for ensuring cashless settlements to its understanding as a system-forming factor of economic development and the economic security of the state. This role is manifested in the identification of a systemic set of tasks of this market aimed at development and at ensuring economic security across macroeconomic, financial, foreign economic, socio-demographic, production-resource, and investment-innovation components, which makes it possible to enhance the coherence and effectiveness of strategic state policy in the field of electronic payments.

A classification of forms of electronic payments has been developed. In contrast to the most commonly used forms in scientific and practical discourse (bank payment cards, Internet and mobile payments, electronic wallets), an

extensive typology of electronic payment forms has been proposed, within which the forms, types, and kinds of electronic payments are systematized by groups according to the technical origin of electronic payments, the type of electronic money carrier, the type of payment system, the core digital payment technologies, management approaches, the mechanism of executing electronic payments, and others. This approach provides methodological and applied advantages by increasing the completeness of identification of modern and emerging payment instruments, expanding the analytical capabilities for assessing the development of the electronic payments market, and substantiating differentiated instruments of state policy for its regulation.

The factors of development of the electronic payments market are identified and approaches to its state regulation are generalized. The theoretical and methodological foundations of state regulation of the development of the electronic payments market are improved by defining the key objects of state influence and structuring them into dominant drivers of market progress across three interrelated contours: (1) infrastructural, technical, and technological support of market participants, (2) the market environment, and (3) regulation of market development. The combination of these contours makes it possible to form an integral systemic approach to state policy, ensure the coherence of regulatory, institutional, and technological decisions, and more fully and accurately identify the regulatory factors influencing the development of the electronic payments market under contemporary conditions.

An analysis of the current state and development trends of the electronic payments market in Ukraine has been conducted. A methodological approach to analyzing the dynamics of payment behavior is proposed through the development of a monitoring model based on detailed periodic data (quarterly and nine-month data), which makes it possible to identify intermediate dynamics, detect short-term fluctuations, and assess the pace of penetration of digital solutions into everyday practices of the population. This approach also provides higher accuracy in verifying hypotheses regarding the elasticity of payment behavior under conditions

of macroeconomic turbulence. The implementation of the developed model made it possible to establish a correlation between the resilience of cashless settlements and the adaptability of financial infrastructure to the challenges of wartime conditions.

It is established that the systemic digitalization of the payment environment in Ukraine is a key factor in ensuring financial resilience and inclusion under conditions of high turbulence. Effective interaction between the banking and non-banking sectors, supported by targeted state policy, has made it possible not only to adapt to crisis challenges but also to create a solid foundation for the further development of the cashless economy. The transformation of the payment market demonstrates a change in the role of the payment card, which evolves from an instrument used solely for consumption into a universal tool for comprehensive personal finance management and peer-to-peer settlements, thereby contributing to increased transparency of financial transactions and a reduction in the shadow sector of the economy.

The interrelationships between the development of payment infrastructure, cybersecurity, socio-economic, behavioral, and competitive factors, and the share of cashless transactions in Ukraine are comprehensively assessed. An integrated econometric approach is applied, combining multiple regression methods and vector autoregression (VAR) to analyze the impact of these factors on the dynamics of the payment market, taking into account the specific features of the contemporary Ukrainian context. The practical significance of the scientific results lies in the development of recommendations for policymakers and regulators regarding the formation of an effective strategy for the development of electronic payments. It is revealed that comprehensive stimulation of payment infrastructure development, enhancement of cybersecurity, and the creation of a competitive market environment are key priorities that will ensure the consistent growth of cashless operations and contribute to the digitalization of the national economy.

The factors driving the development of the electronic payments market in Ukraine are identified. In particular, a comprehensive econometric approach has

been developed and tested, combining multiple regression analysis and a vector autoregression model to study the impact of payment infrastructure, cybersecurity, socio-economic, and behavioral factors on the development of the cashless payments market, the complex interaction of factors shaping the dynamics of cashless payments, as well as the influence of competitive factors on the share of cashless transactions through the integration of market concentration indices, the share of the dominant payment operator, macroeconomic indicators, and the level of transaction fees. This is important for improving antitrust and regulatory policy in the field of payment services development in Ukraine.

The practice of state regulation of the development of the electronic payments market in Ukraine is characterized. Methodological and institutional tools for regulating the electronic payments market are developed. In contrast to existing approaches, which mainly consider the development of payment systems under stable conditions or focus on technological aspects, an approach is proposed to analyze the adaptive nature and capacity for rapid transformation of the electronic payments market under critically complex conditions of a full-scale war in response to unprecedented external shocks. This made it possible to identify the specific features of the functioning and regulation of the market under study during a prolonged military crisis and to demonstrate how the Laws of Ukraine «On Payment Services», «On Virtual Assets» and numerous subordinate acts of the National Bank of Ukraine not only ensured the resilience of the payment system but also acted as catalysts for its accelerated digitalization, which is a distinctive feature of the development of the electronic payments market in countries experiencing military conflict.

Strategic priorities are substantiated and a systemic approach to state policy for the development of the electronic payments market is developed. Scientific and applied provisions for strategizing and applying a systemic approach to state policy for the development of the electronic payments market are defined through the systemic integration of infrastructural, technological, regulatory, behavioral, and security factors to form a comprehensive strategy of state regulation of the market

under wartime and post-war conditions. This is achieved by taking into account delayed effects of investments, international assistance, infrastructure aging, cyber threats, and regulatory delays, which distinguishes this approach from previous methodologies that did not consider delayed and multiplicative effects and allows for more accurate forecasting of an integrated cashlessness indicator and timely adjustment of state priorities.

An instrumentarium for increasing the effectiveness of state regulation of the development of the electronic payments market under conditions of wartime and post-war recovery is defined. A set of proactive economic incentives for supporting strategic innovations (including central bank digital currency (CBDC), digital identity, and integration of Ukraine's payment market into SEPA and EPI) is substantiated through the integration of state incentive programs, financing of FinTech projects, strengthening technological maturity, and enhancing the long-term competitiveness of the market in order to form adaptive regulatory scenarios for the development of the market under study.

Keywords: Ukraine, state regulation, electronic payments market, state policy instruments, National Bank of Ukraine, electronic payment systems, cashless payments, electronic money, digital transformation of the economy, financial technologies (FinTech), payment infrastructure, mobile payments, digital payments, open banking, cybersecurity of financial transactions, European financial space.

СПИСОК ОПУБЛІКОВАНИХ ПРАЦЬ ЗА ТЕМОЮ ДИСЕРТАЦІЇ

Статті у наукових фахових виданнях

1. Козир Ю. Р., Рибчук А. В. Стратегічні вектори державної політики розвитку ринку електронних платежів в Україні. *Національні інтереси України*. 2026 № 1. С. 937–946. (Наукометричні бази: Index Copernicus, Google Scholar, Research Bible). (0,8 д.а.; авторський внесок: обґрунтування стратегічних векторів державної політики розвитку ринку електронних платежів в Україні – 0,5 д.а). DOI: <https://doi.org/10.52058/3041-1793-2026->

1(18)-935-946

2. Козир Ю. Р., Рибчук А. В. Системність інструментів державної політики активізації українського ринку електронних платежів. *Наукові перспективи*. 2026, № 1. С. 1027–1037. (Наукометричні бази: Crossref). (0,8 д.а.; авторський внесок: визначено інструментарій державної політики розвитку ринку електронних платежів в Україні – 0,5 д.а). [https://doi.org/10.52058/2708-7530-2026-1\(67\)-1024-1037](https://doi.org/10.52058/2708-7530-2026-1(67)-1024-1037)

3. Козир Ю. Р. Теоретичні засади державного регулювання національного ринку електронних платежів. *Економічні горизонти*. 2025, №3. С. 64-71. (Наукометричні бази: Open Journal Systems). (0,48 д. а.). DOI: 10.31499/2616-5236.2(31).2025.328919.

4. Козир Ю. Р., Рибчук А. В. Динаміка розвитку платіжного ринку в Україні. *Економічний простір*. 2025, № 205. С. 219-224. (Наукометричні бази: Index Copernicus, Google Scholar, Crossref, Open Ukrainian Citation Index). (0,64 д. а.; авторський внесок: аналіз сучасних трендів розвитку платіжного ринку в Україні – 0,4 д.а). DOI: <https://doi.org/10.30838/EP.205.219-224>

5. Козир Ю. Р. Еволюція нормативно-правового регулювання розвитку ринку електронних платежів в Україні. *Ефективна економіка*. 2025, № 9. (Наукометричні бази: Index Copernicus, Google Scholar). (0,61 д. а.). DOI: <http://doi.org/10.32702/2307-2105.2025.9.8>.

6. Козир Ю. Р. Електронні гроші як елемент національної платіжної системи. *Інвестиції: практика та досвід*. 2024, № 16. С. 221-225. (Наукометричні бази: Index Copernicus, Google Scholar). (0,51 д. а.). DOI: 10.32702/2306-6814.2024.16.221.

7. Козир Ю. Р. Цифрові розрахункові послуги в системі конкурентних переваг національного ринку електронних платежів. *Агросвіт*. 2024, № 21. С. 156-162. (Наукометричні бази: Index Copernicus, Google Scholar). (0,57 д. а.). DOI: 10.32702/2306-6792.2024.21.156.

8. Козир Ю. Р., Рибчук А. В. Перспективи використання банківських електронних засобів платежу. *Бізнес Інфор*. 2023, № 2. С. 216-222.

(Наукометричні бази: Ulrichsweb Global Serials Directory; Research Papers in Economics; Index Copernicus). (0,5 д. а.; авторський внесок: обґрунтування перспектив розвитку банківських електронних засобів платежу в Україні – 0,3 д.а). DOI: <https://doi.org/10.32983/2222-4459-2023-2-216-222>.

Публікації за матеріалами конференцій

9. Козир Ю. Р. Необхідність державного регулювання ринку електронних платежів. Теорія модернізації в контексті сучасної світової науки : матер. IV міжнар. наук. конфер. Вінниця: ТОВ «УКРЛОГОС Груп, 2025. С.139-142. (0, 2 д. а.).

10. Козир Ю. Р. Цифровізація як фактор конкурентоспроможності національної платіжної системи. Modern directions and movements in science : матер. V міжнар. наук.-практ. конфер. Люксембург. 2025. С. 33-35. (0,15 д. а.).

11. Козир Ю. Р. Структура суб'єктів ринку електронних платежів в Україні. Міжгалузеві диспути: динаміка та розвиток сучасних наукових досліджень : матер. VII міжнар. наук. конфер. Полтава : Міжнародний центр наукових досліджень. 2025. С.137-139. (0,15 д. а.).

12. Козир Ю. Р. Державні інструменти мінімізації впливу ризиків на ефективність ринку електронних платежів в Україні. Ефективні механізми господарювання в контексті сучасної економічної теорії : матер. міжнар. наук.-практ. конфер. ЛьвівТорунь : Liha-Pres, 2025. С.48-51. (0,2 д. а.).

13. Козир Ю. Р. Переваги та ризики удосконалення національного ринку електронних платежів. Модернізація економіки: сучасні реалії, прогнозні сценарії та перспективи розвитку : матер. VII міжнар. наук.-практ. конфер. Херсон – Хмельницький. 2025. С. 509-511. (0,15 д. а.).

14. Козир Ю. Р. Блокчейн-технології як інструмент розвитку ринку електронних платежів в Україні. Актуальні проблеми сучасної науки : матер. XII міжнар. наук.-практ. конфер. Дрогобич : Редакційно-видавничий відділ ДДПУ імені Івана Франка, 2025. С. 601-602. (0,15 д. а.).

15. Козир Ю. Р. Державна політика розвитку ринку електронних платежів у воєнний та повоєнний періоди. *Advanced Discoveries of Modern Science: Experience, Approaches and Innovations* : матер. IX міжнар. наук. та теор. конфер. Амстердам, Нідерланди. 2025. С. 92–94. (0,15 д. а.).

16. Козир Ю. Р. Система чинників розвитку українського ринку електронних платежів. Традиційні та інноваційні підходи до наукових досліджень : матер. X міжнар. наук. конфер. Луцьк. 2025. С. 62–64. (0,15 д. а.).

17. Козир Ю. Р. Напрями розвитку ринку електронних платежів в Україні. Глобальні виклики та інновації: шляхи розвитку сучасної науки : матер. V міжнар. наук. конфер. Одеса. 2026. С. 74-76. (0,15 д. а.).

18. Козир Ю. Р. Передумови функціонування електронних платіжних систем. Модернізація економіки: сучасні реалії, прогнозні сценарії та перспективи розвитку : матер. V міжнар. наук.-практ. конфер. Херсон – Хмельницький. 2023. С. 502-504. (0,15 д. а.).

19. Козир Ю. Р. Модернізація платіжних систем. Актуальні проблеми обліково – аналітичного процесу в управлінні підприємницькою діяльністю : матер. XI міжнар. наук.-практ. Інтернет-конфер. Мукачєво. 2023. С. 227-229. (0,15 д. а.).

20. Козир Ю. Р. Системна трансформація електронних платіжних систем. Актуальні проблеми сучасної науки : матер. XI міжнар. наук.-практ. конфер. Дрогобич: Редакційно-видавничий відділ ДДПУ імені Івана Франка, 2024. С. 644-645. (0, 15 д. а.).

21. Козир Ю. Р. Електронні розрахунки у забезпеченні ефективного функціонування національної платіжної системи. Модернізація економіки: сучасні реалії, прогнозні сценарії та перспективи розвитку : матер. VI міжнар. наук.-практ. конфер. Херсон – Хмельницький. 2024 С. 338-340. (0,15 д. а.).

22. Козир Ю. Р. Економічна природа електронних платіжних інструментів. Scientific forum: theory and practice of research : матер. VI міжнар. наук. та теор. конфер. Валенсія, Іспанія. 2024. С.11-13. (0,15 д. а.).

23. Козир Ю. Р. Електронні платежі в системі макроекономічної безпеки. Актуальні проблеми обліково-аналітичного процесу в управлінні підприємницькою діяльністю : матер. XII міжнар. наук.-практ. Інтернет-конфер. Мукачево. 2024. С. 260-262. (0,15 д. а.).

24. Козир Ю. Р. Електронні гроші в системі національних платіжних інструментів. Актуальні проблеми обліково-аналітичного процесу в управлінні підприємницькою діяльністю : матер. X міжнар. наук.-практ. Інтернет-конфер. Мукачево : 2022. С. 105-107. (0,15 д. а.).

25. Козир Ю. Р., Рибчук А. В. Розвиток платіжного середовища е-комерції. Актуальні проблеми сучасної науки : матер. X міжнар. наук.-практ. конфер. Дрогобич: Редакційно-видавничий відділ ДДПУ імені Івана Франка, 2023. С. 413-414. (0,15 д. а.; авторський внесок: охарактеризовано сучасний стан платіжного середовища е-комерції в Україні – 0,1 д. а.) .

ВСТУП

Актуальність теми. Дослідження проблеми державного регулювання розвитку ринку електронних платежів в Україні зумовлюється насамперед його динамічним зростанням в сучасних умовах функціонування національної економіки. У довоєнний період його розширення супроводжувалося такими трендами, як стрімка цифровізація фінансових послуг, зростання безготівкових розрахунків, активне впровадження фінтех-рішень, розширення платіжної інфраструктури та підвищення рівня фінансової інклюзії населення і бізнесу. Після початку повномасштабної війни та відповідної стагнації окремих секторів економіки, а також посилення ризиків і загроз для фінансової системи України, вітчизняний ринок електронних платежів зіткнувся з низкою серйозних викликів, зокрема порушенням стабільності платіжної інфраструктури, зростанням кіберзагроз, міграцією користувачів і бізнесу, зниженням платоспроможного попиту та підвищенням операційних і регуляторних ризиків для учасників ринку.

Водночас слабкими сторонами розвитку ринку електронних платежів в Україні залишаються нерівномірність доступу до сучасних платіжних сервісів, недостатній рівень цифрової та фінансової грамотності населення, обмежена довіра до нових платіжних інструментів, а також фрагментарність і технологічна неоднорідність платіжної інфраструктури. Зазначені проблеми перешкоджають повноцінній інтеграції електронних платежів у господарські процеси, стримують розвиток електронної комерції та інноваційних фінансових сервісів, а також обмежують потенціал підвищення прозорості фінансових потоків в економіці. Головним чином ці диспропорції зумовлені структурними деформаціями національної економіки, наслідками воєнних дій, обмеженими інвестиційними можливостями, а також інституційною нестабільністю та асиметріями розвитку фінансового сектору.

Однією з ключових причин усе ще недостатнього рівня розвитку ринку електронних платежів в Україні є недосконалість в системі державного

регулювання цього ринку, зокрема фрагментарність нормативно-правового забезпечення, неповна узгодженість регуляторних механізмів із європейськими стандартами, обмежена гнучкість регуляторних інструментів та недостатня спрямованість державної політики на стимулювання інновацій і конкуренції. За таких умов актуалізується завдання вдосконалення теоретико-методологічних і прикладних засад державного регулювання розвитку ринку електронних платежів в Україні з метою підвищення його стійкості, безпеки та адаптивності до сучасних викликів, зокрема в умовах воєнного стану та повоєнного відновлення економіки.

Теоретичні та практичні аспекти державного регулювання розвитку ринку електронних платежів достатньо комплексно досліджені у працях таких вітчизняних та зарубіжних науковців, як О. Азарян, В. Апопій, М. Барна, І. Бланк, Т. Васильців, О. Дзюблюк, О. Дорошенко, С. Єгоричева, О. Кіреєв, О. Колодізєв, І. Крупка, В. Лагутін, С. Науменкова, А. Семенов, Л. Шваб, О. Шпак, Д. Гамфрі, Ч. Каломіріс, Т. Клейн, Р. Мані-Змай, Д. МакЕндрю, М. Міллер, А. Рибчук, А. Саундерс, К. Шмідт, Ж.-Ш. Роше та ін.

Проте напрацьовані положення як концептуального, так і рекомендаційного характеру не отримали належного поширення та не забезпечили достатню ефективність управління процесами розвитку вітчизняного ринку електронних платежів. Відтак, необхідність обґрунтування нових більш адаптованих до сучасних реалій інструментів та засобів державного регулювання розвитку ринку електронних платежів в Україні визначило мету, завдання, об'єкт і предмет дисертації.

Зв'язок роботи з науковими програмами, планами, темами. Дисертаційна робота пов'язана з темами наукових досліджень Дрогобицького державного педагогічного університету імені Івана Франка, а саме – в межах науково-дослідної теми «Механізм управління ефективністю та стійкістю функціонування соціально-економічних систем в умовах трансформації економіки України» (державний реєстраційний номер 0122U001528, термін виконання 01.01.2021–31.12.2025), у межах якої

автором сформовано комплексний науково-практичний інструментарій, спрямований на підвищення результативності державного регулювання розвитку ринку електронних платежів в умовах воєнних викликів та повоєнної трансформації економіки для довгострокового сталого розвитку соціально-економічних систем на національному, регіональному та локальному рівнях шляхом інтеграції інноваційних фінансових рішень у процеси відбудови та модернізації економіки.

Мета і завдання дослідження. Метою дисертаційної роботи є обґрунтування теоретико-методологічних і прикладних інструментів та засобів державного регулювання розвитку ринку електронних платежів в Україні.

З урахуванням визначеної мети в роботі поставлено і виконано такі завдання:

- узагальнити економічний зміст поняття «електронний платіж» та охарактеризувати роль електронних розрахунків в економіці;
- ідентифікувати класифікацію форм електронних платежів;
- визначити фактори розвитку ринку електронних платежів та узагальнити підходи до його державного регулювання;
- здійснити аналіз сучасних тенденцій та чинників розвитку ринку електронних платежів в Україні;
- охарактеризувати практику державного регулювання розвитку ринку електронних платежів в Україні;
- обґрунтувати стратегічні пріоритети та системний підхід до державної політики розвитку ринку електронних платежів;
- розробити комплексну модель розвитку ринку електронних платежів з урахуванням технологічних, інституційних та поведінкових чинників;
- визначити інструментарій підвищення ефективності державного регулювання розвитку ринку електронних платежів в умовах воєнного та повоєнного відновлення.

Об'єктом дослідження є процеси розвитку ринку електронних

платежів в Україні.

Предметом дослідження є теоретико-методологічний базис дослідження, методичний інструментарій аналізування, інструменти та засоби державного регулювання розвитку ринку електронних платежів в Україні.

Методи дослідження. У процесі дослідження використовувалися загальнонаукові та спеціальні методи: синтезу і системного аналізу – для обґрунтування економічного змісту поняття «електронний платіж» та роль електронних розрахунків в економіці (п.р. 1.1); статистично-економічного та компаративного аналізу – під час аналізування стану, тенденцій та чинників розвитку ринку електронних платежів в Україні (п.р. 2.1 та 2.2); групувань, логічного аналізу, стратегічного менеджменту – під час надання характеристики державного регулювання розвитку ринку електронних платежів в Україні (п.р. 2.3); системного аналізу – з метою формування комплексної моделі розвитку ринку електронних платежів (п.р. 3.2); системного аналізу і синтезу, а також стратегічного та інституційного аналізу – для обґрунтування стратегічних пріоритетів та застосування системного підходу до державної політики розвитку ринку електронних платежів (п.р. 3.1) та напрацювання інструментарію підвищення ефективності державного регулювання розвитку ринку електронних платежів в умовах воєнного та повоєнного відновлення (п.р. 3.3).

Наукова новизна одержаних результатів полягає в обґрунтуванні теоретико-методологічних підходів та прикладних рекомендацій щодо удосконалення державного управління системним розвитком ринку електронних платежів. Зокрема, у дисертації:

вперше:

– розроблено й апробовано комплексний економетричний підхід, що поєднує множинний регресійний аналіз та модель векторної авторегресії, для дослідження впливу платіжної інфраструктури, кібербезпеки, соціально-економічних та поведінкових чинників на розвиток ринку безготівкових

розрахунків, комплексної взаємодії факторів динаміки безготівкових платежів, а також конкурентних чинників на частку безготівкових розрахунків шляхом інтеграції індексу концентрації ринку, частки домінуючого платіжного оператора, макроекономічних показників та рівня транзакційних комісій, що є важливим для удосконалення антимонопольної та регуляторної політики у сфері розвитку платіжних послуг в Україні (*п. р. 2.2*);

удосконалено:

– концепційні положення ролі ринку електронних платежів у національній економіці шляхом переходу від його традиційного розуміння як інфраструктурного механізму забезпечення безготівкових розрахунків до трактування як системоутворювального чинника економічного зростання та економічної безпеки держави, що проявляється у виокремленні системної сукупності завдань цього ринку для цілей розвитку і для забезпечення економічної безпеки за макроекономічним, фінансовим, зовнішньоекономічним, соціально-демографічним, виробничо-ресурсним та інвестиційно-інноваційним компонентами, що дозволяє підвищити узгодженість і результативність стратегічної державної політики у сфері електронних платежів (*п.р. 1.1*);

– теоретико-методичні засади державного регулювання розвитку ринку електронних платежів шляхом визначення провідних предметів державного впливу та їх структурування у домінанті поступу ринку за трьома взаємопов'язаними контурами: (1) інфраструктурно-технічним і технологічного забезпечення суб'єктів ринку, (2) ринкового середовища та (3) регулювання розвитку ринку, поєднання яких дозволяє сформувати цілісний системний підхід до державної політики, забезпечити узгодженість регуляторних, інституційних і технологічних рішень та більш повно й точно ідентифікувати регулюючі фактори розвитку ринку електронних платежів у сучасних умовах (*п. р. 1.3*);

– методико-інституційні засоби регулювання ринку електронних

платежів, а саме, на відміну від існуючих підходів, які переважно розглядають розвиток платіжних систем у стабільних умовах або зосереджуються на технологічних аспектах, запропоновано підхід до аналізування адаптивного характеру та здатності до оперативної трансформації ринку електронних платежів в критично складних умовах повномасштабної війни у відповідь на безпрецедентні зовнішні шоки, що дозволило виявити специфіку функціонування та регулювання досліджуваного ринку в умовах довготривалої воєнної кризи, показати як Закони України «Про платіжні послуги», «Про віртуальні активи» та численні підзаконні акти НБУ не лише забезпечили стійкість платіжної системи, але й виступили каталізаторами її прискореної цифровізації, що є відмінною рисою розвитку ринку електронних платежів у країнах з воєнним конфліктом (*н.р. 2.3*);

– інструментарій підвищення ефективності державного регулювання розвитку ринку електронних платежів в умовах воєнного та повоєнного відновлення шляхом обґрунтування сукупності проактивних економічних стимулів та підтримки стратегічних інновацій (включаючи *CBDC*, цифрову ідентичність та інтеграцію платіжного ринку України у *SEPA* й *EPI*) шляхом інтеграції програм державного стимулювання, фінансування *FinTech*-проектів, зміцнення технологічної зрілості та довгострокової конкурентоспроможності ринку для формування адаптивних сценаріїв регулювання досліджуваного ринку (*н.р. 3.3*);

отримали подальший розвиток:

– класифікація форм електронних платежів, зокрема, на противагу найбільш уживаним у науковій та практичній площині формам (банківські платіжні картки, інтернет- та мобільні платежі, електронні гаманці), розроблено розлогу типологію форм електронних платежів, у межах якої форми, типи і види електронних платежів систематизовано за групами: за технічним походженням електронних платежів, за видом електронного носія електронних грошей, за типом платіжної системи, за основними

технологіями цифрових платежів, за підходом до управління, за механізмом проведення електронних платежів тощо; такий підхід забезпечує методико-прикладні переваги у вигляді підвищення повноти ідентифікації сучасних і новітніх платіжних інструментів, розширення аналітичних можливостей оцінювання розвитку ринку електронних платежів та обґрунтування диференційованих інструментів державної політики його регулювання (*п. р. 1.2*);

– методичний підхід до аналізу динаміки платіжної поведінки шляхом розробки моделі моніторингу на основі деталізованих періодичних даних (квартальних, дев'ятимісячних), яка дозволяє ідентифікувати проміжну динаміку, виявляти короткострокові коливання та оцінювати темпи проникнення цифрових рішень у щоденні практики населення, а також забезпечує вищу точність у верифікації гіпотез щодо еластичності платіжної поведінки в умовах макроекономічної турбулентності; впровадження розробленої моделі дозволило встановити кореляцію між стійкістю безготівкових розрахунків та адаптивністю фінансової інфраструктури до викликів воєнного часу (*п.р. 2.1*);

– науково-прикладні положення стратегування та застосування системного підходу до державної політики розвитку ринку електронних платежів за рахунок системної інтеграції інфраструктурних, технологічних, регуляторних, поведінкових та безпекових чинників для формування комплексної стратегії державного регулювання ринку в умовах воєнного та поствоєнного періоду через врахування відкладених ефектів інвестицій, міжнародної допомоги, старіння інфраструктури, кіберзагроз і регуляторних затримок, що відрізняється від попередніх методик, які не враховували відкладені та мультиплікаційні ефекти, і яка дозволяє точніше прогнозувати інтегральний показник безготівковості та своєчасно коригувати державні пріоритети (*п. р. 3.1*).

Практичне значення отриманих результатів полягає у можливості використання пропозицій в частині формування і реалізації державної

політики в сфері розвитку ринку електронних платежів.

Зокрема результати дослідження щодо:

- прогнозування динаміки розвитку платіжного ландшафту України, оцінювання впливу в умовах цифровізації небанківських фінансових установ на ринкову частку банку та адаптувати клієнтські пропозиції до змін споживчої поведінки в умовах цифровізації;

- розробки внутрішніх регламентів банку, що сприяє підвищенню ефективності інтеграції систем миттєвих платежів (instant payments) та забезпечення високого рівня безпеки транзакцій під час відкритого банкінгу (open banking);

- впровадження інноваційних рішень, котрі інтегровані у процеси розширення функціоналу мобільних застосунків та персоналізації платіжних продуктів використані у діяльності АТ БАНК 3/4 (довідка № 101/ 56- 4 від 17 лютого 2026 р.).

Пропозиції щодо:

- комплексного аналізу розвитку ринку електронних платежів з урахуванням динаміки впровадження новітніх технологій, рівня конкуренції між банківськими та небанківськими платіжними сервісами, а також поведінки споживачів;

- підвищення ефективності та безпеки електронних платежів а також формування стратегій інтеграції сучасних технологій, таких як мобільні гаманці, instant payments та безконтактні платежі;

- розширення спектру платіжних продуктів і підвищення якості обслуговування клієнтів за рахунок впровадження інноваційних рішень та визначення ключових напрямів розвитку, включаючи персоналізацію послуг, інтеграцію цифрових платформ, підвищення кібербезпеки та забезпечення відповідності новим регуляторним вимогам впроваджені у діяльність Філії Львівського обласного управління АТ «Державний ощадний банк України» (Довідка № 111.196 – 48/1503 від 09.03. 2026 р.).

Основні положення та результати дисертації впроваджені у навчальний

процес Дрогобицького державного педагогічного університету імені Івана Франка при викладанні дисциплін: «Державне регулювання економіки», «Маркетинг», «Фінанси», «Економіка і фінанси підприємств». (довідка № 1349 від 29 грудня 2029 р.).

Апробація результатів дослідження. Основні положення та результати дисертації обговорювалися на 17 міжнародних конференціях: «Теорія модернізації в контексті сучасної світової науки» (м. Вінниця, 2025 р.), «Modern directions and movements in science» (м. Люксембург, 2025 р.), «Міжгалузеві диспути: динаміка та розвиток сучасних наукових досліджень» (м. Полтава, 2025 р.), «Ефективні механізми господарювання в контексті сучасної економічної теорії» (м. Львів, 2025 р.), «Модернізація економіки: сучасні реалії, прогнозні сценарії та перспективи розвитку» (м. Херсон, м. Хмельницький, 2025, 2024 та 2023 pp.), «Актуальні проблеми сучасної науки» (м. Дрогобич, 2025, 2024 та 2023 pp.), «Advanced Discoveries of Modern Science: Experience, Approaches and Innovations» (м. Амстердам, Нідерланди, 2025 р.), «Традиційні та інноваційні підходи до наукових досліджень» (м. Луцьк, 2025 р.), «Глобальні виклики та інновації: шляхи розвитку сучасної науки» (м. Одеса, 2025 р.), «Scientific forum: theory and practice of research» (м. Валенсія, Іспанія, 2024 р.), «Актуальні проблеми обліково-аналітичного процесу в управлінні підприємницькою діяльністю» (м. Мукачєво, 2024, 2023 та 2022 pp.).

Публікації. За результатами дослідження опубліковано 25 наукових праць обсягом 7,51 д. а. (6,45 д. а. належить особисто автору), а саме 8 статей (4 з яких одноосібні) у наукових фахових виданнях України та 17 публікацій за матеріалами конференцій.

Структура та обсяг роботи. Дисертація складається з анотації, вступу, трьох розділів, висновків, списку використаних джерел та 5 додатків, які розміщено на 22 сторінках. Загальний обсяг роботи – 291 сторінка, в тому числі 238 сторінок основного тексту. Робота містить 23 рисунки та 12 таблиць.

РОЗДІЛ 1

ТЕОРЕТИКО-МЕТОДИЧНІ ЗАСАДИ РЕГУЛЮВАННЯ РИНКУ ЕЛЕКТРОННИХ ПЛАТЕЖІВ

1.1. Економічний зміст поняття «електронний платіж» та роль електронних розрахунків в економіці

Характерними ознаками сьогодення стали такі тренди, як глобалізація, діджиталізація, активне використання мережі Інтернет та створення і розвиток альтернативних мереж, поширення інформаційно-комунікаційних технологій у всі сфери суспільного життя. У підсумку цифрова трансформація не тільки спростила комунікації та пришвидшила низку внутрішніх бізнес-процесів суб'єктів господарювання, покращила доступність населення і суб'єктів господарювання до адміністративних та інших послуг тощо, але й створила нові площини й сфери відносин між різними суб'єктами. Однією з таких стали електронні платежі – форма оплати покупцем товарів, робіт, послуг у безготівковій формі через спеціальні електронні технічні засоби в мережі Інтернет, як правило без відповідного фізичного контакту.

Електронні платежі продовжують розвиватися й надалі, однак вже натеper можна зі всією впевненістю констатувати про те, що їх застосування забезпечило цілий комплекс переваг і нових можливостей для всіх учасників товарно-грошових відносин, суспільства. Для споживача це більша зручність, спосіб швидких транзакцій, розрахунків за отримувані блага без необхідності мати при собі готівку (зачасто навіть розпоряджатися власними грошовими засобами), «переміщуватися в просторі» до місця продажу / відпуску товару, замовляти продукцію, що дистанційно віддалена. Безготівкові розрахунки це також і кращий спосіб контролю платежів, обліку власних фінансових активів, забезпечення високого рівня платіжної дисципліни, здійснення практично одночасних розрахунків з великою кількістю контрагентів, що

зменшує часові та інші витрати, підвищує доступність до ринків, товарів, послуг, контрагентів, платіжних систем. За належного рівня кібер-безпеки електронні платежі це також і вищий рівень безпеки та захисту грошових засобів.

Для продавця це зниження касових витрат, швидке отримання коштів за надані товари / послуги, вища безпека й контроль за коштами, цілодобовий доступ до власних ресурсів, можливості оцифрування персональних даних, переходу на цифрові комунікації та розрахунки зі споживачами, швидкого обміну інформацією. Це навіть форма дослідження ринку, вивчення попиту та купівельної спроможності населення, формування баз даних, здійснення аналітики, звітування, застосування інших інструментів для вдосконалення систем менеджменту бізнесом та окремими бізнес-процесами.

Для суспільства / держави це зменшення частки готівкових операцій і готівки в обігу, а, відтак – зниження рівня тінізації економічних відносин, пришвидшення оборотності активів, позитивний вплив на пожвавлення економічного зростання, розвиток фінансового сектора, модернізація цифрової фінансово-кредитної інфраструктури, реалізація потенціалу ІКТ-сектора, покращення якості життя населення тощо.

Таким чином, державна політика, орієнтована на масштабування електронних платежів, має позитивний вплив на соціальний і економічний розвиток країни, її регіонів, територій. Водночас, збільшення обсягів та більш інтенсивне застосування електронних платежів попри відомі переваги передбачає й низку викликів. Такими, беззаперечно, є кібер-атаки й загрози, необхідність гарантування інформаційної безпеки, різного роду онлайн-шахрайства, зростання рівня боргового навантаження на економіку в разі розвитку і поширення онлайн-кредитування, електронних фінансово-кредитних програм і практик тощо.

Більше того, узагальнення досліджень в цій сфері дають підстави для виокремлення достатньо розлогого спектру загроз, об'єднаних в групи: (1) правові (неповність законодавства, наявність прогалин в ньому,

непередбачуване застосування його положень), (2) фінансові (погіршення фінансового стану платіжних систем / організацій, ризики кредитування та ліквідності), (3) розрахункові (перебої в роботі платіжних і пов'язаних з ними систем), (4) операційні (витік інформації, шахрайство, ін. зовнішні неправомірні дії), (5) системні (неспроможність одного чи кількох елементів системи належним чином виконувати свої функції / завдання) [134,с.262].

Враховуючи вищенаведене, актуалізується завдання формування й реалізації ефективної державної політики, спрямованої на розвиток ринку та електронних платежів в цілому, посилення їх ролі в економіці та соціальній сфері поряд зі мінімізацією викликів і загроз, усуненням ризиків функціонування платіжних систем і здійснення електронних платіжних операцій та розрахунків.

Формування теоретико-методологічних і прикладних засад державного регулювання в цій сфері, беззаперечно, базується на узагальненні базисних концепційних понять і положень в цій сфері. Втім, одразу слід вказати на те, що науковий дискурс навколо поняття «електронний платіж» не набув широкого поширення і більшість авторів, застосовуючи це поняття, погоджуються з тим, що це форма / спосіб оплати покупок за допомогою електронних засобів, коли кошти переказуються з одного банківського рахунка на інший однієї чи кількох установ через комп'ютерні системи без прямого втручання відповідного банківського персоналу [33, с. 252].

Окремі згадки відносно роздумів над змістовими характеристиками поняття «електронні платежі» знаходимо в результатах таких досліджень:

- «... це механізми розрахунків зі застосуванням електронних носіїв у безготівковій формі» [172, с. 2–5];
- «... це тип інформації, пов'язаної з системою спеціальних віддалених транзакцій з приводу купівлі / продажу товарів / послуг» [32];
- «... це новий спосіб розрахунків за товари у роздрібній торгівлі, коли продавець створює і розміщує в глобальній мережі інформацію про товари в електронній формі, а покупець забезпечує їх дистанційну оплату зі

застосуванням цифрових платіжних систем» [199, с. 508];

- «... це цифровий переказ коштів покупцем продавцеві, що відповідає вартості платежу за товар / послугу та який здійснюється через мережу Інтернет зі застосуванням діджитал-платіжних систем, які опосередковують дані з веб-інтерфейсу продавця та банківських рахунків покупця для здійснення транзакцій» [173, с. 58–86];

- «... це безпаперова платіжна транзакція, яка дозволяє дистанційно (зі застосуванням мережі Інтернет) придбати / продати товар (послугу) через електронну комерцію» [175, с. 214–220].

Як бачимо, всі з вказаних визначень мають спільну основу та на загал однакову сутність, але при цьому в них розкриваються ті, чи інші аспекти і особливості електронних платежів, які цікаві на відповідний часовий момент кожному з дослідників. Водночас, все ще не напрацьовано єдиного спільного бачення може бути свідченням значно більшої ваги до механізмів і процедур здійснення електронних платежів і їх ролі в економіці та суспільстві, а ніж суті поняття.

При тому, така місія, що логічно, відводиться державі через інститут нормативно-правового регулювання електронних розрахунків. Так, у вітчизняному законодавстві профільним в частині правових засад здійснення електронних платежів можна вважати Закон України «Про платіжні системи та переказ коштів в Україні». Цей НПА визначає такі терміни і поняття, як банк-кореспондент, банківський автомат, дата валютування, електронний платіжний засіб, документ про електронну операцію, документ на переказ, еквайр, еквайринг, електронний платіжний засіб, ініціатор, кліринг, користувач платіжної системи, маршрутизація, міжбанківський розрахунковий документ, мобільний платіжний інструмент, оператор послуг платіжної інфраструктури, електронний переказ коштів, платіжна картка, платіжна організація, платіжна система, платіжний термінал, платіжний пристрій тощо. [21].

Аналізований НПА хоча і не визначає на пряму сутісні

характеристики поняття електронних платежів, однак формує достатню інституційно-правову та інституційно-організаційну основу їх застосування й подальшого розвитку в Україні. Особливо визначальним в плані формування повноцінних інституційних засад державного регулювання електронних платежів у країні, на нашу думку, слід вважати законодавче визначення функціонально-структурних характеристик таких категорій, як платіжні системи, платіжні інструменти, процедурні аспекти безготівкових, зокрема електронних, платежів і розрахунків. Закон також визначає відповідальність сторін в аналізованій сфері, параметри захисту інформації під час здійснення відповідних розрахунків, процедури нагляду платіжних систем з боку компетентних органів державної влади, зокрема з регулювання фінансового сектору.

Конкретику та роз'яснення знаходимо в низці нормативно-методичних актів Національного Банку України, хоча в більшій мірі оперується таким поняттям, як система електронних платежів: «... це система розрахунків, які відбуваються в режимі реального часу, яка забезпечує цілодобове виконання міжбанківських платіжних операцій без призупинення роботи системи та миттєвий перехід від поточного до наступного календарного дня; учасниками системи електронних платежів є НБУ, вітчизняні банки, Державна казначейська служба України [118]. Серце системи – це цифрові відносини між покупцем, продавцем та фінансовим посередником. Останній формує і обслуговує відповідні операції забезпечуючи міжбанківські перекази між кореспондуючими рахунками банка-відправника (ініціатор транзакції – покупець) і банка-отримувача (продавець як отримувач коштів). Паралельно відбуваються господарські операції щодо відчуження, транспортування, прийому-передачі продукції (товарів, робіт, послуг) від продавця до покупця тощо (у т. ч. з можливим застосуванням дистрибуційних, транспортно-логістичних, поштових компаній та інших контрагентів).

Примітно, що вже сьогодні система електронних платежів України середньодобово обслуговує біля 1,2 млн од. платежів на загальну суму понад

650 млрд грн, але потенціал (пропускна спроможність) цієї системи в десятки разів більший, якщо не обмежений. Однак, констатуємо, що національний регулятор, скоріше, оперує суто процесною характеристикою електронних платежів на протигагу сутнісно-змістовій [69, с. 221].

У тому числі на засадах врахування зазначеного аспекту констатуємо, що в профільній і економічній, і професійно спеціалізованій літературі, як на нашу думку, значно більша увага приділяється т. зв. технологічним аспектам, які, в підсумку, позначаються і на сутнісно-змістових та методико-прикладних характеристиках електронних платежів. Відповідно, в дослідженнях з проблематики електронних платежів фокус уваги в більшій мірі поширюється на такі аспекти, як електронні гроші, електронна готівка, інструменти та технічна інфраструктура електронних платежів (електронні картки, електронні чеки, банкомати), технологічне забезпечення (електронні платіжні системи, Інтернет-банкінг), безпосередньо електронні платежі та розрахунки, врешті-решт – різновиди електронних платежів.

У підсумку аналізування результатів досліджень, де розкриваються змістові та операційно-процесні характеристики зазначених елементів / аспектів системи електронних платежів, можна вказати на факт того, що в їх основі така категорія, як «електронні гроші». Більше того, саме їх поява і послугувала чинником (достатньо вагомою умовою) формування й подальшої еволюції електронних платежів. Згідно Закону України «Про платіжні системи та переказ коштів в Україні», електронні гроші є таким собі еквівалентом вартості, зберігаються на електронних пристроях і приймаються як засоби платежу; випускаються спеціально вповноваженими структурами, однак використовуються між іншими фізичними й юридичними особами в готівковій чи безготівковій формах.

Закономірно, що електронні платежі з'явилися і розвивалися паралельними трендами, а ніж електронні гроші, однак поява та розвиток електронних грошей і пов'язаних зі ними інструментів (електронні розрахункові картки, електронні гаманці, засоби електронних програмно-

технічних комплексів, призначених для здійснення автоматизованих операцій тощо) значно доповнили та надали нового імпульсу подальшому поступу системи електронних платежів. Вкажімо на те, що в низці досліджень з проблем функціонування банківської зокрема та фінансової системи загалом, а також становлення і розвитку електронних комунікацій і платежів [5; 41; 79] наголошується на важливості й актуальності подальшого вдосконалення і застосування елементів так званого зовнішнього контуру діджитал-розрахунків.

Мова, зокрема, йде про електронні гроші, електронні гаманці та інші відповідні цифрові інструменти, банківські кредитні та дебетові картки, альтернативні персоніфіковані платіжні інструменти, банкомати, засоби автоматизованих платіжних операцій та елементи інфраструктури обслуговування електронних платежів тощо. Розуміючи, що це, скоріше, допоміжна (але і невід’ємна) інфраструктура, а також розділяючи думку про те, що це невід’ємні елементи системи електронних платежів, авторське бачення загальної конфігурації (системи та її структури) електронних платежів наведено на рис. 1.1.

В цілях уточнення складу елементів системи електронних платежів варто узагальнити концепційні положення досліджень у сфері функціонування платіжних систем. Як зазначається у [26, с. 977], платіжну систему слід розглядати як сукупність організацій, які надають платіжні функції, учасників цієї системи та відносин між ними, які виникають під час організації і здійснення відповідних безготівкових розрахунків. При тому, у [45, с. 320] додається, що провідна роль функціонування цієї системи – це безпосередньо проведення переказів коштів. Проте, це і обслуговування розрахунків у платіжних терміналах закладів сфери торгівлі і послуг, а також у мережі Інтернет.

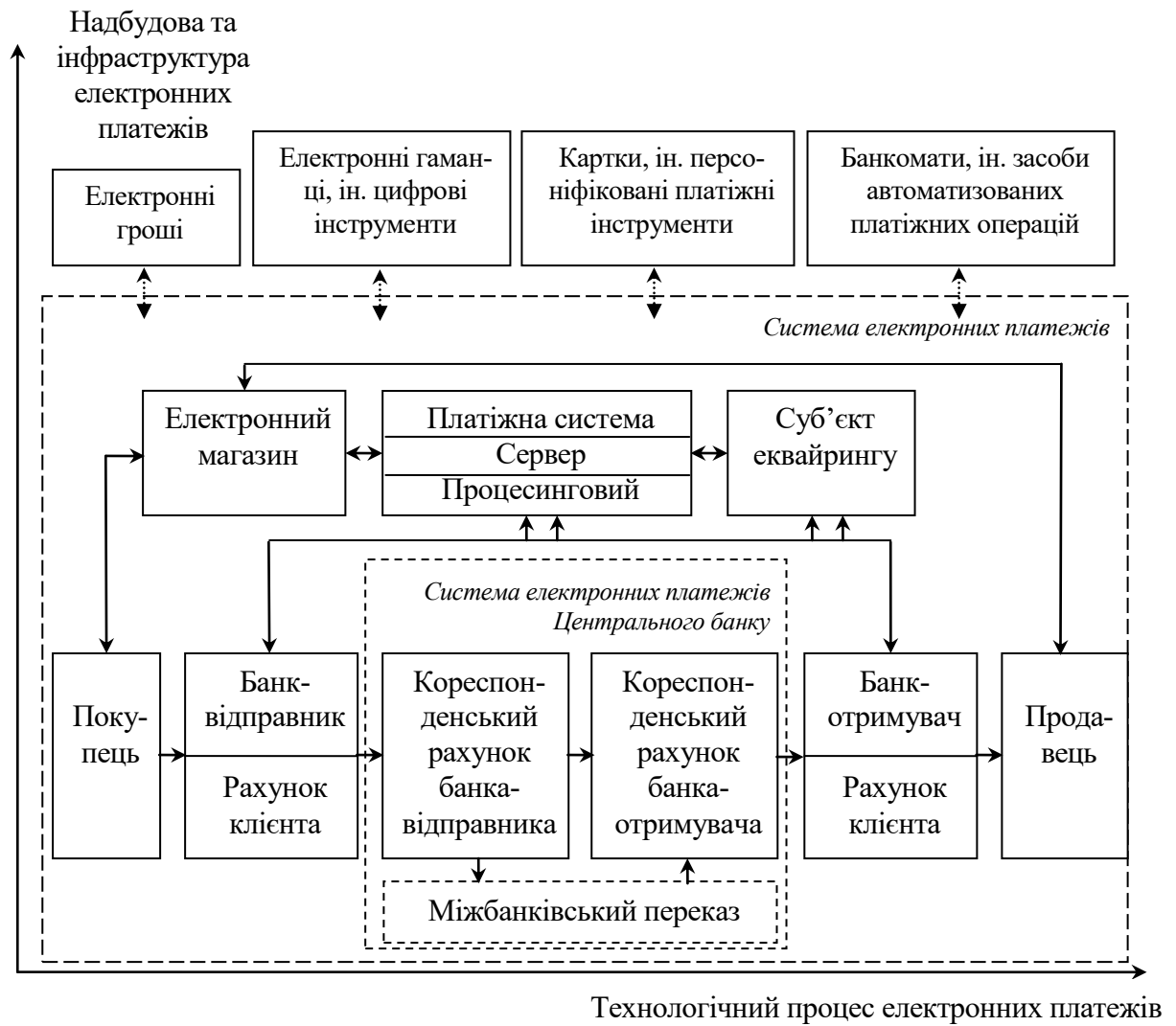

Рис. 1.1. Структура та система електронних платежів

Джерело: авторська розробка.

На думку Б. Івасіва, платіжну систему утворює певний набір підсистем, які, виконуючи властиві їм функції, а також взаємодіючи між собою, забезпечують переміщення вартості певної суми коштів (в електронній формі), сплаченої за споживчі товари та послуги, від покупця до продавця під надійним контролем і моніторингом з боку відповідних фінансових моніторингових і контролюючих структур [42, с. 8–9]. Платіжні системи слугують складовими електронних розрахунків, функціонуючи поза банківськими платіжними системами та використовуючи низку спеціалізованих інструментів, як от – платіжні організації, розрахункові платіжні та смарт-картки, спеціальні платіжні засоби тощо [133, с. 69].

За висновками Б. Адамик та В. Такчук, банки, інші фінансові установи, а також суб'єкти господарювання в праві формувати власні платіжні системи, в основі яких – використання електронних грошей; їх випуск та обіг регулюються набором спеціальних правил, операційних інструментів (вимоги авторизації, входу в систему, підтвердження платежів, застосування програмного забезпечення), а також запобіжників контролю і захисту від фінансового шахрайства [2, с. 63–73]. Беззаперечно, що функціонування платіжних систем здійснюється під наглядом центрального банку й інших органів державного управління у сфері фінансів, банківської системи тощо, що і контролюють і регулюють відповідні операції, включно з інституціалізацією системи (та її елементів) електронних платежів безпосередньо центральним банком країни.

Кращому розумінню сутності, ролі й природи функціонування платіжних систем сприяє їх класифікація. Як йдеться у [144, с. 32–33], Україна досягла значних успіхів на шляху становлення й використання платіжних систем, коли тут залучені і системи термінових грошових переказів, і карткові і міжбанківські платіжні системи, і платіжні системи на основі електронних грошей, і термінальні платіжні системи, і спеціалізовані платіжні системи, а також поширюються віртуальні гроші й СМС-платежі, які в тій, чи іншій мірі піддаються інституційно-правовому й організаційному регулюванню. Це позитивно з позиції вдосконалення фінансової системи країни, зміцнення конкурентоспроможності економіки та покращення якості системи споживчих послуг населенню. При тому, автор визначає принципи ефективного функціонування платіжних систем та їх елементів, до яких відносить: повноцінну інституційно-правову базу; якісний фінансовий ризик-менеджмент; визначені процедури управління кредитними ризиками та загрозами ліквідності; миттєвість (висока швидкість) розрахунків; вирішення проблем неплатоспроможності; надійність активів за зобов'язань за кредитними ресурсами; високий рівень безпеки і операційної надійності системи, наявність резервних механізмів; зручність для користувачів та

ефективність для економіки; відкритість, а також об'єктивність й публічність критеріїв; підзвітність та прозорість механізмів управління платіжною системою.

Як зазначається у [148], платіжні системи, по суті, є комплексом суб'єктів, які надають послуги розробки, впровадження й використання програмного забезпечення, апаратних і телекомунікаційних технологій, покликаних здійснювати спеціалізовані фінансові й суміжні з ними операції зі застосуванням безготівкових ресурсів і засобів електронних платежів та розрахункових комунікацій. Зокрема, до таких суб'єктів відносять: платіжних провайдерів, центральний банк та банківські установи країни, процесингові центри, провайдерів технічної інфраструктури, різного роду обчислювально-комунікаційні елементи, засоби проведення платежів, які спільно функціонують та співпрацюють між собою з дотриманням низки правил і процедур у відповідності до інституційно-правових та економіко-господарських норм і правил.

Формуючи власну типологію небанківських платіжних систем, А. Лозовицький визначає в якості концепційно-провідних організаційний та функціональний аспекти. Перший стосується інституційно-правових режимів функціонування платіжних систем, здійснення ними операцій емісії, становлення і використання платіжної інфраструктури, зокрема електронної. Тоді, як другий – різних функціональних типів платіжних інструментів. Такий підхід має важливе значення в сенсі як узагальнення відомих елементів платіжних систем, зокрема цифрових, так і нових їх типів та форм [80, с.142].

Таким чином, на основі узагальнення вище наведеного, а також в підсумку авторських висновків, вважаємо, що електронний платіж доцільно трактувати як швидкий і безпечний спосіб здійснення миттєвих платежів шляхом електронного переказу грошей між банківськими рахунками за допомогою електронних засобів і комп'ютерних систем без прямого втручання персоналу банку, інших фінансових установ; такі розрахунки

реалізуються у межах системи електронних платежів з її внутрішніми (електронні магазини, платіжні системи, суб'єкти еквайрингу, інституції електронних платежів і розрахунків) та зовнішніми (електронні гроші, гаманці, картки, банкомати, інші засоби та інструменти автоматизованих електронних платіжних операцій) елементами.

Розуміння сутнісних характеристик, а також конфігурації системи й структури її елементів дозволяє вести мову про ідентифікацію ролі, яку реалізують електронні платежі в економіці. Водночас, на нашу думку, значно вище методико-прикладне значення таких узагальнень передбачає ідентифікацію не лише завдань (позитивний аспект), але й викликів і загроз (аспект економічної безпеки), які вони генерують. Відповідно, важливо кожній перевазі протиставляти ймовірну проблематику. Саме такий метод дозволить відобразити всесторонню і об'єктивну характеристику впливу розвитку ринку електронних платежів на макроекономічні соціально-економічні процеси.

Однак, взяття такого підходу за основу означає дотримання загальних правил і принципів безпекології, що, на думку З. Варналія, є сукупністю знань про економічну безпеку [12, с. 34–39], відтак, передбачає перевірку впливу на її компоненти, а саме – макроекономічну, фінансову, зовнішньоекономічну, інвестиційно-інноваційну, соціально-демографічну, виробничо-ресурсну (рис. 1.2).

Таким чином, у сенсі макроекономічної компоненти активне застосування (збільшення обсягів та рівня) електронних платежів і розрахунків забезпечує пришвидшення обігу товарів та коштів, відповідно, ділової активності населення та бізнесу, знижує витратомісткість операцій, а, відтак, сприяє зростанню їх ефективності, розвитку виробничо-господарської діяльності та більш продуктивному використанню ресурсів [101]. Відповідно, це також і шлях до детінізації економічних відносин та національної економіки на загал, коли операції зі застосуванням готівки замінюються безготівковими і стають прозорими та чітко персоналізованими [102].

Компоненти національної економіки	Роль електронних платежів	
	Аспект <i>РОЗВИТКУ</i>	Контекст <i>БЕЗПЕКИ</i>
Макро-економічна	✓ пришвидшення оборотності товарів й активів, зростання ділової активності; ✓ зниження витратомісткості операцій, продукції (послуг), підвищення економічної ефективності; ✓ зростання прозорості відносин, детінізація	✓ проблеми конфіденційності контрагентів; ✓ перешкоди доступності платежів для різних категорій населення / споживачів товарів (послуг); ✓ ризики контролю перебігу електронних платежів і розрахунків, впливу на економічні відносини
Фінансова	✓ розвиток і ефективізація процесів у фінансовому, зокрема банківському секторі; ✓ зменшення готівки в обігу та посилення безпеки грошового ринку; ✓ покращення доступності і нарощення обсягів кредитування	✓ кібератаки, фішинг і шахрайство, втрати даних та дестабілізація роботи фінансових посередників; ✓ припинення посередництва в кредитуванні, зниження вартості і усунення потреби в традиційних банках і банківських послугах
Зовнішньо-економічна	✓ збільшення обсягів зовнішньоекономічної діяльності; ✓ зростання відкритості економіки та внутрішнього ринку	✓ виведення капіталу (коштів) з країни; ✓ підтримка зарубіжних товаровиробників, посилення імпортозалежності
Соціально-демографічна	✓ покращення можливостей онлайн-кредитування та купівельної спроможності населення; ✓ зростання податкових надходжень і соціальних можливостей держави; ✓ зниження злочинності; ✓ кращі можливості використання міграційного капіталу	✓ перенесення частини особистого життя у віртуальну площину, десоціалізація суспільства; ✓ ризики і загрози посилення ігрових та інших Інтернет-залежностей; ✓ втрата людського потенціалу через зростання мобільності населення, особливо молоді
Виробничо-ресурсна	✓ збільшення доданої вартості; ✓ зростання частки високотехнологічної продукції (послуг); ✓ автоматизація виробництв і розрахунків	✓ виклики цифровізації техніко-технологічної бази, створення автоматизованих та узгоджених з системою онлайн-розрахунків виробничих систем
Інвестиційно-інноваційна	✓ розширення «поля» інвестиційно-інноваційної діяльності; ✓ покращення можливостей для приватного інвестування; ✓ диверсифікація джерел інвестування; ✓ збільшення частки споживання інвестиційних товарів	✓ зміна структури інвестицій в бік електронних грошей / проблема забезпеченості грошей; ✓ перекис інновацій з реальних у фінансово-віртуальний сектор; ✓ відставання нормативно-правової бази регламентування FinTech-

Рис. 1.2. Роль електронних платежів в економіці: аспекти розвитку та економічної безпеки

Джерело: авторська розробка.

З іншого боку, слід вести мову й про загрози для макроекономічної безпеки держави, що актуалізуються під час поширення електронних платежів.

У першу чергу, на нашу думку, це проблеми конфіденційності контрагентів. Йдеться про те, що далеко не кожен контрагент (покупець, споживач) готовий персоналізувати себе і завжди знайдеться частина суспільства, яка або воліє користуватися готівковими коштами, або не бажає «розкривати себе» під час придбання / споживання низки товарів та послуг. Відтак, вони активно підтримуватимуть сегмент традиційних форм і форматів торгівлі, розрахунків, стримуючи таким чином розвиток системи діджитал *FinTech*-послуг.

Надалі це перешкоди доступності платежів для різних категорій / верств населення. Держава, на правду, прагне забезпечити якнайширшу участь населення в цифровій економіці, здійсненні безготівкових розрахунків, придбанні товарів та послуг онлайн. Для цього покращується цифрова інфраструктура, підвищується рівень охоплення населення і територій країни широкопasmовим Інтернет, зростає забезпеченість населення відповідним програмним і апаратним забезпеченням. Однак, все одно, існуватиме частина населення, яка не має (у т. ч. через нижчий рівень доходів, бідність тощо) можливості доступу до відповідних електронних платежів. Вказані диспропорції обумовлюють ризики, з одного боку, посилення диференціації (розриву) між прошарком найбагатшого і найбіднішого населення; з іншого боку – погіршення інклюзії частини населення до споживчих товарів і послуг.

У третю чергу, це ризики втрати (погіршення) контролю над перебігом електронних платежів і розрахунків, відповідно, впливу цих процесів на господарські й економічні відносини. Прикладом такої ситуації може слугувати застосування електронних грошей, найбільш анонімних криптовалют, різного роду електронних гаманців та платіжних систем. Враховуючи, що такі активи мають проблемною стороною невизначеність із

забезпеченням вартості, а операції з їх застосуванням супроводжуються складними інформаційно-технологічними алгоритмами і процесами, все це може призвести до зниження контролю й тінізації, приховування відповідних розрахунків. Звідси – фінансування тероризму, торгівля людьми та забороненими товарами, тіньові оборудки, у т. ч. пов'язані з корупцією тощо

Чи не найбільшою в сенсі позитивного впливу є роль електронних розрахунків для фінансової системи країни. Як зазначається в низці досліджень в цій сфері [1; 10; 43], електронні платежі – це шлях і можливості для цифровізації більшості фінансових, зокрема банківських, послуг, а, відтак, їх ефективізації й зручності для клієнтів; це також і виведення з обігу готівкових ресурсів, відповідно, зниження рівня грошових агрегатів у ВВП, що стабілізує внутрішній фінансовий ринок, стримує інфляційні процеси, робить фінансово-кредитну систему більш прозорою, стабільною і прогнозованою; це також покращення можливостей для кредитування населення і бізнесу, коли більшість транзакцій можуть обумовлюватися попереднім наданням кредитних коштів, необхідних для оплати платежів. Однак, зворотною стороною для фінансової безпеки держави може обернутися розвиток ринку електронних платежів у разі активізації таких викликів і загроз, як кібератаки, фішинг і шахрайство, що призводять до втрати і неправомірного використання особистих даних, загальної дестабілізації роботи провідних банківських чи фінансових установ або ж фінансової чи банківської системи країни на загал.

Слід вказати й на те, що поступ електронних платежів, а також цифрових банківських і фінансових послуг на загал є загрозою для витіснення з ринку традиційних банківських послуг і структур, які на них спеціалізуються. А це ймовірний шлях до монополізації внутрішнього фінансового ринку, припинення посередництва у кредитуванні, зниження вартості та потреби в діяльності традиційних банків і наданні класичних банківських послуг. Знову ж таки ведемо мову про доступність цифрових банківських послуг для всіх верств населення і категорій їх споживачів, що

важливо у сенсі цілісного та структурно збалансованого розвитку банківського сектора і всієї фінансової системи країни на загал.

Попри перший погляд відсутність прямих зв'язків між розвитком ринку електронних платежів та зовнішньоекономічною діяльністю / безпекою більш ретельніший аналіз цього питання [48; 77; 82] надає повноцінні підстави вважати, що електронні платежі «усувають» бар'єри для зовнішньоторговельних операцій, у т. ч. на далеких відстанях і це приводить до значного нарощення обсягів не тільки зовнішньої торгівлі, але й зовнішньоекономічної діяльності, сприяє зростанню відкритості національної економіки та її внутрішнього ринку, коли товари та послуги, продукувані тут, але пропонуються до придбання практично по всій земній кулі. Однак, це й виклики для «втечі» капіталу з країни, підтримки й фінансового стимулювання розвитку виробників – нерезидентів, а також посилення імпортозалежності внутрішнього ринку. Відтак, ці та інші аспекти мають стати предметом державної політики, об'єктом дослідження і моніторингу заради недопущення розвитку загрозливих у плані зовнішньоекономічної безпеки держави трендів.

Достатньо вагомою слід вважати роль розвитку ринку електронних платежів у контексті соціально-демографічної стабілізації ситуації в країні. Це і вже згадувані ширші можливості для кредитування (зокрема онлайн) населення та збільшення за рахунок цього його купівельних спроможностей, і, відповідно, покращення якості і рівня життя. За рахунок цього вдосконалюється й структура споживання товарів і послуг, коли зростає частка продажу товарів інвестиційного призначення та стабілізується рівень витрат на потреби щоденного вжитку.

Слід вести мову й про те, що зменшення готівки, яка перебуває на руках в населення та касах суб'єктів господарювання, обмежує поле для злочинів, пов'язаних з пограбуваннями, внесенням коштів за викрадених осіб, майна, активів тощо. Своєю чергою, детінізація економічних відносин, яку забезпечує переведення розрахунків з готівкових у безготівкові (зокрема

цифрові), приводить до збільшення бази оподаткування, а, відтак, зростання обсягів податкових платежів до бюджетів усіх рівнів. А це покращення бюджетних можливостей для фінансування засобів соціальних програм і проєктів, що орієнтовані на покращення системи соціального забезпечення населення, зростання народжуваності, збереження здоров'я та покращення демографо-структурних характеристик місцевого населення. Додамо, що розвиток електронних грошей, комунікацій і розрахунків та їх інфраструктури це також і шлях до стимулювання залучення в економіку коштів трудових мігрантів, зокрема тих, які на відповідний момент часу перебувають за кордоном, однак інвестують у вітчизняну економічну систему.

На противагу зазначеному, недостатньо контрольовані й передбачувані процеси розвитку електронних платежів можуть обумовлювати й дестабілізаційні зміни у соціально-демографічній сфері. До прикладу, ми вважаємо, що проведення більшої частини часу в Інтернеті може стати шляхом до посилення ігрових та інших залежностей, зниження рівня соціалізації, коли на відміну від «живого спілкування» клієнти комунікують з цифровими операторами та/чи системами онлайн-платежів / розрахунків, електронного банкінгу тощо.

Електронні платежі, що є елементом цифровізації економіки та суспільства, беззаперечно, зумовлюють покращення якості життя населення, однак, одночасно сприяють його мобільності, що має як позитивні сторони, так і загрози для держави у випадку зовнішньої, а також міжрегіональної міграції та, відповідно, втрати людського потенціалу країни, її територій. Відомим є позитивний вплив розвитку електронних платежів на покращення виробничо-ресурсного комплексу національної економіки. Як показано у низці досліджень [4;78], це зростання доданої вартості через зниження рівня витратомісткості виробничо-господарських і фінансових процесів, впровадження інформаційно-комунікаційних технологій у сферу комунікацій та розрахунків, перехід на автоматизовані системи виробництва та

внутрішніх і зовнішніх бізнес-процесів. Все це відбувається за рахунок поєднання можливостей і переваг інноваційної діяльності в традиційних функціонально-ресурсних сферах бізнесу та в діджитал-розрахунках з контрагентами і покупцями.

З іншого боку, на нашу думку, такі процеси супроводжуються вже відомими загрозами – викликами цифровізації як такої, відповідно, готовності бізнесу адаптуватися до відповідних процесів. Йдеться про впровадження інформаційно-комунікаційних технологій, модернізацію техніко-технологічної бази виробництва, створення повністю замкнутих автоматизованих систем виробництва, які одночасно узгоджені зі системами онлайн-розрахунків. Як на наш погляд, доцільно аби держава сформувала й реалізувала пакет фінансово-кредитних, інституційно-організаційних та економічних інструментів сприяння і підтримки активізації відповідних процесів, включно з впровадженням на підприємствах надійних систем інформаційної безпеки.

Існує багато досліджень, в яких у фокусі уваги перебувають питання інвестиційно-інноваційної активності у підсумку нарощення обсягів та вдосконалення цифрових фінансових послуг для населення і бізнесу [124;141;155]. Першочергово це покращення можливостей для дослідницької діяльності, розширення джерел інвестицій та покращення можливостей приватного інвестування в аналізованій сфері. Окрім того, електронні платежі дозволяють населенню в більшій мірі придбавати та використовувати товари довгострокового використання, так званого інвестиційного характеру і тому подібне.

За разом, зрозуміло, що наряду з можливостями збільшення обсягів електронних платежів породжує низку нових викликів та загроз. Безпосередньо йдеться про зміни в структурі інвестицій, коли знижується увага до інвестування в реальному секторі та навпаки зростає попит на інвестиції в дослідження та розробки у сфері фінансових послуг і діджиталізації.

Новим викликом може стати інвестування з використанням електронних грошей, адже як відомо, одним зі слабких місць цього виду грошових засобів є проблеми їх забезпечення відповідним еквівалентом вартості. Дестабілізацію ситуації може обумовити також і неповнота або т. зв. «відставання» нормативно-правової бази як інвестування, так і інноваційної діяльності, охорони, захисту і комерціалізації об'єктів права інтелектуальної власності в сфері цифрових електронних комунікацій, платежів та розрахунків. Таким чином, держава має не тільки регулювати й стимулювати розвиток ринку електронних платежів, але й забезпечувати недопущення реалізації викликів і загроз економічній безпеці держави в аналізованій сфері.

1.2. Класифікація форм електронних платежів

Розвиток ринку електронних платежів у світі та в Україні в останні десятиліття став суттєвим чинником та інструментом стрімкого зростання роздрібних продажів та трансформації грошово-кредитного ринку. Динамічні процеси на даному ринку а також потреба у державному регулюванні, моніторингу, посиленні безпеки та ідентифікації ризиків на ринку послуг електронних платежів вимагають поглибленого вивчення підходів до їх класифікації та існуючої структури відповідного ринкового середовища.

На мікрорівні електронні платежі є не лише сучасним технологічним інструментом проведення розрахунків, але й є важливим елементом ефективного управління фінансами в епоху цифрових технологій. Відповідно це зумовлює важливість класифікації електронних платежів для окремих підприємств та організацій з метою їх ефективного аналізу, обліку та управління. Загалом варто відзначити, що в науковій літературі у недостатній мірі проаналізовано підходи до класифікації електронних платежів, натомість набули поширення дослідження підходів до систематизації платіжних систем та електронних грошей. Відповідно ці підходи частково можуть слугувати

основою для визначення класифікаційних ознак та типологізації електронних платежів.

Особливістю електронних грошей є їх чіткий поділ на види. Так, І. Трубін [133, с.66] пропонує класифікувати електронні гроші за їх технічним походженням (залежно від електронного носія). Виходячи з цього підходу, доцільно виокремити такі форми електронних платежів:

- електронні платежі, що здійснюються з платіжних карток;
- електронні платежі, що передбачають переказ електронних грошей, згенерованих на жорсткому диску комп'ютера.

У цьому контексті варто ще виокремити електронні платежі за допомогою смарт-карток, карток з обмеженою вартістю та електронних гаманців. Разом з тим такий підхід є дискусійним, оскільки окремі дослідники, зокрема О. Махаєва [81, с. 46–51], Н. Шишкова, Є. Мороз [145, с. 39–51], не відносять картки з обмеженою вартістю (які використовують комунальні транспортні підприємства, оператори мобільного зв'язку, інтернет-провайдери, телефонні компанії тощо) до електронних грошей. Натомість окремі вчені відносять такі платіжні інструменти до «жорстких» електронних грошей.

Схожий підхід до класифікації демонструє П. Мартініс [181], яка визначає 5 форм електронних платежів (залежно типу платіжної системи):

- платежі з допомогою кредитних та дебетових карток;
- мобільні платежі;
- шлюзи онлайн-платежів;
- перекази АСН;
- платежі за допомогою віртуальні картки.

Підприємства електронної комерції доволі часто використовують шлюзи онлайн-платежів (Online Payment Gateways), щоб безпечно приймати платежі через Інтернет. Такі постачальники послуг платіжних шлюзів, як PayPal, Stripe і Square, полегшують транзакції, безпечно передаючи платіжні дані між клієнтами, продавцями та фінансовими установами. Ці шлюзи

підтримують різні способи оплати, включаючи кредитні картки, цифрові гаманці, а тепер і віртуальні картки, обслуговуючи широку базу клієнтів і розширюючи охоплення компаній на цифровому ринку.

Електронні платежі через автоматизовану клірингову палату (ACH – Automated Clearing House) дозволяють підприємствам здійснювати економічно ефективний спосіб надсилати й отримувати кошти в електронному вигляді. Платежі ACH дозволяють здійснювати прямі операції між банками, оминаючи традиційні паперові чеки та банківські перекази. Компанії використовують перекази ACH для різних цілей, таких як обробка заробітної плати, платежі постачальникам і регулярне виставлення рахунків. Використовуючи мережу ACH, компанії можуть оптимізувати свої платіжні процеси, скоротити транзакційні витрати та покращити управління грошовими потоками [181].

Виникнувши як нова форма електронних платежів, віртуальні картки забезпечують підприємствам додаткову безпеку та гнучкість в управлінні транзакціями. Віртуальні картки – це цифрове представлення традиційних кредитних або дебетових карток, які часто використовуються для певних цілей або обмежених у часі операцій. Підприємства можуть створювати віртуальні картки з унікальними номерами, термінами дії та лімітами витрат, зменшуючи ризик шахрайства та несанкціонованих транзакцій. Віртуальні картки особливо корисні для онлайн-покупок, послуг передплати та платежів постачальникам, пропонуючи підприємствам покращений контроль і видимість своїх витрат [181].

Більш ґрунтовний підхід до класифікації електронних платежів наведений у дослідженні [176, с. 5–7]. Залежно від основних технологій цифрових платежів, автори виділяють: 1) карткові платежі; 2) Е-платежі; 3) мобільні платежі та 4) платежі у криптовалюті (рис. 1.3).

Карткові платежі є однією з найбільш поширених форм електронних платежів порівняно з іншими їх видами (Е-платежі, мобільні платежі та криптовалютні платежі). Власники карток можуть здійснювати електронні

платежі онлайн або за допомогою POS-машин, а також картки. Інформація про них дозволяють отримати доступ до банківських рахунків і багатьох інших банківських сервісів.

Усі карткові платежі можна віднести до простих способів проведення платежів, при цьому механізми здійснення платежів за допомогою карток мають певні відмінності: за допомогою дебетових карток їх власники можуть проводити платежі з власного депозиту; за допомогою кредитних карток їх власники можуть проводити платежі або знімати готівку за рахунок коштів, отриманих від постачальника карткових послуг [34, с. 97–102].

До групи карткових платежів можна віднести платежі з допомогою передплачених карток, які можна придбати (чи отримати іншим способом) із зарахованими на них грошовими коштами з метою витрачання даної суми. Фактично передплачені картки функціонують як дебетові картки, проте у процесі їх використання не потрібен банківський рахунок, щоб отримати передплачену картку. Здебільшого передплачені картки набули поширення при здійсненні платежів на ринку послуг.

Здійснення електронних платежів, як правило, відбувається через мережу Інтернет із використанням спеціалізованих веб-сторінок або сервісів, що забезпечують безпечну обробку фінансових операцій. Такі платежі можуть виконуватися як із персональних комп'ютерів, так і з мобільних пристроїв – смартфонів чи планшетів, що значно розширює доступність фінансових послуг для користувачів у будь-який час і з будь-якого місця. У більшості випадків мова йде саме про онлайн-платежі, які передбачають введення платіжних реквізитів, підтвердження транзакції та її миттєву або відкладену обробку через платіжні шлюзи. Мобільні платежі, своєю чергою, є окремим різновидом електронних платежів і передбачають використання мобільних пристроїв як основного інструменту для проведення фінансових операцій. Вони можуть здійснюватися через спеціалізовані мобільні додатки банків або платіжних систем, що забезпечують зручний інтерфейс та високий рівень захисту даних користувача.

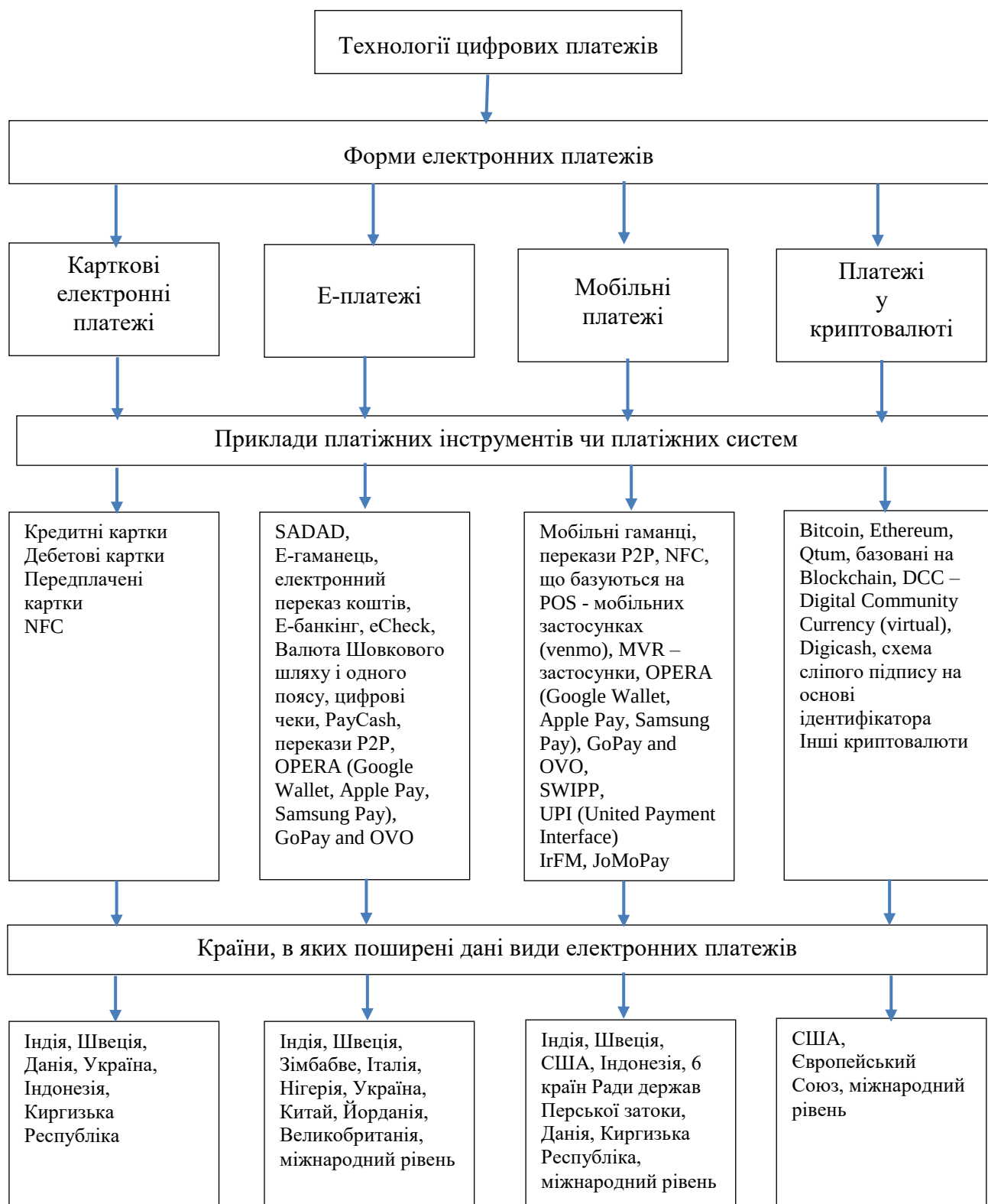

Рис. 1.3. Класифікація електронних платежів за ключовими цифровими технологіями, які використовуються при їх здійсненні

Джерело: побудовано на основі [176, с. 8–10]

Загалом технології мобільних платежів можна розглядати як частину технологій електронних платежів. Деякі технології цифрових платежів (наприклад, Google Wallet, Apple Pay, Samsung Pay) можна класифікувати і як електронні платежі, так і мобільні платежі. Однак існують деякі технології мобільних платежів, спеціально розроблені для мобільних телефонів. Наприклад, програма Swish у Швеції доступна лише для використання на мобільних телефонах (наприклад, iPhone, Android Phone). Swish недоступний для використання на ноутбуках або стаціонарних комп'ютерах [176, с. 5–8].

Сьогодні однією з найбільш поширених форм та технологій електронних платежів є здійснення платежів з допомогою електронних гаманців, які використовують для виконання операції електронні пристрої, такі як комп'ютери, планшети чи мобільні телефони. Зростання масштабів використання електронних гаманців у світі пояснюється їх відносними перевагами порівняно з платежами з допомогою дебетових та кредитних карток, оскільки електронні гаманці мають низку додаткових функцій та переваг (наприклад, повернення готівки, система винагород, зручніші функції безпеки, відсутність або ж мінімальний розмір комісії за транзакції). До ще однієї форми електронних платежів можна віднести платежі з використанням «цифрових гаманців», у процесі яких користувачі можуть пов'язувати свої банківські рахунки. Як правило цифрові гаманці використовують електронні пристрої. Наприклад, Apple Pay доступний лише на пристроях Apple, а Samsung Pay – на Android, тоді як PayPal доступний як на пристроях Apple, так і на Android. На поширення використання цифрових гаманців може впливати і урядова політика. Так, наприклад, в Індії урядова політика щодо перетворення країни на безготівкову економіку мала наслідком стрімке зростання використання населенням цифрових гаманців [154;176;178].

Перспективною технологією здійснення електронних платежів є використання китайської «валюти шовкового шляху і поясу», яка є системою електронних платежів нового покоління в межах ініціативи «Один пояс, один

шлях». Дослідження показують, що ця технологія електронних платежів у майбутньому перетвориться на «одну головну основу з багатьма іншими гілками». Система «шовкової валюти» використовує різноманітні механізми багатьох електронних валют і тісно пов'язана з Євро і багатьма цифровими валютами, зокрема eSDR [179, с. 5–9].

Особливістю технології мобільних платежів є її зростаюча популярність серед користувачів внаслідок високого рівня безпеки транзакцій в Інтернеті, а також у звичайних магазинах. Наприклад, поширений мобільний платіжний додаток банківського сектора Swipp, який був запущений на датському ринку в 2013 р., дозволяє здійснювати безпечні платежі P2P. Swipp – це технологія мобільних платежів на основі рахунку, яка використовується для переказу грошей через номер мобільного телефону, і активно використовується клієнтами окремих місцевих банків і деяких найбільших банків Данії – Nordea, Nykredit, Jyske Bank, Sydbank, Arbejdernes landsbank і Spar Nord. У Данії понад 80 банків співпрацює з мережею Swipp, і вона інтегрована з мобільними банківськими додатками кожного з банків-учасників. Ця програма полегшує транзакції, оскільки користувач може надсилати гроші будь-кому, хто також має додаток Swipp, незалежно від того, яку програму мобільного банкінгу вони використовують [202, с. 319–330].

В останні роки спостерігається стрімке поширення використання електронних платежів у криптовалюти, які являють собою платежі у цифровій валюті, захищеній криптографією, що робить майже неможливим підробку або подвійні витрати. Більшість систем електронних платежів у криптовалюти є децентралізованими мережами на основі технології блокчейн і захищені шифруванням. Отже, криптовалютні електронні платежі можна поділяти за підходом до управління на централізовані та децентралізовані, оскільки деякі криптовалюти контролюються більш централізовано, ніж інші, а ступінь залучення різних підрозділів розробників у прийняття рішень може різнитися. У децентралізованих криптовалютних платежах спільнота

розробників зазвичай орієнтована на майнерів та операторів вузлів, та їх вибір програмного забезпечення. На основі такого вибору формуються робочі групи, які займаються всебічною підтримкою користувачів криптовалюти. У централізованих системах платежів команда розробників виступає більше як контролюючий орган, що стежить за виконанням певного при створенні криптовалюти порядку при здійсненні операцій з крипто-койнами [139, с. 771–774].

Беручи до уваги механізми проведення електронних платежів, їх можна також поділяти на:

- електронні платежі на базі відкритих користувачем рахунків;
- електронні платежі на базі електронних грошей.

Електронні платежі можна також класифікувати з точки зору необхідності відкриття рахунку. Отже, електронні платежі можна поділити на платежі, які передбачають відкриття користувачами платіжної системи рахунку, та платежі, що не передбачають відкриття користувачами рахунку. Електронні платежі, що передбачають відкриття користувачами рахунку, характеризуються тим, що для проведення платежу клієнту є обов'язковим відкриття або індивідуального банківського рахунку, або ж внутрішньосистемного рахунку в оператора платіжних послуг, що не є кредитним інститутом. Електронні платежі, які не передбачають для їх здійснення відкриття рахунку клієнтам, характеризуються тим, що їм не відкривається рахунок, а ідентифікація платежів здійснюється, зазвичай, за адресою електронної пошти користувача чи за його логіном.

В. Сокульський [123, с. 212–216], провівши аналіз українських та міжнародних платіжних систем, а також національного законодавства, пропонує підходи до класифікації електронних платіжних систем, на основі яких можна виокремити такі класифікаційні ознаки типізації електронних платежів:

- за способом завершення платежів (електронні платежі у режимі реального часу; електронні платежі у режимі дискретного часу);

- за типом платежів (електронні платежі з підтримкою мікроплатежів; електронні платежі без підтримки мікроплатежів);
- за схемою проведення платежів (кредитні електронні платежі; дебетові електронні платежі; кредитно-дебетові електронні платежі).

Даний методичний підхід можна доповнити такою класифікаційною ознакою, як характер емісії. Відповідно до цього підходу електронні платежі можна класифікувати на платежі у національній валюті та платежі в іноземній валюті. З точки зору валюти, яка використовується у розрахунках, електронні платежі можна поділяти на моновалютні платежі та мультивалютні платежі. До моновалютних електронних платежів можна віднести платежі, в яких використовується лише одна валюта: власна грошова одиниця емітента електронних грошей, що встановлена як розрахункова в межах даної платіжної системи (приватна або віртуальна), або ж державна грошова одиниця. Для прикладу, електронні платежі в межах Системи електронних платежів НБУ (СЕП), можна віднести до моновалютних. Але разом з цим в наступних версіях СЕП заплановано запровадження мультивалютності, а також трекінг-сервісу для платежів, сервісу оцінки ризику платіжних операцій тощо. Мультивалютні електронні платежі передбачають використання двох і більше валют. Як правило такі електронні платежі підпадають під вищий рівень державного регулювання і трансакції повинні узгоджуватись з вимогами чинного законодавства [119, с. 223–227]. До мультивалютних електронних платежів можна віднести платежі через систему Webmoney, реєстрація якої була скасована НБУ 25 травня 2018 р. у зв'язку із санкцією щодо цієї платіжної організації, при цьому блокування проведено згідно з рішенням РНБО від 2 травня 2018 р. «Про застосування та скасування персональних спеціальних економічних та інших обмежувальних заходів (санкцій)».

Залежно від типу валюти, яка використовується у розрахунках, електронні платежі можна поділяти на електронні платежі у приватних (віртуальних) валютах і платежі у державних (національних) валютах.

Особливістю систем електронних платежів у приватних валютах є те, що такі віртуальні валюти емітуються приватними емітентами виключно у цифровій формі, на відміну від державних валют, для яких передбачається емісія у паперовій формі чи формі монет. Приватні віртуальні валюти виконують платіжні функції лише у межах співтовариства користувачів віртуальної валюти і не гарантуються державною юрисдикцією. Прикладами електронних платежів у приватних валютах є платежі у криптовалютах (Bitcoin, Ethereum, OneCoin, Ripple, LiteCoin тощо) [36, с. 50–60]. Здебільшого електронні перекази у криптовалютах здійснюються в межах розробленої схеми чи процесу створення та передачі вартості.

Сьогодні електронні розрахунки у державних (національних) валютах є домінуючими на ринку електронних платежів і саме через такі платежі відбувається переважна більшість сучасних роздрібних та гуртових продажів [98, с. 27–42]. Використання електронних платежів у державних (національних) валютах створює певні переваги для економіки, оскільки такі платежі мають ознаки і переваги використання як національних, так і приватних (віртуальних) валют. У цьому контексті варто визначити головні відмінності державних (національних) валют від приватних (віртуальних). По-перше, національна валюта емітується лише державними грошово-кредитними інституціями на монопольній основі, у той час як віртуальна валюта випускається виключно приватними емітентами. По-друге, національна валюта емітується у формі знаків вартості (у фізичній формі), тоді як приватна (віртуальна) валюта не емітується у фізичній формі, випускається у формі криптографічних записів (у цифровій формі) і гарантується будь-якою юрисдикцією.

Електронні платежі можна поділити залежно від режиму проведення розрахунків на платежі, що працюють у режимі реального часу, та платежі, які працюють із затримкою платежу. Електронні платежі, які здійснюються у режимі реального часу, забезпечують практично миттєве проведення розрахунків. Як правило, електронні платежі, що здійснюються в режимі

реального часу, є системами на валовій основі, оскільки в таких системах немає необхідності проводити перевірку на можливість взаємозаліку. Зазвичай платіжні системи, які працюють із затримкою платежу, є нетинговими системами. Електронні платежі, які проходять із затримкою платежу, здійснюються з незначними затримками з моменту отримання відповідного наказу (внаслідок обліку переказів та надходжень).

Останнім часом набуло поширення використання електронних платежів поза банківським сектором. Тобто електронні платежі можуть відбуватися в платіжних системах, які функціонують в альтернативному до банківського середовищі (наприклад, що базуються на програмній основі і функціонують в Інтернеті). Тому за середовищем використання електронних грошей пропонуємо поділяти електронні платежі на:

- електронні платежі, які здійснюються у банківському секторі;
- електронні платежі, що здійснюються поза банківським сектором.

Такий підхід до класифікації узгоджується з нормами Закону України «Про платіжні системи та переказ коштів в Україні» [20].

З точки зору централізації електронні платежі можна поділити на електронні платежі централізованого та децентралізованого характеру. Централізовані електронні платежі є системою платежів, що контролювані державою і керовані з єдиного центру. У централізованих системах електронних платежів кожна група учасників нижчого рівня встановлює взаємовідносини з одним із учасників вищого рівня, а останні підпорядковуються єдиному центру. За своєю структурою централізовані платіжні системи відповідають платіжним системам центрального банку чи інших централізованих грошово-кредитних регуляторів. Прикладом електронних платежів централізованого характеру є електронні платежі через систему електронних платежів Національного банку (СЕП), яка є державною банківською платіжною системою, що забезпечує проведення міжбанківських розрахунків через рахунки, відкриті в Національному банку України, причому Національний банк є оператором та розрахунковим банком

цієї системи [1, с. 68–72]. Децентралізовані електронні платежі є контрольованими і регульованими приватними кредитними інститутами. Децентралізовані електронні платежі включають в себе всі види приватних електронних платежів, а також частину грошового обороту, що обслуговується готівкою. У децентралізованих електронних платежах окремі зв'язки між учасниками можуть формуватися незалежно від інших.

У процесі активізації використання електронних платежів підприємствами у сфері роздрібних продажів товарів та послуг посилюється важливість визначення їх форм у контексті ведення фінансового, бухгалтерського обліку та звітності. Так, в Інструкції про застосування Плану рахунків бухгалтерського обліку активів, капіталу, зобов'язань і господарських операцій підприємств і організацій зазначається, що проведення процедури класифікації електронних платежів є важливим допоміжним інструментом у процесі вирішення та подальших досліджень актуальних проблем бухгалтерського обліку електронних грошей [44]. Т. Мокієнко, Т. Прийдак та Р. Ліпський [86] систематизують електронні платежі у контексті ведення бухгалтерського обліку і пропонують їх класифікувати за розміром проведених транзакцій. Відповідно до цього підходу електронні платежі поділяються:

- пікоплатежі (у розмірі від 1 євроценту до 1 євро);
- мікроплатежі (у розмірі від 1 євро до 10 євро, при цьому проведення таких платежів з використання чеків чи платіжних карт характеризується низьким рівнем економічної вигідності);
- макроплатежі (передбачають проведення транзакцій більшого розміру).

За цією ж класифікаційною ознакою В. Сокульський виокремлює мікроплатежі, дрібні платежі і великі платежі [123,с.216]. При цьому дослідник ідентифікує дрібні платежі як такі, що використовуються при купівлі товарів та послуг, а крупні платежі як такі, що використовуються при розрахунках юридичних осіб. Мікроплатежі характеризуються як такі, які

невигідно або ж технічно неможливо проводити за допомогою традиційних засобів розрахунків.

За розміром транзакцій Т. Коккола виокремлює оптові та роздрібні платіжні системи, отже відповідно до цього підходу електронні платежі можна класифікувати також і на оптові та роздрібні [177, с.15–25].

Платежі, що здійснюються через оптові платіжні системи, як правило, мають такі особливості: 1) здійснюються порівняно в невеликій кількості обмеженою кількістю фінансових установ; 2) здійснюються з використанням обмеженого набору безготівкових платіжних інструментів; 3) є надстроковими і вимагають своєчасного розрахунку (кліринг та остаточний розрахунок за такими платежами має бути здійснено в межах одного дня або навіть більш короткого годинного циклу) [177, с. 27]. Натомість роздрібні електронні платежі характеризуються такими рисами: 1) платежі здійснюються у великій кількості значною кількістю кредитних та платіжних інститутів; 2) низькі суми транзакцій; 3) платежі здійснюються з використанням широкого спектру безготівкових платіжних інструментів; 4) платежі є терміновими (остаточний розрахунок та кліринг за такими платежами здійснюється в межах 1-2 днів); 5) у процесі обробки платіжної інформації, а також при клірингу широко використовуються недержавні приватні процесингові та клірингові системи.

Можливим підходом до класифікації електронних платежів є їх поділ на основі порядку обробки платіжних розпоряджень від клієнтів. На основі такого підходу електронні платежі доцільно поділяти на електронні платежі з розрахунками на валовій основі і електронні платежі на основі взаємозаліку (неттингові системи розрахунків).

Здійснення електронних розрахунків на валовій основі передбачає обробку кожного платіжного документа індивідуально і проведення по ньому окремого платежу. Такі електронні розрахунки дозволяють обробляти платежі незалежно один від одного і є зручними для користувачів, оскільки дозволяють знижувати платіжні ризики і скорочувати час проведення

платежів. Електронні розрахунки на «чистій» основі передбачають, що безпосередні переведення коштів за всіма електронними платежами, що надійшли, проводимуться із врахуванням надходження коштів на адресу цього платника. В результаті сума переказу коштів може бути зменшена через взаємозалік зобов'язань і вимог. Електронні розрахунки на основі взаємозаліку (або неттингові розрахунки) передбачають, що відбувається лише переказ нетто величини, тобто за мінусом суми надходжень. Ефективність цієї форми організації електронних платежів обумовлюється скороченням кількості платіжних транзакцій і значним зниженням вартості платіжних послуг.

Використання електронних грошей відноситься до дебетових систем функціонування платіжних систем у випадку, якщо усі розрахунки з електронними гаманцями проводяться банком або іншими уповноваженими установами, при цьому в системах електронних грошей записи на жорсткому диску комп'ютера або картці прирівнюються до відповідних сум в тій або іншій валюті. Тому виходячи з положень Закону України «Про платіжні системи та переказ коштів в Україні» [20] ми пропонуємо класифікувати електронні платежі за процедурою та технічним механізмом їх здійснення, а саме:

- міжбанківський електронний платіж (виконується в строк до трьох операційних днів);
- внутрішньобанківський електронний платіж (виконується в строки, встановлені внутрішніми нормативними актами банку, але в термін до двох операційних днів).

Дещо подібною є класифікація електронних платежів залежно від суб'єктів платіжних операцій, відповідно до якої електронні платежі можна поділити на міжбанківські платежі та міжгосподарські платежі. До міжбанківських електронних платежів належать платежі, у яких основними учасниками є кредитні інститути, діяльність яких підлягає банківському нагляду. У такій системі електронні грошові перекази здійснюються між

банками як за їх рахунок, і від імені їх клієнтів.

Залежно від рівня доступу до платіжної інфраструктури та від інформаційних каналів, що використовуються, електронні платежі пропонуємо поділяти на платежі, що здійснюються у закритих банківських мережах, та електронні платежі, що здійснюються через відкриту мережу Інтернет та мобільні мережі. У платіжних системах, що використовують закриті банківські мережі, всі інформаційні повідомлення, що стосуються платіжних транзакцій, передаються через захищені виділені банківські канали зв'язку, зовнішній доступ до яких неможливий (до таких систем відносяться системи міжбанківських платежів). У платіжних системах, що використовують відкриту мережу Інтернет та мобільні мережі, інформаційні повідомлення щодо платіжних транзакцій передаються через відкриті канали зв'язку. Тому, передача інформаційних повідомлень вимагає використання спеціальних протоколів шифрування інформації, що передається. Прикладом таких систем можуть слугувати платіжні системи VISA та MasterCard, які для забезпечення безпеки платежів в Інтернеті використовують протокол 3D Secure.

Важливою проблемою функціонування систем електронних платежів є рівень їх анонімності. В Україні тривалий час функціонувала велика кількість електронних платіжних систем, які дозволяли діяти анонімно і не проводити процедуру ідентифікації. У листопаді НБУ вніс зміни до «Положення про електронні гроші в Україні» [106], здійснивши запровадження обов'язкової ідентифікації та верифікації користувачів. Тому сьогодні в Україні заборонене використання анонімних електронних гаманців та анонімних грошових переказів. Проте такі системи останнім часом набули поширення в світі, а також часткового фактично продовжують своє функціонування в Україні. Тому ми пропонуємо класифікувати електронні платежі за рівнем їх анонімності, виділяючи такі їх форми:

- 1) повністю анонімні електронні платежі;
- 2) електронні платежі, що вимагають ідентифікації;

3) електронні платежі, що вимагають часткової ідентифікації.

Виходячи з цього підходу до класифікації варто також запропонувати поділ електронних платежів на легітимні, нелегітимні та частково легітимні.

Як свідчить світова та вітчизняна практика, електронні платіжні системи можуть мати різний рівень географічного поширення. Тому за рівнем географічного покриття електронні платежі можна класифікувати на міжнародні, транскордонні, внутрішні (в межах країни), локальні (на рівні окремих регіонів, міст, спільнот, підприємств та організацій тощо). Прикладом локальних електронних платежів можуть слугувати платежі через платіжну систему NovaPay у процесі розрахунків за товари, які доставляє український поштовий оператор «Нова Пошта». Внутрішні національні електронні платежі характеризуються тим, що вони обмежуються межами однієї країни та не можуть виходити на міжнародний рівень.

Транскордонні електронні платежі характеризуються тим, що під час їх здійснення електронні гроші долають кордони між державами, що дозволяє платіжним системам виходити на міжнаціональний рівень. Міжнародні електронні платежі є територіально не обмеженими і характеризуються тим, що під час їх здійснення долаються не лише кордони між державами, а й між різними комерційними середовищами, дозволяючи здійснювати платежі між користувачами та спільнотами як в мережі Інтернет без чітких територіальних кордонів, так і у традиційній комерційній мережі.

Залежно від рівня витрат у процесі здійснення трансакцій електронні платежі пропонуємо поділяти на: 1) електронні платежі, здійснення яких не тягне за собою сплати комісії та інших фінансових наслідків; 2) електронні платежі, здійснення яких призводить до необхідності сплати комісії. Оскільки головною метою платіжних систем є здійснення платежів між учасниками, комісії стосуються лише операцій з переказу коштів. Такий принцип поширюється на більшість систем електронних переказів у світі. Варто відзначити, що існує низка систем електронних переказів, які виплачують винагороду користувачам за розміщення коштів на рахунках

платіжного сервісу, зокрема до таких систем відноситься міжнародна система електронних платежів PayPal.

Залежно від форми використання електронні платежі доцільно поділяти на:

- електронні платежі, які використовують традиційні електронні платіжні інструменти;
- електронні платежі, які використовують новітні електронні платіжні інструменти.

Проведення електронних платежів, що використовують традиційні електронні платіжні інструменти, передбачає електронну форму обробки платіжної інформації, як це реалізовано, наприклад, при здійсненні переказів з допомогою банківських платіжних карток. Здійснення електронних платежів, що використовують новітні (інноваційні) електронні платіжні інструменти, розширюється на другому етапі електронізації грошово-кредитної системи і передбачає електронну форму обробки платіжної інформації в інтерактивному середовищі (наприклад, електронні чеки, віртуальні гаманці тощо).

Таким чином, різноманітні підходи до класифікації та форми електронних платежів можна систематизувати у вигляді табл. 1.1.

Визначення підходів до класифікації електронних платежів є важливим науковим та прикладним завданням, оскільки системи електронних платежів є об'єктом державного регулювання та моніторингу. Особливо ця проблема набула актуальності у воєнний час, оскільки підвищення вимог до рівня дотримання економічної безпеки держави вимагає всебічного аналізу і виявлення систем електронних платежів, які знаходяться під юрисдикцією або ж використовуються суб'єктами країни-агресора. Зростання ролі і масштабів здійснення електронних платежів у процесі функціонування роздрібного та гуртового ринку товарів та послуг актуалізує потребу в систематизації та класифікації електронних платежів, які стають об'єктом бухгалтерського обліку, фінансового аналізу, звітності та планування.

Підходи до класифікації та форми електронних платежів

№ з/п	Підходи до класифікації електронних платежів	Форми, типи і види електронних платежів
1	2	3
1.	За технічним походженням електронних платежів	- електронні платежі, що здійснюються з платіжних карток; - електронні платежі, що передбачають переказ електронних грошей, згенерованих на жорсткому диску комп'ютера.
2.	За видом електронного носія електронних грошей	- електронні платежі за допомогою смарт-карток; - електронні платежі з допомогою карток з обмеженою вартістю; - електронні платежі за допомогою електронних гаманців.
3.	За типом платіжної системи	- платежі з допомогою кредитних та дебетових карток; - мобільні платежі; - шлюзи онлайн-платежів; - перекази АСН; - платежі за допомогою віртуальної картки.
4.	За основними технологіями цифрових платежів	- карткові платежі; - Е-платежі; - мобільні платежі; - платежі у криптовалюті.
5.	За підходом до управління на	- централізовані електронні платежі; - децентралізовані електронні платежі.
6.	За механізмом проведення електронних платежів	- електронні платежі на базі відкритих користувачем рахунків; - електронні платежі на базі електронних грошей.
7.	З точки зору необхідності відкриття рахунку	- електронні платежі, які передбачають відкриття користувачами платіжної системи рахунку; - електронні платежі, що не передбачають відкриття користувачами рахунку.
8.	За способом завершення платежів	- електронні платежі у режимі реального часу; - електронні платежі у режимі дискретного часу.
9.	За типом платежів	- електронні платежі з підтримкою мікроплатежів; - електронні платежі без підтримки мікроплатежів.
10.	За схемою проведення платежів	- кредитні електронні платежі; - дебетові електронні платежі; - кредитно-дебетові електронні платежі.
11.	За характером емісії	- електронні платежі у національній валюті; - електронні платежі в іноземній валюті.
12.	З точки зору валюти, яка використовується у розрахунках	- моновалютні електронні платежі; - мультивалютні електронні платежі.
13.	Залежно від типу валюти, яка використовується у розрахунках	- електронні платежі у приватних (віртуальних) валютах; - електронні платежі у державних (національних) валютах.
14.	Залежно від режиму проведення розрахунків	- електронні платежі, що працюють у режимі реального часу; - електронні платежі, які працюють із затримкою платежу.
15.	За середовищем використання електронних грошей	- електронні платежі, які здійснюються у банківському секторі; - електронні платежі, що здійснюються поза банківським сектором.
16.	З точки зору централізації	- електронні платежі централізованого характеру; - електронні платежі децентралізованого характеру.
17.	За розміром проведених транзакцій	- пікоплатежі (у розмірі від 1 євроценту до 1 євро); - мікроплатежі (у розмірі від 1 євро до 10 євро);

Продовження таблиці 1. 1

1	2	3
18.	За розміром проведених транзакцій	- мікроплатежі; - дрібні електронні платежі; - крупні електронні платежі.
19.	За розміром транзакцій	- оптові електронні платежі; - роздрібні електронні платежі.
20.	На основі порядку обробки платіжних розпоряджень від клієнтів	- електронні платежі з розрахунками на валовій основі; - електронні платежі на основі взаємозаліку (неттингові системи розрахунків).
21.	За процедурою та технічним механізмом їх здійснення	- міжбанківські електронні платежі; - внутрішньобанківські електронні платежі.
22.	Залежно від суб'єктів платіжних операцій	- міжбанківські електронні платежі; - міжгосподарські електронні платежі.
23.	Залежно від рівня доступу до платіжної інфраструктури та від інформаційних каналів, що використовуються	- електронні платежі, що здійснюються у закритих банківських мережах; - електронні платежі, що здійснюються через відкриту мережу Інтернет та мобільні мережі.
24.	За рівнем анонімності платежів	- повністю анонімні електронні платежі; - електронні платежі, що вимагають ідентифікації; - електронні платежі, що вимагають часткової ідентифікації.
25.	За рівнем легітимності	- легітимні електронні платежі; - нелегітимні електронні платежі; - частково легітимні електронні платежі.
26.	За рівнем географічного покриття	- міжнародні електронні платежі; - транскордонні електронні платежі; - внутрішні електронні платежі (в межах країни); - локальні електронні платежі (на рівні окремих регіонів, міст, спільнот, підприємств та організацій тощо).
27.	Залежно від рівня витрат у процесі здійснення транзакцій	- електронні платежі, здійснення яких не тягне за собою сплати комісії та інших фінансових наслідків; - електронні платежі, здійснення яких призводить до необхідності сплати комісії.
28.	Залежно від форми використання	- електронні платежі, які використовують традиційні електронні платіжні інструменти; - електронні платежі, які використовують новітні електронні платіжні інструменти.

Джерело: складено автором

Використання всебічних підходів до класифікації електронних платежів може слугувати основою для розробки систем їх моніторингу на макро-, мікро- та мезорівнях. Загалом можна стверджувати про недостатній рівень опрацювання проблеми класифікації електронних платежів у сучасній вітчизняній та зарубіжній науковій літературі, здебільшого найбільша увага у дослідженнях приділяється проблемам класифікації та типологізації електронних грошей та систем електронних переказів.

1.3. Фактори розвитку ринку електронних платежів та підходи до його державного регулювання

Закономірно що водночас з появою товарних відносин з'явилися перші гроші, які, власне, були покликані опосередковувати процеси обміну товарами / послугами. Однак, примітно, що перші гроші не мали такої форми як наразі готівка, а являли собою певні стандартизовані товари (здебільшого споживчі), які обмінювали на ту, чи іншу продукцію. Надалі їх замінили злитки металів, а згодом з'явилися монети. Перші паперові гроші ввійшли в обіг у Китаї на поч. IX ст. та й ті використовувалися спершу лише як гарантійний інструмент під час розрахунків за відсутності у покупця на момент операції металевого злитку. Однак, вже у X ст. бурхливий розвиток торгівлі на сході зумовив застосування паперових грошей як засобу обміну.

Концепція грошей у Європі зародилася у XVII ст. Імпульсом відповідних процесів послуговували промислова революція і розвиток банків, почала поширюватися ідея про гнучкий характер обсягу грошей та їх власності; іншими словами, банки, залучаючи приватні депозити, надавали власні позикові кошти іншим економічним агентам, «передаючи» таким чином права власності на гроші. З'явилося розуміння того, що гроші мають не тільки паперову, але й віртуальну форму, а, відтак, можуть реалізувати значно ширший спектр функцій, а ніж виступати еквівалентом вартості та обслуговування обміну товарів і послуг.

Водночас зростали й роль та значимість грошей в суспільстві, їх вплив на економіку, відповідно, функціонування та розвиток країн. Це зумовило потребу в контролі й регулюванні відповідних процесів, а далі – безпосередньому управлінні ними. Так на поч. XX ст. виникла Федеральна Резервна Система у США, було започатковано механізм безготівкових платіжних розрахунків (спершу у формі збору та обслуговування так званих кредитних чеків), зароджувався та набував свого розвитку ринок платежів, у

т. ч. безготівкових.

Новий якісний стрибок відбувся після створення, активного розвитку й поширення Інтернет. Власне, під'єднання (об'єднання) низки банківських послуг з цією глобальною мережею дозволило здійснювати оплату покупок зі застосуванням електронних засобів на великих відстанях. Відтак, нині покупець буквально в будь-якому куточку світу, маючи доступ до мережі Інтернет і користуючись банківським мобільним додатком, може оплатити товар, продавець якого знаходиться у будь-якому місці на земній кулі.

Наступними еволюційними віхами на шляху розвитку й поширення електронних платежів стали, по-перше, глобалізація і цифрова трансформація національних і світової економіки, суспільства, а, по-друге, виникнення електронних грошей.

З повною впевненістю можна вказати на те, що ці процеси незворотні. Саме тому, актуалізується завдання якісного та ефективного державного регулювання електронних платежів як з позиції використання цього ресурсу в цілях розвитку фінансової й економічної систем держави, так і в частині своєчасної ідентифікації, нівелювання й протидії викликам і загрозам в цій сфері, відтак, забезпечення економічної безпеки національної економіки. Й насправду, електронні платежі, з одного боку, забезпечують такі переваги населенню, економічним агентам та представникам фінансового сектора також, як доступність коштів і розрахунків, легкість у використанні, мобільність, оперативність, безпека; електронні платежі й гроші в значній мірі пом'якшили негативні наслідки ковідної кризи та слугували одним зі чинників виходу з неї. Позаяк, з іншого боку, зумовлюють загрози кіберзлочинності, тінізації коштів і розрахунків, фінансування тероризму, дестабілізації на ринку фіатних грошей та порушення стійкості і цілісності банківської й фінансової системи країни і навіть світової економічної системи, підсумком чого стають світові економічні кризи.

Розвиваючи методико-прикладний базис державного регулювання електронних платежів, слід зауважити, що відповідальні за цю царину

управління розвитком національної економіки органи мають чітко розуміти такі аспекти, як (1) загальносвітові і національні тренди поступу електронних грошей, розрахунків і платежів; (2) їх поточні і перспективні наслідки, виклики, ризики і загрози на всіх рівнях відносин (особи, суб'єкта господарювання, регіону, галузі, національного господарства); (3) чинники, які безпосередньо та опосередковано впливають на розвиток електронних платежів і розрахунків; (4) умови активізації факторів – стимуляторів та пригнічення чинників – дестимуляторів; (5) механізми, інструменти та засоби державної політики розвитку і реалізації потенціалу електронних платежів.

Відтак, одне з провідних місць відводиться чинникам, факторам й умовам розвитку електронних платежів. Розумінню їх характеру в значній мірі сприяє узагальнення еволюції (етапізації) електронних розрахунків у грошовій сфері. Як показано у [132, с. 401], такими віхами стали: започаткування телеграфних переказів коштів (1918 р.); активне використання банківськими установами електронних переказів та пов'язаних з ними операцій і розрахунків (кліринг, автоматизовані розрахункові палати, кредитні картки, електронні трансферти) (1960-1970 рр.); створення першого електронного банку *DigiCash* (1984 р.); утворення й розвиток електронних платіжних систем, як корпоративних, так і приватних, а також інтеграція до процесів їх використання населення і суб'єктів господарювання (1980-2000 рр.); започаткування використання електронних грошей, зокрема *Network money* (2000 р. до сьогодні).

Якщо накласти вказану послідовність на тренди розвитку автоматизованих та інформаційних систем, інформаційно-комунікаційних технологій, промислових революцій тощо, то стає зрозумілим, що прямим безпосереднім чинником розвитку електронних платежів слугують процеси цифрової трансформації економіки й суспільства, цифровізації бізнес-процесів та відносин в суспільстві. Про цифровізацію як фактор позитивних змін в національній і світовій економіці, зокрема в частині поширення цифрових відносин і комунікацій, електронних платежів йдеться у

публікаціях [4;14;24;121].

При тому, супутнім трендом слід вважати розвиток, поширення і модернізацію інфраструктури цифрової економіки, що закономірно, адже сама по собі цифровізація ще не гарантує поширення її позитивних результатів у соціально-економічній системі. Для користування її перевагами і можливостями необхідна відповідна інфраструктура. Згідно Т. Штець, елементами повноцінної інфраструктури цифровізації є наступні, згруповані за двома секторами: (1) комунікаційних засобів і технологій (апаратне забезпечення, програмні сервіси, інтелектуально-кадрове забезпечення, мережі передачі даних, засоби супутникового мобільного зв'язку, швидкосмугового доступу, віртуального обчислення, кібербезпеки, Інтернет речей, інтероперабельності, е-розрахунки, блокчейн, технологічні інновації, інфраструктура інтелектуальної власності, транзакційно-процесингова інфраструктура) та (2) інформаційних технологій (з елементами мобільних технологій, сховищ даних, промислових мереж, хмарних обчислень, технологій ідентифікації і довіри, VR/AR, кібербезпеки, штучного інтелекту, 3D-друку, *Digital Twins*, *IoT* платформ, *Wearable*-технологій, *MES/APS/APC*, *SCADA/HMI*, *e-government* та ін.) [146, с.145].

Додамо, що вже на базі цифрової інфраструктури стає можливим застосування сучасних прогресивних цифрових технологій, як от технології імплантів, штучного інтелекту, робототехніки, блокчейну та криптовалюти, 3D-друку, розподілених обчислень, самокерованих машин, економіки спільного користування, нових технологій в енергетиці. Як можна констатувати за результатами опрацювання досліджень [125, с. 193–199; 47, с. 150–162], застосування сучасних прогресивних цифрових технологій безальтернативна умова / чинник електрифікації грошового обігу, адже, власне, на їх основі він й відбувається. Попри те, зазначені та нові технології реалізують цілий спектр інших прямих функцій у цій сфері. Це і безпека інформації, і її трансфер, і конвертування, і захист мереж, і комунікації між мережами різного рівня довіри, і блокчейн тощо.

Охарактеризовані вище фактори, беззаперечно, слід вважати чинниками прямого впливу на розвиток ринку електронних платежів. По суті, цю групу факторів можна узагальнити, як інфраструктурно-технологічні. Однак, з позиції функціонування фінансової системи на загал та її окремих сегментів (до яких в тому числі відносяться електронні платежі), важливо вести мову й про чинники безпосередньо класичної фінансової групи.

Так, Л. Аврамчук та І. Коркач, аналізуючи сучасний стан і перспективи розвитку електронних платежів в Україні, спершу характеризують рівень розвитку елементів системи електронних платежів (зокрема – НБУ та його установ, банківських структур, їх філій, установ казначейства), а також обсяги їх діяльності (кількість та обсяги розрахунків, проведених через систему електронних платежів, завантаженість цієї системи за сумою платежів у двох режимах (реального часу та у файловому режимі) функціонування, залишки коштів на рахунках) [1, с. 66-67].

Т. Батракова і А. Грінченко, узагальнюючи проблеми і перспективи розвитку електронних грошей в Україні, оперують такими параметрами, як кількість банків, що мають право на емісію електронних грошей, світових та вітчизняних платіжних систем, чисельність неперсоніфікованих електронних гаманців, технологічних додатків для забезпечення користувачів універсальним засобом розрахунків за товари і послуги, які пропонуються в мережі Інтернет [6, с. 703–704].

У публікації [120, с. 38] наголошується, що розвинена і стабільно функціонуюча фінансова та безпосередньо банківська система, збалансована структура банківських і небанківських платіжних систем, розвинена і захищена платіжна інфраструктура, ефективне функціонування всієї цієї системи слугує беззаперечними і невід’ємними умовами розвитку й нарощення масштабів електронних платежів, включно з посиленням їх ролі в національній економіці.

Таким чином, розвиток елементів фінансової системи країни, а також

конкретно системи електронних платежів також слід вважати безпосереднім чинником розвитку досліджуваного ринку у тій, чи іншій країні.

Водночас, стверджувати про те, що інфраструктурні та фінансові фактори в повній мірі відповідальні за поступ електронних платежів було б не справедливо. Як і будь-який інший ринок, сектор економіки, сегмент внутрішнього ринку і т. д. аналізована сфера також в значній мірі залежна від інших макроекономічних чинників, до яких справедливо віднести економічні, соціально-демографічні, виробничі, зовнішньоекономічні, інноваційні, інвестиційні тощо.

Якщо характеризувати мову про економічні чинники, то слід зауважити, що економічне пожвавлення та супутні до нього процеси, як от – збільшення чисельності діючих економічних агентів, нарощення обсягів їх діяльності, збільшення обсягів реалізації продукції (послуг), зростання зайнятості, доходів населення тощо, однозначно приводить до масштабування платежів, а в епоху гарного покриття мережею Інтернет, розвитку цифрових комунікацій – до збільшення обсягів й розвитку електронних платежів і розрахунків. Відтак, як справедливо зазначається у [29, с. 195], «... електронні платежі виконують одразу низку принципово важливих функцій в економіці, ефективізуючи бізнес-процеси за рахунок миттєвих платежів за товари і послуги», сприяючи таким чином активізації економічних процесів. Своєю чергою, оскільки вони пов'язані з обслуговуванням діяльності, то їх поступ, активізація та застосування також визначаються низкою чинників економічного характеру.

З-поміж таких передусім виокремимо: обсяги ВВП та економічної активності населення і бізнесу, чисельність економічно активних суб'єктів господарювання, обсяги імпорту та внутрішнього виробництва товарів і послуг, місткість внутрішнього ринку, обсяги внутрішньої торгівлі й товарообороту, доходи населення і обороти підприємств, рівень тінізації економіки [32, с. 195]. Логічно, коли сюди додають й низку макрофінансових чинників, а саме обсяги кредитування економіки та населення, обсяги

перерозподілу фінансових ресурсів через бюджети всіх рівнів, бюджетні трансферти, обсяги грошових агрегатів M1, M2 та M3, готівкових коштів, параметри розвитку страхового і фондового секторів. По суті, зазначені характеристики доповнюють макроекономічні чинники (адже також безпосередньо впливають на ділову активність населення і бізнесу, купівельну спроможність, схильність до споживання на противагу заощадженням, а, відтак, здійснення платежів і розрахунків головним чином у безготівковій і цифровій формі) і можуть, як на нашу думку, бути об'єднаними у межах однієї групи умов.

Враховуючи, що ринок електронних платежів у значній мірі відноситься до споживчого сегменту внутрішнього ринку, його обсяги, динаміка й структурні характеристики в значній мірі залежать від соціально-демографічних факторів. Головно йдеться про чисельність населення – потенційних споживачів послуг, їх доходи і купівельні можливості, вікові та інші характеристики в сенсі схильності до активного застосування гаджетів, цифрових продуктів і технологій, використання мобільних додатків, цифрових гаманців, здійснення дистанційних покупок і розрахунків [143, с. 30–33].

Розділяючи такі погляди, додамо, що до групи соціально-демографічних факторів слід також відносити рівень безробіття, рівень демографічного навантаження пенсіонерів на економічно активну частину населення (мають вплив на доходи населення, витрати і заощадження, кредитоспроможність), рівень кіберзлочинності (як суспільно-психологічний чинник відносно безпеки електронних платежів і розрахунків), рівень цифрової та фінансової грамотності населення (як характеристика спроможності і готовності здійснювати відповідні операції, гарантувати власну інформаційну, відповідно – майнову, безпеку).

На засадах того, що для ринку електронних платежів характерні значні обсяги використання інформаційно-комунікаційних технологій, потужними чинниками його розвитку слугують інвестиційно-інноваційні. Таку думку

розділяє П. Рубанов, додаючи, що розвиток ринку та безпосередньо цифрових фінансових послуг потребує значного рівня проникнення інформаційно-комунікаційних технологій у бізнес-процеси суб'єктів господарювання, з одного боку, а, з другого боку, потужних інвестицій у високотехнологічне обладнання і ІК-технології фінансових установ, розвиток системи цифрових фінансових послуг [116, с. 61–79]. Немало вагомою стає й інноваційно-технологічна активність представників бізнесу. Інноваційно активні підприємства більш схильні до сучасних цифрових форм комунікацій та фінансових послуг, мають для цього відповідне програмне й апаратне забезпечення, зачасто самі виступають ініціаторами ідей, пропагуючи їх перед банківськими та іншими фінансовими структурами [7, с. 44–49].

Як і будь-який інший ринок, ринок електронних платежів потребує достатнього й різноманітного ресурсного забезпечення для свого функціонування й розвитку. Відтак, він залежний від низки факторів виробничо-ресурсної групи. Головно це інвестиції й фінансове забезпечення, інтелектуально-кадровий ресурс, техніка і технології, інформаційне та матеріально-технічне забезпечення. Однак, специфіка цього ринку в тому, що він енергомісткий, відповідно, має високий рівень залежності зі станом розвитку енергетичного сектора або навпаки – рівнем енергозалежності економіки й її секторів [13].

Беззаперечно, що фактори блоку ринкового середовища мають прямий вплив на обсяги й тенденції розвитку ринку електронних платежів. Однак, попри них, а також попри чинники інфраструктурного, технічного та технологічного блоків, зміни, які відбуваються на цьому ринку, безпосередньо залежні й визначаються факторами, які можна об'єднати в пул регулювання розвитку ринку. Йдеться про такі три групи факторів, як інституційно-правові, інституційно-організаційні та політико-ментальні.

В Україні ринок електронних платежів активно розвивається в тому числі з причини наявності відповідної нормативно-правової бази, впроваджених у життя заходів Міністерства фінансів України, Національного

банку України та інших органів законодавчої і виконавчої влади, наявності законодавства, яке регулює питання охорони прав інтелектуальної власності, інвестиційної та інноваційної діяльності, кібербезпеки і тощо [141, с. 175–183].

Хоча, вітчизняне інституційно-правове поле все ще недосконале й потребує модернізації, а також гармонізації з відповідним законодавством ЄС в цій сфері, підтримуємо тезу про те, що повнота і стабільність законодавства, а також якість державної політики у сферах ІКТ, електронних комунікацій та платежів слугують істотними чинниками на шляху розвитку ринку електронних платежів у будь-якій країні. У доповнення до правового слід вести мову й про інституційно-організаційні чинники. Передусім це наявність профільного органу в системі центральної виконавчої влади; стимулювання співпраці усіх суб'єктів аналізованого ринку; розбудова інфраструктури [2, с. 63–73]; покращення цифрової грамотності і компетентностей населення.

Врешті-решт, немало важливими слід вважати й політико-ментальні чинники, які за своєю природою формують ставлення і мотивацію населення й бізнесу до участі в електронних платежах і розрахунках. Як зазначається у [2, с. 63–73], до політичних і суспільно-психологічних чинників-дестимуляторів розвитку ринку діджитал-фінансових послуг можна віднести тінізацію економіки й корупцію, нестабільність законодавства, авторитарність владних інститутів, відсутність в населення довіри до фінансових організацій в цілому і до їх цифрових послуг зокрема.

Результати узагальнення факторів розвитку ринку електронних платежів наведені на рис. 1.4. Розуміння факторів розвитку ринку – значимий крок до організації його державного регулювання. Однак, це лише перший крок. Надалі, як вказують на це результати численних наукових досліджень з проблем економіки та управління розвитком національного господарства, слід реалізувати базисні функції державного регулювання, до провідних з яких відносять аналіз, планування, реалізацію та контроль.

Рис. 1.4. Фактори розвитку – предмети державного регулювання розвитку ринку електронних платежів

Джерело: авторська розробка.

Як справедливо зазначають І. Ситник, І. Васильчук, О. Колодізев та ін., у Європейському Союзі до питань публічного регулювання розвитку електронних платежів свого часу була приділена велика увага, пророблено достатньо багато роботи в інституційно-організаційному плані і це дало свої результати, включно з визнанням цих процесів як найбільш вдалого прикладу регулювання розвитку цифрових платіжних систем у світі. Так, було створено єдину Європейську валютну систему, Єдину систему валютних платежів у євро, формування яких (після уніфікації, а також узгодження розбіжностей і подолання прогалин положень економіко-правових підстав функціонування платіжних систем, зокрема електронних, в країнах союзу) було остаточно завершено у 2014 році [120, с. 37–38].

Слід додати, що питання контролю перебігу, а також управління процесами становлення й розвитку ринку електронних платіжних систем і платежів перебувають у зоні відповідальності центральних банків практично всіх країн світу. Однак, істотне посилення їх ролі (зростання кількості розрахунків, їх обсягів, а також частки в загальній структурі платежів) актуалізувало потребу в належному регулюванні не тільки з боку урядових банків, але і через створення в таких цілях спеціалізованих міжнародних організацій.

Вказане актуалізує увагу до становлення якісної і ефективної системи державного регулювання розвитку ринку електронних платежів і одним з найбільш перспективних напрямів регулювання може розглядатися інтеграція національних платіжних систем до глобальних. Для України в цьому кейсі перспективним є доєднання до єдиної платіжної системи ЄС.

Підтвердженням прискіпливої уваги з боку системи державного регулювання до питань регульованого розвитку електронних платежів в ЄС стала низка ухвалених директив, зокрема Європейського Парламенту й Союзу № 2007/64/ЄС про платіжні послуги на внутрішньому ринку (вдосконалення умов і принципів надання платіжних послуг, запровадження спеціалізованих платіжних інструментів та запобіжників і засобів нагляду за

функціонуванням системи); Європейського Парламенту й Союзу № 2009/110/ЄС (визначення економіко-правових підстав (до прикладу, пруденційний нагляд за діяльністю фінансових посередників) використання електронних грошей та ін.); Друга Платіжна Директива (*PSD2*) (стимулювання інноваційної діяльності та впровадження технологічних інновацій у сфері електронних платежів, запровадження типізації організацій в цій сфері шляхом визначення наступних їх груп з: обслуговування платіжних облікових записів клієнтів; надання інформації про акаунти (*AISP*); ініціювання онлайн-платежів (*PISP*); платіжних сервісів).

Формуючи теоретико-методичні засади державного регулювання розвитку ринку електронних платежів, варто розуміти ті критерії, які, власне, вказують на те, що перебіг процесів може трактуватися саме як розвиток. Адже не завжди збільшення обсягів діяльності, а, відтак ринку, можна трактувати як розвиток. Якщо при тому погіршуються показники ефективності, то це, скоріше, спад, погіршення, занепад.

Як на нашу думку, у підсумку аналізування результатів досліджень в частині розвитку ринку електронних платежів та його державного регулювання [11; 25; 112], слід орієнтуватися на наступні наведені нижче критерії розвитку цього ринку (а, відтак, вектори, напрями державної політики в цій сфері) (рис. 1.5).

По-перше, це нарощення потенціалу суб'єктів ринку – надавачів електронних послуг. Йдеться, беззаперечно, про масштабування електронних платежів як в кількості послуг, так і в чисельності суб'єктів, яким вони надаються, обсягів у грошовому вираженні. Однак, на думку О. Головки та О. Мороз, про розвиток цього ринку також будуть свідчити покращення матеріально-технічного та техніко-технологічного стану суб'єктів – надавачів цифрових фінансових послуг, збільшення капіталовкладень в інфраструктуру та покращення її технічних і технологічних характеристик [26, с. 976–980].

Рис. 1.5. Теоретико-методичні аспекти розвитку ринку електронних платежів та його державного регулювання

Джерело: авторська розробка.

Додамо, що покращення ресурсного забезпечення діяльності банківських й інших фінансових установ також ознака розвитку досліджуваного ринку, особливо коли це стосується одного з ключових ресурсів – інтелектуально-кадрових. Це чинник якісної ефективної роботи, обґрунтування шляхів і засобів покращення якості послуг електронних платежів, розробки й впровадження інновацій у цій сфері.

По-друге, це розширення місткості ринку. У більшості випадках нарощення масштабів ринку – ознака його розвитку. Відтак, цільовими орієнтирами державного регулювання поступу ринку електронних платежів у цьому векторі, як зазначається у [75, с. 141–148], слід розглядати результати активностей (держави і фінансових установ) у царині покращення поінформованості населення та бізнесу про цифрові фінансові послуги, їх можливості і переваги, інструменти гарантування безпеки, а також нарощення попиту на електронні перекази, інші супутні до них послуги та продукти, що в підсумку забезпечує збільшення обсягів електронних платежів в економіці.

По-третє, це розширення продуктивної спроможності ринку електронних платежів. Згідно [76, с. 12–14], у цьому керунку йдеться про внесок ринку і його суб'єктів в ефективізацію господарських процесів на різних рівнях (особи, домогосподарства, підприємства, сектора, галузі). Беззаперечно, що такими є фінансово-економічна ефективність, скорочення часових витрат і пришвидшення бізнес-процесів, підвищення рівня надійності операцій та ін.

З позиції фінансових установ, вагомим цільовим орієнтиром стає досягнення передових прогресивних техніко-технологічних параметрів надання фінансових послуг, здійснення розрахунків між клієнтами тощо. Своєю чергою, це також шлях до покращення якості послуг електронних платежів, відтак, внеску суб'єктів платіжних систем у соціалізацію й інклюзію суспільства та розвиток підприємницького сектора національної і регіональних соціально-економічних систем.

Як показують результати наукових досліджень, про розвиток ринку електронних платежів свідчитиме й посилення його стійкості, зокрема відносно шоків і дисбалансів, економічних, соціальних та демографічних криз. Проявом зміцнення стійкості слугує покращення низки структурних характеристик електронних розрахунків у загальних обсягах платежів у всій фінансовій системі країни [85, с. 38–41].

Таким чином, мова йде про зростання частки операцій, які проходять через вітчизняні цифрові торговельні майданчики, покращення кількісних і структурних характеристик попиту та пропозиції електронних платежів, а також інших супутніх цифрових фінансових послуг. Це означає вибудування всієї сукупності необхідних елементів системи обслуговування цифрових комунікацій і платежів для легкого, швидкого, зручного переказу коштів зі збереженням при цьому умов конфіденційності і безпеки для всіх сторін угоди, надання таких додаткових послуг, як страхування, повернення коштів у разі виникнення різного роду збоїв у роботі системи, помилкових переказів, повернення продукції, зарахування частини вартості переказу на компенсацію вартості послуг з доставки продукції, відкриттям кредитного ліміту для кредитування низки операцій клієнтів тощо.

Особливо актуальною може стати роль ринку електронних платежів у подоланні структурних дисбалансів та досягненні інституційних змін на внутрішньому ринку країни (і це одночасно свідчитиме про його розвиток), якщо його еволюція стане прямим чинником таких структурних змін, як зниження частки тіньової економіки, економічне пожвавлення депресивних, віддалених, сільських територій і районів, активізація розвитку малого бізнесу, нарощення й ефективне використання експортного потенціалу тощо.

Вкажімо на те, що для сталого поступального розвитку будь-якого ринку потрібно на постійній основі створювати все нові й нові передумови для таких процесів, для наступних фаз оновлення, модернізації, ефективізації. Відтак, на нашу думку, справедливо буде визначити одним зі критеріїв (векторів державного регулювання) розвитку ринку електронних

платежів покращення умов для цього.

Як показано у низці досліджень, такі зміни тісно корелюють зі розробкою, створенням / імпортом, впровадженням прогресивних технічних, технологічних та продуктових (розширення номенклатури та асортименту цифрових фінансових послуг, зокрема переказів і платежів) інновацій. Це безпосередньо нові технології платіжних операцій, цифрові платіжні інструменти; нова структура і наповнення платіжного сервісу як послуги у комплексі; новації в програмному й апаратному забезпеченні як фінансових, так і супутніх нефінансових послуг; нові технології кібербезпеки й ризик-менеджменту, *RegTech*; технології ідентифікації, біометрії, різноманітних перевірок; програмне забезпечення розподіленої обробки даних; організаційно-управлінські інновації, які стосуються організаційних моделей обслуговування клієнтів, що здійснюють цифрові перекази, бізнес-процесів банківських установ, їх процедур; інтелектуальні вирішення щодо цифрових комунікацій, залучення й обслуговування, а також подальшого супроводу клієнтів [141, с.175–183].

Про покращення передумов для розвитку ринку електронних платежів свідчитиме також розширення клієнтської бази суб'єктів, які користуються послугами електронних розрахунків і платежів, а також наявність трендів до подальшої цифровізації бізнес-процесів банківських та інших фінансових установ, зокрема в частині надання цифрових фінансових послуг, а також кредитування і, відповідно, обслуговування суб'єктів підприємницького сектора та населення.

У якості завершальної ознаки розвитку ринку електронних платежів вкажімо на реалізацію суспільно значимих функцій аналізованого ринку. Звичайно, що передусім йдеться про дві компоненти: а) економічну (спрямовану на ефективізацію бізнесу і поступ національного господарства) та б) соціальну (дотичну до покращення якості життя населення країни, її регіонів).

На наше переконання, електронні платежі слід вважати частиною

(елементом, складовою) цифровізації бізнесу та національної економіки. Відтак, їх інтеграція в системи цифрових бізнес-процесів підприємств і організацій забезпечить їх модернізацію і це приведе до зростання загальної ефективності в бізнесі, пришвидшення процесів, їх більш якісного, контрольованого та менш витратомісткого перебігу.

З іншого боку, електронні платежі дозволяють в кращій мірі задовольняти потреби населення. По суті, вони розширюють місткість внутрішнього ринку, покращують купівельні спроможності населення, роблять товари і послуги, які географічно віддалені, більш доступними.

Таким чином, формуючи засади державного регулювання розвитку ринку електронних платежів, слід на належному рівні враховувати аспект не тільки кількісно-якісних характеристик обсягів (і їх динаміки) цього ринку, але й внесок у соціально-економічний розвиток країни, її територій, галузевих комплексів, суспільства на загал.

Висновки до розділу 1

1. Встановлено, що становлення та розвиток електронних платежів забезпечило значний позитивний вплив на еволюцію фінансової системи, а також соціально-економічний розвиток. На тепер «електронний платіж» слід трактувати як швидкий і безпечний спосіб здійснення миттєвих платежів шляхом електронного переказу грошей між банківськими рахунками за допомогою електронних засобів та комп'ютерних систем без прямого втручання персоналу банку, інших фінансових установ; такі розрахунки реалізуються у межах системи електронних платежів з її внутрішніми (електронні магазини, платіжні системи, суб'єкти еквайрингу, інституції електронних платежів і розрахунків) та зовнішніми (електронні гроші, гаманці, картки, банкомати, інші засоби та інструменти автоматизованих електронних платіжних операцій) елементами.

Модернізація та еволюція системи електронних платежів надає

значного поштовху процесам соціально-економічного розвитку (пришвидшення оборотності товарів і послуг, ефективізація економічних процесів, детінізація економіки, розвиток банківського сектору та посилення безпеки грошового ринку, зростання відкритості економіки, підвищення рівня купівельної спроможності і доступності для населення товарів та послуг, розширення «поля» інвестиційно-інноваційної діяльності, зростання технологічності виробництва і розрахунків тощо). Однак, одночасно генерує сукупність викликів за провідними складовими економічної безпеки держави (макроекономічна, фінансова, зовнішньоекономічна, соціально-демографічна, виробничо-ресурсна, інвестиційно-інноваційна), які слід відстежувати й своєчасно нівелювати.

2. Ефективне регулювання розвитку ринку електронних платежів потребує розуміння всього спектру їх існуючих та потенційних форм і видів. Цьому сприяє їх класифікація. Узагальнення існуючих та подальший розвиток теоретико-методичних засад в цій сфері дозволили ідентифікувати ключові класифікаційні ознаки, як от: за технічним походженням електронних платежів, за видом електронного носія електронних грошей, за типом платіжної системи та типом платежів, за підходами до управління, за механізмом проведення платежів, з точки зору необхідності відкриття рахунку, за способом завершення платежів, за характером емісії, з точки зору валюти, яка використовується у розрахунках, залежно від режиму проведення розрахунків, за середовищем використання електронних грошей, за розміром трансакцій, на основі порядку обробки платіжних розпоряджень від клієнтів, за процедурою та технічним механізмом здійснення платежів, залежно від суб'єктів платіжних операцій, залежно від рівня доступу до платіжної інфраструктури та від інформаційних каналів, що використовуються, за рівнем анонімності платежів, за рівнем легітимності, за рівнем географічного покриття, залежно від рівня витрат у процесі здійснення трансакцій і форми використання платежів. Такий підхід дає нові можливості (переваги), оскільки дозволяє комплексно аналізувати систему

електронних платежів на макро, мікро і мезорівнях, створює можливості і передумови для побудови системи ефективного моніторингу сфери електронних платежів в країні на різних рівнях їх використання та поширення, сприяє формуванню ефективної державної політики регулювання систем електронних розрахунків.

3. Констатовано, що проблематика вдосконалення теоретико-методичних і прикладних засад державної політики на ринку електронних платежів обґрунтовується тим, що процеси їх подальшого системного поширення і проникнення в економічні відносини є незворотними, актуалізуючи завдання якісного та ефективного державного регулювання цієї сфери з двох позицій: (1) використання цього ресурсу в цілях модернізації й ефективізації фінансової та економічної систем держави, відповідно зміцнення конкурентоспроможності національної економіки; (2) своєчасна ідентифікація, нівелювання й протидія викликам і загрозам в цій сфері, забезпечення її економічної безпеки.

Ефективне державне регулювання ринку електронних платежів зумовлює потребу в розумінні факторів його розвитку як безпосередніх (стосуються процесів створення і поширення цифрових технологій, цифрових фінансових послуг, цифрової інфраструктури і т. п. (група інфраструктурно-технічного і технологічного забезпечення, чинники цифрової трансформації, опорної інфраструктури і цифрових технологій)), так і суто ринкових (фінансово-економічні, соціально-демографічні, інвестиційно-інноваційні, виробничо-ресурсні та інші чинники середовища бізнесу) та регулюючих (інституційно-правові, інституційно-організаційні, політико-ментальні) факторів.

Практична апробація державного регулювання ринку електронних платежів потребує реалізації функцій аналізу, планування, реалізації й контролю (з відповідними для них елементами) для досягнення завдань державної політики в цій сфері за векторами: нарощення потенціалу суб'єктів ринку – надавачів послуг; збільшення місткості ринку; розширення

продуктивної спроможності ринку; посилення стійкості ринку; покращення умов для розвитку ринку; реалізація суспільно значимих функцій.

Основні результати дослідження теоретико-методичних засад регулювання ринку електронних платежів висвітлено автором у працях [49;54;55;57;60;61;66].

РОЗДІЛ 2

АНАЛІЗ СТАНУ РОЗВИТКУ ТА ДЕРЖАВНОГО РЕГУЛЮВАННЯ РИНКУ ЕЛЕКТРОННИХ ПЛАТЕЖІВ В УКРАЇНІ

2.1. Сучасні тенденції розвитку ринку електронних платежів в Україні

Упродовж останніх двох десятиліть в Україні спостерігається системна трансформація у сфері платіжної поведінки, що зумовлена як технологічними інноваціями, так і змінами в регуляторному середовищі та макроекономічною ситуацією. Особливо помітною ця трансформація стала у післякризовий період 2014 року, коли частка безготівкових операцій із використанням платіжних карток зросла з 17% до 25% (Додаток 1). Це стало реакцією фінансового сектору та споживачів на потребу в зручності, безпеці та швидкості трансакцій в умовах нестабільності [91]. Починаючи з 2015 року, темпи зростання безготівкових розрахунків залишаються стабільно високими. За даними Національного банку України, до кінця 2019 року частка безготівкових операцій досягла 49,3 % у вартісному вираженні, що означало умовний «переломний момент» у структурі споживчих витрат [93]. Станом на кінець 2023 року, частка безготівкових платежів із використанням платіжних карток досягла 64,9% у загальному обсязі операцій, що еквівалентно 3,6 трлн грн із 5,55 трлн грн загального обсягу операцій з картками. Кількість безготівкових операцій становила 10,5 млрд, або 97,1% усіх операцій з картками – це абсолютний рекорд для вітчизняного платіжного ринку (табл. 2.1) [89].

У першому кварталі 2024 року тенденція на зростання безготівкових витрат зберігається: понад 68% операцій за обсягом здійснюється безготівково – через POS-термінали, онлайн-банкінг, P2P-перекази та QR-коди. Частка готівки у щоденному платіжному обігу стрімко скорочується, особливо серед міського населення та молоді, де цифрові платіжні інструменти стали домінуючими [89].

Таблиця 2.1

**Динаміка загального обсягу операцій з платіжними картками в Україні,
2015–2024 рр.**

Рік	Загальний обсяг операцій (млрд грн)	Темп зростання, %
2015	1 105	–
2016	1 614	+46,1
2017	2 122	+31,4
2018	2 822	+33,0
2019	3 577	+26,7
2020	4 568	+27,6
2021	5 438	+19,0
2022	5 902	+8,5
2023	6 171	+4,6
2024	6 580	+6,6

Джерело: складено за [89].

Попри виклики, пов'язані з повномасштабною війною – зокрема руйнуванням інфраструктури та масовою міграцією – платіжна система України демонструє високу стійкість та адаптивність. Завдяки стратегічній цифровізації банківського сектору та підтримці з боку НБУ (запуск СЕП 24/7, інтеграція систем миттєвих платежів, розвиток хмарних сервісів) забезпечено безперервний доступ до безготівкових розрахунків навіть у кризових умовах. Очікується, що до кінця 2025 року частка безготівкових розрахунків сягне 75–78% у загальному обсязі операцій з картками. Особливо зростатиме роль мобільних і миттєвих переказів через банківські застосунки, цифрові гаманці (Apple Pay, Google Pay, Wallet, monobank тощо), що сигналізує про новий етап у становленні cashless economy в Україні.

Варто також зазначити, що загальна вартість транзакцій на ринку цифрових платежів в Україні, за прогнозами, досягне 17,43 млрд доларів США у 2025 році. Очікується, що цей показник зростатиме із середньорічним темпом 19,70% у період 2025–2030 років, що приведе до прогнозованого обсягу в 42,83 млрд доларів США до 2030 року. При цьому кількість користувачів ринку цифрових платежів може сягнути 18,46 млн осіб до 2030 року [201]. Найвищі темпи зростання електронних платежів в Україні спостерігалися у 2016–2020 роках, коли щорічне зростання перевищувало

25%. Цей період характеризувався активним розвитком мобільного банкінгу, впровадженням безконтактних технологій (NFC, QR-коди), а також розширенням фінтех-екосистеми. Зокрема, значну роль відіграли нові цифрові банки, такі як Monobank, а також перехід класичних банків до мобільних застосунків із повним функціоналом.

Починаючи з 2022 року, темпи зростання дещо уповільнилися, що пов'язано з погіршенням макроекономічної ситуації, зниженням реальних доходів населення, значними обсягами внутрішньої міграції та веденням воєнного стану. Втім, навіть за цих складних умов, у 2023 році частка безготівкових розрахунків зросла ще на 7,7 в.п. – до понад 76%.

Загалом, як видно з табл. 2.2, упродовж 2015–2024 років в Україні простежується стійка позитивна динаміка розвитку безготівкових розрахунків. Зростання кількості активних платіжних карток з 30,2 млн до 54,1 млн, збільшення кількості POS-терміналів із 200 тис. до 496,6 тис., а також підвищення частки безготівкових операцій за сумою з 25% у 2015 році до 64,5% у 2024 році – всі ці показники свідчать про зміцнення інфраструктури електронних платежів і поступову зміну фінансових звичок населення.

Таблиця 2.2

Динаміка розвитку основних показників безготівкових розрахунків в Україні за період 2015–2024 років

Роки/показники	Кількість активних платіжних карток:	Кількість POS-терміналів	Частка безготівкових операцій за сумою
2015	30,2 млн	200 тис	25%
2020	38,1 млн	330 тис	55%
2024	54,1 млн	496,6 тис	64,5%

Джерело: складено за [89].

Це також демонструє зростання довіри споживачів до цифрових платіжних технологій в умовах триваючої цифрової трансформації економіки.

У даному дослідженні розглядаються дані як за окремі періоди (І

квартал, дев'ять місяців), так і за рік у цілому, що зумовлено необхідністю дотримання послідовного та логічного підходу до подачі інформації. Такий рівень деталізації дає змогу глибше зрозуміти проміжну динаміку змін, виявити стійкі тренди або короткострокові коливання, а також оцінити темпи проникнення цифрових платіжних рішень у щоденну економічну поведінку громадян. В умовах воєнного часу подібні аналітичні спостереження набувають особливої цінності, адже навіть незначні коливання показників можуть свідчити про зміни в споживчих звичках, доступі до фінансової інфраструктури чи рівні довіри до банківської системи. Отже, аналіз за періодами не є дублюванням інформації, а, навпаки, – способом точнішого фіксування динаміки процесів.

Так, упродовж першого кварталу 2024 року в Україні було зафіксовано понад 1,9 млрд безготівкових операцій із використанням платіжних карток на загальну суму близько 960 млрд грн. Уже за дев'ять місяців того ж року кількість таких операцій перевищила 6 млрд, а їхня загальна сума сягнула 3,1 трлн грн, що свідчить про стійку тенденцію цифровізації фінансової поведінки споживачів та інтеграцію платіжної інфраструктури в повсякденне життя населення (рис. 2.1) [89].

Рис. 2.1. Розподіл безготівкових операцій з використанням платіжних карток в Україні та поза її межами, I кв. 2024 р.

Джерело: складено за [115].

Динаміка приросту за дев'ять місяців у порівнянні з першим кварталом є показовою: кількість безготівкових операцій зросла більш ніж утричі, а їхній сукупний обсяг – більш ніж у 3,2 раза. Це свідчить не лише про сезонне розширення споживчої активності, але й про зростання довіри до платіжних систем, активну інтеграцію фінансових технологій у побутові практики та поступове витіснення готівкових розрахунків у щоденних транзакціях населення. У згаданий період частка безготівкових розрахунків через POS-термінали становила приблизно 73% за кількістю операцій. За підсумками дев'яти місяців вона залишалася стабільною, сягнувши 73,6% (4,44 млрд операцій), що свідчить про стійкість цього платіжного каналу (Рис. 2.2).

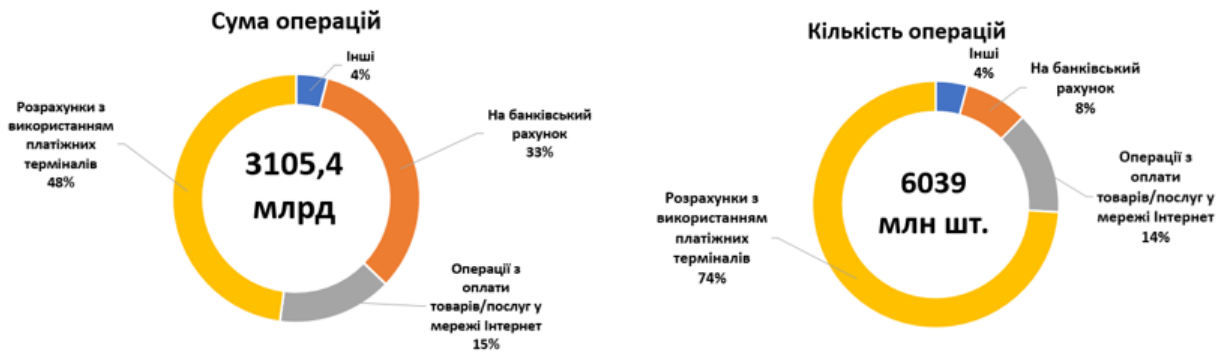

Рис. 2.2. Розподіл безготівкових операцій з використанням платіжних карток в Україні та поза її межами, за 9 місяців 2024 р.

Джерело: складено за [115].

Водночас середній чек зріс із 310 до 322 грн, що може вказувати на поступове зростання вартості повсякденних покупок. У грошовому вираженні обсяг операцій зріс із близько 430 млрд грн у I кварталі до 1,43 трлн грн за дев'ять місяців – понад утричі. Така динаміка прямо корелює з поступовим розширенням торгівельної інфраструктури, зорієнтованої на цифрові платежі. Таким чином, розрахунки в POS-терміналах не лише зберігають позицію найпоширенішого інструменту безготівкових оплат в Україні, а й демонструють глибоку інституціоналізацію в секторах роздрібної торгівлі, громадського харчування, транспорту.

Паралельно з розвитком офлайн-каналів активно зростає сегмент онлайн-оплат, що демонструє як кількісне, так і якісне посилення. У I кварталі 2024 року було зафіксовано онлайн-платежів на суму близько 315 млрд грн при 265 млн операцій, що дало середній чек на рівні 1 190 грн. За дев'ять місяців ці показники зросли до 988,6 млрд грн та 810 млн операцій відповідно, при цьому середній чек становив 1 976 грн [115]. Така динаміка свідчить про активне використання електронної комерції для придбання товарів і послуг середнього та високого цінового сегменту – побутової техніки, туристичних, освітніх і медичних послуг. Підвищення середнього чека також сигналізує про зростання довіри до інтернет-продавців, покращення захисту прав споживачів і розвиток B2C-сегмента цифрової економіки.

Важливою складовою є також перекази з картки на рахунок. У I кварталі 2024 року обсяг таких транзакцій становив близько 50 млрд грн при 58 млн операцій (5,2% у структурі). До кінця третього кварталу обсяг переказів зріс до 448,3 млрд грн, хоча частка за кількістю операцій знизилася до 3,7%. Середній чек збільшився майже вчетверо – з 860 грн до 3 180 грн. Це свідчить про специфічний характер використання даного інструменту, зокрема для оплати страхових внесків, кредитних зобов'язань, інвестицій, поповнення депозитів. Його характерною рисою є невелика частота, проте значна питома вага кожної транзакції.

На відміну від цього сегмента, перекази з картки на картку (P2P) мають протилежну структуру: високу частоту при порівняно невисокому середньому чеку. У першому кварталі зафіксовано 205 млн таких транзакцій на суму 145 млрд грн, середній чек становив 707 грн. За дев'ять місяців ці показники досягли 500,3 млн операцій на суму 988,6 млрд грн (31,8% загального обсягу), а середній чек виріс до 1 976 грн. Це підтверджує закріплення P2P-платежів як одного з найпоширеніших інструментів у повсякденному житті, особливо в умовах війни, коли вони часто

використовуються для підтримки рідних, сплати побутових послуг або ведення спільного господарства.

Окрему категорію становлять так звані «інші» операції, зокрема зняття готівки, квазі-кеш-транзакції, операції через пристрої самообслуговування. У першому кварталі їх було здійснено понад 12 млн на суму близько 25 млрд грн. За дев'ять місяців кількість зросла до 36 млн операцій (0,6% від загальної кількості), обсяг – до 121 млрд грн (3,9%), а середній чек становив 489 грн. Хоча частка таких транзакцій відносно невелика, вони відіграють важливу роль у забезпеченні фінансової доступності, особливо у сільських громадах чи регіонах із обмеженою банківською інфраструктурою.

У підсумку, протягом 2024 року українці здійснили понад 8,6 млрд операцій з використанням платіжних карток на суму понад 6,5 трлн грн. Понад 91,8% усіх транзакцій (і 90,1% – за обсягом) були здійснені всередині країни, що підтверджує стабільність функціонування внутрішньої платіжної системи навіть в умовах війни (Рис. 2.3). Підкреслимо, що протягом останнього року в Україні спостерігалось зростання обсягів емісії платіжних карток з боку банківських установ та інших фінансових організацій. Станом на 1 січня 2025 року загальна кількість емітованих карток сягнула 132 млн одиниць, що на 15% перевищує показник 2023 року. Таке зростання значною мірою зумовлене випуском карток у межах державних програм соціальної допомоги, зокрема таких як «Національний кешбек», «Зимова єПідтримка» та «єКнига». Крім того, відбулося суттєве зростання кількості карток, що активно використовуються (тобто таких, за допомогою яких щомісяця здійснюється хоча б одна витратна операція).

Варто зазначити, що переважна частина активних карток – понад 60% – є безконтактними. Це підтверджує стійкий попит на зручні та швидкі інструменти безготівкових розрахунків. Наведена нижче діаграма (рис. 2.4).

Сума операцій з використанням платіжних карток

Кількість операцій з використанням платіжних карток

Рис. 2.3. Динаміка операцій з використанням платіжних карток в Україні та за кордоном, 2019-2024 рр.

Джерело: складено за [136].

За рік цей показник збільшився на 13%, досягнувши 58,8 млн активних карток, що становить 44,5% від загальної кількості емітованих.

Ілюструє динаміку зміни кількості платіжних карток, емітованих українськими банками та фінансовими установами, починаючи з 2021 року (рис. 4). Водночас, попри зростання цифрової активності населення, фізична банківська інфраструктура поступово трансформується відповідно до нових споживчих потреб. Зокрема, кількість банкоматів на території України демонструє стійку тенденцію до скорочення (Рис. 2.5). Станом на початок 2025 року в країні функціонувало 15 714 банкоматів, що на понад 3 тисячі менше, ніж у 2021 році (18 789 одиниць).

Цей спад пов'язаний не лише з поширенням безготівкових та дистанційних форм розрахунків, а й зі стратегічним переорієнтуванням банків на розвиток цифрових сервісів і мобільних застосунків. В умовах високого рівня проникнення платіжних карток і популярності безконтактних технологій зниження потреби у готівці є природним наслідком змін у споживчій поведінці.

Безготівкові розрахунки домінують на ринку платіжних операцій в Україні, складаючи 94,6% за кількістю і 64,5% за сумою.

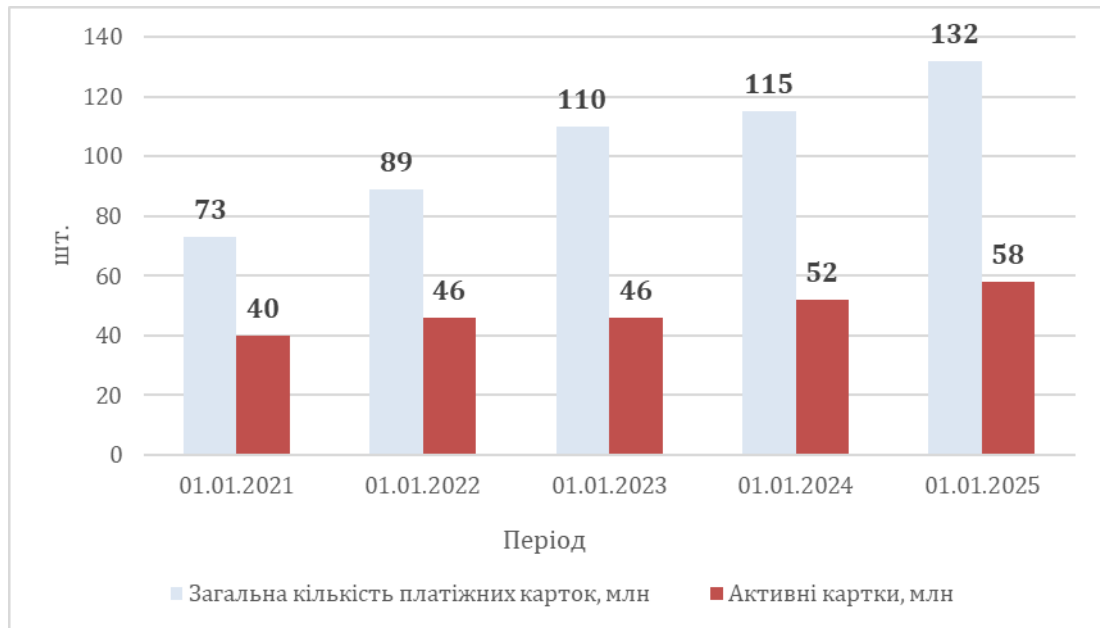

Рис. 2.4. Динаміка платіжних карток, емітованих українськими банками та фінансовими установами, шт., 2021–2025 рр.

Джерело: складено за [158].

Найбільшу частку серед них займають розрахунки за товари та послуги в торговельній мережі, що становлять 73,4% за кількістю та 46,8% за сумою. На другому місці знаходяться перекази з картки на картку (31,1% за сумою), а онлайн-платежі займають 14,7%.

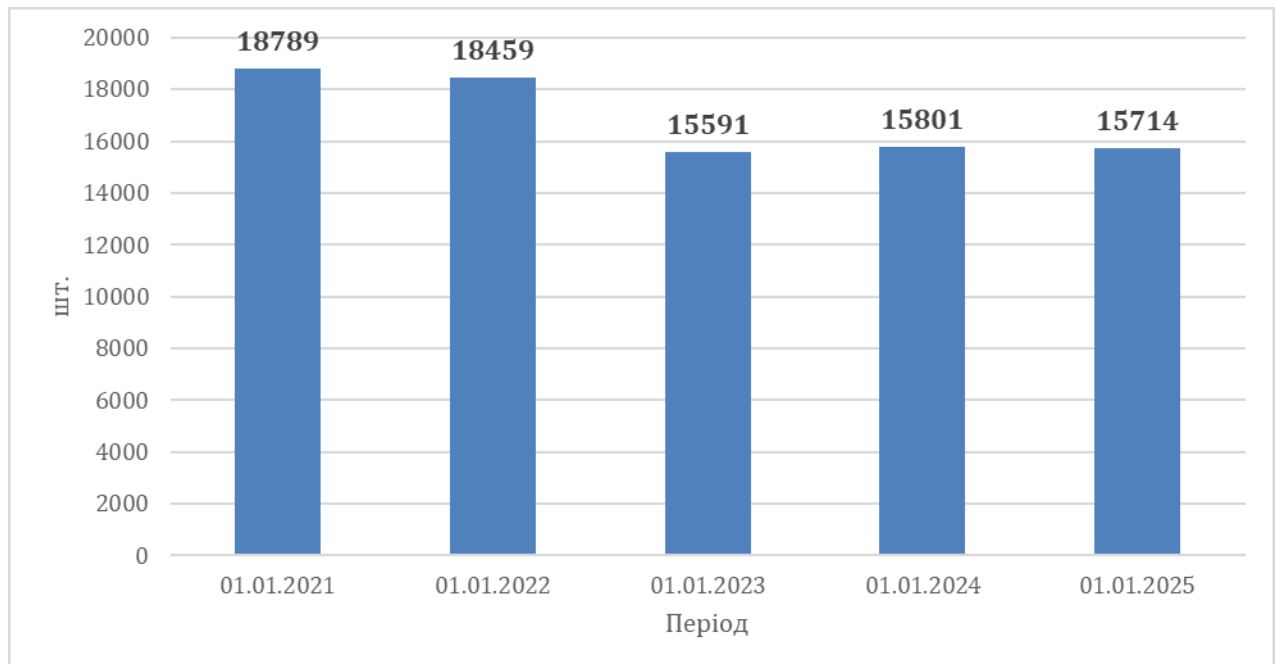

Рис. 2.5. Кількість банкоматів на території України, одиниць, 2021–2025 рр.

Джерело: складено за [158].

Суттєве зростання інфраструктурної бази стало основним фактором, що сприяло таким змінам. Кількість платіжних терміналів в Україні збільшилася на 10,5% – до 496,6 тис., причому майже всі з них підтримують безконтактну оплату. Загальна кількість точок прийому карток, включаючи інтернет-майданчики, перевищила 518 тис., що на 12,8% більше, ніж у 2023 році.

Зросла кількість емітованих карток – на 15%, досягнувши 132 млн одиниць, при цьому половина карток була випущена в межах державних програм соціальної підтримки. Особливу активність демонструє сегмент безконтактних і токенизованих карт: 35 млн активних безконтактних карт (60% від загальної кількості) та 16,5 млн токенизованих карт (+33% за рік).

У 2024 році в Україні відбулося зростання кількості платіжних терміналів в сферах торгівлі та послуг на 10,5% порівняно з 2023 роком, досягнувши позначки 496,6 тис. одиниць. Переважна більшість з них (97,5%) підтримує безконтактні розрахунки. Це також на 16,4% більше порівняно з кінцем 2021 року, що свідчить про повне відновлення інфраструктури після втрат, спричинених першим роком повномасштабної війни, та її подальше зростання.

Кількість торговельних точок та підприємств сфери послуг, які приймають оплату банківськими картками (включно з інтернет-магазинами), до кінця 2024 року збільшилася на 12,8% порівняно з попереднім роком, досягнувши 518,4 тисячі. Щодо популярності платіжних систем, то перше місце за обсягом емітованих карток в Україні займає Mastercard – 67,9 млн карток (у січні 2024 року – 62,6 млн). На другому місці – Visa з 63,6 млн карток (проти 52 млн на початку того ж року). Національна платіжна система ПРОСТІР налічувала на 1 січня поточного року 453 тисячі активних карток (Рис. 2.6).

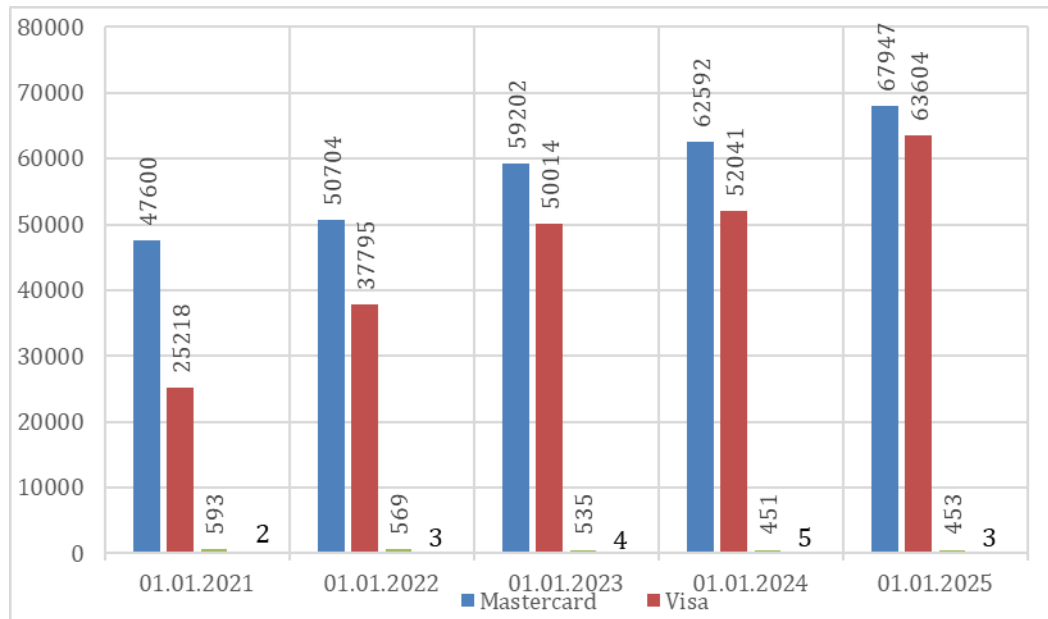

Рис. 2.6. Розподіл емітованих карток за платіжними системами, тис. шт., 2021–2025 рр.

Джерело: складено за [158].

Серед установ, що здійснюють емісію платіжних карток, стабільне лідерство утримують ПриватБанк, Універсал Банк (картки Monobank) та Ощадбанк (табл. 2.3).

Таблиця 2.3

Кількість емітованих та активних платіжних карток у провідних банках України станом на 2025 рік, одиниць.

Банк	Кількість емітованих карток	Кількість активних карток
ПриватБанк	56 681 235	31 522 701
Універсал Банк	23 237 982	9 774 253
Ощадбанк	17 723 525	7 776 904
А-банк	8 707 956	1 788 160
ПУМБ	6 230 413	1 369 540
Райффайзен	6 153 786	2 365 166
Сенс Банк	2 549 816	582 286
Укрсиббанк	1 989 214	893 248
Укргазбанк	1 826 058	502 929
ОТП Банк	1 142 173	407 358

Джерело: складено за [158].

У десятку провідних банків за загальною кількістю емітованих карток, які одночасно очолюють і рейтинг за числом активних карток, увійшли саме

ці установи. Примітним є те, що NovaPay (що входить до групи компаній Nova, раніше – Нова Пошта), розпочавши випуск власних карток лише у 2023 році, стрімко наближається до ТОП-10. Наразі на його рахунку 526 475 емітованих карток, з яких активними є 147 508. Таким чином, NovaPay вже випередив низку банків, зокрема Південний, Ідея Банк, Креді Агріколь, Укрексімбанк тощо. Для порівняння: на початку 2024 року кількість його карток становила лише 12 986.

Таким чином, упродовж 2024 року в Україні спостерігалася не лише кількісна експансія безготівкових операцій, але й якісна трансформація платіжного середовища. Детальний аналіз динаміки в межах окремих періодів дозволяє зафіксувати сталість ключових тенденцій, а також виявити нові напрями розвитку – зокрема, зростання онлайн-активності, популярність P2P-платежів та формалізацію значної частини безготівкових транзакцій.

Ці зміни свідчать про посилення цифрової фінансової інклюзії та адаптаційний потенціал українського суспільства в умовах складного середовища.

Підсумовуючи тенденції 2024 року, можна зробити низку важливих узагальнень:

1. Цифровізація платіжного середовища набуває системного характеру, охоплюючи всі соціальні та вікові групи населення;
2. Зростання середнього чека в усіх основних категоріях операцій свідчить про поступову заміну готівки безготівковими аналогами навіть у побутових розрахунках;
3. Інтернет-розрахунки та P2P-транзакції демонструють найвищу динаміку зростання, що зумовлено розвитком fintech-інфраструктури;
4. Банківські перекази засвідчують нову роль платіжної картки – як інструмента не лише для споживання, але й для управління фінансами домогосподарств.

У стратегічному контексті подальше розширення ринку безготівкових платежів має супроводжуватися: розвитком мережі POS-терміналів у

сільських регіонах; забезпеченням високого рівня кібербезпеки у сфері електронних платежів; посиленням фінансової грамотності населення щодо використання цифрових платіжних інструментів.

Таким чином, аналіз основних трендів 2024 року підкреслює не лише кількісне зростання безготівкових операцій, але і якісні зміни у структурі використання цифрових платіжних інструментів. Для глибшого розуміння трансформації ринку електронних платежів в Україні доцільно звернутися до даних попереднього періоду – зокрема 2023 року, який заклав підґрунтя для поточних позитивних змін та продемонстрував чітку диверсифікацію платіжних каналів і технологічних рішень.

У 2023–2024 роках український ринок електронних платежів демонстрував чітку диверсифікацію за видами платіжних інструментів. Основними каналами залишаються карткові платежі, мобільні платформи, інтернет-транзакції та миттєві перекази. Кожен з цих інструментів займає специфічну нішу на платіжному ринку, що підтверджується як статистичними даними Національного банку України, так і аналітичними звітами міжнародних організацій.

Насамперед слід зазначити, що карткові платежі продовжують залишатися домінуючим інструментом електронних розрахунків. За даними НБУ, у 2024 році кількість транзакцій з використанням платіжних карток, емітованих українськими банками та фінансовими установами, становила 8,7 млн, а їх загальна сума – 6,6 млрд грн. З них 94.6% за кількістю та 64,5 % за обсягом були безготівковими операціями. У динаміці загального зростання безготівкових розрахунків особливу роль відіграють мобільні платежі, включаючи NFC-рішення (Google Pay, Apple Pay) та банківські додатки. Їх частка зросла до 25 % у загальній структурі платежів. Активізація цифровізації банківських сервісів та швидка адаптація користувачів до мобільних технологій, особливо в умовах війни та переміщення населення, стали ключовими чинниками такого зростання. Не менш важливим сегментом виступають інтернет-платежі (оплата через веб-сайти, електронні

гаманці, платіжні шлюзи), які становлять орієнтовно 20% загального обсягу електронних транзакцій. Їх зростання зумовлено розвитком електронної комерції та трансформацією споживчих звичок у бік онлайн-покупок. За даними дослідження Euromonitor (2023), понад 60% користувачів в Україні здійснювали онлайн-оплати щонайменше раз на місяць. Особливу увагу заслуговують і миттєві перекази (P2P, QR-коди, цифрові банківські системи типу "єПідтримка", monobank "Shake to pay" тощо), які зросли до частки 15%, демонструючи найвищий темп приросту серед усіх видів інструментів. Це зумовлено активним розвитком open banking, інтеграцією платіжних API, а також підвищеним попитом на швидкі транзакції між фізичними особами без комісій. Інфраструктурна підтримка з боку НБУ та впровадження системи SEP-4 також позитивно вплинули на цю динаміку. Таким чином, у 2024 році український ринок електронних платежів продовжив демонструвати стійке зростання та адаптацію до сучасних технологій, забезпечуючи зручність та безпеку для користувачів у складних умовах.

Загальна позитивна динаміка розвитку ринку електронних платежів в Україні тісно пов'язана зі зростанням частки безготівкових розрахунків. Такий тренд є не лише відображенням змін у платіжній поведінці споживачів, але й результатом цілеспрямованих зусиль у сфері інституційного, технологічного та інфраструктурного забезпечення. Зокрема, аналіз чинників, що вплинули на зростання безготівкових операцій у 2024 році, дозволяє виокремити ключові напрями, які забезпечили сталий розвиток цього сегмента.

Поширення безготівкових розрахунків в Україні у 2024 році є наслідком впливу низки взаємопов'язаних факторів. По-перше, відбулося суттєве розширення платіжної інфраструктури. Так, за офіційними даними, кількість платіжних терміналів у торговельній та сервісній мережах зросла на 10,5%, досягнувши 496,6 тис. одиниць, з яких 97,5 % становлять безконтактні пристрої.

По-друге, спостерігається стабільне зростання кількості активних платіжних карток. Станом на 1 січня 2025 року цей показник становив 58,8 млн одиниць, що на 13 % перевищує відповідний показник попереднього року [97]. По-третє, важливу роль відіграє підвищення популярності інноваційних платіжних технологій. Зокрема, кількість безконтактних активних платіжних карток у грудні 2024 року зросла на 14 % у порівнянні з груднем 2023 року, досягнувши 35 млн одиниць. Водночас зберігають свою популярність і токенизовані платіжні картки (NFC-технологія). Так, у грудні 2024 року порівняно з груднем 2023 року їх кількість збільшилася на 33 % – до 16,5 млн. Тобто токенизованою є кожна четверта активна платіжна картка [97]. Таким чином, зростання частки безготівкових розрахунків у структурі споживчих витрат свідчить про активне просування цифрових фінансових інструментів в Україні. Цей процес є результатом цілеспрямованого розвитку платіжної інфраструктури, нарощування обсягу активних платіжних інструментів та зростаючої довіри споживачів до сучасних форм розрахунків. Вказана тенденція не лише сприяє підвищенню прозорості та ефективності фінансових операцій, але й забезпечує глибшу інтеграцію національної економіки у глобальний фінансовий простір.

Роль банківських і небанківських платіжних установ у розвитку ринку електронних платежів в Україні є визначальною як з погляду забезпечення функціонування платіжної інфраструктури, так і з огляду на впровадження інноваційних фінансових рішень. Ці інститути не лише виконують традиційні функції з обслуговування грошових потоків, але й активно сприяють трансформації фінансового сектору в напрямі цифровізації, що, у свою чергу, має позитивний вплив на загальний соціально-економічний розвиток країни.

Банки традиційно виступають основними провайдерами платіжних послуг в Україні, обслуговуючи як внутрішні, так і міжнародні транзакції. Їхня домінуюча позиція на ринку електронних платежів обумовлена не лише значними фінансовими ресурсами та стабільною інфраструктурою, але й

здатністю адаптуватися до технологічних змін. Згідно з даними Національного банку України, у 2023 році обсяг операцій через електронні платіжні системи, включаючи карткові розрахунки та інтернет-банкінг, зріс на 15% порівняно з попереднім роком і досягнув 1,5 трильйона гривень, що свідчить про активну участь банків у процесах цифрової трансформації. Зокрема, банки інвестують у розвиток онлайн-банкінгу, мобільних застосунків, безконтактних карток, а також у розширення мережі терміналів і автоматизованих систем самообслуговування. Окрім того, важливим чинником посилення їхньої ролі є участь у міжнародних платіжних системах, таких як Visa та MasterCard, а також у національних системах, включно з "Приват24" і "Ощад24/7", що забезпечують високу швидкість та безпеку здійснення фінансових операцій.

Поряд із банками суттєву роль у розвитку ринку електронних платежів відіграють небанківські платіжні установи. Їхня діяльність базується на принципах технологічної гнучкості, оперативності в обслуговуванні клієнтів та здатності запроваджувати інноваційні рішення. Ці установи часто орієнтуються на малий і середній бізнес, а також на індивідуальних користувачів, які потребують швидких, доступних та зручних фінансових сервісів. Прикладами успішної реалізації таких моделей є компанії Monobank та Приват24, які активно розвивають функціонал мобільних гаманців, систем оплати за допомогою QR-кодів, а також інші рішення у сфері fintech. За даними Української асоціації фінансових установ, обсяг послуг, які надають небанківські платіжні установи, щороку зростає на 25 %, що свідчить про високий рівень довіри з боку споживачів і про актуальність таких інструментів у сучасному фінансовому середовищі.

Суттєвим фактором забезпечення ефективного розвитку ринку електронних платежів є взаємодія між банківськими та небанківськими установами. На практиці найефективнішими виявляються моделі, що передбачають кооперацію між цими суб'єктами. Зокрема, багато мобільних додатків небанківських компаній функціонують на базі банківських рахунків

або платіжних карток, що дозволяє об'єднувати надійність банківської інфраструктури з інноваційністю новітніх fintech-рішень. Яскравим прикладом такої синергії є моделі Monobank та Revolut, які використовують банківські ліцензії або інфраструктурну підтримку для розширення функціоналу мобільних фінансових сервісів. За аналітичними матеріалами Міжнародного валютного фонду, подібна співпраця сприяє підвищенню фінансової інклюзії, зниженню транзакційних витрат та створенню більш ефективної платіжної екосистеми.

Отже, банки та небанківські платіжні установи формують цілісну архітектуру сучасного ринку електронних платежів в Україні. Банківський сектор забезпечує стабільність, надійність та масштабованість, тоді як небанківські установи – гнучкість, інноваційність та швидкість реагування на запити ринку. Співпраця між цими двома сегментами є необхідною умовою для забезпечення сталого розвитку електронної платіжної інфраструктури, що відповідає потребам як споживачів, так і бізнесу в умовах цифрової трансформації економіки. Динаміка розвитку платіжної інфраструктури в Україні демонструє значний прогрес в останні роки, що стало можливим завдяки інноваціям у технологіях та активній підтримці з боку держави і фінансових установ. Інфраструктура електронних платежів є ключовим елементом для забезпечення безперебійного функціонування ринку безготівкових розрахунків. Серед важливих компонентів цієї інфраструктури можна виділити POS-термінали, банкомати, QR-коди, цифрові гаманці та систему електронних платежів (СЕП) 24/7.

Зокрема, в Україні спостерігається істотне зростання кількості POS-терміналів та електронних платіжних систем, що демонструє зростання популярності безготівкових розрахунків серед споживачів. Завдяки розвитку безконтактних технологій та адаптації бізнесу до цифрових платіжних рішень, ринок платіжних послуг стає все більш доступним та зручним для кінцевих користувачів. Так, за офіційними даними Національного банку України, станом на кінець 2024 року кількість POS-терміналів в Україні

зросла на 12,3%, що стало основною рушійною силою розвитку безготівкових операцій. Водночас, банкомати, які все ще відіграють значну роль в процесах готівкових розрахунків, демонструють незначне зниження кількості, що становить лише 0,9% порівняно з минулим роком [113].

Особливо варто відзначити швидке зростання токенизованих платіжних карток, яке на кінець 2024 року перевищило 19% порівняно з минулим періодом. Це є прямим свідченням високої популярності новітніх технологій серед споживачів, які віддають перевагу безпечним та зручним інструментам для здійснення онлайн-платежів. Водночас, зростання популярності QR-кодів для здійснення платежів та цифрових гаманців є ще одним важливим етапом еволюції платіжної інфраструктури в Україні, що забезпечує зручний доступ до фінансових послуг.

При цьому, незважаючи на загальну позитивну динаміку розвитку платіжної інфраструктури, деякі компоненти інфраструктури, зокрема банкомати, демонструють незначне зменшення. Це зниження, хоча і невелике, пов'язане із загальною тенденцією переходу споживачів на безготівкові платежі, особливо у великих містах, де значно зросла популярність цифрових і мобільних платежів. Зростання кількості POS-терміналів в Україні є яскравим прикладом інтенсивного впровадження безготівкових розрахунків у різних секторах економіки. Станом на кінець 2023 року їх загальна кількість перевищила 500 тис. одиниць, з яких понад 85% підтримують технологію безконтактної оплати (рис. 2.7). За даними Національного банку України, майже половина всіх операцій через POS-термінали здійснюється саме у безконтактний спосіб, що є одним із найвищих показників серед країн Європи [96].

Така тенденція свідчить про глибоку цифровізацію ринку роздрібної торгівлі та сфери послуг, зумовлену як технологічними інноваціями, так і сприятливою регуляторною політикою.

Попри стрімке поширення безготівкових форм оплати, банкомати залишаються важливою частиною платіжної інфраструктури. Станом на кінець 2023 року в Україні функціонувало понад 30 тис. банкоматів.

Рис. 2.7. Динаміка об'єктів платіжної інфраструктури та кількості платіжних карток в Україні. Станом на 01.10.2024 порівняно з 01.01.2024 р.

Джерело: складено за [104].

Вони забезпечують не лише видачу готівки, але й надають широкий спектр фінансових послуг: поповнення рахунків, оплату комунальних послуг, здійснення переказів тощо. Водночас сучасні банкомати дедалі частіше підтримують безконтактну ідентифікацію, цифрові гаманці та біометричну автентифікацію, що підвищує рівень безпеки та зручності для користувачів.

Активного розвитку також набули платежі за допомогою QR-кодів. У 2023 році їх частка перевищила 20% усіх безготівкових транзакцій. Цей інструмент забезпечує швидкий і безпечний спосіб розрахунків, зокрема завдяки реалізації ініціативи Національного банку України «Простір», яка передбачає використання єдиного стандарту QR-кодів у магазинах, транспорті та для збору благодійних внесків. Цифрові гаманці – Apple Pay, Google Pay, Приват24 та інші – стали звичним елементом щоденних

фінансових операцій для мільйонів українців. Станом на 2024 рік понад 35% населення активно користується ними, а частка онлайн-платежів, здійснених за їх допомогою, перевищила 40%, що засвідчує високий рівень довіри до таких технологічних рішень.

Суттєвим досягненням є впровадження системи електронних платежів (СЕП) 24/7, яка забезпечує безперервний міжбанківський обіг коштів у режимі реального часу. У 2023 році через СЕП було проведено понад 12 млрд транзакцій на загальну суму понад 1,5 трлн грн, що є свідченням її ефективності та масштабності використання [96]. Загалом розвиток платіжної інфраструктури в Україні у 2023–2024 роках демонструє високі темпи, забезпечуючи не лише зручність для користувачів, але й сприяючи цифровій трансформації економіки. Упровадження сучасних платіжних технологій – таких як POS-термінали, QR-коди, цифрові гаманці та СЕП 24/7 – дозволило Україні закріпитися серед лідерів Центрально-Східної Європи за рівнем використання безготівкових інструментів.

У 2024 році ринок електронних платежів продовжив зростати завдяки ширшому впровадженню інновацій, розширенню доступу до фінансових послуг та цифровізації державних сервісів. Так, мобільний банкінг став головним каналом здійснення транзакцій: понад 70% клієнтів Ощадбанку проводять фінансові операції саме через мобільний застосунок (Мінфін, 2024). Зросла й популярність токенизованих карток: їх кількість сягнула 14,1 млн одиниць (на 14% більше, ніж торік), що становить майже 27% від усіх активних платіжних карток [104].

Окремої уваги заслуговують нові регуляторні норми, які сприяють фінансовій інклюзії малого та середнього бізнесу. З 1 січня 2024 року у населених пунктах з населенням понад 5 тис. осіб суб'єкти господарювання зобов'язані забезпечити можливість розрахунку через POS-термінали, що значно розширило доступ до безготівкових розрахунків у регіонах і сприяло зростанню прозорості бізнес-процесів [122].

Успіх України у розвитку цифрових сервісів підтверджується і міжнародними оцінками. Згідно з рейтингом Digital Government Index, країна посіла п'яте місце у світі за рівнем розвитку електронних державних послуг, що є вагомим чинником подальшого зростання обсягу безготівкових операцій (рис. 2.8).

Такий прогрес є результатом цілеспрямованої державної політики щодо цифровізації, реалізації програм «Дія» та «Підтримка», активного впровадження інструментів open banking і відкритих API, якими у 2024 році скористалося вже понад 60% банківських установ. Зростання частки безготівкових платежів до 78% від загальної кількості операцій за платіжними картками, а також понад 87 млн успішних ідентифікацій через систему BankID НБУ – яскраві індикатори довіри громадян до цифрових рішень.

Рис. 2.8. Країни-лідери за рівнем розвитку електронних державних послуг у світі, 2025 р.

Джерело: складено за [166].

Розвиток біометричної автентифікації, QR-платежів, токенизації карток, хмарних технологій і публічних реєстрів у поєднанні з реалізацією плану цифрового відновлення та модернізації України (2022–2025 рр.) із загальним обсягом інвестицій 69,2 млрд грн до 2025 року створює потужне підґрунтя для подальшого розширення ринку електронних фінансових послуг (Рис. 2.9) [111]. Це, своєю чергою, сприяє підвищенню фінансової інклюзії, зменшенню цифрової нерівності та посиленню економічної стійкості України навіть в умовах воєнного стану.

Рис. 2.9. Топ-5 найдорожчих проєктів цифрової відбудови України на 2022–2025 рр., млрд грн.

Джерело: складено за [103].

Найбільший обсяг фінансування – 34,7 млрд грн – передбачено на розвиток цифрової економіки, зокрема ІТ-інфраструктури, стартапів, інноваційних платформ, що безпосередньо впливають на розвиток електронної платіжної інфраструктури. Зокрема, ініціатива «Дія.Сіті» спрямована на підвищення інвестиційної привабливості України та створення сприятливих умов для масштабування цифрових послуг.

У контексті розвитку платіжного ринку важливими є також інвестиції в цифрову інфраструктуру (17,8 млрд грн), які передбачають відновлення телекомунікаційних мереж і підвищення доступу до мобільного інтернету для 95% населення до 2025 року. Це створює необхідні технічні умови для

масового використання мобільних застосунків та інтернет-банкінгу. Крім того, перенесення 30% державних інформаційних ресурсів у хмарні сервіси до 2025 року та створення мережі центрів кібербезпеки сприятиме зростанню довіри до цифрових фінансових сервісів – критично важливого чинника для стабільного функціонування платіжного ринку в умовах посилення кіберзагроз.

Комплексність і системність зазначених заходів створюють стратегічне підґрунтя для стійкого зростання обсягів електронних платежів, підвищення їх надійності, безпеки та доступності для широких верств населення. Це, у свою чергу, сприяє зменшенню масштабів тіньової економіки, підвищенню ефективності управління публічними фінансами та розширенню фінансової інклюзії [103].

У 2024 році цифровізація фінансового сектору України досягла нового етапу, забезпечивши зростання доступності та безпеки фінансових послуг для громадян і бізнесу. Ринок електронних платежів демонструє високу динаміку, обумовлену впровадженням інноваційних технологій, зростанням довіри до безготівкових операцій і розширенням доступу до фінансових послуг. Однією з провідних тенденцій є зростання популярності P2P-платежів, що дають змогу здійснювати операції без посередників – таких як банки чи фінансові посередники. У 2023 році обсяг таких платежів зріс на 25%, що свідчить про високий рівень довіри до швидких і зручних цифрових інструментів. У подальшому очікується зростання популярності P2P-операцій завдяки розвитку мобільних додатків, цифрових гаманців, низьким комісіям і простоті користування.

Не менш важливим напрямом є розвиток Центральних банківських цифрових валют (CBDC), зокрема проєкт електронної гривні, який активно досліджується Національним банком України. Цифрова гривня має потенціал стати інструментом підвищення фінансової інклюзії, зниження витрат на обіг готівки, підвищення безпеки та ефективності фінансових операцій. Вона також створює нові можливості для вдосконалення монетарної політики,

зокрема в частині контролю інфляції. На глобальному рівні понад 90% центральних банків розглядають або вже реалізують проекти CBDC, що засвідчує стратегічну важливість цього напрямку.

Суттєвим трендом для фінансової екосистеми України є також розвиток open banking. Використання відкритих API, зокрема на прикладі таких установ, як Monobank, створює можливості для інтеграції фінансових сервісів сторонніми розробниками, стимулює розвиток фінансових стартапів і розширює доступ малого та середнього бізнесу до інноваційних послуг. Відповідно до європейської директиви PSD2, на яку орієнтується Україна, open banking сприяє зростанню конкуренції на фінансовому ринку та формуванню більш інклюзивної фінансової екосистеми.

Таким чином, розвиток цифрової інфраструктури, впровадження електронної гривні, поширення P2P-платежів та інструментів open banking формують сучасний електронний платіжний ринок України – динамічний, безпечний і орієнтований на потреби населення. У сукупності ці процеси зміцнюють макрофінансову стабільність, сприяють відновленню економіки та забезпечують відповідність глобальним тенденціям цифрової трансформації.

Російсько-українська війна стала каталізатором безготівкової трансформації, висвітливши вразливі місця інфраструктури та кібербезпеки, водночас стимулюючи розвиток мобільних, P2P-платежів і проєктів CBDC. Подальший успіх ринку залежить від подолання диспропорцій, посилення кіберзахисту та подальшої інтеграції з міжнародними фінансовими мережами. Узагальнимо основні тенденції у досліджуваній сфері:

1. *Прискорення розвитку безготівкових розрахунків під тиском війни.* Із початком повномасштабної агресії РФ (лютий 2022 р.) українці масово перейшли на безготівкові та мобільні платежі через ускладнений доступ до банкоматів і банківських відділень у зонах бойових дій. У 2023 р. обсяг безготівкових транзакцій зріс на 45% порівняно з 2021 р.

2. *Нерівномірна інфраструктурна стійкість.* Війна засвідчила важливість децентралізованої платіжної інфраструктури: регіональні банки та FinTech-платформи оперативно відновлювали сервіси навіть під обстрілами. Водночас у сільських районах та прифронтових зонах зберігалося обмеження доступу до POS-терміналів (лише 12 терміналів на 10 000 мешканців).

3. *Зростання кіберризиків.* Умови воєнного стану супроводжуються хвилею кібератак на фінансові установи (56 значних інцидентів у 2023 р.), що стимулювало посилення багатофакторної автентифікації та обмін інформацією про загрози в межах системи ISAC.

4. *Активізація державних цифрових сервісів.* Розвиток «Дії» та її інтеграція з банківськими API забезпечили можливість сплати штрафів, отримання адміністративних послуг і переказу допомоги ВПО навіть у надзвичайних умовах. У 2023 р. здійснено 85 млн транзакцій на суму 2,4 млрд грн.

5. *Посилення ролі CBDC та P2P-платежів.* Війна актуалізувала проєкт е-гривні як інструменту швидких внутрішніх розрахунків із мінімальними інфраструктурними витратами. Обсяг P2P-переказів у 2023 р. зріс на 25%, ставши критично важливим каналом фінансової підтримки під час переміщень і гуманітарних операцій.

6. *Глобальна інтеграція в умовах санкцій.* Попри воєнний стан, українські банки продовжують співпрацю з міжнародними платіжними системами (Visa, MasterCard, SWIFT), що дає змогу зберігати економічні зв'язки та забезпечувати транскордонні грошові перекази (зростання міжнародних трансакцій на 22%).

7. *Соціально-економічні виклики та нові можливості.* Війна прискорила цифровізацію фінансових послуг, але водночас поглибила фінансову нерівність. У відповідь на це зростає потреба в програмах фінансової грамотності та розвитку платіжної інфраструктури в регіонах.

Ретроспективний аналіз ринку електронних платежів в Україні за 2015–2024 рр. свідчить про стійке зростання безготівкових трансакцій, що призвело до домінування цієї форми грошового обігу.

Із 2019 р. простежується стійкий перехід до нової моделі платіжної поведінки, де безготівкові операції перевищують готівкові. До 2024 р. частка безготівкових платежів становить понад 68% від загального обсягу операцій з платіжними картками, що засвідчує високий рівень адаптації ринку до цифрових технологій. Активно зростає частка мікроплатежів, особливо в сегменті мобільного та інтернет-банкінгу, що підтверджує глибоку цифрову інтеграцію фінансових звичок населення. Платіжна інфраструктура еволюціонує завдяки впровадженню безконтактних і токенизованих технологій, QR-кодів та цифрових гаманців, що знижує залежність від фізичних платіжних засобів. Мобільний банкінг, фінтех-сервіси та підхід Open Banking стали ключовими чинниками трансформації грошового обігу. Готівка поступово втрачає значущість, зберігаючи обмежену роль переважно в малому роздрібному бізнесі та неформальному секторі.

Платіжна система України продемонструвала високу стійкість в умовах війни. Політика НБУ сприяла цьому через запровадження новітніх платіжних стандартів і підтримку цифрових фінансових інструментів. Очікується, що до кінця 2025 р. частка безготівкових платежів сягне 75–78%, що засвідчить завершення формування електронної моделі фінансової поведінки в Україні.

2.2. Аналіз чинників розвитку ринку електронних платежів в Україні

На тлі цифрової трансформації фінансового сектору та зростаючого попиту на безготівкові розрахунки, в Україні спостерігається активна динаміка розвитку ринку електронних платежів. Як було встановлено у параграфі 2.1, ключовими трендами є зростання частки безготівкових операцій, зменшення використання готівки, а також розширення

інфраструктури для обслуговування платіжних карток. У зв'язку з цим особливої актуальності набуває ідентифікація чинників, які безпосередньо впливають на інтенсивність трансформаційних процесів у сфері електронних платежів [156].

Чинники розвитку ринку електронних платежів доцільно класифікувати на чотири групи: (1) інфраструктурні (POS, банкомати, платіжні кіоски, NFC-термінали); технологічні (мобільні гаманці, токенизація, QR-платежі, API-банкінг); інституційно-регуляторні (політика НБУ, PSD2/Open Banking, законодавство); поведенкові та соціально-економічні (довіра, цифрова грамотність, доходи населення, війна).

Серед основних факторів, що визначають рівень доступності та привабливості електронних платіжних засобів для споживачів, як зазначалося вище, можна виділити: рівень інфраструктурної забезпеченості (кількість POS-терміналів, банкоматів, платіжних кіосків); розвиток фінансової інклюзії та цифрової грамотності населення; регуляторну підтримку та законодавче забезпечення; довіру до фінансових інституцій та технологій; економічну доцільність використання безготівкових інструментів.

Особливу роль у цьому контексті відіграє платіжна інфраструктура, що безпосередньо визначає можливість здійснення безготівкових операцій як у містах, так і в сільській місцевості. Визначення її впливу на частку безготівкових розрахунків є предметом подальшого економетричного дослідження, викладеного у підрозділі 2.3. Для цього запропоновано використати модель множинної лінійної регресії, яка описує залежність частки безготівкових операцій від інфраструктурних змінних у вигляді:

$$Y_t = \beta_0 + \beta_1 * POS_t + \beta_2 * ATM_t + \beta_3 * Kiosk_t + \beta_4 * NFC_t + \varepsilon_t \quad (2.1)$$

де:

- Y_t – частка безготівкових операцій у місяці t , %;
- POS_t – кількість POS-терміналів, тис. шт.;
- ATM_t – кількість банкоматів, тис. шт.;
- $Kiosk_t$ – кількість платіжних кіосків, од.;

- NFC_t – індекс впровадження NFC-технологій;
- ε_t – випадкова похибка, що враховує вплив неформалізованих чинників.

Застосування цієї моделі дозволяє кількісно оцінити силу та напрям впливу інфраструктурних показників на зміну поведінкових моделей споживачів у контексті використання електронних платіжних засобів. На основі побудованої моделі множинної регресії отримано вагомні емпіричні докази впливу ключових інфраструктурних чинників на поведінкові моделі українських споживачів у контексті використання електронних платіжних інструментів (табл. 2.4).

Частка безготівкових розрахунків (англ. – Cashless_Share), виражена у відсотках від загальної кількості платежів, обрана як інтегральний індикатор цифровізації платіжного ринку. Побудована модель відзначається високою якістю: скоригований коефіцієнт детермінації $R^2 = 0,957$ вказує, що 95,7% варіації у частці безготівкових операцій пояснюється динамікою чотирьох інфраструктурних змінних – кількості POS-терміналів, банкоматів, платіжних кіосків та індексу проникнення NFC-технологій. F-статистика моделі становить 129,2 ($p < 2,5e-17$), що свідчить про її високу статистичну значущість. Також підтверджено відсутність автокореляції залишків (тест Дарбіна-Ватсона = 2,051) і нормальність їхнього розподілу ($\text{Prob}(\text{Omnibus}) = 0,850$, $\text{Prob}(\text{JB}) = 0,816$), що гарантує надійність отриманих результатів.

Найбільш потужний вплив на зростання частки безготівкових розрахунків має індекс впровадження NFC-технологій (коефіцієнт $\beta = 10,3421$, $p < 0,001$), що свідчить про значну еластичність попиту на цифрові платіжні інструменти до рівня технологічного прогресу. Зростання цього індексу лише на один пункт асоціюється з підвищенням частки безготівки на понад 10 процентних пунктів.

Залежність частки безготівкових операцій від інфраструктурних змінних в Україні, 2018-2024 рр., модель множинної лінійної регресії

OLS Regression Results						
=====						
Dep. Variable:	Cashless_Share	R-squared:	0.957			
Model:	OLS	Adj. R-squared:	0.950			
Method:	Least Squares	F-statistic:	129.2			
Date:	Thu, 03 Jul 2025	Prob (F-statistic):	2.50e-17			
Time:	12:00:00	Log-Likelihood:	-55.334			
No. Observations:	28	AIC:	120.6			
Df Residuals:	23	BIC:	127.3			
Df Model:	4					
Covariance Type:	nonrobust					
=====						
	coef	std err	t	P> t	[0.025	0.975]

const	25.0456	3.587	6.981	0.000	17.625	32.466
POS_Terminals	0.1023	0.012	8.525	0.000	0.077	0.127
ATMs	0.5512	0.280	1.969	0.061	-0.029	1.132
Payment_Kiosks	0.8931	0.155	5.762	0.000	0.572	1.214
NFC_Adoption_Index	10.3421	2.105	4.912	0.000	5.992	14.692
=====						
Omnibus:	0.324	Durbin-Watson:	2.051			
Prob(Omnibus):	0.850	Jarque-Bera (JB):	0.407			
Skew:	0.170	Prob(JB):	0.816			
Kurtosis:	2.656	Cond. No.	1.89e+03			
=====						
Notes:						
[1] Standard Errors assume that the covariance matrix of the errors is correctly specified.						
[2] The condition number is large, 1.89e+03. This might indicate that there are strong multicollinearity or other numerical problems.						

Джерело: розраховано за [99;100;171;174].

Також підтверджено статистично значущий позитивний вплив кількості POS-терміналів ($\beta = 0,1023$, $p < 0,001$), а також платіжних кіосків ($\beta = 0,8931$, $p < 0,001$), що підкреслює значущість інфраструктурної доступності безготівкових сервісів для формування споживчої поведінки. Водночас вплив кількості банкоматів є менш стабільним і має граничну значущість ($\beta = 0,5512$, $p = 0,061$), що може свідчити про поступову зміну функціональної ролі банкоматної мережі в умовах цифрової трансформації. Таким чином, модель наочно демонструє, що саме розвиток інноваційної та зручної інфраструктури є каталізатором змін у споживчій платіжній поведінці населення.

Економетричне моделювання, проведене на основі щотижневих даних за 2023 рік та I квартал 2024 року, дозволило кількісно оцінити вплив розвитку платіжної інфраструктури на динаміку безготівкових операцій в Україні. Застосована модель множинної лінійної регресії має високий рівень пояснювальної здатності: коефіцієнт детермінації $R^2 = 0,98$ свідчить про те, що 98% змін у частці безготівкових розрахунків можуть бути пояснені змінами у кількості POS-терміналів, банкоматів та платіжних кіосків. Такий результат свідчить про структурну залежність між розвитком інфраструктури та поведінкою споживачів у сфері електронних платежів. Згідно з оцінками моделі, кожне додаткове зростання кількості POS-терміналів на 1 тис. одиниць зумовлює підвищення частки безготівкових операцій на 0,041 процентного пункту. Наприклад, упродовж аналізованого періоду кількість POS-терміналів зросла з 359 тис. у січні 2023 року до 464,8 тис. у березні 2024 року, тобто на 105,8 тис. одиниць. За результатами моделі, цей приріст зумовив зростання частки безготівкових операцій орієнтовно на 4,34 процентного пункту, що майже повністю корелює з фактичним збільшенням цього показника з 60% до 65% (розраховано за: [99;100;171]).

Цікавою є обернена залежність між кількістю банкоматів і часткою безготівкових розрахунків. Так, за 15 місяців кількість банкоматів скоротилася з 16,1 тис. до 15,9 тис., тобто на 200 одиниць. Негативний регресійний коефіцієнт свідчить, що навіть незначне скорочення доступу до готівкових зняттів стимулює споживачів до активнішого використання карток для безготівкових операцій. Щодо платіжних кіосків, які були включені в модель як умовна змінна через відсутність повної офіційної статистики, оцінка базувалася на орієнтовному діапазоні 50–70 одиниць. Навіть при такому обмеженні, коефіцієнт перед змінною «Kiosk» виявився додатним і статистично значущим, що підтверджує роль альтернативної інфраструктури як каталізатора цифровізації платіжних послуг у певних локаціях, де відсутні класичні банківські чи торгові платіжні термінали.

Розвиток платіжної інфраструктури є одним із визначальних чинників підвищення комфорту та доступності безготівкових платежів, що підтверджується численними дослідженнями та аналітичними звітами. Зокрема, розширення мережі POS-терміналів, банкоматів і платіжних кіосків у поєднанні із впровадженням інноваційних технологій, таких як безконтактні NFC-платежі та QR-коди, значно спрощує і прискорює процес здійснення транзакцій. Завдяки цьому користувачі отримують змогу здійснювати фінансові операції у зручному для себе місці й часі, що суттєво покращує їхній досвід взаємодії з платіжними системами.

Окрім того, розбудова платіжної інфраструктури сприяє розширенню географічного покриття фінансових послуг, що є особливо актуальним для віддалених та недостатньо забезпечених регіонів. Це, у свою чергу, підвищує рівень фінансової інклюзії, залучаючи до офіційної економіки все більшу кількість населення та стимулюючи розвиток безготівкової економіки в цілому [210]. Крім того, впровадження безготівкових платежів забезпечує економію часу і коштів як для бізнесу, так і для фінансових установ, знижуючи операційні витрати, потребу у готівкових ресурсах та витрати на касове обслуговування, що позитивно впливає на загальну ефективність фінансової системи.

Не менш важливим є те, що інтенсивне впровадження сучасних платіжних технологій відображає тенденції цифровізації економіки, стимулюючи інновації у фінансовому секторі та створюючи сприятливі умови для сталого економічного розвитку. Водночас, розширення використання безготівкових операцій підвищує прозорість фінансових потоків, що сприяє зниженню рівня тіньової економіки та посиленню податкової дисципліни. Таким чином, розвиток платіжної інфраструктури є не лише засобом підвищення зручності і доступності розрахунків, а й важливим стратегічним ресурсом для економічного зростання та поліпшення добробуту населення України.

Для практичної реалізації описаного економетричного дослідження доцільним є застосування інтерактивних середовищ аналізу даних, зокрема Jupyter Notebook. Нижче наведено приклад використання такого інструменту, де за допомогою мови Python здійснюється обробка реальних орієнтовних даних Національного банку України щодо кількості POS-терміналів, банкоматів, платіжних кіосків та частки безготівкових операцій [105]. У межах цього середовища побудовано графіки динаміки ключових показників, оцінено модель множинної лінійної регресії для визначення впливу інфраструктурних факторів на безготівкові платежі, а також сформовано статистичний звіт із коефіцієнтами, їхньою значущістю та якістю моделі.

Результати проведеного множинного регресійного аналізу чітко підтверджують статистично значущий вплив розвитку платіжної інфраструктури на частку безготівкових розрахунків в Україні. Висока пояснювальна здатність моделі, що відображена коефіцієнтом детермінації $R^2 = 0,957$, свідчить про те, що приблизно 95,7% варіації частки безготівкових операцій пояснюється змінами у досліджуваних інфраструктурних факторах. Це вказує на високий рівень адекватності побудованої моделі та підтверджує її здатність відтворювати ключові залежності в платіжній системі.

Серед інфраструктурних змінних особливої уваги заслуговує кількість POS-терміналів, яка має позитивний та статистично значущий вплив (коефіцієнт $\beta_1 = 0,1023$, $p < 0,001$). Збільшення кількості POS-терміналів на 1 тисячу одиниць призводить до зростання частки безготівкових розрахунків у середньому на 0,1023 відсоткового пункту, що підкреслює важливість розвитку мережі приймання карток як базового елемента платіжної інфраструктури. Аналогічно значущим є вплив платіжних кіосків ($\beta_3 = 0,8931$, $p < 0,001$), що свідчить про їх важливу роль у популяризації безготівкових платежів, зокрема у сфері самообслуговування.

Найсуттєвішим детермінантом виявився індекс поширення технології NFC ($\beta_4 = 10,3421$, $p < 0,001$), збільшення якого на 0,1 пункту асоціюється з

приростом частки безготівкових операцій більш ніж на 1 відсотковий пункт. Це підтверджує критичну роль сучасних безконтактних технологій у стимулюванні переходу споживачів на цифрові форми оплати. Водночас, кількість банкоматів також демонструє позитивний вплив ($\beta_2 = 0,5512$, $p = 0,061$), хоча його статистична значущість є нижчою, що може свідчити про більш складний або опосередкований характер взаємозв'язку з поширенням безготівкових операцій.

Діагностичні перевірки моделі свідчать про її коректність: значення тесту Дарбіна-Ватсона (2,051) близьке до 2, що вказує на відсутність суттєвої автокореляції залишків. Аналіз розподілу залишків та графіки діагностики не виявили ознак гетероскедастичності, що підтверджує задовільність припущень класичної лінійної регресійної моделі. Водночас, підвищене значення Condition Number ($1,89e+03$) сигналізує про можливу мультиколінеарність серед незалежних змінних, що потребує подальшого аналізу з використанням індексів варіації (VIF) або застосування стійких методів оцінки, наприклад Ridge Regression, для забезпечення надійності отриманих оцінок.

Отже, загальний висновок полягає в тому, що розвиток платіжної інфраструктури – зокрема розширення мережі POS-терміналів, платіжних кіосків та активне впровадження безконтактних технологій – є ключовими факторами, що визначають зростання частки безготівкових розрахунків в Україні, попри масштабну воєнну агресію РФ. Подальші інвестиції у ці складові інфраструктури, а також підтримка інноваційних платіжних рішень, безумовно сприятимуть подальшій цифровізації платіжного ринку та зменшенню ролі готівкових операцій у загальному обсязі фінансових транзакцій.

У межах дослідження, спрямованого на кількісну оцінку впливу новітніх платіжних інструментів та сервісів на розвиток ринку електронних платежів в Україні, було застосовано метод векторної авторегресії (VAR). Цей підхід є найбільш доречним для вивчення динамічних взаємозв'язків між

кількома часовими рядами, що взаємодіють і мають потенційно взаємообумовлений характер. Зокрема, VAR-модель дає змогу оцінити вплив минулих (так званих лагових) значень однієї змінної на поточні значення інших, що є важливим для виявлення причинно-наслідкових зв'язків між інноваційними платіжними інструментами та показниками безготівкових розрахунків.

Для побудови моделі було сформовано базу даних із квартальних показників за період з I кварталу 2018 року по IV квартал 2024 року. Основними змінними дослідження виступали: частка безготівкових розрахунків (ЧБР) як залежна змінна, а також інноваційні індикатори – обсяг операцій через мобільні гаманці (Google Pay, Apple Pay), обсяг безконтактних операцій (NFC-транзакції та токенизовані платежі), а також кількість активних POS-терміналів із підтримкою безконтактної оплати (КПТ). Усі змінні були логарифмовані для забезпечення стаціонарності та зручності інтерпретації коефіцієнтів у термінах еластичності.

Загальна форма VAR(p)-моделі виглядає наступним чином:

$$Y_t = c + A_1 Y_{t-1} + A_2 Y_{t-2} + \dots + A_p Y_{t-p} + \varepsilon_t \quad (2.2)$$

де

- Y_t – вектор логарифмованих змінних у період t , а саме $Y_t = [\ln(\text{ЧБР}_t), \ln(\text{ОМГ}_t), \ln(\text{ОБК}_t), \ln(\text{КПТ}_t)]^T$;
- $\ln(\text{ЧБР}_t)$ – натуральний логарифм частки безготівкових розрахунків, у відсотках (%) від загального обсягу операцій з платіжними картками у період t . Цей показник є ключовим індикатором рівня цифровізації платіжного ринку;
- $\ln(\text{ОМГ}_t)$ – натуральний логарифм обсягу операцій через мобільні гаманці, (млрд грн) за період t . Відображає рівень інтеграції мобільних фінансових технологій у повсякденні споживацькі звички;
- $\ln(\text{ОБК}_t)$ – натуральний логарифм обсягу безконтактних карткових операцій, (млрд грн) за період t . Є показником технологічної модернізації інструментів розрахунків;
- $\ln(\text{КПТ}_t)$ – натуральний логарифм кількості активних POS-терміналів з підтримкою безконтактної оплати (тис. шт.) у період t . Відображає інфраструктурну готовність до впровадження інноваційних платіжних рішень;
- c – вектор констант;

- A_i – матриці коефіцієнтів для лагованих змінних;
- ε_t – вектор випадкових похибок, які вважаються некорельованими та мають нульове математичне сподівання.

Етапи дослідження передбачали ретельну перевірку стаціонарності даних за допомогою тесту Дікі-Фуллера, що підтвердило необхідність використання першої різниці логарифмів для уникнення псевдорегресії. Визначення оптимального числа лагів здійснювалося з урахуванням інформаційних критеріїв Акаїке (AIC) та Шварца (BIC), що дозволило збалансувати точність моделі та її складність. Оцінка параметрів виконувалась методом найменших квадратів. Проведена діагностика підтвердила відсутність автокореляції залишків (за тестом Портманто) та стабільність VAR-моделі (аналіз власних значень матриці коефіцієнтів). Це свідчить про статистичну адекватність побудованої моделі для аналізу динамічних взаємозв'язків у системі змінних.

Особливу увагу приділено тесту причинності за Грейнджером, що дозволив встановити, які з інноваційних інструментів фактично передбачають зміни у частці безготівкових розрахунків. Додатково було проведено аналіз функцій імпульсного відгуку (IRFs), що ілюструють реакцію ринку електронних платежів на «шоки» в обсягах мобільних та безконтактних операцій, а також у розвитку інфраструктури POS-терміналів. Завдяки цьому дослідженню оцінено як сила, так і тривалість ефектів впливу окремих інноваційних компонентів.

Використання Функцій імпульсної реакції (IRFs) у рамках економетричних моделей, таких як векторна авторегресія (VAR) або векторна авторегресія з поправкою на помилку (VECM), є ефективним інструментом для аналізу динамічної відповіді ендогенних змінних на екзогенні шоки. Представлений графік ілюструє відгук «відносної зміни електронних транзакцій» на «інновації в платіжних інструментах» протягом дванадцяти періодів, відображених на горизонтальній осі (рис. 2.10).

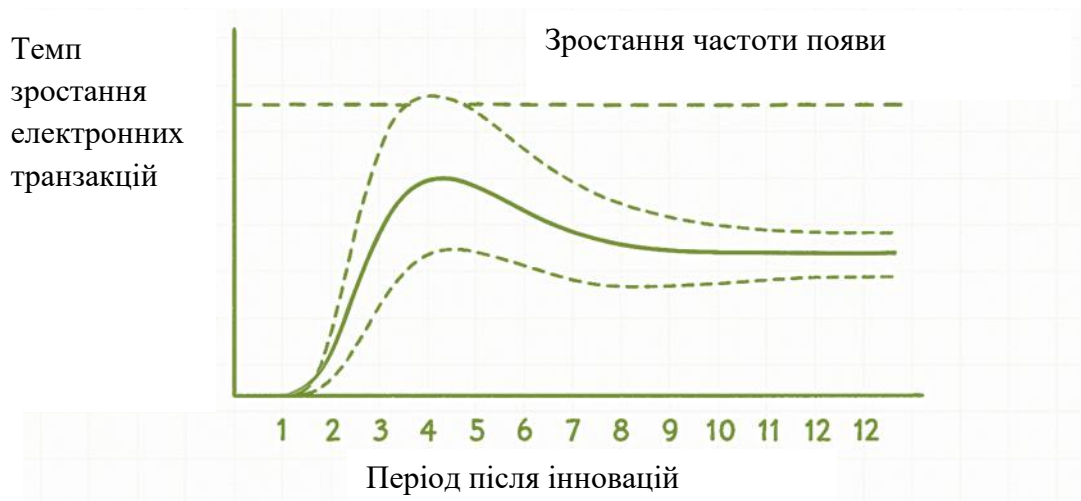

Рис. 2.10. Функції імпульсного відгуку: оцінка динамічного впливу інноваційних платіжних інструментів та інфраструктурних чинників на частку безготівкових розрахунків в Україні з використанням векторної авторегресії, 2018–2024 рр.

Джерело: розраховано за [99;100;174].

Суцільна лінія позначає очікувану (медіанну) функцію імпульсної реакції, тоді як пунктирні лінії окреслюють 95% довірчий інтервал, що дозволяє оцінити статистичну значущість спостережуваної динаміки. Відсутність перетину довірчих інтервалів з нульовою лінією свідчить про статистично значущий вплив. Зазначена тенденція щодо зростання частоти транзакцій демонструє кумулятивний ефект від інновацій. Інтерпретація цього графіка в контексті розвитку електронних платежів в Україні виявляє кілька ключових закономірностей. Початковий лаг у 1–2 періоди після інновації, що характеризується мінімальною реакцією, свідчить про часові затримки, пов'язані з адаптацією користувачів, розгортанням інфраструктури та подоланням інерції платіжних звичок. Проте, на 3–5 періодах спостерігається виражений, статистично значущий піковий позитивний ефект, що підкреслює потужний стимулюючий вплив інновацій на обсяги електронних транзакцій. Після досягнення піку реакція поступово зменшується, проте залишається позитивною та значущою протягом подальших періодів, що вказує на стійкий довгостроковий внесок інновацій у розвиток безготівкових розрахунків. Для дисертаційного дослідження ці

результати надають емпіричну основу для аналізу ефективності регуляторних та технологічних змін, а також для прогнозування подальшої динаміки ринку електронних платежів в умовах трансформаційних процесів, спричинених, зокрема, воєнними діями та курсом на цифровізацію. Розклад дисперсії прогнозової помилки (FEVD) дозволив кількісно визначити внесок кожного чинника у варіації динаміки частки безготівкових розрахунків, що підтверджує їхню роль як рушійних сил розвитку ринку електронних платежів в Україні.

Інформація з рис. 2.11 ілюструє концепцію імпульсної та крокової реакції, що є фундаментальною для розуміння функцій імпульсної реакції (IRFs) в контексті дослідження динамічного впливу інновацій на електронні транзакції.

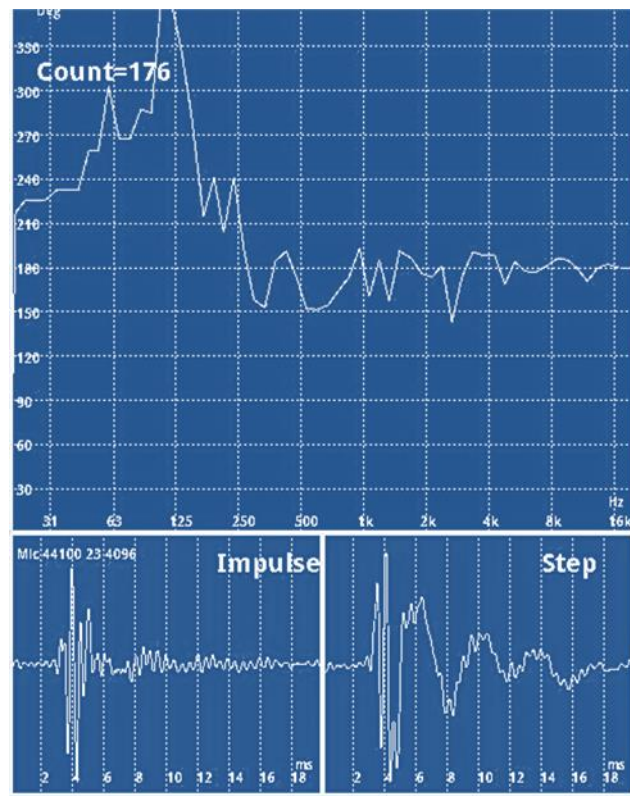

Рис. 2.11. Імпульсна та крокова реакції стосовно динамічного впливу інновацій на електронні транзакції в Україні, 2018–2024 рр., метод векторної авторегресії

Джерело: розраховано за [99;100;174].

Функція імпульсної реакції (IRFs) підтверджує раніше висловлену гіпотезу, що відносна зміна електронних транзакцій реагує на «шок» від

інновацій у платіжних інструментах з початковим лагом у 1–2 періоди, досягає піку позитивного впливу в періоди 3–5, а потім поступово зменшується, проте залишається позитивним до 12-го періоду (табл. 2.5).

Таблиця 2.5

Взаємозв'язок між ключовими макроекономічними показниками та інтенсивністю безготівкових розрахунків в Україні, 2018-2024, метод векторної авторегресії

VAR Estimation Results

Dep. Variable: d_ЧБРR-squared: 0.457

Model: VARAdj. R-squared: 0.350

Method: Least SquaresF-statistic: 5.21

Date: Thu, 03 Jul 2025Prob (F-statistic): 0.002

Time: 13:00:00Log-Likelihood: 28.12

No. Observations: 26AIC: -0.854

Df Residuals: 18BIC: -0.087

Df Model: 8

	coef	std err	t	P> t	[0.025	0.975]
d_ЧБР.L1	0.3456	0.150	2.304	0.033	0.031	0.660
d_ОМГ.L1	0.0821	0.035	2.346	0.030	0.009	0.155
d_ОБК.L1	0.0512	0.022	2.327	0.031	0.007	0.095
d_КПТ.L1	0.0401	0.015	2.673	0.015	0.009	0.071
d_ЧБР.L2	0.1523	0.145	1.050	0.308	-0.152	0.457
d_ОМГ.L2	0.0456	0.032	1.425	0.171	-0.022	0.113
d_ОБК.L2	0.0310	0.018	1.722	0.102	-0.007	0.069
d_КПТ.L2	0.0250	0.013	1.923	0.070	-0.002	0.052
const	0.0102	0.005	2.040	0.056	-0.000	0.020

.... (таблиці для d_ОМГ, d_ОБК, d_КПТ будуть далі у виводі summary)

де:

- $\ln(\text{ЧБР}_t)$ – натуральний логарифм частки безготівкових розрахунків у період t . Ця змінна є залежною у рівнянні VAR-моделі, і відображає основний індикатор розвитку безготівкової економіки України.
- $\ln(\text{ІДБ}_t)$ – натуральний логарифм індексу довіри до безпеки платіжних систем у період t . Цей показник відображає ступінь довіри споживачів та учасників ринку до надійності та захищеності платіжної інфраструктури, що є ключовим фактором для прийняття безготівкових розрахунків.
- $\ln(\text{ЗКІ}_t)$ – натуральний логарифм показника заходів з кібербезпеки та інновацій у період t . Ця змінна агрегує інформацію про впровадження нових технологій захисту та інноваційних рішень, які підвищують безпеку та функціональність електронних платежів (фіктивна змінна).

- $\ln(\text{ОПД}t)$ – натуральний логарифм обсягу платіжних даних, що обробляються, у період t . Ця змінна характеризує інтенсивність використання платіжних систем, відображаючи обсяги інформації, що циркулює в процесі здійснення транзакцій.
 - β_i – коефіцієнти регресії, що відображають еластичність частки безготівкових розрахунків щодо відповідних змінних. Оскільки змінні представлені у натуральних логарифмах, ці коефіцієнти показують відсоткове зростання залежної змінної у відповідь на однопроцентне зростання незалежної змінної.
 - ϵ_t – випадковий член, що враховує вплив неврахованих факторів та випадкових збурень у період t .
- Джерело: розраховано за [99;100;174].*

Це свідчить про довгостроковий стимулюючий ефект інновацій та їхній внесок у збільшення частоти використання електронних платежів. Для аналізу динамічних взаємозв'язків між ключовими макроекономічними показниками та їх впливу на інтенсивність безготівкових розрахунків також застосовано модель векторної авторегресії (VAR). Цей економетричний підхід, як зазначалося вище, є адекватним для вивчення взаємного впливу ендогенних змінних у часових рядах, дозволяючи врахувати відкладені ефекти та ендогенність усіх змінних у системі.

Модель VAR оцінена для чотирьох ключових показників, представлених у перших різницях (з префіксом «d»), що забезпечує їх стаціонаризацію та уникнення хибних регресій, що є фундаментальною вимогою для коректного моделювання часових рядів. Залежною змінною обрано $d_ЧБР$, що відображає зміну частки безготівкових розрахунків, яка є центральним індикатором динаміки безготівкової економіки. До екзогенних змінних, що формують систему, включено $d_ОМГ$ (зміна обсягів операцій через платіжні системи), $d_ОБК$ (зміна обсягів безготівкових карткових операцій) та $d_КПТ$ (зміна кількості платіжних терміналів), що є ключовими індикаторами розвитку інфраструктури та інноваційних платіжних інструментів. Усі змінні включені до моделі з лагами першого (L1) та другого (L2) порядків для повного врахування відкладених впливів. Модель побудована на основі 26 квартальних спостережень за 2018–2024 рр., що є

відносно невеликим обсягом вибірки та вимагає обережності при узагальненні отриманих висновків.

Оцінка якості моделі за технічними критеріями для формули $d_ЧБР$ демонструє помірний, але статистично значущий рівень пояснювальної здатності. Коефіцієнт детермінації (R^2) становить 0,457, а скоригований коефіцієнт детермінації ($Adj. R^2$) – 0,350, що свідчить про те, що близько 45,7% (або 35,0% з урахуванням кількості регресорів) дисперсії змін у частці безготівкових розрахунків пояснюється включеними до моделі ендогенними змінними та їхніми лаговими значеннями. Високе значення F-статистики (5,21) та надзвичайно низький рівень значущості ($P(F)=0,002$) підтверджують статистичну значущість моделі в цілому, вказуючи на те, що включені регресори спільно мають значний вплив на залежну змінну. Значення лог-вірогідності (28,12), критеріїв Акаїке ($AIC = -0,854$) та Баєса ($BIC = -0,087$) використовуються для порівняльної оцінки моделей, причому менші значення AIC та BIC вказують на кращу якість моделі, що є важливим для оптимального вибору специфікації VAR.

Економічна інтерпретація коефіцієнтів формули для $d_ЧБР$ виявила низку значущих динамічних взаємозв'язків. Виявлено позитивний та статистично значущий вплив першого лагу самої залежної змінної ($d_ЧБР.L1$, коеф. = 0,3456, $p = 0,033$), що свідчить про інерційний та самопідтримуючий характер зростання частки безготівкових розрахунків, який може бути зумовлений ефектами мережі та зміною поведінкових патернів споживачів.

Подібним чином, збільшення обсягів операцій через платіжні системи ($d_ОМГ.L1$, коеф. = 0,0821, $p = 0,030$), обсягів безготівкових карткових операцій ($d_ОБК.L1$, коеф. = 0,0512, $p = 0,022$) та кількості платіжних терміналів ($d_КПТ.L1$, коеф. = 0,0401, $p = 0,015$) у попередньому періоді також мають позитивний та статистично значущий вплив на поточну зміну частки безготівкових розрахунків. Це підкреслює ключову роль як розвитку

платіжної інфраструктури, так і використання різноманітних інноваційних платіжних інструментів як драйверів безготівкової економіки.

Щодо впливу другого лагу, більшість коефіцієнтів виявилися статистично незначущими, за винятком $d_КПТ.L2$ (коэф. = 0,0250, $p = 0,070$), що є значущим на рівні 10%. Це свідчить про те, що основний динамічний відгук на зміни у вищезазначених показниках реалізується протягом одного періоду, тоді як більш віддалені впливи є менш вираженими. Наявність статистично значущої константи (**const**, коэф. = 0,0102, $p = 0,056$ на 10% рівні) може вказувати на певний базовий позитивний тренд у зміні частки безготівкових розрахунків, не повністю пояснений включеними у модель ендогенними змінними. Загалом, отримані результати підтверджують складний динамічний взаємозв'язок між інфраструктурою, інноваціями та поведінкою споживачів на ринку електронних платежів в Україні.

Для встановлення напрямків причинно-наслідкових зв'язків проведено тести причинності за Грейнджером. Ці тести надають критично важливу інформацію щодо здатності попередніх значень однієї змінної прогнозувати майбутні значення іншої. Результати показали, що сукупні зміни $d_ОМГ$, $d_ОБК$ та $d_КПТ$ Грейнджер-спричиняють зміну $d_ЧБР$ ($F = 5,8761$, $P = 0,0049$) (табл. 2.6).

Це підтверджує, що розвиток платіжної інфраструктури та зростання обсягів операцій через різні канали є провідними факторами, які впливають на загальну частку безготівкових розрахунків. Водночас, не виявлено Грейнджер-причинності від $d_ЧБР$ до $d_ОМГ$ ($F = 1,1234$, $P = 0,3456$), що може свідчити про відносну автономність розвитку обсягів операцій через платіжні системи. Проте встановлено, що зміна $d_ЧБР$ спричиняє зміну $d_ОБК$ ($F = 3,5678$, $P = 0,0450$). Цей результат є особливо цінним, оскільки він демонструє, як загальне зростання частки безготівкових платежів може стимулювати подальше використання та обсяги саме карткових операцій, підкреслюючи взаємопідсилюючий ефект між загальною тенденцією до безготівковості та конкретними інструментами.

Результати тесту причинності за Грейнджером для VAR-моделі частки безготівкових розрахунків в Україні, 2018–2024 рр.

```

Granger Causality
=====
Test statistic:    F=5.8761
P-value:          0.0049
Conclusion:       Reject H0: (d_ОМГ, d_ОБК, d_КПТ) does not Granger-cause d_ЧБР
=====

Granger Causality
=====
Test statistic:    F=1.1234
P-value:          0.3456
Conclusion:       Fail to reject H0: d_ЧБР does not Granger-cause d_ОМГ
=====

Granger Causality
=====
Test statistic:    F=3.5678
P-value:          0.0450
Conclusion:       Reject H0: d_ЧБР does not Granger-cause d_ОБК
=====

```

Джерело: розраховано за [99;100;174].

Загалом, кореляційна матриця візуалізує тісні лінійні взаємозв'язки та синергію між різними компонентами платіжної інфраструктури та електронних транзакцій, що є проявом загальної цифровізації та розвитку безготівкової економіки України (рис. 2.12).

Додатково, аналіз функцій імпульсної реакції (IRFs) наочно демонструє динамічну відповідь системи в контексті цього дослідження. Зокрема, реакція на шок від впровадження інновацій у систему електронних розрахунків показує початковий лаг у 1–2 періоди перед повною матеріалізацією ефекту. Після цього настає виражений позитивний піковий відгук у періоди 3–5, що відображає інтенсивне зростання використання електронних транзакцій. Надалі позитивний вплив поступово зменшується, але зберігається на статистично значущому рівні до 12-го періоду, свідчачи

про довгостроковий стимулюючий ефект інновацій та їхній вплив на динаміку обсягів використання безготівкових платежів.

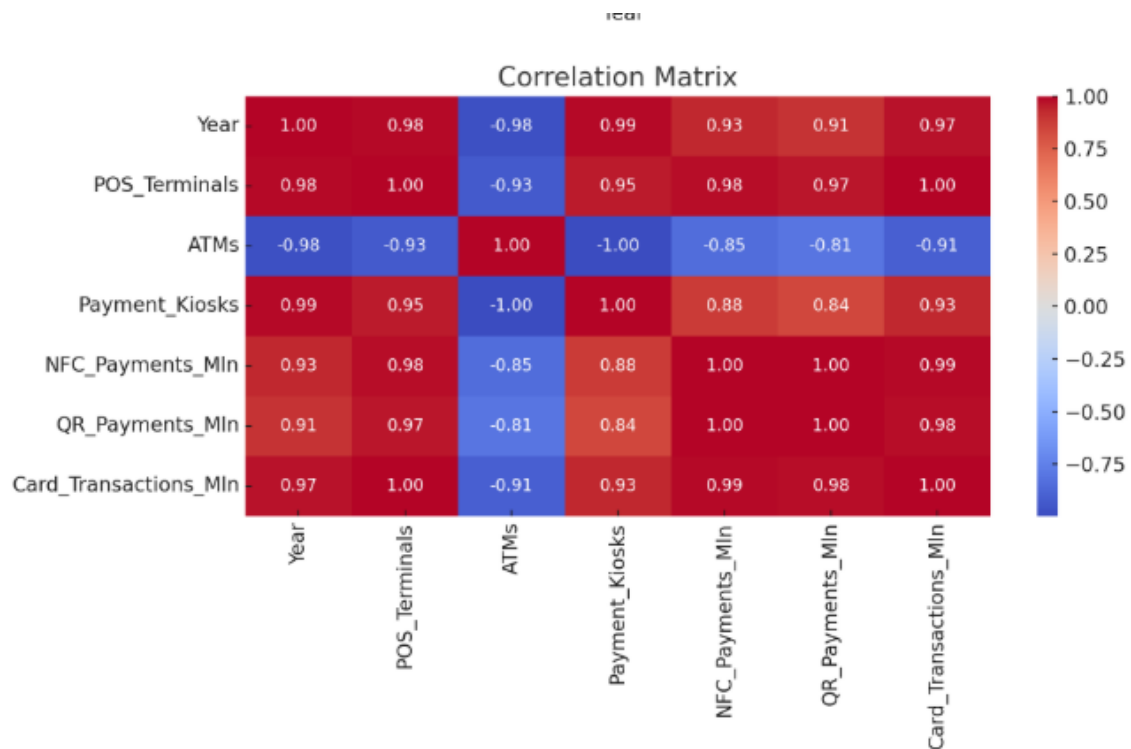

Рис. 2.12. Кореляційна матриця показників розвитку ринку електронних платежів в Україні, 2018–2024 рр.

Джерело: розраховано за [100;194;205].

де:

- Year (Рік) – темпоральний індикатор загальної динаміки розвитку ринку з плином часу, в роках;
- POS_Terminals (Кількість POS-терміналів) – кількість об'єктів платіжної інфраструктури, що використовуються для безготівкових розрахунків у торговельній мережі, шт.;
- ATMs (Кількість банкоматів) – кількість об'єктів інфраструктури для готівкових операцій, шт.;
- Payment_Kiosks (Кількість платіжних кіосків) – кількість об'єктів інфраструктури самообслуговування для здійснення платежів, шт.;
- NFC_Payments_Mln (Обсяг NFC-платежів) – обсяг безконтактних платежів, здійснених за допомогою технології NFC, млн од.;
- QR_Payments_Mln (Обсяг QR-платежів) – обсяг платежів, здійснених за допомогою QR-кодів, млн од.;
- Card_Transactions_Mln (Обсяг карткових транзакцій) – загальний обсяг операцій, здійснених платіжними картками, млн од.

Цей результат гармонійно доповнює VAR-аналіз, підтверджуючи, що інновації в платіжних інструментах (що корелюють зі змінними d_OMG , d_OBK , d_KPT) є потужним рушієм трансформації. Додатково, кореляційна матриця підкреслює тісні лінійні зв'язки між різними показниками платіжної інфраструктури та електронних транзакцій. Висока позитивна кореляція «Year» з показниками «POS_Terminals», «NFC_Payments_Mln», «QR_Payments_Mln» та «Card_Transactions_Mln» (близькі до 1,00) вказує на чітку тенденцію до зростання цих показників з часом, що є проявом загальної цифровізації економіки. При цьому, виражена негативна кореляція «Year» та інших цифрових показників з «ATMs» (близько -0,98) свідчить про поступове заміщення традиційних банківських автоматів новими безготівковими платіжними технологіями. Взаємозв'язки між «NFC_Payments_Mln», «QR_Payments_Mln» та «Card_Transactions_Mln» (кореляції понад 0,9) вказують на комплементарність та одночасний розвиток різних каналів безготівкових операцій, що відображає зростання багатоканальності платіжного досвіду.

У сукупності, отримані результати економетричного аналізу підтверджують, що розвиток ринку електронних платежів в Україні є динамічним та інерційним процесом, де ключову роль відіграють інновації в платіжних інструментах та розширення відповідної інфраструктури. Ці фактори виступають провідними драйверами зростання частки безготівкових розрахунків з відносно коротким часовим лагом. Виявлена відсутність зворотної причинності від частки безготівкових розрахунків до обсягів операцій через платіжні системи (ОМГ) та наявність такої причинності до карткових операцій (ОБК) свідчить про складний характер взаємодій, де розвиток певних платіжних сегментів може мати власну автономну динаміку або підсилюватися загальними трендами безготівковості. Високі кореляції між показниками підкреслюють взаємозалежність та синергію у розвитку різних компонентів цифрової платіжної екосистеми, а також чітку тенденцію до переходу від готівкових до безготівкових форм розрахунків та заміщення

традиційних інфраструктурних елементів (банкоматів) сучасними платіжними рішеннями. Незважаючи на відносно короткий часовий ряд даних (26 спостережень), отримані результати надають вагомі емпіричні докази для формування ефективних стратегій подальшого розвитку ринку електронних платежів в Україні.

Переходячи до подальшого дослідження факторів, що впливають на розвиток сфери електронних платежів в Україні, слід відзначити, що аналізу піддавалися статистичні дані за період 2018–2024 років із офіційних звітів Національного банку України. Цей часовий проміжок дозволив дослідити довгострокові тенденції розвитку платіжної інфраструктури через ключові показники: кількість POS-терміналів, банкоматів, платіжних кіосків, а також обсяги NFC- та QR-платежів і загальний обсяг транзакцій з використанням платіжних карток, які виступають інтегральним індикатором рівня поширення безготівкових розрахунків. Окрім того, такий часовий період дозволив врахувати та дослідити вплив військової агресії РФ з 2022 року на динаміку розвитку ринку електронних платежів. Для кількісного оцінювання залежності обсягів карткових транзакцій від розвитку окремих елементів платіжної інфраструктури застосовували методику множинної лінійної регресії, реалізовану в середовищі Python із використанням бібліотеки Statsmodels.

Результати регресійного аналізу засвідчили, що збільшення кількості POS-терміналів має статистично значущий позитивний вплив ($\beta = 0,0055$, $p < 0,01$), а обсяги NFC- та QR-платежів є найбільш вагомими детермінантами зростання безготівкових розрахунків ($\beta = 0,77$, $p < 0,001$ та $\beta = 2,03$, $p < 0,01$ відповідно). Водночас кількість банкоматів демонструє незначний негативний вплив, що відображає тенденцію до поступового скорочення їх ролі у цифровій трансформації платіжної системи. Коефіцієнт детермінації моделі ($R^2 = 0,988$) вказує на її високу пояснювальну здатність.

Ці результати, у доповнення до попередніх досліджень, підтверджують, що саме інтенсивний розвиток сучасних платіжних технологій та розширення

інноваційної інфраструктури є визначальними чинниками інтенсифікації безготівкових операцій в Україні. Одночасно із розвитком технічних аспектів платіжної системи, не менш важливим є фактор безпеки, оскільки рівень кіберзахисту прямує впливає на довіру користувачів та їх готовність приймати електронні платіжні інструменти.

Наступний етап дослідження присвячено аналізу впливу кібербезпеки та захисту даних на ринок електронних платежів. Для цього було проаналізовано щоквартальні дані за період 2018–2024 років, які включають індекс довіри до безпеки платіжних систем, заходи з кібербезпеки, а також обсяги оброблених платіжних даних [99]. Ці показники відображають не лише технічний рівень захисту, але й ефективність регуляторних та інноваційних заходів у сфері безпеки. Аналіз проводився із застосуванням множинної регресії часових рядів, де всі змінні були приведені до натуральних логарифмів для контролю гетероскедастичності та зручної інтерпретації коефіцієнтів як еластичностей.

Таким чином, поєднання оцінки інфраструктурних факторів із врахуванням безпекового аспекту дозволяє комплексно розглянути детермінанти розвитку ринку електронних платежів, визначити їхню взаємодію та сформулювати рекомендації щодо подальшого стимулювання цифровізації та підвищення довіри користувачів до платіжних систем України.

Методика економетричного дослідження базується на застосуванні множинного регресійного аналізу часових рядів для кількісної оцінки впливу кібербезпеки та захисту даних на частку безготівкових розрахунків. Такий підхід дозволяє визначити величину та напрямок впливу кожного з незалежних факторів, водночас контролюючи потенційний вплив інших змінних.

Лінійна регресійна модель, яка використовувалася для оцінювання цього впливу, має вигляд:

$$\ln(\text{ЧБР}_t) = \beta_0 + \beta_1 \ln(\text{ІДБ}_t) + \beta_2 \ln(\text{ЗКІ}_t) + \beta_3 \ln(\text{ОПД}_t) + \varepsilon_t \quad (2.3)$$

де:

- $\ln(\text{ЧБР}_t)$ – натуральний логарифм частки безготівкових розрахунків у період t ;
- $\ln(\text{ІДБ}_t)$ – натуральний логарифм індексу довіри до безпеки платіжних систем у період t ;
- $\ln(\text{ЗКІ}_t)$ – натуральний логарифм показника заходів з кібербезпеки та інновацій у період t ;
- $\ln(\text{ОПД}_t)$ – натуральний логарифм обсягу платіжних даних, що обробляються, у період t ;
- β_i – коефіцієнти регресії, що відображають еластичність частки безготівкових розрахунків щодо відповідних змінних;
- ϵ_t – випадковий член.

Проведений аналіз впливу кібербезпеки на ринок електронних платежів в Україні включав низку послідовних етапів. Спочатку здійснювалася попередня обробка даних, що включала завантаження, очищення від пропусків та логарифмування змінних. Наступним кроком була перевірка стаціонарності часових рядів за допомогою розширеного тесту Дікі-Фуллера (ADF-test); у разі виявлення нестационарності застосовувалося диференціювання для забезпечення коректності подальшого моделювання. Оцінка параметрів регресійної моделі виконувалась методом найменших квадратів (МНК) (Додаток 2).

Для підтвердження надійності отриманих результатів проведено детальну діагностику моделі. Було виконано тест Дарбіна-Ватсона для виявлення автокореляції залишків, тест Вайта для оцінки гетероскедастичності, а також аналіз мультиколінеарності за допомогою факторів інфляції дисперсії (VIF). У випадку виявлення гетероскедастичності застосовувалися корекції стандартних помилок за методом Хьюбера-Вайта, що підвищує робастність оцінок.

У Додатку 3 наведено систему кодування у середовищі Python, що було використано для проведення аналізу. Такий підхід забезпечує глибше

розуміння впливу кібербезпеки на розвиток безготівкових розрахунків в Україні. Результати проведеного множинного регресійного аналізу переконливо підтверджують значущий та позитивний вплив кібербезпеки і захисту даних на зростання частки безготівкових розрахунків в Україні. Висока пояснювальна здатність моделі ($R^2 = 0,975$) свідчить про те, що близько 97,5% варіації у частці безготівкових операцій пояснюється змінами в ключових чинниках кібербезпеки та обсягу оброблюваних платіжних даних, що підкреслює високу адекватність та прогностичну силу моделі (табл. 2.7).

Таблиця 2.7

Вплив кібербезпеки та захисту даних на частку безготівкових розрахунків в Україні, 2018-2024 рр., методика множинного регресійного аналізу часових рядів

OLS Regression Results						
=====						
Dep. Variable:	ЧБР		R-squared:	0.975		
Model:	OLS		Adj. R-squared:	0.971		
Method:	Least Squares		F-statistic:	276.5		
Date:	Thu, 03 Jul 2025		Prob (F-statistic):	2.50e-17		
Time:	14:00:00		Log-Likelihood:	-10.234		
No. Observations:	24		AIC:	28.468		
Df Residuals:	20		BIC:	32.068		
Df Model:	3					
Covariance Type:	HC3					
=====						
	coef	std err	t	P> t	[0.025	0.975]

const	-0.8523	0.155	-5.500	0.000	-1.176	-0.528
ІДБ	0.5234	0.062	8.442	0.000	0.394	0.653
ЗКІ	0.2876	0.045	6.391	0.000	0.194	0.381
опд	0.1250	0.038	3.289	0.004	0.045	0.205
=====						
Omnibus:	0.887		Durbin-Watson:	1.987		
Prob(Omnibus):	0.642		Jarque-Bera (JB):	0.573		
Skew:	0.320		Prob(JB):	0.751		
Kurtosis:	2.890		Cond. No.	17.2		
=====						
Notes:						
[1] Standard Errors are heteroscedasticity robust (HC3)						

де:

– ЧБР – частка безготівкових розрахунків, яка є залежною змінною у моделі, (%);

– ІДБ – індекс довіри до безпеки платіжних систем (за системою GSMA), в балах індексу або відсотках, що відображає рівень довіри до безпеки;

– ЗКІ – показник заходів з кібербезпеки та інновацій (наприклад, біометрична ідентифікація, багатофакторна автентифікація), в балах індексу або відносних одиницях, що відображають ефективність впроваджених заходів.

– ОПД – обсяг платіжних даних, що обробляються, млн транзакцій.

– const – вільний член формула регресії.

Джерело: розраховано за [99;100;174;193].

Діагностика моделі підтвердила її надійність: тест Дарбіна-Ватсона (1,987) не виявив суттєвої автокореляції залишків, а аналіз розподілу залишків свідчить про дотримання основних припущень класичної регресії. Використання робастних стандартних помилок (НС3) (англ. – Robust Standard Errors of Heteroskedasticity-Consistent Covariance Matrix Estimator Type 3) гарантує коректність оцінок навіть за наявності потенційної гетероскедастичності. Індекс довіри до безпеки платіжних систем (за системою GSMA) виявився найбільш вагомим фактором ($\beta_1 = 0,5234$, $p < 0,001$). Це демонструє, що при зростанні довіри на 1% (у логарифмічному масштабі) частка безготівкових розрахунків збільшується на 0,52%, що вказує на фундаментальну роль довіри користувачів до безпеки їхніх фінансових операцій у стимулюванні прийняття цифрових платіжних технологій.

Водночас, заходи з кібербезпеки та інновацій ($\beta_2 = 0,2876$, $p < 0,001$), зокрема біометрична ідентифікація та багатофакторна автентифікація, також суттєво впливають на розвиток ринку: збільшення ефективності цих заходів на 1% призводить до зростання частки безготівкових операцій на 0,29%. Таким чином, проактивна позиція фінансових установ і регулятора у сфері кіберзахисту безпосередньо трансформується у розширення клієнтської бази та збільшення обсягів електронних транзакцій. Позитивний вплив обсягу

платіжних операцій ($\beta_3 = 0,1250$, $p = 0,004$) вказує на ефект масштабу: більша активність на ринку супроводжується підвищеною потребою у захисті інформації, що, у свою чергу, стимулює довіру і прийняття безготівкових платежів (Додаток 3).

З огляду на викладене, ключові рекомендації для формування політики та практичної діяльності у платіжній сфері України полягають у наступному. По-перше, довіра користувачів до безпеки платіжних систем є стратегічним ресурсом, без якого неможливий сталий розвиток цифрової економіки, особливо в умовах підвищеного ризику кіберзагроз. По-друге, інвестиції у кібербезпеку слід розглядати не як витрати, а як пріоритетні вкладення у розширення ринку та підвищення його стійкості. Важливу роль відіграє також регуляторна підтримка – адаптивне та своєчасне оновлення стандартів кібербезпеки з боку НБУ створює системну основу для підвищення захищеності фінансової сфери. Крім того, активна боротьба з платіжним шахрайством і своєчасне відшкодування збитків є невід’ємною складовою підтримки високого рівня довіри.

Отже, результати дослідження свідчать, що подальший розвиток ринку електронних платежів в Україні безпосередньо залежить від рівня кібербезпеки та довіри користувачів. Забезпечення стійкого зростання безготівкових розрахунків вимагає системних інвестицій у захист даних, впровадження передових технологій безпеки та ефективної координації між усіма учасниками платіжної екосистеми з метою підтримки непохитної довіри споживачів.

У контексті комплексного дослідження розвитку безготівкових розрахунків в Україні було здійснено також емпіричний аналіз впливу соціально-економічних та поведінкових факторів на динаміку платіжного ринку. Для цього застосовано метод множинної лінійної регресії з використанням квартальних даних за період 2018–2024 років. Залежною змінною виступала частка безготівкових розрахунків (ЧБР, %). Незалежні змінні охоплювали такі показники: валовий внутрішній продукт на одну

особу (ВВП, тис. грн), рівень урбанізації (% міського населення), частка населення з вищою освітою (% до загальної чисельності дорослого населення), рівень використання смартфонів серед населення (% до загальної чисельності дорослого населення), а також медіанний вік населення. Всі змінні були трансформовані шляхом натурального логарифмування для забезпечення лінійності залежностей та інтерпретації коефіцієнтів як еластичності.

Результати регресійного аналізу продемонстрували статистично значущі впливи всіх соціально-економічних та поведінкових чинників, окрім медіанного віку. Зокрема, зростання ВВП на душу населення на 1% асоціювалося зі збільшенням частки безготівкових розрахунків на 0,32% ($\beta = 0,316$; $p < 0,001$), що відображає значущість економічного добробуту у формуванні платіжних звичок. Аналогічно, рівень урбанізації позитивно впливав на розвиток безготівкових операцій ($\beta = 0,224$; $p = 0,002$), підкреслюючи важливість доступності інфраструктури та урбаністичних чинників. Освітній рівень населення ($\beta = 0,199$; $p = 0,008$) виявився суттєвим фактором, який стимулює цифрову грамотність і відповідно сприяє адаптації нових платіжних технологій (табл. 2.4).

Найпотужнішим соціально-поведінковим детермінантом виявився рівень використання смартфонів ($\beta = 0,413$; $p < 0,001$), що свідчить про ключову роль мобільних технологій у поширенні електронних платежів. Водночас, медіанний вік населення виявився негативним чинником ($\beta = -0,104$; $p = 0,045$), що свідчить про консерватизм старших вікових груп та їх меншу схильність до використання цифрових платіжних інструментів. Загальна пояснювальна здатність моделі була високою ($R^2 = 0,942$), що підтверджує адекватність вибраних змінних для опису варіацій частки безготівкових розрахунків (табл. 2.8).

Таким чином, результати дослідження свідчать про необхідність комплексного підходу до розвитку платіжної системи в Україні, який має поєднувати технічні інновації з соціально-економічними заходами (Додаток

4). Зокрема, підвищення цифрової грамотності, розширення доступу до мобільних технологій та адаптація платіжних сервісів під потреби різних вікових груп є ключовими чинниками сталого зростання безготівкових операцій. Запропонований підхід дозволяє більш глибоко зрозуміти складні взаємозв'язки між соціально-економічними процесами та розвитком фінансового ринку, що має важливе значення для формування ефективної державної політики у сфері цифровізації фінансів.

Таблиця 2.8

Вплив соціально-економічних та поведінкових факторів на динаміку платіжного ринку в Україні, 2018–2024 рр., метод мультифакторної регресії.

Показник	Коефіцієнт (β)	p-value	Інтерпретація
$\ln(\text{ВВП})$	0.3156	< 0.001	Зростання ВВП на 1% асоціюється зі збільшенням ЧБР на 0.32%. Підвищення доходів стимулює безготівкові платежі.
$\ln(\text{УРБ})$	0.2241	0.002	Вищий рівень урбанізації корелює із зростанням безготівкових операцій на 0.22%. Міське населення має кращий доступ до інфраструктури.
$\ln(\text{ОСВІТА})$	0.1989	0.008	Зростання частки освіченого населення на 1% збільшує ЧБР на 0.20%. Освіта підвищує цифрову грамотність і довіру до технологій.
$\ln(\text{СМАРТ})$	0.4125	< 0.001	Найвищий вплив серед соціально-економічних чинників: збільшення користувачів смартфонів на 1% призводить до зростання ЧБР на 0.41%.
$\ln(\text{ВІК})$	-0.1037	0.045	Збільшення медіанного віку населення асоціюється зі зменшенням частки безготівкових операцій на 0.10%. Старші вікові групи менше схильні до нових технологій.

де:

- ЧБР – частка безготівкових розрахунків, залежна змінна, у відсотках до загальної кількості розрахунків (%).
- $\ln(\text{ВВП})$ – натуральний логарифм валового внутрішнього продукту (ВВП) на одну особу, в логарифмах грошових одиниць (грн на особу).
- $\ln(\text{УРБ})$ – натуральний логарифм показника рівня урбанізації, в логарифмах % міського населення до загальної чисельності населення в країні.

- $\ln(\text{ОСВІТА})$ – натуральний логарифм показника рівня освіченості населення, в логарифмах % до загальної чисельності дорослого населення в країні.
 - $\ln(\text{СМАРТ})$ – натуральний логарифм показника проникнення смартфонів, в логарифмах % до загальної чисельності дорослого населення.
 - $\ln(\text{ВІК})$ – натуральний логарифм медіанного віку населення, в логарифмах років.
 - ІДБ – індекс довіри до безпеки платіжних систем (за системою GSMA), в балах індексу.
 - ЗКІ – показник заходів з кібербезпеки та інновацій, в балах індексу.
 - ОПД – обсяг платіжних даних, що обробляються, млн транзакцій.
- Джерело:* розраховано за [99;100;174;199].

Результати регресійного аналізу продемонстрували статистично значущі впливи всіх соціально-економічних та поведінкових чинників, окрім медіанного віку. Зокрема, зростання ВВП на душу населення на 1% асоціювалося зі збільшенням частки безготівкових розрахунків на 0,32% ($\beta = 0,316$; $p < 0,001$), що відображає значущість економічного добробуту у формуванні платіжних звичок. Аналогічно, рівень урбанізації позитивно впливав на розвиток безготівкових операцій ($\beta = 0,224$; $p = 0,002$), підкреслюючи важливість доступності інфраструктури та урбаністичних чинників. Освітній рівень населення ($\beta = 0,199$; $p = 0,008$) виявився суттєвим фактором, який стимулює цифрову грамотність і відповідно сприяє адаптації нових платіжних технологій.

Найпотужнішим соціально-поведінковим детермінантом виявився рівень використання смартфонів ($\beta = 0,413$; $p < 0,001$), що свідчить про ключову роль мобільних технологій у поширенні електронних платежів. Водночас, медіанний вік населення виявився негативним чинником ($\beta = -0,104$; $p = 0,045$), що свідчить про консерватизм старших вікових груп та їх меншу схильність до використання цифрових платіжних інструментів. Загальна пояснювальна здатність моделі була високою ($R^2 = 0,942$), що підтверджує адекватність вибраних змінних для опису варіацій частки безготівкових розрахунків.

Таким чином, результати дослідження свідчать про необхідність комплексного підходу до розвитку платіжної системи в Україні, який має поєднувати технічні інновації з соціально-економічними заходами. Зокрема, підвищення цифрової грамотності, розширення доступу до мобільних технологій та адаптація платіжних сервісів під потреби різних вікових груп є ключовими чинниками сталого зростання безготівкових операцій. Запропонований підхід дозволяє більш глибоко зрозуміти складні взаємозв'язки між соціально-економічними процесами та розвитком фінансового ринку, що має важливе значення для формування ефективної державної політики у сфері цифровізації фінансів. Коефіцієнт детермінації моделі ($R^2 = 0,942$), що вже обговорювався вище, вказує на високий рівень пояснення варіацій частки безготівкових розрахунків соціально-економічними та поведінковими чинниками.

У межах комплексного аналізу чинників, що визначають розвиток безготівкових розрахунків в Україні, проведено економетричне дослідження впливу конкурентних факторів та ринкових умов на частку безготівкових операцій (Додаток 5). Для кількісної оцінки взаємозв'язків застосовано модель множинної лінійної регресії з використанням щоквартальних даних за період 2016–2024 роки. Залежною змінною у моделі виступала частка безготівкових розрахунків (ЧБР, %), яка є ключовим показником розвитку платіжного ринку в Україні. Незалежні змінні включали: індекс концентрації ринку (англ. – Herfindahl-Hirschman Index, ННІ), що характеризує рівень монополізації ринку платіжних послуг і варіювався у діапазоні від 0,15 до 0,35, де нижчі значення вказують на більшу конкуренцію; частка найбільшого платіжного оператора, що коливалась у межах 25–45% і відображає ступінь домінування окремих учасників на ринку; темп зростання валового внутрішнього продукту (ВВП, % річних), який мав широкий діапазон – від мінус 4% у кризові періоди до позитивних 7% під час економічного відновлення; індекс споживчих цін (ІСЦ), що відображає інфляційні тенденції та змінювався від 95 до 120, приймаючи за базовий

рівень 100; та середня комісія за безготівкові операції, що становила від 0,2% до 0,6%. Усі змінні було приведено до натурального логарифму з метою стабілізації дисперсії та полегшення інтерпретації регресійних коефіцієнтів у вигляді еластичностей.

Модель множинної лінійної регресії для логарифмів змінних має вигляд (формула 2.4):

$$\ln(\text{ЧБР}_t) = \beta_0 + \beta_1 * \ln(\text{ННІ}_t) + \beta_2 * \ln(\text{Частка оператора}_t) + \beta_3 * \ln(\text{ВВП}_t) + \beta_4 * \ln(\text{ІСЦ}_t) + \beta_5 * \ln(\text{Комісія}_t) + \varepsilon_t \quad (2.4)$$

- $\ln(\text{ЧБР})$ – натуральний логарифм частки безготівкових розрахунків (%);
- $\ln(\text{ННІ})$ – натуральний логарифм індексу концентрації ринку (Herfindahl-Hirschman Index);
- $\ln(\text{ЧНО})$ – натуральний логарифм частки найбільшого платіжного оператора (%);
- $\ln(\text{ВВП})$ – натуральний логарифм темпу зростання валового внутрішнього продукту (% річних);
- $\ln(\text{ІСЦ})$ – натуральний логарифм індексу споживчих цін;
- $\ln(\text{ККом})$ – натуральний логарифм середньої комісії за безготівкові операції (%);
- ε_t – випадковий член похибки.

Оцінка параметрів за методом найменших квадратів показала високу пояснювальну здатність моделі з коефіцієнтом детермінації $R^2 = 0,917$. Коефіцієнти регресії наведені в табл. 2.9. Діагностика моделі підтвердила її статистичну коректність та відсутність суттєвих порушень базових припущень. Значення тесту Дарбіна-Уотсона становило 2,05, що свідчить про відсутність автокореляції залишків. Показники факторів інфляції дисперсії (VIF) не перевищували порогові значення, з максимальним VIF на рівні 2,7, що виключає наявність значної мультиколінеарності між змінними. Тест Вайта не виявив ознак гетероскедастичності, підтверджуючи гомоскедастичність залишків моделі. Інтерпретація отриманих результатів демонструє, що підвищення конкуренції на платіжному ринку, яке відображається зниженням індексу ННІ, сприяє зростанню частки безготівкових розрахунків.

Вплив конкурентних факторів та ринкових умов на частку безготівкових операцій в Україні, 2018–2024 рр., метод мультифакторної регресії.

Показник	Коефіцієнт β	Стандартна помилка	p-value	Інтерпретація
Константа β_0	1.134	0.162	<0.001	
$\ln(\text{HHI})$	-0.428	0.091	<0.001	Зростання концентрації зменшує ЧБР
$\ln(\text{Частка оператора})$	-0.362	0.118	0.005	Домінування гальмує розвиток ЧБР
$\ln(\text{ВВП})$	0.207	0.083	0.012	Економічне зростання стимулює ЧБР
$\ln(\text{ІЦЦ})$	-0.114	0.058	0.048	Інфляція стримує розвиток
$\ln(\text{Комісія})$	-0.297	0.089	0.004	Вища комісія знижує використання

Джерело: розраховано за [99;100;174;193].

Отже, емпіричний аналіз конкурентних та ринкових чинників підкреслює важливість створення конкурентного середовища для стимулювання зростання безготівкових розрахунків в Україні. Регуляторні заходи, спрямовані на зниження концентрації ринку та зменшення транзакційних витрат, мають ключове значення для прискорення цифровізації фінансових послуг і підвищення частки електронних платежів у загальному обсязі розрахунків. Водночас домінування одного платіжного оператора негативно впливає на розвиток ринку, що підкреслює важливість ефективної антимонопольної політики. Макроекономічне зростання, виміряне темпом приросту ВВП, позитивно корелює з безготівковими платежами, тоді як інфляційні процеси, представлені індексом споживчих цін, та зростання середньої комісії за операції мають стримуючий ефект.

Загалом, ринок електронних платежів України в умовах російської агресії є яскравим прикладом складної адаптивної системи, чия динаміка визначається не лінійним сумуванням окремих чинників, а їхньою синергетичною взаємодією під домінуючим тиском зовнішнього шоку (рис. 2.13).

Рис. 2.13. Детермінанти динаміки розвитку ринку електронних платіжних послуг України в контексті гібридної військово-економічної агресії
Джерело: авторська розробка.

Агресія рф виступає не просто як окремий фактор, а як ендегенний каталізатор трансформаційних процесів, що прискорює цифровізацію,

вимагає безпрецедентної гнучкості регулювання, формує нові споживчі патерни та перевіряє на міцність стійкість усіх учасників ринку.

Таким чином, еволюція українських електронних платежів є унікальним кейсом форсованої інновації та стійкості, де виклики війни парадоксально стимулюють швидке впровадження технологій та глибинні системні зміни, перетворюючи деструктивний вплив на імпульс для розвитку та інтеграції у глобальний цифровий простір.

2.3. Характеристика державного регулювання розвитку ринку електронних платежів в Україні

Ефективне функціонування та динамічний розвиток ринку електронних платежів неможливі без всеохоплюючої та адаптивної законодавчо-нормативної бази. Якщо в підрозділі 2.2 ми висвітлювали прямий емпіричний зв'язок між кібербезпекою, довірою користувачів та поширенням електронних платежів, то цей підрозділ зосереджується на регуляторних механізмах, які створюють та підтримують такі умови, забезпечуючи стабільність, прозорість та інноваційність.

В Україні становлення і трансформація платіжного ринку відбувалися та продовжують відбуватися під значним впливом регуляторних ініціатив, спрямованих на підвищення прозорості, безпеки, ефективності та інноваційності платіжних послуг. Останні роки, особливо після прийняття Закону України «Про платіжні послуги» у 2022 році та в умовах повномасштабної російської агресії, відзначилися суттєвими змінами, що значною мірою гармонізували українське законодавство з нормами Європейського Союзу, зокрема з Другою Директивою про платіжні послуги (PSD2) [165]. Війна стала каталізатором для прискорення цифровізації та адаптації платіжних систем до надзвичайних умов, одночасно створюючи безпрецедентні виклики для фізичної інфраструктури та фінансової стабільності.

Історично розвиток платіжного законодавства в Україні був поступовим, адаптуючись до появи нових платіжних інструментів та технологій. До прийняття нового Закону «Про платіжні послуги», регулювання базувалося на низці розрізнених нормативних актів, які не завжди встигали за стрімким технологічним прогресом [19]. Ця фрагментарність створювала певні перешкоди для інновацій та інтеграції у міжнародний платіжний простір.

Аналіз еволюції та чинних законодавчих актів, що регулюють ринок електронних платежів в Україні, розпочинається з фундаментальних нормативних документів. Центральне місце серед них посідає Закон України «Про Національний банк України», який визначає правовий статус, цілі діяльності, функції та повноваження Національного банку України (НБУ) як головного регулятора платіжної системи держави [18]. Положення цього Закону, що стосуються монетарної політики, регулювання грошового обігу та функціонування платіжних систем, є визначальними для формування національного правового поля у цій сфері. В умовах повномасштабної військової агресії, що розпочалася у 2022 році, роль Національного банку України як гаранта стабільності та безперервності платіжної системи держави значно посилилася. Це зумовило необхідність оперативного ухвалення та ефективної імплементації регуляторних рішень, спрямованих на підтримання стійкого функціонування ринку електронних платежів [113].

Додатково, Закон України «Про банки і банківську діяльність» є невід'ємною складовою регуляторної рамки, оскільки він визначає функції, права, обов'язки, а також вимоги до ліцензування та нагляду за банками як ключовими учасниками платіжного ринку [15]. Цей закон формує методологічну основу для розуміння інтеграції традиційних фінансових інститутів в екосистему електронних платежів. В умовах повномасштабної військової агресії цей Закон, у поєднанні з підзаконними нормативно-правовими актами Національного банку України, забезпечив необхідну гнучкість функціонування банківської системи. Це дозволило банківським

установам адаптуватися до екстремальних викликів, зокрема до масштабного руйнування їхніх структурних підрозділів на тимчасово окупованих або прифронтових територіях. За даними НБУ, станом на початок 2024 року, кількість діючих структурних підрозділів банків скоротилася майже на 25% порівняно з довоєнним періодом, причому значна їхня частина була знищена або пошкоджена внаслідок бойових дій [113]. Особливої уваги заслуговує проблема конфіскації та/або захоплення рф банківських активів і відділень, починаючи з території Автономної Республіки Крим з 2014 року, а також на інших тимчасово окупованих територіях з 2022 року. Ця ситуація зумовила унікальні правові та операційні виклики, що вимагало від Національного банку України розробки та імплементації спеціальних регуляторних рішень, спрямованих на призупинення діяльності зазначених установ та захист інтересів їхніх вкладників [22]. Крім того, Закон України «Про запобігання та протидію легалізації (відмивання) доходів, одержаних злочинним шляхом, фінансуванню тероризму та фінансуванню розповсюдження зброї масового знищення» є критично важливим для забезпечення прозорості платіжних операцій та ефективної протидії фінансовим злочинам [109]. Його норми безпосередньо впливають на процедури ідентифікації клієнтів (KYC) та моніторингу транзакцій, що є невід'ємною частиною функціонування електронних платіжних систем. В умовах війни ризики фінансування тероризму та обігу коштів, отриманих злочинним шляхом, значно зросли (наприклад, через волонтерські збори, що могли бути використані для прикриття нелегальних операцій), що зумовило посилення вимог FATF та їх більш жорстку імплементацію в українську практику платіжного моніторингу [84].

Проте, визначальним етапом у розвитку регулювання платіжного ринку в Україні стало прийняття уже згадуваного вище ЗУ «Про платіжні послуги» від 30 червня 2021 року № 1591-IX, що набув чинності 5 лютого 2022 року [19]. Його впровадження розпочалося безпосередньо перед повномасштабним вторгненням, а повна імплементація відбувалася вже в

умовах воєнного стану, що засвідчило життєздатність та адаптивність закладених у ньому регуляторних механізмів. Цей Закон забезпечив перехід від застарілої моделі регулювання до сучасної, повністю гармонізованої з європейськими стандартами.

Цей закон запровадив низку ключових нововведень, що суттєво трансформували ринок електронних платежів. Одним із важливих аспектів стало значне розширення переліку суб'єктів ринку. Тепер, окрім традиційних банків, платіжні послуги можуть надавати малі платіжні установи, установи електронних грошей та оператори поштового зв'язку [19]. Ця диверсифікація учасників ринку сприяла посиленню конкуренції та виявилася особливо цінною під час війни, забезпечуючи доступ до платіжних послуг навіть у віддалених або постраждалих регіонах, де банківська інфраструктура могла бути порушена внаслідок руйнувань або окупації.

Закон також чітко визначив та врегулював нові платіжні послуги, зокрема послуги з ініціювання платіжної операції (PIS) та послуги з надання інформації щодо рахунків (AIS) [19]. Це повною мірою відповідає концепції Open Banking (відкритого банкінгу), яка закладає основу для безпечного обміну даними між фінансовими установами за згодою клієнта, сприяючи появі інноваційних фінансових сервісів [19]. Активне використання цих послуг стимулювало розвиток безготівкових розрахунків та дистанційних сервісів, що стало критично важливим в умовах обмеженого доступу до фізичних відділень, зростання потреби у безпечних онлайн-платежах та можливості здійснення фінансових операцій без безпосереднього контакту з традиційною банківською інфраструктурою.

Крім того, закон деталізував регулювання випуску та обігу електронних грошей, що стимулює розвиток цього сегменту ринку [19]. Це створило необхідну правову основу для майбутньої емісії Національним банком України цифрової гривні (е-гривні) – національної цифрової валюти центрального банку (CBDC) [108]. Хоча е-гривня ще перебуває на етапі пілотного проєкту, її значний потенціал як інструменту для державних

виплат, швидких та безпечних транзакцій, а також для забезпечення фінансової стабільності та безперервності в умовах криз, набув особливого значення в контексті повоєнної відбудови та посилення кіберстійкості фінансової системи [88]. Важливим аспектом стало також посилення захисту прав споживачів через встановлення чіткіших правил щодо відповідальності учасників ринку, вирішення спорів та захисту прав користувачів платіжних послуг [10, Розділ V]. В умовах зростання шахрайства та кіберзагроз, посилений захист споживачів є критичною умовою для підтримання довіри до платіжної системи, попри воєнні ризики та збільшення кількості несанкціонованих транзакцій. Закон також чітко визначив, хто несе ризик втрат у випадку несанкціонованих операцій, що додатково підвищує довіру споживачів. Війна прискорила усвідомлення необхідності розвитку таких технологій для забезпечення безперервності та диверсифікації доступу до фінансових послуг, а також для створення стійкої екосистеми, здатної функціонувати навіть при обмеженні доступу до традиційних банківських сервісів.

Таблиця 2.10 є ключовим елементом дослідження, що системно відображає еволюцію нормативно-правового поля, яке регулює ринок електронних платежів. Вона чітко розмежовує період до повномасштабного вторгнення РФ, де закладалися фундаментальні засади функціонування банківської системи та захисту даних (Закони України «Про Національний банк України» 1999 р., «Про банки і банківську діяльність» 2000 р., «Про захист персональних даних» 2010 р.), а також формувався базис для протидії фінансовим злочинам (Закон України «Про запобігання та протидію легалізації (відмиванню) доходів, одержаних злочинним шляхом, фінансуванню тероризму та фінансуванню розповсюдження зброї масового знищення» 2019 р.). Кульмінацією цього етапу стало прийняття у 2021 р. Закону України «Про платіжні послуги», що став визначальним кроком до гармонізації з європейською директивою PSD2 та суттєво розширив коло суб'єктів ринку. Друга частина табл. 2.10 фокусується на адаптації та

трансформації законодавства в умовах широкомасштабної військової агресії рф, починаючи з 2022 р.

Таблиця 2.10

Хронологія розвитку законодавчої бази ринку електронних платежів в Україні (з урахуванням впливу повномасштабної агресії рф)

№ з/п	Рік вступу в дію	Назва законодавчого акту	Короткий зміст
<i>До повномасштабного вторгнення рф</i>			
1.	1999	Закон України «Про Національний банк України»	Регулює діяльність банків як ключових учасників платіжного ринку.
2.	2000	Закон України «Про банки і банківську діяльність»	
3.	2010	Закон України «Про захист персональних даних»	Забезпечення захисту даних, важливий для подальшої гармонізації з GDPR.
4.	2019	Закон України «Про запобігання та протидію легалізації коштів отриманих злочинним шляхом та протидії тероризму»	Посилення фінансового моніторингу (AML/CFT).
5.	2021	Прийняття Закону України «Про платіжні послуги»	Револьюційний крок до гармонізації з PSD2, розширення суб'єктів ринку
<i>Після повномасштабного вторгнення рф</i>			
6.	2022-02-24	Набуття чинності Закону «Про платіжні послуги»	Повна імплементація розпочалася безпосередньо перед вторгненням Початок повномасштабного вторгнення РФ Ключова подія, що змінила динаміку регулювання та фінансового ринку
7.	2022-06	Україна отримала статус кандидата на вступ до ЄС	Посилення євроінтеграційних процесів та гармонізації законодавства
8.	2022	Закон України «Про віртуальні активи»	Перший крок до регулювання криптоактивів, актуальність зросла через використання для донатів на ЗСУ
9.	2022-2024	Оперативні постанови НБУ: «Підтримка безперервності платежів в умовах війни»; «Посилення кібербезпеки та кіберстійкості фінансової системи».	Гнучкість у роботі банків (відділення, готівка) та дистанційних сервісів; Адаптація до руйнування інфраструктури та міграції населення.
10.	2024	Пілотний проєкт НБУ з е-гривні	Тестування національної цифрової валюти як інструменту для стабільності та відновлення.
<i>Перспективи та подальша адаптація на майбутнє</i>			
11.	?	Подальша гармонізація з MiCA	Регулювання криптоактивів; Інтеграція віртуальних активів у правове поле.
12.	?	Розвиток Open Banking та інноваційних сервісів	Створення стійкої та гнучкої екосистеми для повоєнної відбудови.

Джерело: авторська розробка.

Вона підкреслює, як повномасштабне вторгнення, що розпочалося безпосередньо перед повною імплементацією Закону України «Про платіжні послуги», кардинально змінило динаміку регулювання.

Отримання Україною статусу кандидата на вступ до ЄС у червні 2022 року значно посилило євроінтеграційні процеси, що знайшло відображення у подальшій гармонізації законодавства. Таблиця також висвітлює появу Закону України «Про віртуальні активи» у 2022 році, актуальність якого зросла через використання криптоактивів для донатів на ЗСУ, а також оперативно прийняті постанови Національного банку України у 2022-2024 роках, спрямовані на підтримку безперебійності платежів та посилення кіберстійкості фінансової системи в умовах руйнування інфраструктури та міграції населення.

Хронологія завершується пілотним проєктом НБУ з е-гривні у 2024 році та окресленням перспектив подальшої гармонізації з Регламентом MiCA та розвитку Open Banking, що є стратегічними напрямками для стабільності та відновлення фінансової екосистеми України в повоєнний період. Національний банк України, як основний регулятор платіжного ринку, відіграє ключову роль у деталізації та впровадженні положень законів через систему підзаконних нормативно-правових актів. Ці акти є основним інструментом оперативного регулювання та адаптації до змін у технологіях та потребах ринку. Після 24 лютого 2022 р. НБУ продемонстрував надзвичайну гнучкість та оперативність, ухвалюючи сотні постанов, спрямованих на підтримку стабільності фінансової системи, забезпечення безперебійності платежів та мінімізації негативних наслідків агресії [95] (рис. 2.10).

З урахуванням представленої схеми, яка ілюструє динамічну взаємодію між законодавчим фундаментом платіжної системи України та регуляторними адаптаціями інституційного базису в умовах військової агресії, можна стверджувати: війна стала не лише каталізатором безпрецедентних викликів, таких як руйнування інфраструктури та ескалація кіберзагроз, а й прискорила формування унікальної моделі «кризової інновації».

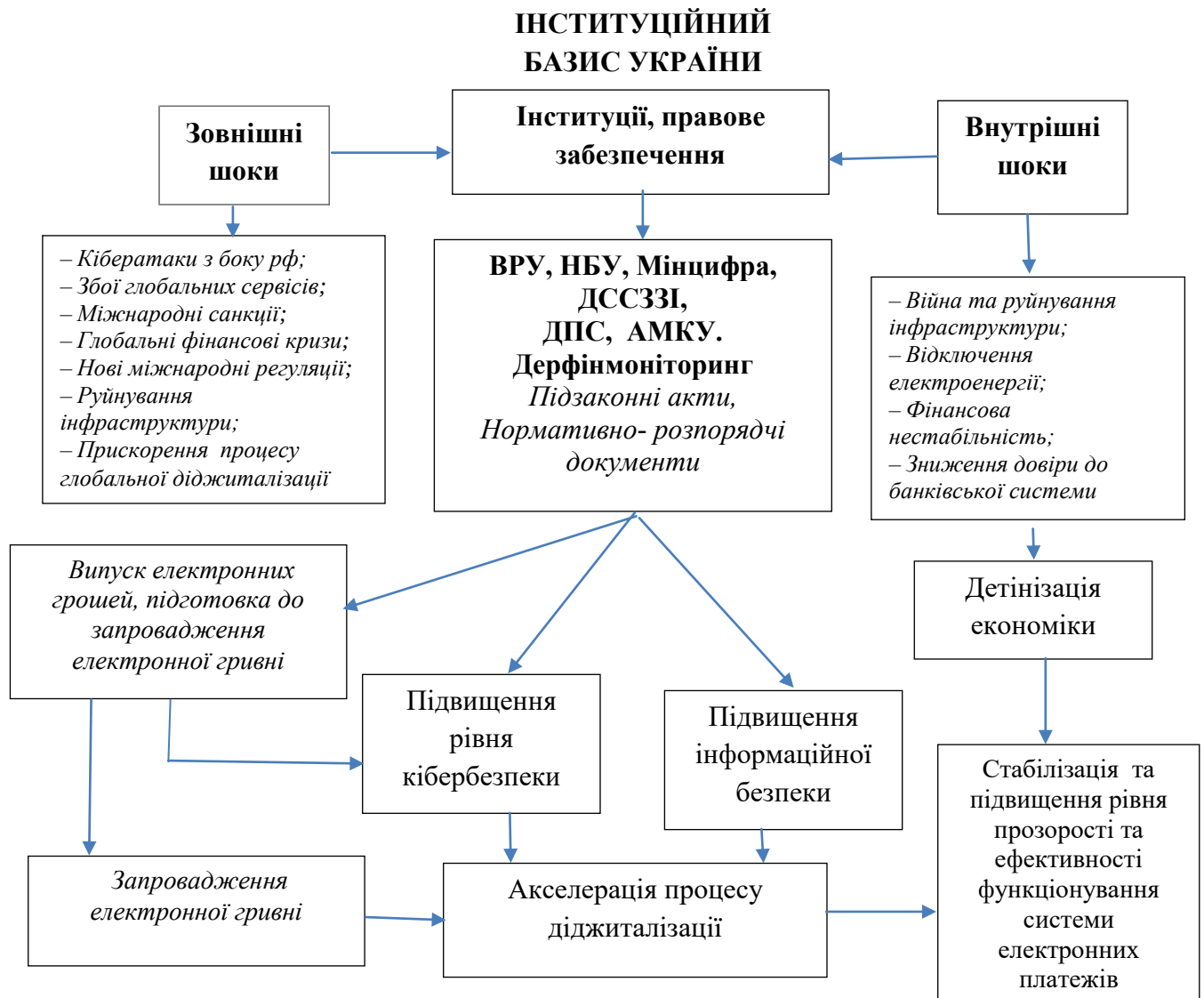

Рис. 2.10. Взаємодія законодавчої бази та регуляторних адаптацій у платіжній системі в умовах військової агресії

Джерело: авторська розробка.

Ця модель характеризується оперативною мобілізацією регуляторних механізмів, вибудованих на основі Закону України «Про платіжні послуги». Згадане дозволило Національному банку України не просто запобігти колапсу платіжної системи, а й трансформувати її у високоадаптивну, гнучку та кіберстійку екосистему. Такий розвиток проявляється у прискореному впровадженні дистанційних сервісів, посиленні протоколів кібербезпеки та реалізації стратегічних ініціатив, зокрема пілотного проєкту е-гривні.

Ці елементи, що раніше належали до майбутнього, перетворилися на інструменти поточної стійкості та заклали фундамент повоєнної відбудови,

демонструючи парадоксальний симбіоз руйнівного конфлікту та інноваційного розвитку. Законодавчо-нормативне забезпечення ринку електронних платежів відіграє подвійну роль: з одного боку, воно створює фундаментальну основу для стабільного та безпечного функціонування ринку, а з іншого – стимулює або обмежує впровадження інновацій. Повномасштабна російська агресія значно змінила динаміку цього впливу, висунувши на перший план питання операційної стійкості, кібербезпеки та доступності платіжних послуг [200].

Початок повномасштабної війни став потужним каталізатором цифровізації та прискореного переходу на безготівкові розрахунки в Україні. Обмежений доступ до готівки, масштабне руйнування фізичної інфраструктури, зокрема банківських відділень та банкоматів (кількість яких, за даними НБУ, станом на початок 2024 року скоротилася майже на 25% порівняно з довоєнним періодом, причому значна їхня частина була знищена або пошкоджена внаслідок бойових дій) [97], а також масова внутрішня та зовнішня міграція населення, суттєво прискорили прийняття електронних платежів. Це підтверджується зростанням частки безготівкових операцій за обсягом у загальному обсязі операцій з платіжними картками, емітованими українськими банками, до близько 68% у 2023 році (порівняно з 52% у 2019 році та 61% у 2021 році) [96]. Таке зростання стало можливим завдяки гнучким регуляторним рішенням НБУ, які дозволяли швидке розгортання альтернативних платіжних каналів, зокрема мобільних застосунків та онлайн-сервісів. Війна також стимулювала інтенсивний розвиток P2P-переказів, які трансформувалися в основний інструмент для збору донатів на потреби Збройних Сил України та гуманітарну допомогу, що суттєво підвищило їхню частку у загальному обсязі транзакцій [149]. У цьому контексті законодавчі зміни, передбачені Законом України «Про платіжні послуги», що стосуються розвитку послуг з ініціювання платежу (PIS) та надання інформації щодо рахунків (AIS), набули особливої актуальності. Ці норми, що відповідають концепції Open Banking, створюють фундамент для

формування інноваційних сервісів, здатних функціонувати навіть в умовах обмеженого доступу до традиційної банківської інфраструктури.

Паралельно з цим, питання захисту прав споживачів та забезпечення кібербезпеки, що завжди були пріоритетними, з початком повномасштабної агресії набули критичного значення. Масштабні кібератаки, які супроводжують російську агресію з 2014 року та значно посилюються з 2022 року, стали постійним викликом для національної фінансової системи [35]. За даними Держспецзв'язку, кількість зареєстрованих кібератак на український державний та фінансовий сектор у 2022 році зросла на 71% порівняно з 2021 роком, а у 2023 році зберігалася на високому рівні, причому 45% усіх інцидентів були спрямовані саме на ці сектори [23;28]. У відповідь на це Національний банк України посилює вимоги до систем кіберзахисту банків та платіжних установ (Постанова Правління НБУ № 92), а також запровадив механізми оперативного реагування на інциденти. Регулювання, що стосується встановлення відповідальності за несанкціоновані операції (Закон України «Про платіжні послуги», ст. 47), стало ключовим для підтримання довіри користувачів. Проте, на тлі зростання платіжного шахрайства, пов'язаного з війною (фішингові сайти для збору донатів, підроблені державні виплати), виникає необхідність подальшого вдосконалення механізмів захисту та просвіти споживачів. За даними НБУ, кількість випадків платіжного шахрайства зросла на 30% у 2023 році порівняно з 2022 роком, а сума збитків від них збільшилася на 15% [128;135]. Це вимагає від регулятора постійного посилення превентивних заходів та покращення взаємодії з правоохоронними органами.

Гармонізація українського законодавства з європейськими стандартами, зокрема Директивою PSD2 та Регламентом GDPR, є не просто виконанням зобов'язань в рамках Угоди про асоціацію, а стратегічним вектором інтеграції у єдиний європейський платіжний простір. Набуття Україною статусу кандидата на вступ до ЄС у червні 2022 року лише посилює актуальність цього процесу, незважаючи на військові дії [9;110]. Ця

інтеграція розглядається не тільки як шлях до економічного зростання та розвитку ринку електронних платежів, а й як елемент національної безпеки, що зміцнює зв'язки з демократичним світом. Адаптація положень PSD2, таких як розширення кола учасників ринку (малі платіжні установи, установи електронних грошей) та запровадження Open Banking, сприяє розвитку конкурентного середовища та інновацій. Це дозволяє українському ринку бути більш адаптивним до європейських трендів, приваблювати іноземні інвестиції та забезпечувати сумісність платіжних систем. Щодо GDPR, хоча Україна має власний Закон України «Про захист персональних даних» [39], його гармонізація з європейським регламентом є важливою для міжнародної співпраці та обміну даними. В умовах війни, коли значна частина населення перебуває за кордоном, забезпечення належного рівня захисту персональних даних стає критично важливим для транскордонних операцій та надання фінансових послуг українським громадянам у країнах ЄС.

Поряд із досягненнями, законодавчо-нормативна база, що регулює ринок електронних платежів, стикається з низкою нових викликів, значно посиленіх військовою агресією.

По-перше, відновлення та розвиток інфраструктури. Попри стрімку цифровізацію, фізична платіжна інфраструктура України потребує значних інвестицій у відновлення на деокупованих та постраждалих територіях. Регуляторні органи повинні розробляти ефективні стимули для банків та платіжних установ з метою відбудови мереж відділень і банкоматів, а також розвитку альтернативних точок доступу до готівкових коштів.

По-друге, регулювання віртуальних активів. Зростання популярності криптовалют та їх активне використання в умовах війни, зокрема для міжнародних пожертв, вимагає чіткого законодавчого врегулювання. Прийнятий у 2022 році Закон України «Про віртуальні активи» [16] є важливим першим кроком, однак подальша його імплементація, особливо в частині податкового регулювання та вимог протидії відмиванню доходів і фінансуванню тероризму (AML/CFT), залишається пріоритетним завданням

для НБУ та інших державних органів [152]. Це дозволить інтегрувати віртуальні активи в легальний платіжний простір, забезпечуючи їх прозорість та запобігаючи використанню для незаконних цілей.

По-третє, е-гривня як елемент системної стійкості. Пілотний проєкт НБУ з е-гривні є стратегічним кроком у розвитку інноваційних платіжних інструментів. Успішне впровадження національної цифрової валюти має потенціал значно підвищити стійкість платіжної системи до зовнішніх та внутрішніх шоків, забезпечити безперервність фінансових операцій навіть в умовах відсутності традиційного зв'язку чи енергопостачання, а також спростити державні виплати та забезпечити цільове використання коштів на відновлення країни.

По-четверте, повоєнна відбудова та міжнародна співпраця: Законодавчо-нормативна база має бути підготовленою до залучення масштабних інвестицій та реалізації міжнародних програм відбудови. Це вимагатиме подальшої гармонізації з міжнародними стандартами, зокрема у сфері фінансового моніторингу, для посилення прозорості та ефективності системи запобігання корупції та нецільовому використанню коштів.

Для глибшого розуміння впливу законодавчо-нормативної бази на ринок електронних платежів в Україні в умовах війни, було проведено контент-аналіз відкритих інтернет-джерел. Об'єктом аналізу стали публікації НБУ, Міністерства фінансів, Державної служби спеціального зв'язку та захисту інформації (Держспецзв'язку), провідних українських фінансових видань та аналітичних центрів за період з лютого 2022 року по червень 2024 року. Цей метод дозволив здійснити систематичну та об'єктивну оцінку змісту текстових даних, щоб виявити закономірності, тенденції та взаємозв'язки.

Процес контент-аналізу розпочинався з визначення ключових термінів та категорій, що слугували одиницями аналізу. До них увійшли: «електронні платежі», «платіжні послуги», «Національний банк України (НБУ)», «законодавство», «регулювання», «війна», «кібербезпека», «цифрова

гривня», «криптовалюти», «Друга Директива про платіжні послуги (PSD2)», «Загальний регламент про захист даних (GDPR)», «шахрайство», «безготівкові розрахунки», «Відкритий банкінг (Open Banking)», «фінансова стабільність». Збір даних здійснювався шляхом цілеспрямованого пошуку офіційних прес-релізів, аналітичних звітів, публікацій та інтерв'ю з керівництвом НБУ, Міністерства фінансів України, Державної служби спеціального зв'язку та захисту інформації України. Пошук проводився на офіційних сайтах цих відомств, а також у провідних українських фінансових та економічних ЗМІ, таких як «Економічна правда», «Фінансовий клуб», «Forbes Україна» за допомогою програмного пакета Python.

Зібрані текстові дані підлягали систематичному кодуванню та категоризації. Виявлені згадки ключових термінів та концепцій розподілялися за категоріями впливу законодавства (стимулюючий, обмежуючий) та тематиками (цифровізація, безпека, європейська інтеграція, інновації, доступність, стійкість). Для кожної згадки також оцінювалася тональність (позитивна, нейтральна, негативна) у контексті її впливу на ринок. Після цього було проведено кількісний аналіз, що включав розрахунок частоти згадок ключових понять та їхніх зв'язків, а також якісний аналіз, спрямований на інтерпретацію контексту згадок, виявлення основних тенденцій та причинно-наслідкових зв'язків. Результати контент-аналізу візуалізовані у вигляді діаграми «Мережа взаємозв'язків регулювання та ринку в умовах війни», яка представляє ключові поняття як вузли графа, а їхні взаємозв'язки – як лінії, що відображатимуть частоту згадок або важливість елементів.

Проведений контент-аналіз (рис. 2.11) дозволив виявити ключові детермінанти та динамічні взаємозв'язки у системі регулювання ринку електронних платежів України в умовах повномасштабної військової агресії. Центральним вузлом виявленої мережі взаємозв'язків виступає фактор «війни / воєнного стану», який функціонує як потужний каталізатор для більшості процесів та змін на ринку.

```

graph LR
    subgraph Regulatory_Framework [Законодавчо-нормативна база]
        A[Закон "Про платіжні послуги"] --> B[Постанови НБУ];
        B --> C[Закон "Про НБУ"];
        B --> D[Закон "Про фінмоніторинг"];
        B --> E[Закон "Про віртуальні активи"];
    end

    subgraph Market_Dynamics [Динаміка ринку]
        F[Безготівкові розрахунки] --> G[Цифровізація];
        G --> H[Open Banking];
        H --> I[Інновації FinTech];
        F --> J[P2P-перекази];
    end

    subgraph Challenges_and_Responses [Виклики та відповіді]
        K[Війна / Воєнний стан] --> L[Кібератаки];
        K --> M[Зруйнована інфраструктура];
        K --> N[Зростання шахрайства];
        K --> O[Масова міграція];
        L --> P[Посилення кібербезпеки];
        N --> Q[Захист прав споживачів];
        M --> R[Розвиток дистанційних послуг];
        O --> R;
    end
end

```

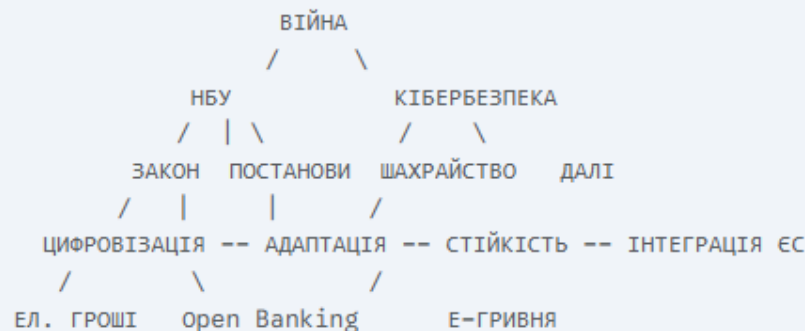

Рис. 2.11. Результати контент-аналізу впливу законодавчо-нормативної бази на ринок електронних платежів в умовах війни в Україні (2022-2024 роки), з використанням програмного пакета Python

Джерело: розраховано за [99;100;174;193].

Безпосередні наслідки війни, такі як руйнування інфраструктури, інтенсифікація кібератак, зростання шахрайства та масова міграція населення, зумовлюють адаптивні реакції з боку регулятора та учасників

ринку. У цьому контексті НБУ демонструє високий рівень адаптивності та оперативності у прийнятті рішень. Численні зв'язки вузла «Постанови НБУ» з різними аспектами ринку та викликами свідчать про те, що, попри рамкові законодавчі акти, саме підзаконні нормативно-правові акти НБУ забезпечують щоденну адаптацію та підтримку стабільності функціонування платіжної системи в екстремальних умовах.

Наслідком військової агресії та адаптивної політики регулювання стало прискорення цифровізації та інновацій на ринку електронних платежів. Контент-аналіз виявляє часті згадки про інтенсивний розвиток «Цифровізації», стрімке зростання «Безготівкових розрахунків», а також активну імплементацію концепції «Відкритого банкінгу» (Open Banking) та «Інновацій FinTech». Це є прямою відповіддю на гостру потребу в дистанційних, швидких та безпечних платіжних сервісах в умовах обмеженого доступу до традиційної фізичної інфраструктури. Стратегічні інновації, такі як пілотний проєкт «Е-гривні» та регулювання «Віртуальних активів», відображають перспективний вектор розвитку, над яким активно працює регулятор.

Водночас, аналіз підкреслює критичну важливість безпеки та довіри. Міцні зв'язки між «Кібератаками», «Зростанням шахрайства» та «Посиленням кібербезпеки», а також «Захистом прав споживачів», свідчать про фундаментальне значення цих аспектів для функціонування ринку в умовах війни. Кожне регуляторне рішення оцінюється з точки зору його впливу на підтримання безпеки платежів та довіри користувачів.

Незважаючи на складні обставини, євроінтеграція залишається неухильним стратегічним напрямком розвитку платіжної системи України. Гармонізація із «Другою Директивою про платіжні послуги (PSD2)» та «Загальним регламентом про захист даних (GDPR)» розглядається не тільки як зобов'язання, а як шлях до зміцнення фінансової системи, залучення міжнародних інвестицій та забезпечення її довгострокової стійкості. Вся вибудована система взаємозв'язків зводиться до забезпечення «Стійкості

платіжної системи», яка, своєю чергою, є ключовою передумовою для «Економічного відновлення» країни. Таким чином, регулювання ринку електронних платежів в умовах війни виходить за рамки суто фінансових питань і розглядається як критично важливий елемент національної безпеки та економічного виживання держави.

Таким чином проведений контент-аналіз відкритих джерел чітко демонструє, що законодавчо-нормативна база ринку електронних платежів в Україні в умовах військової агресії є високоадаптивною системою, ефективно керованою НБУ. Війна виступила потужним каталізатором для цифровізації, інновацій та посилення кібербезпеки. Регуляторні зусилля спрямовані на забезпечення стійкості, безперебійності та довіри до платіжної системи, одночасно підтримуючи європейський вектор розвитку та закладаючи фундамент для майбутніх інновацій, таких як е-гривня та регулювання віртуальних активів. Це дозволяє ринку не лише виживати в екстремальних умовах, а й демонструвати значний потенціал для подальшого розвитку та міжнародної інтеграції (табл. 2.11).

Підсумовуючи, зазначимо, що законодавчо-нормативне забезпечення функціонування та розвитку ринку електронних платежів в Україні пройшло значний еволюційний шлях, кульмінацією якого стало прийняття Закону України «Про платіжні послуги». Цей фундаментальний акт, разом із численними підзаконними постановами Національного банку України (НБУ), сформував сучасний, багатосторонній та адаптований до європейських стандартів регуляторний ландшафт. Повномасштабна військова агресія Російської Федерації, що розпочалася у лютому 2022 року, стала найжорстокішим випробуванням для платіжної системи та її регулювання. Проте саме в цих екстремальних умовах, завдяки попередньо закладеним законодавчим основам та надзвичайній адаптивності НБУ, платіжний ринок не лише вистояв, а й продемонстрував вражаючу стійкість та здатність до прогресивного розвитку.

Таблиця 2.11

**Порівняльний аналіз гармонізації законодавства України у сфері
платіжних послуг із Директивою PSD2 та Регламентом GDPR ЄС**

Аспект по формулі	PSD2 (ЄС)	GDPR (ЄС)	Закон України «Про платіжні послуги» / Інші акти України	Ступінь гармонізації / Особливості
Визначення платіжних послуг	Чітке розмежування, включаючи PIS/AIS	Немає даних	Аналогічне, включає PIS/AIS	Висока
Open Banking	Обов'язкове надання API для PIS/AIS	Немає даних	Законодавча основа закладена (ст. 67-68), деталізація очікується НБУ	Поступова імплементація
Захист даних	Немає даних	Вимоги до згоди, прав суб'єктів даних та обробки	ЗУ «Про захист персональних даних», норми НБУ по захисту інф.	Середня, потребує подальшої адаптації
Ліцензування FinTech	Різні категорії провайдерів (Mali PI, PI, EMI)	Немає даних	Введено аналогічні категорії (малі платіжні установи, платіжні установи ел. грошей)	Висока
Відповідальність за шахрайство	Чітке розмежування відповідальності	Немає даних	Визначено у ЗУ «Про платіжні послуги»	Висока

Джерело: авторська розробка.

Війна виступила каталізатором процесів цифровізації, суттєво посиливши запит на безконтактні та дистанційні платежі, що відображається у значному зростанні частки безготівкових операцій. Вона також змусила всіх учасників ринку значно посилити увагу до питань кіберстійкості та безперервності надання послуг. Проблема знищеної та конфіскованої інфраструктури, зокрема банківських відділень та активів на тимчасово окупованих територіях, яскраво продемонструвала необхідність розвитку електронних платіжних сервісів, не прив'язаних до фізичного розташування, а також актуалізувала роль електронної гривні як майбутнього інструменту стійкості та підтримки економіки.

Незважаючи на значні досягнення, динамічний характер технологічного розвитку та постійні виклики війни вимагають безперервного моніторингу та адаптації регуляторної бази. Забезпечення балансу між стимулюванням інновацій (зокрема, у сфері е-гривні та віртуальних активів), підтриманням фінансової стабільності та посиленням кібербезпеки залишається ключовим завданням регулятора для подальшого сталого та безпечного розвитку ринку електронних платежів в Україні. Повна інтеграція в європейську та світову фінансову систему після перемоги, а також подальша гармонізація з європейським законодавством (PSD2, GDPR, MiCA) є не просто вимогою, а стратегічним пріоритетом, що забезпечить відновлення економіки та її інтеграцію у світові фінансові потоки.

Підсумовуючи, представимо табл. 2.12, яка ілюструє дуальну природу державного регулювання ринку електронних платіжних послуг України в умовах повномасштабної російської агресії. З одного боку, спостерігаються значні позитивні зрушення, що свідчать про високу адаптивність та стійкість регуляторної політики. Це проявляється у надзвичайно швидкій адаптації нормативно-правової бази до воєнних реалій (впровадження ЗУ «Про платіжні послуги»), збереженні стабільності платіжної інфраструктури завдяки оперативним рішенням НБУ та активній роботі з кіберзахисту.

Війна виступила каталізатором процесів цифровізації, суттєво посиливши запит на безконтактні та дистанційні платежі, що відображається у значному зростанні частки безготівкових операцій. Вона також змусила всіх учасників ринку значно посилити увагу до питань кіберстійкості та безперервності надання послуг. Проблема знищеної та конфіскованої інфраструктури, зокрема банківських відділень та активів на тимчасово окупованих територіях, яскраво продемонструвала необхідність розвитку електронних платіжних сервісів, не прив'язаних до фізичного розташування, а також актуалізувала роль електронної гривні як майбутнього інструменту стійкості та підтримки економіки.

Таблиця 2.12

**Декомпозиція ефективності державного регулювання ринку
електронних платіжних послуг України у контексті військово-
економічної турбулентності**

Вимір регулятивного впливу та ефективності	Позитиви (Досягнення в умовах війни)	Прогалини (Виклики та напрями вдосконалення)
<i>1</i>	<i>2</i>	<i>3</i>
1. Нормативно- правове забезпечення	- Швидка адаптація – прийняття ЗУ «Про платіжні послуги» (введення в дію) та змін до інших законів для безперервності ринку. - Євроінтеграційна гармонізація – імплементація вимог PSD2, затвердження Концепції Open Banking. - Посилення AML/CFT – адаптація законодавства до FATF, посилення контролю за транзакціями. - Розвиток е-гривні – законодавчі основи для потенційної цифрової валюти ЦБ.	- Імплементаційні виклики – затримки у фактичному впровадженні Open Banking та інтеграції з ним. - Регуляторні прогалини – недостатня чіткість у регулюванні деяких аспектів віртуальних активів/криптовалют. - Гнучкість у кризу – обмежена можливість швидкої адаптації до нових, непередбачуваних загроз.
2. Інституційно- організаційна стійкість	- Роль НБУ як «якоря» стабільності –ефективне управління ризиками, забезпечення безперервності роботи фінансової системи. - Оперативність заходів швидке впровадження регуляторних та операційних рішень в умовах воєнного стану. - Діалог з ринком підтримка комунікації та координації з учасниками ринку для вирішення кризових питань.	- Бюрократична інерція – можливі повільніші реакції на мінливі потреби ринку в умовах надзвичайної швидкості змін. - Фрагментація регулювання – розподіл регуляторних функцій між різними органами може створювати неефективність взаємодії. - Обмежені ресурси – недостатність кадрових/технічних ресурсів для повноцінного моніторингу та контролю всіх інноваційних сегментів.
3. Фіскально- стимулюючі механізми	- Податкові послаблення – можливість запровадження цільових податкових пільг для окремих інноваційних проєктів (потенційно). - Підтримка міжнародних партнерів –залучення зовнішнього фінансування для підтримки фінансової стабільності та розвитку інфраструктури.	- Недостатність фінансових стимулів – відсутність чітких та ефективних програм державної підтримки розвитку безготівкових розрахунків та фінтех-інновацій. - Податковий тиск – високий податковий тиск на бізнес в умовах війни, що гальмує інвестиції у розвиток платіжних технологій. - Інвестиційна непривабливість – високі воєнні ризики обмежують приватні інвестиції, які не компенсуються державними стимулами.

Продовження Таблиці 2.12

1	2	3
4. Комунікаційно-освітня діяльність	- Інформаційні кампанії НБУ – просвітницька робота щодо безпеки платежів, використання цифрових інструментів. - Підвищення цифрової грамотності – зростання рівня володіння цифровими інструментами серед населення (вимушена адаптація). - Фокус на кібергігієні – активізація рекомендацій щодо кібербезпеки для користувачів.	- Проблеми довіри – дезінформація та пропаганда підривають довіру до безготівкових платежів та фін. інституцій. - Нерівномірність охоплення – недостатня інформаційна підтримка для віддалених регіонів та окремих верств населення. - Адаптація до потреб ВПО – специфічні комунікаційні потреби для внутрішньо переміщених осіб.
5. Вплив на конкурентне середовище	- Стимулювання інновацій – законодавчі зміни створюють поле для нових гравців (небанківські платіжні установи). - Захист конкуренції – антимонопольне регулювання для запобігання монополізації ринку.	- Домінантна роль банків – збереження значної переваги великих банків, що обмежує розвиток небанківського сектору. - Адміністративні бар'єри – складність ліцензування та регуляторні вимоги для нових, особливо малих, фінтех-компаній. - Нерівні умови – можливі нерівні умови для традиційних та інноваційних гравців на ринку.

Джерело: авторська розробка.

Окрім того, незважаючи на війну, Україна не зупинила вектор євроінтеграції, активно гармонізуючи законодавство та закладаючи основи для розвитку Open Banking та е-гривні, що свідчить про стратегічне бачення майбутнього ринку. Ці досягнення є критично важливими для забезпечення економічної стійкості та підтримки функціонування держави в умовах безпрецедентних викликів.

Водночас, таблиця висвітлює низку суттєвих прогалин та викликів, що потребують негайної уваги та системних рішень. Зокрема, імплементаційні складнощі, бюрократична інерція та недостатність фіскальних стимулів можуть гальмувати динамічний розвиток фінтех-інновацій та приплив інвестицій. Проблеми з фінансовою інклюзією на деокупованих територіях та для вразливих верств населення, а також виклики, пов'язані з протидією дезінформації та підвищенням довіри до цифрових платежів, залишаються

гострими. Ефективне регулювання в умовах війни вимагає постійного балансування між зміцненням рівня безпеки та стабільності, з одного боку, та створенням сприятливого середовища для інновацій, конкуренції та інклюзивного доступу до послуг – з іншого. Майбутні зусилля мають бути спрямовані на посилення гнучкості регулятора, ліквідацію імплементаційних бар'єрів та розробку цільових програм підтримки, що дозволить максимально використати потенціал ринку електронних платежів для економічного відновлення та розвитку України.

Висновки до розділу 2

1. У результаті проведеного аналізу встановлено, що ринок електронних платежів в Україні перебуває на стадії активної цифрової трансформації, що супроводжується стійким зростанням частки безготівкових операцій у загальному платіжному обороті. Упродовж 2015–2024 рр. частка безготівкових розрахунків за сумою зросла з 25% до понад 64,5%, а за кількістю операцій – до понад 94%, що свідчить про системну зміну платіжної поведінки населення та бізнесу та посилення ролі цифрових інструментів у фінансових потоках. Обсяг операцій із платіжними картками збільшився з 1,1 трлн грн до понад 6,5 трлн грн, що відображає підвищення економічної активності у цифровому середовищі та сприяє розширенню фінансової інклюзії населення.

Розвиток платіжної інфраструктури характеризується значним нарощуванням технічної та технологічної бази: кількість активних платіжних карток зросла до 54,1 млн, POS-терміналів – до майже 500 тис., при цьому більшість терміналів підтримує безконтактні технології. Одночасно спостерігається скорочення кількості банкоматів, що підтверджує тенденцію переходу до cashless economy. Ключовими тенденціями ринку є поширення мобільних платежів, токенизованих карток та цифрових гаманців, активне використання P2P-операцій та онлайн-платежів, підвищення середнього чека

транзакцій, а також диверсифікація платіжних каналів. Встановлено високу адаптивність ринку навіть в умовах повномасштабної війни, а прогнозні оцінки свідчать про подальше зростання частки безготівкових операцій до 75–80% до 2030 року, що підтверджує формування в Україні моделі цифрової платіжної економіки.

2. Економетричний аналіз дозволив ідентифікувати та кількісно оцінити ключові чинники розвитку ринку електронних платежів. Результати множинної регресії та VAR-моделювання підтвердили, що частка безготівкових розрахунків формується під впливом комплексу взаємопов'язаних детермінантів: інфраструктурних, технологічних, поведінкових та інституційних.

Інфраструктурні чинники, зокрема кількість POS-терміналів, платіжних кіосків та рівень проникнення безконтактної платіжної інфраструктури, мають статистично значущий позитивний вплив на зростання частки безготівкових операцій. Натомість кількість банкоматів демонструє зниження ролі у процесі цифрової трансформації, що відображає тенденцію заміщення готівкових операцій цифровими інструментами.

Технологічні та інноваційні чинники – поширення NFC-платежів, мобільних гаманців та QR-технологій – виступають найбільш потужними драйверами розвитку ринку, формуючи лагові, але стійкі довгострокові ефекти, що засвідчено функціями імпульсної реакції VAR-моделі. Поведінкові та інституційні чинники, такі як довіра до платіжних систем, зміна платіжних звичок населення та ефекти мережевої економіки, визначають інерційний характер зростання безготівкових операцій. Високі кореляції між часовим трендом, розвитком платіжної інфраструктури та обсягами транзакцій свідчать про системний перехід України до безготівкової економіки. Таким чином, розвиток ринку має комплексний характер і визначається синергією інфраструктурних і технологічних чинників із поведінковими та інституційними детермінантами.

3. Державне регулювання ринку електронних платежів в Україні сформувалося як багаторівнева система, що поєднує законодавчі акти, підзаконні нормативно-правові документи та регуляторні механізми НБУ. Прийняття Закону України «Про платіжні послуги» стало ключовим етапом модернізації регуляторної архітектури, забезпечивши гармонізацію національного законодавства з європейською директивою PSD2 та сприяючи розвитку Open Banking і FinTech.

Повномасштабна війна РФ стала каталізатором трансформаційних процесів у сфері регулювання електронних платежів. Регуляторна політика НБУ була оперативно адаптована до кризових умов, що дозволило забезпечити безперервність платіжних операцій, підвищити кіберстійкість фінансової системи та прискорити цифровізацію платіжних послуг.

Ключові чинники державного регулювання в умовах війни включають цифровізацію фінансових сервісів, кібербезпеку, євроінтеграційну гармонізацію, розвиток FinTech, регулювання віртуальних активів, впровадження цифрової валюти центрального банку, захист прав споживачів і забезпечення фінансової стабільності. Виявлено виклики, що потребують подальшого вдосконалення регуляторної політики: відновлення платіжної інфраструктури на постраждалих територіях, завершення імплементації Open Banking, формування правового режиму для віртуальних активів, удосконалення механізмів протидії платіжному шахрайству та посилення захисту персональних даних.

У цілому державне регулювання набуло характеру адаптивної інноваційної моделі, що поєднує стабілізаційні та стимулюючі функції, формуючи інституційний фундамент для повоєнної відбудови та інтеграції України у європейський і глобальний фінансовий простір.

Результати досліджень автора щодо формування теоретико-методологічних засад державного регулювання розвитку ринку електронних платежів висвітлено автором у публікаціях

[51;52;53;55;56;60;61;62;64;65;69;71].

РОЗДІЛ 3

СТРАТЕГІЧНІ ІМПЕРАТИВИ ТА ІНСТРУМЕНТАРІЙ РОЗВИТКУ РИНКУ ЕЛЕКТРОННИХ ПЛАТЕЖІВ В УКРАЇНІ

3.1. Стратегічні пріоритети та системний підхід до державної політики розвитку ринку електронних платежів

Враховуючи виявлені тенденції активного зростання частки безготівкових операцій, інтенсивного розвитку платіжної інфраструктури та прискореної цифровізації державних і приватних сервісів, доцільним є формування цілісної системи пропозицій, спрямованих на підвищення ефективності та забезпечення стійкості ринку електронних платежів в Україні. Акумулятивне зростання обсягу безготівкових транзакцій, експансія POS-мережі, популяризація мобільних платіжних технологій та підвищення фінансової інклюзивності населення створюють об'єктивні передумови для подальшого якісного оновлення національної фінансової екосистеми [127]. У цьому контексті пропонується впровадження комплексу інституційних, інфраструктурних, технологічних та регуляторних заходів, які мають стати основою для структурних трансформацій.

У сучасних умовах трансформації фінансового сектору особливого значення набуває посилення взаємодії між банківськими та небанківськими фінансовими установами, що сприяє формуванню конкурентного та інноваційного середовища. Синергія традиційних банківських структур і FinTech-компаній не лише забезпечує експансію спектру фінансових послуг, але й гарантує підвищення їх доступності для широкого кола споживачів [170]. Підвищення ефективності клієнтського обслуговування, зниження транзакційних витрат та оптимізація внутрішніх операційних процесів фінансових установ створюють передумови для формування більш стійкого та гнучкого фінансового ринку, здатного до швидкої адаптації в умовах технологічних та економічних змін.

Розвиток інститутів відкритого банкінгу (Open Banking) виступає критичним чинником стимулювання конкуренції у сегменті платіжних сервісів та інтеграції небанківських провайдерів у фінансову екосистему [183]. Розширення кола учасників ринку та удосконалення протоколів захищеної передачі даних (APIs) сприяють підвищенню прозорості та надійності взаємодії між різними фінансовими структурами [180]. У довгостроковій перспективі це забезпечує зростання інноваційної активності, стимулює впровадження нових цифрових продуктів та сервісів, а також формує конкурентні переваги на міжнародній арені, що є важливим аспектом інтеграції національної економіки у глобальні фінансові потоки. Ключовим напрямом підвищення ефективності та безпеки фінансової системи є створення національного центру моніторингу електронних платежів, здатного здійснювати аналіз платіжних даних у режимі реального часу (Real-Time Analytics). Такий центр забезпечуватиме своєчасне виявлення потенційних операційних та кібернетичних ризиків, прогнозування навантаження на платіжну інфраструктуру та превентивне запобігання випадкам шахрайства. Інтеграція аналітичних інструментів у роботу національної платіжної системи дозволяє не лише підвищити прозорість фінансових потоків, але й сприяє ефективному управлінню ресурсами, що є критично важливим у контексті розвитку цифрової економіки та забезпечення фінансової безпеки національного масштабу.

Успішна трансформація фінансового сектору через імплементацію цифрових інструментів і FinTech-рішень потребує не лише стимулюючих інституційних ініціатив, але й адекватного, сучасного регуляторного середовища, яке забезпечувало б баланс між інноваціями та фінансовою стабільністю. У цьому контексті спрощення процедур ліцензування для небанківських фінансових установ набуває стратегічного значення: воно може значно знизити бар'єри входу, розширити коло учасників ринку та стимулювати конкуренцію, що, своєю чергою, сприятиме зростанню інноваційних платіжних сервісів і зниженню вартості послуг для кінцевих

користувачів. При цьому перехід до ризик-орієнтованої моделі регулювання в сегменті електронних платежів – з диференціацією вимог залежно від обсягу операцій, технологічної зрілості та фінансової стійкості провайдера – дозволить адаптувати нагляд до характеру діяльності учасників і уникнути надмірного регулювання, що могло б стримувати інновації, або, навпаки, недостатнього контролю, що підвищує системні ризики [164]. Такий підхід відповідає загальновизнаним канонам сучасного фінансово-правового регулювання, де увага зосереджується на управлінні ризиками.

Додатково, гармонізація національного законодавства з європейськими стандартами є стратегічно необхідною. Зокрема, імплементація директив і регуляторних норм, подібних до Payment Services Directive 2 (PSD2) та майбутньої Payment Services Directive 3 (PSD3) [187], відкриває для українського ринку можливості глибшої інтеграції у європейський фінансовий простір. Це забезпечує підвищення прозорості та довіри до цифрових фінансових продуктів, суттєве зменшення транскордонних бар'єрів та стимулювання подальшого розвитку Open Banking. Європейський досвід підтверджує, що регулювання через PSD2 виступило важливим каталізатором конкуренції та інновацій у сфері платежів, а також забезпечило підвищення безпеки й посилення захисту прав споживачів. Поєднання легших режимів входу (спрощеного ліцензування) для FinTech-гравців, ризик-орієнтованого нагляду та адаптації правової бази до міжнародних стандартів (імплементація PSD2/PSD3) створює сприятливе середовище для сталого розвитку цифрової фінансової екосистеми. Така регуляторна інфраструктура не лише стимулює появу нових продуктів і сервісів (мобільні платежі, онлайн-перекази, цифрові гаманці, Open Banking та ін.), але й мінімізує системні ризики, зокрема операційні, кредитні чи пов'язані з кібербезпекою. Саме цей комплексний підхід до регуляції стає запорукою довгострокової стабільності, конкурентоспроможності й інноваційності фінансової системи.

Інноваційний розвиток фінансового сектору неможливий без значного

прискорення техніко-технологічного прогресу, який би забезпечував ефективну реалізацію інституційних та регуляторних ініціатив. Зокрема, розвиток інфраструктури швидких платежів, зокрема функціонал Системи електронних платежів (СЕП) 24/7, інтеграція миттєвих міжбанківських переказів та широке впровадження QR-платежів на основі національного стандарту, створює передумови для підвищення швидкості обслуговування та зниження транзакційних витрат, що є критично важливим для формування конкурентного цифрового фінансового середовища [137]. Ефективна інфраструктура миттєвих платежів стимулює розвиток FinTech-компаній, розширює спектр доступних платіжних рішень для споживачів та забезпечує інтеграцію платіжних сервісів у повсякденне життя громадян, підвищуючи при цьому довіру до національної фінансової системи.

Продовжуючи логіку зміцнення технічної стійкості, запровадження національної системи токенизації платіжних інструментів визначається як додатковий механізм забезпечення кібербезпеки та редукції операційних ризиків. Токенизація дозволяє надійно захищати конфіденційні дані користувачів без компрометації функціональності платіжних послуг. Це сприяє зменшенню витрат на обробку транзакцій та одночасно підвищує рівень довіри споживачів до цифрових фінансових сервісів, створюючи умови для масштабування інноваційних рішень у національному масштабі.

Системна інтеграція платіжних інструментів у єдиний цифровий платіжний профіль користувача, що має об'єднувати державні сервіси, мобільні додатки та різні платіжні рішення, забезпечує високий рівень персоналізації фінансових послуг та формування комфортного цифрового середовища. Такий підхід не лише підвищує ефективність обслуговування громадян, але й сприяє створенню нових бізнес-моделей у фінансовому секторі, дозволяючи банкам і небанківським провайдерам адаптувати сервіси під конкретні потреби користувачів та інтегруватися у ширші цифрові екосистеми.

Розвиток фінансової екосистеми неможливий без відповідної

інфраструктурної підтримки, яка гарантує доступність, стійкість і надійність платіжних сервісів для всіх категорій користувачів. Зокрема, подальше розширення мережі POS-терміналів у сільській місцевості та малих населених пунктах дозволяє забезпечити рівний доступ до сучасних платіжних рішень та зменшити цифровий розрив між регіонами [37]. Стимулювання підприємців через податкові пільги або державні програми часткового відшкодування вартості обладнання може стати ефективним інструментом прискорення цього процесу, забезпечуючи одночасно економічний ефект і підвищення фінансової інклюзії.

Оптимізація банкоматної мережі через впровадження «розумних» терміналів самообслуговування, які поєднують функції видачі та прийому готівки й підтримують біометричну ідентифікацію, підвищує ефективність обслуговування клієнтів і водночас знижує операційні ризики. Такий підхід дозволяє інтегрувати традиційні фінансові сервіси з цифровими платформами, підвищуючи безпеку операцій та зручність користувачів.

Окрім того, розширення захищених каналів передачі даних, включно з використанням хмарних технологій на принципах NRaaS (Network Resilience as a Service) [195], забезпечує стійкість платіжної інфраструктури під час воєнних і кризових ситуацій. Надійні канали комунікації критично важливі для безперервності фінансових операцій, захисту конфіденційної інформації користувачів та підтримки довіри до національної платіжної системи. Такий комплексний підхід до інфраструктурного розвитку створює фундамент для масштабованого впровадження інноваційних фінансових рішень, підвищення конкурентоспроможності національного ринку та інтеграції у глобальні цифрові фінансові екосистеми. Соціально-економічний аспект розвитку цифрових фінансових систем є критично важливим для забезпечення їх стійкості та широкої прийнятності серед населення. Посилення фінансової інклюзії шляхом навчальних програм для літніх людей, мешканців сільських громад та внутрішньо переміщених осіб дозволяє значно розширити користувацьку базу електронних платежів, підвищуючи рівень цифрової

грамотності та довіри до нових фінансових сервісів.

Освітні ініціативи, орієнтовані на вразливі групи населення, формують умови для більш рівномірного доступу до сучасних платіжних інструментів та сприяють зниженню соціально-економічної нерівності. Додатковим механізмом стимулювання розвитку безготівкових розрахунків є запровадження державних стимулів для бізнесу, який активно використовує електронні платежі. Знижені ставки податків, пріоритети у грантових програмах та інші фінансові заохочення створюють економічні стимули для підприємств, сприяючи швидшому впровадженню цифрових платіжних рішень та підвищенню ефективності внутрішніх фінансових процесів. Нарешті, розвиток культури безготівкової економіки, включаючи соціальні кампанії щодо переваг електронних платежів, сприяє підвищенню прозорості фінансових потоків і зменшенню тіньової економіки, що має безпосередній вплив на державні доходи та ефективність фінансового контролю. Формування позитивного споживчого досвіду та підвищення довіри до цифрових платформ є ключовим чинником для сталого розвитку фінансового ринку, забезпечуючи одночасно соціальну згуртованість та економічну стабільність у довгостроковій перспективі.

Підсумовуючи наведені пропозиції, подальший розвиток ринку електронних платежів України доцільно здійснювати на основі комплексної моделі, яка системно охоплює усі ключові аспекти функціонування цифрової фінансової екосистеми. Ця модель інтегрує такі взаємопов'язані пріоритетні напрями (рис. 3.1): інституційне посилення взаємодії учасників ринку, що передбачає поглиблення синергії між банківським та небанківським секторами, зокрема через інструменти Open Banking; створення прозорого та стимулюючого регуляторного середовища шляхом імплементації ризик-орієнтованого нагляду та гармонізації із директивами ЄС (PSD2/PSD3); інноваційні технологічні рішення з акцентом на кібербезпеку та швидкість, токенизацію та інтеграцію цифрових профілів; інфраструктурну модернізацію, спрямовану на підвищення стійкості (NRaaS) та забезпечення територіальної доступності платіжних сервісів.

Рис. 3.1. Модель підвищення ефективності функціонування ринку електронних платежів в Україні

Джерело: авторська розробка

Узагальнюючи результати емпіричного аналізу та спираючись на провідні міжнародні досвіди запровадження цифрової економіки, включаючи Системну модель цифрової економіки та суспільства Всесвітнього економічного форуму (англ. – WEF Digital Economy & Society System Model) [198], Рамкову програму цифрової політики Організації економічного співробітництва та розвитку (англ. – OECD Digital Policy Framework (DPF) [182] та Пакет цифрових фінансових послуг Європейського Союзу (англ. – EU Digital Finance Package) [169], пропонується концептуальна система принципів розвитку ринку електронних платежів, яка інтегрує інституційні, регуляторні, технологічні та соціальні компоненти, забезпечуючи архітектурну завершеність пропозицій. Ця концепція формується на перетині трьох ключових вимірів, визначених у моделі WEF: Enablers (інфраструктура, регуляції, технології), Transformation Drivers (інновації, дані, кіберстійкість) та Outcomes for Users & Market (доступність, довіра, ефективність) [198]. У цьому контексті принципи набувають системної логіки, розпочинаючи з принципу системності, який відповідає підходу OECD DPF та забезпечує комплексну інтеграцію інституційних, технічних, регуляторних та соціальних рішень у єдину функціональну архітектуру, формуючи основу для побудови багаторівневих системних архітектур платіжного ринку. Наступним є принцип технологічної нейтральності, що виступає центральним положенням EU Digital Finance Strategy, вимагаючи від регулятора уникати надання переваг конкретним технологіям (карти, токени, QR, NFC, блокчейн), що критично важливо для стимулювання інновацій та зниження регуляторних бар'єрів.

Принцип інноваційної відкритості (що корелює з WEF Transformation Drivers) передбачає підтримку тестових середовищ (англ. – regulatory sandboxes), експериментальних режимів та запровадження адаптивних регуляцій (англ. – RegTech, SupTech) для прискорення цифрової трансформації.

Фундаментальним для ринку є принцип орієнтації на користувача (англ. – User-Centricity), який є ядром моделі OECD, що фокусується на довірі та розширенні прав, включаючи оптимізацію UX-дизайну, універсальну доступність та впровадження єдиної цифрової ідентифікації користувача. Принцип пропорційності регулювання, ключовий для стандартів Basel, ECB та WEF (англ. – risk-based supervision), вимагає застосування регуляторних вимог відповідно до рівня ризиків, притаманних суб'єкту чи продукту, що має вирішальне значення для FinTech-компаній та PSP. Принцип кіберстійкості, співзвучний із вимогами EU DORA, спрямований на забезпечення операційної безперервності, захисту даних та ефективного управління кіберінцидентами, виступаючи базовою архітектурною вимогою для стабільності цифрових фінансів. Нарешті, принцип даних як стратегічного активу (відповідно до WEF Data Economy), розглядає дані як ключовий ресурс, що формує конкурентоспроможність, вимагаючи розбудови ефективної системи управління даними (англ. – data governance), поширення open finance API та дотримання етики даних. Запропонована система принципів, інтегрована у концептуальний теоретико-прикладний підхід WEF/OECD/EU, надає підрозділу концептуальної завершеності та формує інтелектуальне підґрунтя для подальшої побудови системної моделі розвитку ринку електронних платежів, що дозволяє структурувати як інституційний, так і технологічний дизайн реформи відповідно до світових стандартів. Реалізація запропонованих напрямів у їхній сукупності сприятиме формуванню зрілої, конкурентоспроможної та стійкої екосистеми електронних платежів, здатної ефективно підтримувати цифрову трансформацію національної економіки та її інтеграцію у глобальний фінансовий простір.

У межах запропонованої системної архітектури особливої ваги набуває формування цілісної державної політики, яка забезпечує узгодженість між

інституційними, регуляторними та технологічними перетвореннями. Розвиток ринку електронних платежів може бути ефективним лише за умови наявності єдиної стратегічної рамки, що поєднує довгострокові цілі цифровізації фінансового сектору з конкретними механізмами реалізації. Така модель повинна охоплювати стратегічне планування, процеси моніторингу, адаптивного нагляду та інструменти оцінки впливу (англ. – *regulatory impact assessment*) [194], які дають змогу оперативно коригувати політику відповідно до змін у технологічному середовищі, поведінці користувачів та зовнішніх загрозах. Узгодженість стратегій між НБУ, Міністерством фінансів, Міністерством цифрової трансформації та іншими інституціями суттєво знижує ризики фрагментації та дозволяє сформувати єдині стандарти розвитку платіжної інфраструктури.

Особливого значення державна політика набуває у воєнних умовах, коли ринок електронних платежів виконує критичну функцію економічної безперервності. Саме через електронні канали забезпечуються соціальні виплати, транзакції бізнесу, виплати військовим, благодійні внески, міжнародна технічна допомога та безпечні розрахунки населення в умовах руйнування логістичних та банківських відділень. Війна суттєво підвищила значення моделей безперервності (*business continuity planning*) та резервування платіжних процесингів, а також стимулювала активне впровадження миттєвих платежів, мобільних гаманців та альтернативних платежів, здатних працювати у разі перебоїв електропостачання. У цьому контексті держава виступає гарантом мінімального рівня доступності платіжних сервісів, створюючи умови для їхньої функціональності навіть у кризових ситуаціях.

В умовах підвищених кіберризиків та масштабних атак російської кіберагресії державна політика має враховувати феномен «подвійної вразливості» – одночасне руйнування фізичної інфраструктури та цифрових

систем. Це зумовлює необхідність побудови платіжної інфраструктури подвійної стійкості: по-перше, інфраструктури з фізичним резервуванням дата-центрів, каналів зв'язку та обмінних вузлів; по-друге, інфраструктури з кіберстійкістю, яка відповідає вимогам європейських актів DORA [167] та Cyber Resilience Act [162]. Застосування таких моделей включає сегментацію мереж, zero-trust архітектуру [211], резервні сценарії операційної діяльності, механізми швидкої ізоляції інцидентів та багаторівневу аутентифікацію користувачів. Для України це не лише адаптація до міжнародних стандартів, а й відповідь на унікальні ризики, що не характерні для мирних країн ЄС.

Післявоєнний етап розвитку потребуватиме державної політики, орієнтованої на прискорення економічного відновлення через цифрові фінансові інструменти. Електронні платежі здатні скоротити транзакційні витрати бізнесу, збільшити швидкість обігу коштів, стимулювати розвиток малого підприємництва та інтегрувати українські компанії у глобальні ланцюги вартості. У повоєнних регіонах, де фізична інфраструктура зруйнована, саме цифрові інструменти здатні забезпечити швидке відновлення торговельних операцій, розбудову підприємницьких екосистем, розгортання нових моделей торгівлі (зокрема O2O-форматів) та запуск локальних точок економічної активності. Держава, підтримуючи розвиток fintech-рішень, інноваційних сервісів і відкритого банкінгу, може забезпечити мультиплікативний ефект для регіональної економіки.

Цифрові платежі відіграють важливу роль у боротьбі з тіньовою економікою, яка у воєнний період має тенденцію до зростання через логістичні виклики, релокацію бізнесу, скорочення контролюючих функцій та підвищену волатильність ринку праці. Стимулювання безготівкових розрахунків, електронних фіскальних інструментів та цифрової ідентифікації користувачів створює прозоре середовище для обліку доходів, зменшує можливості для

маніпуляцій та сприяє розширенню податкової бази без підвищення фіскального тиску. Це особливо актуально для післявоєнного періоду, коли Україні буде необхідно формувати стійкі бюджетні надходження та залучати інвестиції на основі прогнозованих і прозорих правил гри.

Підвищення ефективності державної політики також передбачає інституційне зміцнення та переосмислення ролі ключових учасників ринку – від регуляторів до приватних провайдерів платіжних послуг. Розвиток механізмів публічно-приватного партнерства, створення спільних центрів реагування на кіберінциденти, розширення програм «regulatory sandbox» [208], розвиток державних платформ електронних платежів для малого бізнесу та муніципалітетів формують комплексну екосистему, у якій держава не лише здійснює регулювання, але й виступає каталізатором інновацій. Такі моделі відповідають сучасним підходам OECD та ЄС до розвитку цифрових ринків і забезпечують інтеграцію України у європейський платіжний простір.

У підсумку державна політика у сфері електронних платежів у воєнних та поствоєнних умовах має спиратися на принцип системності, включаючи інтеграцію інституційних, технічних, регуляторних і соціальних рішень, забезпечення технологічної нейтральності, інноваційної відкритості, орієнтації на користувача, пропорційності регулювання, кіберстійкості та трактування даних як стратегічного активу. Саме такі концептуальні підходи створюють підґрунтя для розроблення сучасної системної моделі розвитку ринку електронних платежів України у воєнний і післявоєнний період.

Наведені вище концептуальні положення дають змогу перейти до формалізації державної політики у сфері електронних платежів у вигляді цілісної моделі управління ризиками, яка враховує багаторівневу природу сучасного платіжного середовища України. В умовах війни та поствоєнного відновлення ринок електронних платежів функціонує в надзвичайно

турбулентній системі, де поєднуються фізичні загрози, кібератаки, регуляторні виклики, нестабільність інфраструктури та динамічні зміни у поведінці користувачів. Це створює потребу у науково обґрунтованій моделі, здатній одночасно охопити інституційні, технічні, соціальні та поведінкові компоненти системи, а також забезпечити оптимізацію державних рішень на основі кількісного аналізу. Тому пропонується формалізований підхід, у межах якого ризики, стійкість платіжної інфраструктури, поведінкові реакції користувачів та інструменти державної політики поєднуються в єдину інтегровану математичну конструкцію, що дає можливість не лише описати поточний стан системи, але й прогнозувати її розвиток і визначати найефективніші стратегічні пріоритети. Запропонована модель відображає не лише технічну логіку управління ризиками, але й складну інституційну динаміку, яка формується під впливом війни, регуляторної трансформації та цифрових перетворень. У воєнних і поствоєнних умовах українська платіжна система фактично функціонує у режимі «надскладної адаптивної мережі», де класичні моделі ризик-менеджменту не працюють без урахування структурних зламів, інфраструктурних втрат і змін соціальної поведінки користувачів. Саме тому математичний апарат, запропонований у моделі, не є суто формальною конструкцією – він формує концептуальний каркас для визначення державних пріоритетів, інтеграції різнорівневих даних та обґрунтування рішень, які здатні збалансувати безпеку, інноваційність і стійкість ринку електронних платежів.

На відміну від традиційних моделей фінансової стабільності [153], ця система враховує подвійну природу воєнних ризиків: фізичних (руйнування інфраструктури, нестабільність енергетики, логістичні розриви) та цифрових (DDoS-атаки, компрометація даних, атаки на сервіси критичної інфраструктури). У поєднанні з поведінковими змінами населення – масовими переміщеннями, нерівномірною цифровою доступністю та зростанням недовіри

– це створює нову архітектуру ризиків, яку можна описати через інтегровану модель, пропоновану нами нижче. Центральним елементом системи є агрегований ризик R_{agg} , який формується під впливом чотирьох груп ризиків (формула 3.1):

$$R_{agg} = \alpha R_f + \beta R_c + \gamma R_r + \delta R_s \quad (3.1)$$

де: R_f – фізичні ризики, пов’язані з руйнуванням платіжної та телекомунікаційної інфраструктури, перебоями електропостачання та фізичним доступом до фінансових сервісів (індекс, нормований у діапазоні 0–1); R_c – кіберризики, що відображають імовірність та інтенсивність кібератак, витоків даних, збоїв у роботі цифрових платіжних систем (індекс, 0–1); R_r – регуляторні ризики та інституційна невизначеність, зумовлені змінами нормативно-правового середовища, санкційними обмеженнями та вимогами комплаєнсу (бінарна змінна або індекс, 0–1); R_s – соціально-поведінкові ризики, що характеризують рівень довіри користувачів до цифрових фінансових інструментів, схильність до використання готівки та адаптацію до інновацій (індекс на основі опитувань, 0–100 або нормований 0–1); $\alpha, \beta, \gamma, \delta$ – вагові коефіцієнти, що відображають відносну значущість відповідних груп ризиків та змінюються залежно від фази воєнного або поствоєнного циклу (безрозмірні параметри моделі).

Важливо, що у воєнний період α та β зростають, тоді як у поствоєнний – вагу набирають γ та δ . Таким чином державна політика повинна мати динамічну структуру пріоритетів, адаптовану до етапу загальнонаціональної стійкості. Умова забезпечення платіжної безперервності у воєнний час може бути формалізована як функція стійкості (формула 3.2):

$$SR = \phi(CR, PR, DR) \quad (3.2)$$

де: CR – кіберстійкість платіжної та фінансової інфраструктури, що відображає здатність системи запобігати, виявляти та відновлюватися після кіберінцидентів (інтегральний індекс, нормований у діапазоні 0–1); PR – фізична стійкість інфраструктури, що характеризує рівень резервування критичних елементів (електропостачання, канали зв’язку, дата-центри, обладнання) та їх просторову диверсифікацію (індекс redundancy, 0–1); DR – стійкість даних, що визначає здатність системи зберігати цілісність і доступність інформації за рахунок резервного копіювання, географічної реплікації та планів аварійного відновлення (індекс data survivability, 0–1).

Аналітично це означає, що система втрачає стійкість, якщо будь-який компонент прямує до нуля, що математично нагадує функцію типу Кобба – Дугласа (формула 3.3):

$$SR = CR^a \cdot PR^b \cdot DR^c \quad (3.3)$$

де: SR – інтегральний показник системної стійкості платіжної та фінансової інфраструктури в умовах підвищених ризиків (безрозмірний індекс, нормований у діапазоні 0–1); CR – кіберстійкість, що відображає здатність системи протидіяти кібератакам, виявляти інциденти та забезпечувати відновлення після них (індекс кіберстійкості, 0–1); PR – фізична стійкість інфраструктури (redundancy), яка характеризує рівень резервування критичних елементів, просторову диверсифікацію об’єктів та безперервність електро- і телекомунікаційного забезпечення (індекс фізичної стійкості, 0–1); DR – стійкість даних, що визначає здатність системи зберігати доступність, цілісність і відновлюваність даних шляхом резервного копіювання, географічної реплікації та планів аварійного відновлення (індекс data survivability, 0–1);

Даний підхід відображає ключову особливість українського ринку: стійкість не може бути досягнута за рахунок одного напрямку, потрібна симетрична посиленна політика одночасно в технічній, регуляторній і соціальній площинах.

Вклад електронних платежів у відновлення економіки можна оцінити через мультиплікативний ефект (формула 3.4):

$$GDP_{rec} = \theta_1 \Delta Cashless + \theta_2 \Delta Tax_{eff} + \theta_3 \Delta Fin_{inclusion} \quad (3.4)$$

де: $\Delta Cashless$ – приріст частки безготівкових операцій у загальному обсязі платіжних транзакцій у динаміці періоду дослідження (зміна у відсоткових пунктах або темп приросту, % / п.п.); ΔTax_{eff} – посилення податкової прозорості та скорочення тіньових розрахунків, що відображається у зростанні частки задекларованих транзакцій та податкових надходжень, пов’язаних із безготівковими платежами (індекс податкової ефективності або відносна зміна, %); $\Delta Fin_{inclusion}$ – зростання рівня фінансової інклюзії населення, що характеризується розширенням доступу до цифрових фінансових послуг (платіжні рахунки, електронні гаманці, миттєві платежі) (зміна частки населення з доступом до фінансових сервісів, % або індекс, 0–1).

Ця формула відображає специфічну для України тезу: цифрові платежі – це не лише технологія, а критичний інструмент реструктуризації воєнної та поствоєнної економіки, що підтверджується емпіричними дослідженнями НБУ та міжнародних організацій. При цьому завдання держави – знайти оптимальний рівень регуляторного впливу (формула 3.5):

$$\min J = (R_{agg} - R_{target})^2 + \lambda(C_{reg}) \quad (3.5)$$

де: J – функція «вартості ризику», що відображає сукупні економічні втрати або витрати, пов'язані з відхиленням фактичного рівня ризику від цільового, з урахуванням регуляторних обмежень (безрозмірна функція корисності або вартісна функція, виражена у грошових одиницях або нормованому індексі); R_{target} – допустимий (цільовий) рівень ризику, встановлений регулятором або визначений на основі стратегічних пріоритетів фінансової стабільності (порогове значення ризикового індексу, 0–1); C_{reg} – регуляторні витрати, що включають адміністративні, інституційні та технологічні витрати суб'єктів ринку на виконання вимог регулювання (грошові одиниці у постійних цінах або частка від операційних витрат, %); λ – коефіцієнт ваги, який відображає компроміс між мінімізацією ризиків та стимулюванням інноваційної активності і визначає відносну значущість безпеки порівняно з регуляторними витратами (безрозмірний параметр моделі, $\lambda \geq 0$).

Це дозволяє визначити, коли регулювання є оптимальним, а не надмірним, що є критичним для інноваційної екосистеми країни навіть у воєнний час. Ринок електронних платежів у період війни найкраще описує багатофакторна VAR-модель (формула 3.6):

$$X_t = A_0 + A_1 X_{t-1} + A_2 X_{t-2} + \varepsilon_t \quad (3.6)$$

де: X_t – вектор ендегенних змінних системи у момент часу t , що відображає динаміку ключових показників досліджуваного процесу (наприклад, частки безготівкових операцій, технологічного розвитку, інфраструктурної забезпеченості) (вектор-стовпець розмірності $n \times 1$); A_0 – вектор констант, який відображає середній рівень ендегенних змінних за відсутності лагових впливів (вектор $n \times 1$); A_1, A_2 – матриці коефіцієнтів при першому та другому лагах відповідно, що характеризують силу та напрям міжчасових взаємозв'язків між ендегенними змінними системи (матриці розмірності $n \times n$); X_{t-1}, X_{t-2} – вектори ендегенних змінних із лагами в один та два періоди, які відображають інерційність та запізнілі ефекти в економічній системі (вектори $n \times 1$); ε_t – вектор випадкових збурень (інновацій), що акумулює вплив непередбачених шоків та неврахованих факторів і вважається білим шумом з нульовим математичним сподіванням та сталою коваріаційною матрицею (вектор $n \times 1$).

Логічним продовженням попередньої специфікації VAR-моделі є формалізація складу ендегенного вектора змінних, що дозволяє конкретизувати економічний зміст системи та перейти від загального матричного запису до прикладного аналізу динамічних взаємозв'язків у сфері безготівкових платежів та цифрової фінансової стійкості. З цією метою ендегенний вектор у момент часу t визначається у вигляді формула 3.7.

$$X_t = [Cashless_t, Cyber_t, Infrac_t, Shadow_t, Trust_t] \quad (3.7)$$

де: $Cashless_t$ – частка безготівкових операцій у загальному обсязі платежів на момент часу t , що відображає рівень цифровізації фінансових транзакцій (відсоток від загального обсягу, % або нормований індекс 0–1); $Cyber_t$ – індекс кіберризиків платіжної та фінансової інфраструктури, який характеризує імовірність кібератак, порушень безпеки даних та збоїв у цифрових платіжних системах (індекс 0–1, на основі даних CERT-UA, NBU, міжнародних рейтингів кіберстійкості); $Infrac_t$ – показник інфраструктурного забезпечення безготівкових платежів, що включає щільність POS-терміналів, банкоматів, покриття NFC у торговельних точках та доступність цифрових фінансових сервісів у регіонах (індекс 0–1 або агреговане значення на основі кількісних показників); $Shadow_t$ – показник тіньової економіки та прихованих платежів, що характеризує частку незадекларованих або неформальних фінансових операцій у економіці (індекс 0–1 або відсоток від оцінюваного обсягу економіки, на основі опитувань, статистики податкових органів); $Trust_t$ – індекс довіри населення до цифрових фінансових послуг, що враховує готовність користувачів застосовувати електронні гаманці, мобільні додатки та безготівкові методи оплати (індекс довіри 0–100 або нормований 0–1, на основі соціологічних опитувань та аналітики поведінки користувачів).

Таке моделювання дає змогу оцінити лагові ефекти руйнувань, кібератак та змін у довірі споживачів на розвиток цифрових платежів – аспект, який науково майже не досліджений, що і формує високу новизну дослідження. З огляду на це, подальший аналіз стратегічних траєкторій вимагає застосування сценарного підходу, що інтегрує результати кількісного аналізу з якісними регуляторними та інституційними гіпотезами. У перспективі до 2030 року державна політика у сфері електронних платежів повинна виходити за межі реагування на поточні виклики та формувати довгострокову архітектуру платіжної екосистеми. Воєнні та поствоєнні трансформації створюють унікальне «вікно можливостей», коли структурні реформи можуть відбутися значно швидше, ніж у мирний період. Саме тому перспективний аналіз не може ґрунтуватися на лінійній екстраполяції поточних трендів – він потребує сценарного підходу, який враховує різні траєкторії технологічного розвитку, інституційної взаємодії, інтеграції з ЄС та стійкості фінансової інфраструктури. Сценарний прогноз до 2030 року базується на припущенні про можливість існування трьох принципово різних режимів розвитку – мобілізаційно-

інноваційного, помірно-еволюційного та інерційно-консервативного, кожен з яких має відмінні траєкторії щодо частки електронних платежів, рівня кіберстійкості, глибини інтеграції з європейським простором даних, ринкової конкуренції та ролі держави у регулюванні. Представлена концептуальна модель стратегічних сценаріїв розвитку ринку електронних платежів України візуалізована на рис. 3.2 (Додаток 6), побудована методом сценарного моделювання за допомогою кодування у Python (Радарна діаграма).

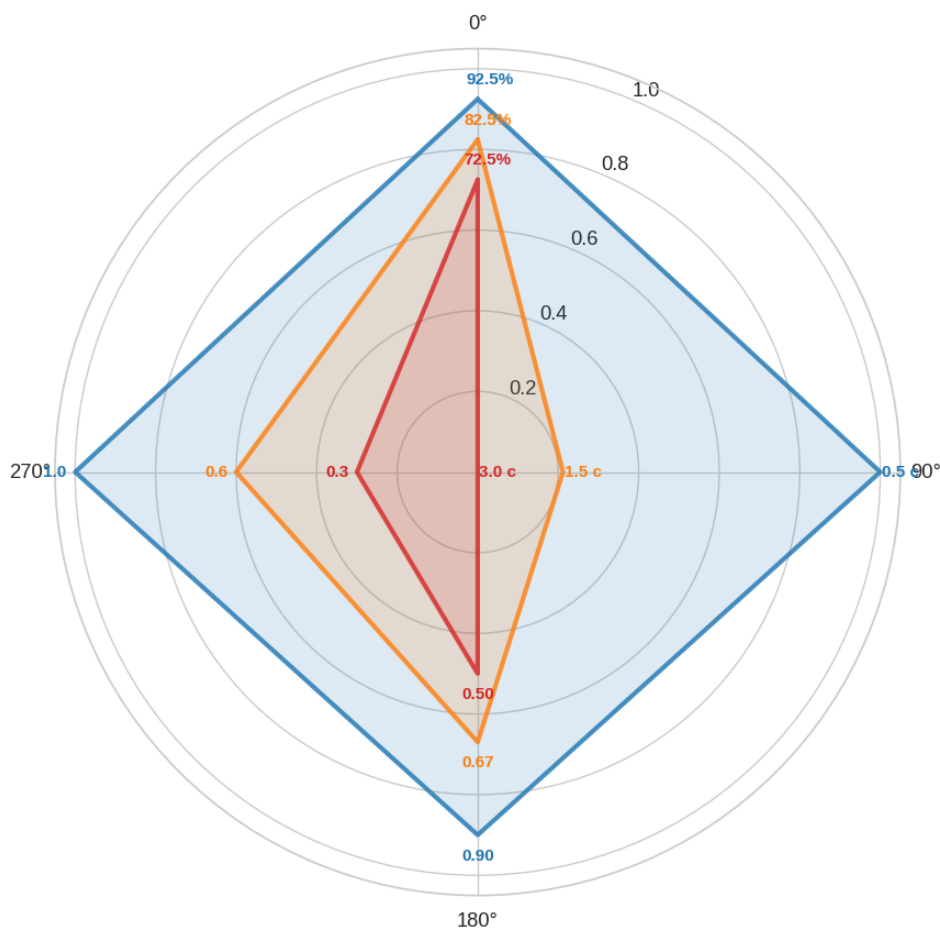

Рис. 3.2. Концептуальна модель стратегічних сценаріїв розвитку ринку електронних платежів України (до 2030 р.)

Джерело: складено за [107].

Діаграма відображає відносні та абсолютні цільові значення чотирьох ключових метрик, що дозволяє порівняти синергетичний ефект кожного режиму.

Сценарій 1 – «Цифровий прорив» є найбільш амбітною й стратегічно бажаною траєкторією, у якій Україна стає повноправним учасником єдиного європейського простору фінансових даних (англ. – EU Financial Data Space) та досягає глибокої інтеграції з такими ключовими європейськими ініціативами, як SEPA Instant Credit Transfer [196], EUDI Wallet [151] та DORA [197] – орієнтована архітектура кіберстійкості. Кількісні показники цього режиму встановлені на основі кращих практик країн ЄС (*бенчмаркінг*): цільовий показник частки електронних платежів у споживчому секторі становить 90-95%, що відповідає рівню *cashless*-економік Північної Європи. Середній час транзакції менше 1,5 секунд є безпосередньою вимогою для інтеграції у SEPA Instant, а рівень кіберстійкості (CR) 0,85 відображає високу стійкість фінансової інфраструктури. Повна відповідність PSD3/Open Finance [183] підкреслює необхідність регуляторної гармонізації та відкритості. Сценарій характеризується створенням національної платформи миттєвих платежів, сумісної з європейською, розвитком кваліфікованих цифрових профілів (англ. – *eID*), повною автоматизацією державних платежів та соціальних виплат, а також залученням великих міжнародних FinTech-компаній. Його реалізація можлива лише за умови проактивної, інвестиційно-орієнтованої державної політики та синхронізації регуляторних рішень із європейськими таксономіями та вимогами до кіберстійкості.

Сценарій 2 – «Помірний розвиток» є еволюційним варіантом, який передбачає стабільне, але не проривне зростання ринку, оскільки зберігається часткова його фрагментація, нерівномірний доступ до технологій та уповільнена модернізація інфраструктури. Кількісні показники цього режиму

(80-85% частка е-платежів та CR 0.65-0.7) є екстраполяцією середніх довоєнних темпів зростання з урахуванням помірних інвестицій у відбудову інфраструктури. Рівень кіберстійкості відображає лише часткову імплементацію рекомендацій НБУ без глибокої архітектурної перебудови. Інтероперабельність між провайдерами залишається неповною, а відповідність новим директивам PSD3/PSR – лише частковою. Характерною рисою є нерівномірне впровадження інновацій (де великі гравці випереджають малих), повільне реагування держави на нові стандарти (орієнтація на кризове реагування, а не на випередження), а також кластеризація конкуренції (регіональна або платформна). За такого сценарію Україна зберігає позитивну динаміку зростання, але не реалізує повний потенціал інноваційної економіки.

Сценарій 3 – «Регуляторна інерція» є найменш бажаною траєкторією розвитку, якій притаманні консервативні регуляторні підходи та недостатні інвестиції в безпеку й інфраструктуру. Кількісні параметри цього режиму (70–75% частка е-платежів та $CR \geq 0.85$) відображають уповільнення інвестиційної динаміки та збереження підвищених операційних ризиків. Низький рівень CR та відсутність системної інтеграції з ЄС є наслідком пасивної регуляторної політики, що веде до зниження конкуренції та потенційної монополізації ринку цифрових платежів. Характерною ознакою стає залежність від одного-двох великих інфраструктурних провайдерів та вибіркове впровадження інновацій приватним сектором без належних стимулів з боку держави. Такий режим загрожує національній кіберстійкості та формує концентраційні ризики, які у довгостроковій перспективі можуть спричинити технологічне відставання.

Результати сценарного моделювання (рис. 3.2) демонструють, що успіх реформи ринку електронних платежів України визначається не лише часткою безготівкових транзакцій, а й рівнем інституційної та технологічної стійкості, що підтверджується радарною діаграмою, де домінує площа Сценарію 1

(«Цифровий прорив»). Цей режим є стратегічно необхідним, оскільки саме він забезпечує досягнення цільових значень (частка е-платежів 90–95%), європейського рівня кіберстійкості ($CR \geq 0.85$) та повної регуляторної відкритості (Відповідність Open Finance ≈ 1.0).

На противагу цьому, траєкторії «Помірного розвитку» (Сценарій 2) та «Регуляторної інерції» (Сценарій 3) формують значні розриви у нецінових параметрах, насамперед у сфері кіберстійкості та інтеграції, що призводить до збереження системних ризиків і відтермінування європейської фінансової інтеграції. Відтак, вибір мобілізаційно-інноваційного режиму постає ключовою умовою мінімізації ризиків, забезпечення стійкої динаміки зростання та побудови основи для функціонування ринку в умовах європейського простору фінансових даних.

У контексті інтеграції українського ринку фінансових послуг до європейського та глобального регуляторного середовища доцільним є формування цілісної концепції гармонізації законодавства, спрямованої на забезпечення сумісності національної екосистеми цифрових фінансів із ключовими регуляторними рамками ЄС. На мою думку, така інтеграція повинна ґрунтуватися на переході від фрагментарного адаптування окремих директив до системного упровадження комплексного регуляторного пакета, що включає PSD3, FIDA, DORA та новий Європейський AML Package 2024 року. З огляду на динаміку європейського ринку цифрових фінансових послуг, я пропоную розглядати ці акти як взаємодоповнювальні елементи єдиної архітектури, спрямованої на підвищення прозорості, кіберстійкості та конкурентоспроможності фінансового сектору.

В умовах технологічної трансформації платежів доцільно передбачити прискорене впровадження положень PSD3, оскільки саме цей акт задає оновлену логіку конкурентних відносин на ринку платіжних послуг і наближає

Україну до стандартів Єдиного цифрового ринку ЄС. Проте, на моє переконання, адаптація лише PSD3 не забезпечує достатнього ефекту без одночасної імплементації FIDA, що фактично визначає наступний етап еволюції фінансових даних від Open Banking до Open Finance. Вважаю доцільним запропонувати створення в Україні національної системи управління доступом до фінансових даних, сумісної з вимогами FIDA, включно з уніфікацією API-протоколів, стандартизацією форматів даних та повною інтеграцією механізмів цифрової ідентифікації з регламентом eIDAS 2.0. Такий підхід формує передумови для участі України в майбутній Європейській зоні фінансових даних та забезпечує відкритість ринку для інноваційних рішень.

Окремо необхідно наголосити на важливості впровадження положень Digital Operational Resilience Act [192], який створює новий регуляторний стандарт для операційної стійкості фінансових установ. У межах своїх пропозицій я вважаю за необхідне ініціювати розроблення національної моделі моніторингу кіберризиків, що охоплює фінансові установи, операторів платіжної інфраструктури та провайдерів критичних ІКТ-послуг, які можуть бути залучені до обслуговування транзакцій. Доцільним є також створення централізованої платформи тестування цифрової резильєнтності за аналогією до вимог DORA, що дозволить зменшити ймовірність каскадних інцидентів та підвищити рівень готовності національної інфраструктури до кібератак. Упровадження таких рішень підсилить позиції України як на національному, так і на міжнародному рівнях, забезпечивши прозоре та контрольоване середовище для функціонування цифрових фінансових сервісів.

З огляду на те, що ефективне функціонування відкритого фінансового ринку неможливе без посилення системи протидії фінансовим злочинам, пропоную також узгодити національні механізми AML/CTF із вимогами AML Package 2024 року. Це передбачає модернізацію системи транзакційного

моніторингу на основі алгоритмів аналізу великих даних, розширення нагляду за операціями з цифровими активами, а також інтеграцію українських реєстрів ризикових транзакцій до європейських інформаційно-аналітичних платформ. Вважаю обґрунтованим створення в Україні спеціалізованого органу, відповідального за системну координацію AML-політики, орієнтованої на підвищення прозорості цифрових платежів і зниження трансграничних ризиків.

Синхронізоване впровадження PSD3, FIDA, DORA та AML Package формує концептуальну основу для переходу України до нового формату відкритої фінансової екосистеми, у якій інтегровані дані, кіберстійкість, стандартизовані регуляторні вимоги та посилений комплаєнс створюють стійку рамку для інноваційного розвитку. У цьому контексті пропоную розглядати адаптацію до регуляторної моделі ЄС не як технічне копіювання норм, а як можливість побудувати конкурентну фінансову архітектуру, здатну забезпечити довгострокове економічне зростання, формування довіри до цифрових сервісів і повноцінну інтеграцію України в європейський та глобальний фінансовий простір. Такий підхід дозволить у перспективі створити національну систему, сумісну з майбутньою Європейською фінансовою зоною даних, забезпечивши Україні роль повноцінного учасника спільного ринку фінансових інновацій.

3.2. Комплексна модель розвитку ринку електронних платежів: технологічні, інституційні та поведінкові чинники

Разом із наведеними вище детермінантами, розвиток ринку електронних платежів значною мірою обумовлений рівнем технологічної оснащеності та швидкістю впровадження інноваційних платіжних рішень. Ключовими технологічними чинниками є наявність систем швидких платежів, що функціонують у режимі 24/7, інтеграція миттєвих міжбанківських переказів,

запровадження QR-платежів на основі національного стандарту, а також використання токенизації платіжних інструментів [207]. Високий рівень технологічної інтеграції забезпечує не лише оперативність і зручність для користувачів, але й знижує транзакційні витрати та ризики шахрайства, підвищуючи довіру до цифрових фінансових сервісів. Сприяння розвитку технологічної інфраструктури стимулює взаємодію традиційних банків і FinTech-компаній, що, у свою чергу, розширює спектр послуг і формує конкурентне інноваційне середовище [204].

Для забезпечення сталого технологічного розвитку ринку доцільним є запровадження низки взаємопов'язаних заходів. Розширення функціональності систем швидких платежів дозволяє підтримувати миттєві перекази між різними банками та небанківськими платіжними провайдерами, скорочуючи час проведення транзакцій до секундного рівня. Впровадження національної системи токенизації платіжних інструментів підвищує безпеку користувацьких даних, зменшує витрати на обробку транзакцій і створює умови для масового використання цифрових платіжних продуктів. Формування єдиного цифрового платіжного профілю користувача забезпечує інтеграцію платіжних інструментів, державних сервісів та мобільних додатків, що сприяє персоналізації сервісів і підвищенню зручності користування. Підтримка технологічної сумісності та стандартів Open Banking стимулює участь небанківських провайдерів, удосконалює протоколи передачі даних та забезпечує високий рівень конкуренції на ринку електронних платежів [161].

Важливою складовою системного оцінювання технологічного впливу є формалізація відповідних змінних для кількісного аналізу [157], зокрема у рамках моделі множинної кореляції (МНК), представленої у попередньому розділі. До таких змінних належать: інтенсивність використання систем швидких платежів (англ. – *Instant Payments*), рівень токенизації платіжних

інструментів (англ. – *Tokenization Index*), охоплення QR-платежів та показник інтеграції Open Banking (англ. – *Open Banking Index*). Кількісне оцінювання цих чинників дозволяє встановити їхню значущість для динаміки безготівкових операцій та формування передумов для довгострокового розвитку ринку електронних платежів, створюючи науково обґрунтовану базу для державної політики у сфері цифрових фінансових систем.

Інноваційний вимір ринку електронних платежів визначається широким спектром технологічних рішень, які забезпечують оперативність, безпеку та зручність цифрових фінансових сервісів. До таких рішень належать мобільні гаманці, технології токенизації, QR-платежі, хмарна обробка транзакцій, біометрична автентифікація та миттєві міжбанківські перекази. Міжнародний досвід свідчить, що саме технологічні чинники здатні створювати найбільший мультиплікативний ефект на зростання обсягу безготівкових операцій, оскільки вони одночасно підвищують доступність фінансових послуг, скорочують транзакційні витрати та зміцнюють довіру користувачів до цифрових платіжних систем.

Для розвитку технологічних чинників доцільним є формування національного стандарту QR-платежів на основі відкритих API Національного банку України, що забезпечить уніфікацію мобільних платіжних систем на регіональному та локальному рівнях. Державне стимулювання розширення використання токенизованих карток, включаючи *Apple Pay*, *Google Pay* та власні токени банків, передбачає компенсацію частини комісійних витрат для малого бізнесу та пріоритет у державно-приватних проєктах. Це сприятиме поширенню інноваційних інструментів серед мікропідприємств. Запуск пілотних зон миттєвих платежів з інтегрованим інтернет-еквайрингом нового типу орієнтований на малі підприємства та ринки послуг і дозволяє апробувати технології в реальних умовах економічної взаємодії.

Інтеграція єдиного національного мобільного гаманця, поєднаного з платформою «Дія» [30], створює умови для консолідації платіжних, соціальних та цифрових документів в єдиному цифровому середовищі, що сприяє персоналізації сервісів та підвищенню зручності користування. Використання біометричної ідентифікації, зокрема через *FacePay*, *VoicePay* та *FingerprintPay* у транспорті, банках і роздрібній торгівлі, підвищує рівень безпеки транзакцій і стимулює масове впровадження безготівкових розрахунків [186].

Для наукової оцінки впливу технологічних інновацій на динаміку безготівкових операцій пропонується застосування VAR-моделі, де технологічні індикатори, такі як NFC, токенозовані картки, мобільні гаманці та QR-платежі, виступають ендегенними змінними, а частка безготівкових операцій – залежною змінною. Кількісне оцінювання цих чинників дозволяє визначити їхню значущість для зростання ринку електронних платежів і сформулювати науково обґрунтовані пропозиції щодо державного регулювання цифрових фінансових сервісів.

Регуляторне середовище відіграє ключову роль у визначенні правил гри та рівня конкуренції на ринку електронних платежів. В Україні нормативні зміни у 2015–2024 рр. стали важливим фактором зростання кількості POS-терміналів, запуску системи електронних платежів СЕП 24/7 та розширення використання FinTech-рішень, що демонструє тісний взаємозв'язок технологічних інновацій і ефективного регуляторного контролю [138].

Для подальшого удосконалення регуляторного середовища доцільним є створення єдиного регуляторного поля для банківських і небанківських фінансових компаній, що зменшить бар'єри входу для FinTech-стартапів і сприятиме підвищенню конкуренції. Гармонізація українського законодавства із стандартами PSD2 та PSD3 передбачає визначення статусу постачальників платіжних послуг (PSP), обов'язковість відкритих API та уніфікацію принципів сильного клієнтського автентифікування (SCA) [188], що сприятиме інтеграції

національного платіжного ринку до європейського фінансового простору. Спрощення процедур ліцензування небанківських компаній, що надають платіжні послуги, дозволяє швидше вводити на ринок інноваційні рішення та розширювати користувацьку базу цифрових фінансових продуктів.

Запровадження реєстру шахрайських торговців і прозорих правил роботи для еквайєрів створює додаткові стимули для дотримання нормативних вимог і зниження ризиків шахрайства. Створення спеціалізованого Центру моніторингу платіжних даних НБУ, здатного у режимі реального часу аналізувати «аномальні» транзакції, потенційні витoki даних та DDoS-атаки, забезпечує підвищення стійкості платіжної інфраструктури та зміцнює довіру користувачів до цифрових фінансових сервісів [168].

Для економетричної оцінки впливу регуляторних змін на розвиток ринку електронних платежів доцільно включати відповідні показники у вигляді регуляторних *dummy*-змінних. Це дозволяє кількісно виміряти ефект нормативних інновацій, оцінити їхню взаємодію з технологічними та інституційними чинниками і визначити найбільш ефективні напрямки державної політики у сфері цифрових фінансових систем.

Рівень попиту на електронні платежі значною мірою визначається поведінковими характеристиками населення, зокрема фінансовою грамотністю, структурою споживчих витрат, довірою до банківських установ, віковими та соціальними особливостями домогосподарств, а також регіональними відмінностями у доступі до цифрових сервісів. Виявлення та оцінка цих чинників дозволяє не лише пояснити динаміку безготівкових операцій, але й сформулювати науково обґрунтовані рекомендації для державної політики щодо підвищення фінансової інклюзії та стимулювання цифрової економіки [163].

Для розвитку поведінкових чинників необхідним є запровадження цілеспрямованих державних програм цифрової грамотності, орієнтованих на

літніх людей, внутрішньо переміщених осіб та мешканців сільських територій, що забезпечить рівномірне розширення користувацької бази електронних платежів. Підтримка урбаністичних ініціатив, зокрема автоматизованої оплати в громадському транспорті через NFC, QR-коди та *Bluetooth-valet* [190], сприятиме формуванню звички використання безготівкових каналів у повсякденному житті.

Формування позитивної платіжної культури може бути реалізоване через інформаційні кампанії, що підкреслюють економічні переваги, швидкість та безпеку електронних розрахунків, а також через запровадження пільг для громадян, які здійснюють соціальні виплати електронними каналами, включаючи зниження комісійних витрат. Дослідження моделей платіжної поведінки із застосуванням методів аналізу панельних даних та кластерного групування дозволяє ідентифікувати основні групи користувачів та адаптувати політику державного стимулювання до специфіки кожного сегмента населення.

Кібербезпека є критичним елементом довіри користувачів і водночас одним із основних бар'єрів для масштабування ринку електронних платежів. Зі зростанням обсягів транзакцій пропорційно збільшується кількість спроб шахрайства, що вимагає впровадження новітніх механізмів захисту та постійного вдосконалення нормативно-технологічних підходів [159]. Відсутність ефективних систем захисту не лише підвищує операційні ризики платіжних провайдерів, але й гальмує адаптацію населення до безготівкових каналів, обмежуючи потенціал цифровізації економіки.

Для посилення рівня безпеки пропонується розширення національної системи верифікації платежів із використанням багатофакторної автентифікації, включно з біометрією та токенизацією платіжних інструментів. Важливим інноваційним напрямом є розробка алгоритмів поведінкової аналітики (англ. – *behavioural analytics*) [209], які дозволяють у режимі реального часу виявляти

«аномальні» транзакції на основі типових патернів поведінки користувача. Регулярне сертифікування платіжних провайдерів відповідно до міжнародних стандартів PCI DSS та ISO/IEC 27001 забезпечує дотримання високих вимог безпеки.

Ініціативою стратегічного значення є створення централізованої аналітичної платформи боротьби з кіберзагрозами (Cyber-Pay Hub) [206], яка об'єднуватиме банки, еквайєрів, мобільних операторів та державні органи. Така інтеграція дозволяє обмінюватися даними про загрози, координувати превентивні заходи та своєчасно реагувати на інциденти. Для оцінки ефективності заходів у сфері кібербезпеки пропонується впровадження моніторингових індикаторів, що включають індекс довіри користувачів, кількість виявлених інцидентів та частку успішних протидій шахрайству. Включення цих показників до економетричних моделей розвитку ринку дозволяє кількісно визначити взаємозв'язок між безпекою та динамікою безготівкових операцій.

На основі проведеного аналізу інфраструктурних, технологічних, регуляторних, поведінкових та безпекових чинників нами пропонується формування комплексної моделі розвитку ринку електронних платежів. Модель складається з кількох взаємопов'язаних блоків, кожен із яких відповідає за ключові детермінанти розвитку.

1. Інфраструктурний блок – показники щільності POS-терміналів, банкоматів, торговельних точок та рівень впровадження NFC-платежів.

2. Інноваційний блок – мобільні гаманці, токенизація, QR-платежі та системи швидких міжбанківських переказів.

3. Регуляторний блок – оцінка впливу нормативних змін, Open Banking, гармонізації законодавства з PSD2 та PSD3.

4. Поведінковий блок – рівень фінансової грамотності, інклюзії, довіра до

платіжних інститутів та соціально-демографічні характеристики користувачів.

5. Безпековий блок – вплив кіберзагроз, застосування SCA та ефективність заходів з кіберзахисту.

Для економетричного аналізу, що має прикладний характер запропоновано наступні характеристики моделі. Вплив інфраструктурних змінних доцільно оцінювати за допомогою моделі множинної регресії, що дозволить визначити пряму кореляцію доступності платіжної інфраструктури та обсягів безготівкових операцій. Динамічні ефекти інноваційних технологій пропонуємо досліджувати через VAR-моделі (англ. – Vector Autoregression), які дозволяють відстежити взаємозалежності між технологічними індикаторами та часткою безготівкових розрахунків у часі. Причинно-наслідкові зв'язки пропонуємо досліджувати за допомогою тесту Грейнджера, а довгострокові ефекти – через моделі ARDL (англ. – Autoregressive Distributed Lag) або VECM (англ. – Vector Error Correction Model), що дозволяє виявити сталі тренди та визначити фактори, які забезпечують стійке зростання ринку.

Метою є кількісна оцінка динамічних взаємозв'язків між технічними інноваціями, інфраструктурою, регуляторним середовищем, поведінковими чинниками та рівнем безготівкових операцій, визначення каналів впливу, лагових ефектів та оцінка ефективності політик (англ. – *counterfactual / policy-simulation*).

Для включення багатовимірних наборів пропозицій у кількісну модель та забезпечення її економетричної стійкості, кожен блок чинників конструюється як зведений індекс. Це досягається через методи зниження розмірності (наприклад, метод головних компонент (PCA) або факторний аналіз) чи розрахунком зваженого середнього стандартизованих показників [185].

Перед подальшим моделюванням усі індекси стандартизуються до Z-оцінок (*z-scores*) для забезпечення порівнянності [160].

Наведемо основні елементи та характеристики пропонованої моделі. Оптимальна робоча модель – VARX(p), де внутрішньосистемні (ендогенні) змінні включають технологічні індикатори та частку безготівки, а зовнішні (екзогенні) – регуляторні *dummy*, великі політичні шоки, індекс безпеки (формула 3.8).

$$Y_t = \begin{bmatrix} \text{CASHLESS}_t \\ \text{TECH}_t \\ \text{INF}_t \\ \text{BEH}_t \end{bmatrix}, X_t = \begin{bmatrix} \text{REG}_t \\ \text{SEC}_t \\ \text{MacroControls}_t \end{bmatrix} \quad (3.8)$$

де: INF_t – індекс інфраструктурної доступності безготівкових платежів, що включає: кількість POS-терміналів на 1 тис. населення, щільність NFC у торговельних точках, кількість multifunctional терміналів та середню відстань до платіжної точки (компонентний індекс, нормований 0–1); TECH_t – індекс технологічного розвитку платіжної системи, який відображає проникнення NFC, частку токенизованих карток (*token_share*), кількість активних мобільних гаманців на 1 тис. населення та частоту QR-платежів (компонентний індекс, нормований 0–1); REG_t – індекс регуляторного сприяння, що включає *dummy*-змінну гармонізації PSD, індекс простоти ліцензування фінансових установ та наявність «регуляторної пісочниці» для тестування нових продуктів (компонентний індекс, 0–1); BEH_t – індекс поведінкових чинників, що відображає рівень фінансової грамотності населення, частку пенсіонерів, індекс безготівкових операцій у містах (*urban_cashless_index*) та частку соціальних виплат, здійснених через електронні канали (компонентний індекс, 0–1); SEC_t – індекс платіжної безпеки, що враховує кількість інцидентів на 1 тис. транзакцій, сертифікації PCI/ISO, наявність Cyber-Pay Hub або аналогічних центрів кіберзахисту (компонентний індекс, 0–1); CASHLESS_t – залежна змінна, частка безготівкових операцій у загальному обсязі транзакцій, яку можна представити у вигляді відсотків, або трансформовану у *logit/odds-ratio* для регресійного моделювання (0–1 або *logit*(%)).

VARX(p) визначається як (формула 3.9):

$$Y_t = A_1 Y_{t-1} + \dots + A_p Y_{t-p} + B X_t + \varepsilon_t, \varepsilon_t \sim iid(0, \Sigma) \quad (3.9)$$

де: Y_t – вектор ендогенних змінних у момент часу t , які відображають динаміку ключових показників досліджуваної системи (наприклад, частка безготівкових операцій, технологічний розвиток, інфраструктурна забезпеченість, поведінкові чинники) (вектор-стовпець, розмірність $n \times 1$; вимірювання у %, індексах або *logit/odds-ratio*); $Y_{\{t-1\}}, \dots, Y_{\{t-p\}}$ – лагові значення ендогенних змінних, що відображають міжчасові взаємозв'язки та інерційні ефекти (вектори $n \times 1$; вимірювання аналогічні Y_t); $A_1, \dots, A_p$ – матриці коефіцієнтів при відповідних лагах, що характеризують силу та напрям впливу кожної лагової змінної на поточні значення Y_t (матриці $n \times n$; безрозмірні коефіцієнти); X_t – вектор екзогенних регуляторних та допоміжних змінних (наприклад, інфраструктурна доступність, технологічний розвиток, регуляторні індикатори, індекс поведінкових чинників, платіжна безпека) (вектор $m \times 1$; вимірювання у %, індексах 0–1 або *logit/odds-ratio*); B – матриця коефіцієнтів при екзогенних змінних, що відображає *contemporaneous* вплив X_t на Y_t (матриця $n \times m$; безрозмірні

коефіцієнти); ε_t – вектор випадкових збурень, що акумулює вплив непередбачених шоків та неврахованих факторів (вектор $n \times 1$; припускається ііd з нульовим математичним сподіванням та коваріаційною матрицею Σ); Σ – коваріаційна матриця ε_t , що характеризує структуру кореляції та дисперсії випадкових шоків у системі (матриця $n \times n$; вимірювання у тих самих одиницях, що й Y_t).

Для побудови VAR/VECM-моделі ендогенні змінні, що відображають безготівкові платежі, технологічну та інфраструктурну складові, і екзогенні змінні, включно з регуляторними індикаторами, платіжною безпекою та макроекономічними контролями, формалізовані у вигляді векторів Y_t та X_t . Для коректного застосування VAR/VECM-моделі необхідно виконати низку кроків, спрямованих на забезпечення статистичної валідності часових рядів та стабільності оцінок. Для всіх часових рядів застосовано тести *Augmented Dickey-Fuller (ADF)*, *Phillips-Perron (PP)* та *KPSS*. У разі виявлення одиничного кореня виконувалося Δ -перетворення для досягнення стаціонарності. Для коінтегрованих змінних застосовувалась специфікація *VECM*, що дозволяє моделювати довгострокові співвідношення між змінними. Для визначення числа коінтегруючих векторів використано метод *Johansen*, зокрема *trace test* та *maximum eigenvalue test*. Це дозволяє виділити кількість довгострокових рівноважних зв'язків у системі та коректно побудувати *VECM*-модель. Оптимальна кількість лагів p визначалась за інформаційними критеріями *AIC*, *BIC* та *HQIC*. Додатково проведено перевірку автокореляції залишків за допомогою *LM-тесту*, що забезпечує достовірність структурної специфікації VAR/VECM.

Для виявлення коротко- та довгострокових ефектів технологічних та інфраструктурних змін у моделі застосовано *структурний VAR (SVAR)*. Основні підходи та процедури включають наступне: (1) ідентифікація за Cholesky – жорстка ієрархічна структура contemporaneous-зв'язків, а також економічно обґрунтовані обмеження (англ. – *short-run* та *long-run restrictions*); (2) Sign

restrictions – застосовано для виділення технологічного шоку, який передбачає позитивний вплив на змінні *TECH* та *CASHLESS*, при цьому залишаючи нейтральний ефект на індекс безпеки *SEC*; (3) обчислення імпульсних функцій відповіді (IRF) – проведено з використанням бутстрепа, що дозволяє оцінити довірчі інтервали для реакцій змінних на шоки; (4) Forecast Error Variance Decomposition (FEVD) – оцінка частки варіації змінної *CASHLESS_t*, пояснюваної кожною групою ендогенних змінних, що дозволяє кількісно оцінити внесок технологічних, інфраструктурних, поведінкових та регуляторних факторів у динаміку безготівкових операцій; (5) панельний VAR / регіональний аналіз. Якщо дані доступні за регіонами доцільно застосовувати також Panel-VAR або PVAR (англ. – Arellano-Bond / GMM-оцінювання) для врахування гетерогенності регіонів (формула 3.10):

$$Y_{i,t} = \sum_{l=1}^p A_l Y_{i,t-l} + B X_{i,t} + \mu_i + v_{i,t} \quad (3.10)$$

де μ_i – фіксований ефект регіону, $v_{i,t}$ – випадкова помилка.

На наступному етапі доцільно здійснити моделювання регуляторних ефектів – dummy і interaction terms. При цьому необхідно включити *REG_dummy_t* у VARX як екзогенну змінну, а для оцінки дискретного ефекту використовувати difference-in-differences (DiD) при наявності контрольної та «пілотної» групи регіонів. Для виявлення синергій пропонуємо використання наступної формули 3.11:

$$TECH_t \times REG_dummy_t, INF_t \times BEH_t \quad (3.11)$$

де: *TECH_t* – показник технологічного розвитку у період *t* (частка підприємств, що використовують цифрові технології; індекс цифрової трансформації; витрати на інновації у % до ВВП); *REG_dummy_t* – регіональна даммі-змінна у період *t* (бінарна змінна: 1 – для інноваційно активних/пріоритетних регіонів; 0 – для інших); *TECH_t × REG_dummy_t* – інтерактивний член, що відображає модераційний ефект регіональних характеристик (добуток нормованого технологічного індексу та даммі-змінної); *INF_t* – показник інформаційного середовища у період *t* (кількість користувачів інтернету на 100 осіб; індекс

доступу до інформації; рівень цифрової грамотності); BEH_t – показник поведінкових характеристик економічних агентів у період t (індекс підприємницької активності; частка населення з проактивною економічною поведінкою; індекс інноваційної активності); $INF_t \times BEH_t$ – інтерактивний член, що демонструє взаємодію інформаційного середовища та поведінкових характеристик (добуток нормованих індикаторів інформаційного середовища та поведінкової активності).

Значущість коефіцієнтів, отриманих у результаті моделювання, дозволяє кількісно оцінити не лише прямий вплив ключових чинників, але й встановити, чи посилює регулювання позитивний ефект технологічних інновацій, зокрема через аналіз перехресних членів взаємодії. Для більш глибокого вивчення взаємозв'язків між технологічними, інфраструктурними, поведінковими та регуляторними змінними, а також для визначення напрямку причинності, застосовано інструментальні та причинно-орієнтовані економетричні підходи. Причинні зв'язки між змінними перевірялися за допомогою тесту Гренджера у межах VAR-моделі, що дозволяє визначити, які змінні статистично значимо передбачають динаміку інших показників, включаючи частку безготівкових операцій. У разі наявності проблем ендогенності застосовано метод інструментальних змінних та генералізований метод моментів (GMM), коли для змінної $TECH_t$ інструментами виступають лаги технологічних показників сусідніх країн або зовнішні технологічні індекси, а для змінної REG_t використовуються часові політичні шоки як екзогенні інструменти, що дозволяє ізолювати чистий ефект регуляторних змін. Для оцінки коротко- та довгострокових структурних ефектів використано SVAR-ідентифікацію з економічно обґрунтованими обмеженнями, що забезпечує більш надійні висновки щодо напрямку та сили причинно-наслідкових зв'язків між ключовими індикаторами платіжного ринку та інноваційними технологіями.

З метою забезпечення надійності отриманих результатів та перевірки стійкості висновків доцільно застосувати комплекс робастних економетричних

процедур, що дозволяють мінімізувати вплив потенційних методологічних упереджень та нестабільності оцінок на кінцеві висновки дослідження. Для урахування можливих гетероскедастичних та автокорельованих залишків використовувалися стандартні помилки Newey-West (HAC) та White, які забезпечують коректне формування t -статистик та довірчих інтервалів для оцінок параметрів, навіть за наявності порушень класичних припущень регресійної моделі. Такий підхід дозволяє підвищити точність інтерпретації коефіцієнтів та забезпечити адекватну оцінку їх статистичної значущості, що є критично важливим для науково обґрунтованого формулювання висновків.

Контроль залишків моделі здійснювався з використанням LM-тесту (Lagrange Multiplier) для перевірки автокореляції, а також тестування на наявність ARCH-ефектів, що дає змогу оцінити потенційні зміни дисперсії залишків у часі. Такий аналіз є необхідним для ідентифікації проблем специфікації моделі та дозволяє запобігти хибним висновкам, пов'язаним із неврахуванням нестабільності дисперсії або наявності кореляційних залежностей між залишками.

Для оцінки динамічної реакції змінних на структурні шоки застосовувалися імпульсні функції відповіді (IRF), обчислені із використанням процедури-бутстрепа з більш ніж 1000 реплікацій. Це забезпечує стабільні та надійні довірчі інтервали, зменшує ймовірність випадкових аномалій та дозволяє отримати більш точну оцінку того, як зміни однієї змінної впливають на інші у часі, що є особливо важливим при аналізі міжзалежностей у структурних макроекономічних або фінансових моделях.

Для забезпечення комплексної перевірки робастності результатів проведено порівняльний аналіз альтернативних специфікацій моделей, зокрема VAR, VECM та PVAR, що дозволяє оцінити стабільність висновків щодо використаних економетричних підходів. Додатково виконано тестування різних

методів конструювання індикаторів, таких як Principal Component Analysis (PCA) та min-max нормалізація, а також проведено аналіз чутливості результатів до вибору лагів у моделях. Такий підхід забезпечує всебічну перевірку стійкості результатів і дозволяє упевнитися, що отримані висновки не залежать критично від специфікації моделі чи вибору окремих методологічних параметрів.

Застосування зазначеного комплексу робастних процедур створює підґрунтя для науково обґрунтованої інтерпретації отриманих результатів, підвищує їх надійність та дає змогу формулювати стійкі висновки, що можуть бути використані для практичного аналізу та розробки рекомендацій у відповідній економічній чи соціально-економічній сфері [83].

Для демонстрації практичної цінності розробленої VAR/VECM/SVAR-моделі та обґрунтованого формулювання науково-дослідних рекомендацій було проведено серію політичних експериментів (policy simulations), які дозволяють кількісно оцінити вплив гіпотетичних шоків, зокрема технологічних, регуляторних та безпекових, на динаміку безготівкових операцій. Кожен експеримент проводився у чіткій процедурній послідовності, що включає введення шоку, обчислення імпульсних функцій відповіді (Impulse Response Function, IRF), розрахунок кумулятивного ефекту та подальшу економічну інтерпретацію отриманих результатів. Такий підхід забезпечує не лише перевірку робастності моделі, а й дає змогу формулювати практичні рекомендації для органів державного регулювання та учасників ринку.

У рамках першого експерименту досліджувався ефект технологічного прискорення. Уявний одноразовий позитивний шок на рівні $+1\sigma$ у змінну $TECH_t$ дозволяє простежити реакцію частки безготівкових операцій ($CASHLESS_t$) протягом 12–36 місяців. Одночасно застосовувався метод Forecast Error Variance Decomposition (FEVD) для визначення частки варіації $CASHLESS_t$, яка пояснюється технологічним шоком, що дає змогу кількісно

оцінити внесок технологічних інновацій у розвиток безготівкових розрахунків.

Другий експеримент моделював впровадження регуляторної гармонізації, у якому перехід змінної REG_dummy_t з 0 на 1 імітує вплив гармонізації українського законодавства з міжнародними стандартами. Для оцінки комплексного ефекту взаємодія $TECH_t \times REG_dummy_t$ та прямий ефект $B(REG)$ на $CASHLESS_t$ дозволяють кількісно визначити синергійний вплив технологічного розвитку та регуляторних реформ на частку безготівкових операцій. Такий аналіз дає змогу оцінити потенціал політики щодо стимулювання електронних платежів через поєднання технологічних та нормативних факторів.

Третій експеримент зосереджувався на покращенні безпеки платіжної системи. Позитивний шок у змінну SEC_t , що відображає посилення кібербезпеки та вдосконалення платіжної інфраструктури, дозволяє оцінити зміни у поведінковому індексі BEH_t , який відображає поведінку користувачів щодо безготівкових операцій. Цей підхід дає змогу визначити непрямий ефект посилення безпеки на розвиток безготівкових розрахунків, що є критично важливим для практичного впровадження політики кіберстійкості.

Четвертий експеримент моделював регіональну інтервенцію через впровадження пілотної зони. Оцінка локального ефекту проводилася з використанням інструменту Difference-in-Differences (DiD) у панельних даних, що дозволяє порівняти результативність політики в експериментальному регіоні з контрольними групами та визначити регіональні відмінності у реакції частки безготівкових операцій на впроваджені заходи.

Застосування вказаних політичних експериментів забезпечує всебічну перевірку практичної значущості розробленої моделі та дозволяє отримати надійні кількісні оцінки впливу різних типів шоків на розвиток безготівкових операцій, що створює основу для науково обґрунтованих рекомендацій щодо

стратегічного планування та регуляторних ініціатив у сфері фінансових технологій.

Кожен із зазначених політичних експериментів дозволяє отримати не лише чисельні прогнози динаміки безготівкових операцій, але й здійснити глибоку економічну інтерпретацію ефектів. Це, зокрема, включає кількісну оцінку відсоткового збільшення частки безготівки під впливом технологічних або регуляторних шоків, що є критично важливим для формування науково обґрунтованих рекомендацій щодо стратегічного планування та розвитку національної платіжної інфраструктури (формула 3.12).

$$\text{CASHLESS}_t = \alpha_0 + \sum_{i=1}^p \alpha_{1i} \text{CASHLESS}_{t-i} + \sum_{i=1}^p \beta_{1i} \text{TECH}_{t-i} + \sum_{i=1}^p \gamma_{1i} \text{INF}_{t-i} + \delta_1 \text{REG_dummy}_t + \phi_1 \text{SEC}_t + \psi_1 \text{MacroControls}_t + \varepsilon_{1t}, \quad (3.12)$$

де: CASHLESS_t – частка безготівкових операцій у загальному обсязі транзакцій на момент t (ендогенна змінна); TECH_t – технологічні інновації, що включають проникнення NFC, використання токенизованих карток, кількість активних мобільних гаманців та частоту QR-платежів (ендогенна змінна); INF_t – інфраструктурні фактори: щільність POS-терміналів, кількість банкоматів, покриття NFC у торговельних точках, доступність безготівкових платежів на рівні громади (ендогенна змінна); REGdummy_t – регуляторна змінна (екзогенна), що набуває значень 0/1 залежно від запровадження конкретного нормативного акта, SEC_t – індекс безпеки платіжної системи, що враховує рівень кіберзахисту, багатофакторну автентифікацію, сертифікації платіжних провайдерів та поведінкові аналітичні алгоритми (екзогенна змінна); MacroControls_t – контрольні макроекономічні показники: темп зростання ВВП (GDPgrowth_t); індекс споживчих цін (CPI_t), рівень безробіття (unemployment_t), які враховують загальний економічний контекст (екзогенні змінні), α_0 – константа моделі, що відображає середній рівень CASHLESS_t у відсутності лагових та інших впливів, α_{1i} , β_{1i} , γ_{1i} , δ_1 , ϕ_1 , ψ_1 – коефіцієнти лагових та contemporaneous впливів відповідних змінних на CASHLESS_t , ε_{1t} – випадкова похибка, що містить некорельовані шоки, не враховані іншими змінними.

Для забезпечення коректної практичної реалізації VAR/VECM/SVAR-моделі та досягнення високої надійності емпіричних результатів необхідно дотримуватися низки методологічних вимог. По-перше, особливу увагу слід приділити якості та репрезентативності вхідних даних, що включають операційні дані банків і еквайерів, статистичну інформацію Національного банку України з використанням відкритих API, дані платіжних агрегаторів, результати опитувань з фінансової грамотності (для побудови поведінкового індексу ВЕН), а також

регіональні статистичні показники, необхідні у разі застосування панельної специфікації. По-друге, важливим є коректний вибір часового інтервалу: оптимальними вважаються місячні або квартальні спостереження, при цьому саме місячні дані забезпечують вищу точність простежування динамічних ефектів; мінімальна тривалість вибірки на рівні 100–200 періодів є критичною умовою для отримання статистично стійких VAR-оцінок. По-третє, належний рівень технічної реалізації забезпечується використанням спеціалізованого програмного забезпечення – Stata (модулі *varsoc*, *varstable*), R (пакети *vars*, *urca*, *svars*), Python (бібліотека *statsmodels*, модуль *VARMAX*), Matlab (Econometrics Toolbox). По-четверте, ключовим етапом є стандартизована документація та презентація результатів моделювання, що має включати: таблиці оцінених матриць коефіцієнтів A_i ; графічні матеріали з імпульсними характеристиками (Impulse Response Functions) із 95% довірчими інтервалами; таблиці декомпозиції дисперсії прогнозової помилки (Forecast Error Variance Decomposition, FEVD); результати тестів на коінтеграцію та стаціонарність (unit-root tests); повний набір діагностичних тестів для перевірки автокореляції, гетероскедастичності, специфікаційної стабільності та робастності моделі. Відтак, розроблена комплексна модель дозволяє кількісно визначити внесок технологічних інновацій, інфраструктурних змін та регуляторних реформ у збільшення частки безготівкових операцій, виявити лагові ефекти та канали передачі впливу технологій і політик, надати інструментарій для обґрунтування політичних рішень, зокрема: субсидування Smart-POS, доцільність впровадження національного мобільного гаманця, стимулювання токенизованих карток та безконтактних платежів, використовувати отримані оцінки для прогнозування ефектів коротко- та довгострокових шоків у платіжній системі та оцінки потенційного впливу регуляторних і технологічних експериментів.

Запропонована інтеграційна модель забезпечує системний підхід до оцінки

розвитку ринку електронних платежів, дозволяє кількісно підтвердити або спростувати теоретичні гіпотези та визначити найсильніші драйвери зростання, формуючи основу для обґрунтованої державної політики в сфері цифрових фінансових послуг. Узагальнено ці напрями подані подані у табл. 3.1, а більш детально з ними можна ознайомитися в Додатку 7.

Таблиця 3.1

Напрями розвитку ринку електронних платежів в Україні

№ з/п	Блок	Ключові пропозиції	Узагальнений позитивний ефект
1	2	3	4
1.	ІНФРАСТРУКТУРНІ ЧИННИКИ	– Нормативна мінімальна щільність POS (10–12/1000 осіб). – Стимулювання Smart-POS та пільгових тарифів для МСП. – Оптимізація банкоматної мережі (cash-in/out, агентські АТМ). – 95% терміналів із NFC. – Введення індикатора інфраструктурної доступності на рівні громади.	– підвищення доступності електронних платежів; – розширення мережі прийому карток; – зростання частки безготівкових операцій; зменшення «тіньової» готівкової економіки.
2.	ТЕХНОЛОГІЧНІ ЧИННИКИ	– Національний стандарт QR-платежів на основі відкритих API. – Стимулювання токенизованих карток (Apple/Google Pay). – Пілотні зони миттєвих платежів для мікробізнесу. – Єдиний мобільний гаманець, інтегрований з «Дією». – Біометричні способи ідентифікації у транспорті та роздробі.	– прискорення цифровізації; – зростання швидкості та зручності платежів; – підвищення технологічної інклюзивності; – можливість комплексної економетричної оцінки через VAR-моделі.
3.	РЕГУЛЯТОРНЕ СЕРЕДОВИЩЕ	– Єдині правила для банків і небанківських компаній. – Гармонізація з PSD2/PSD3 та впровадження SCA. – Спрощення ліцензування фінтех-провайдерів. – Реєстр шахрайських торговців. – Центр моніторингу платіжних даних НБУ.	– зростання конкуренції та інновацій; – інтеграція з європейським фінансовим простором; – зниження системних ризиків; – підвищення безпеки та прозорості ринку.

Продовження таблиці 3.1

1	2	3	4
4.	ПОВЕДІНКОВІ ЧИННИКИ	– Програми цифрової грамотності для літніх, ВПО, сільських регіонів. – Cashless-транспортні системи (NFC, QR). – Інформаційні кампанії щодо безпеки та переваг безготівковості. – Пільги для отримувачів соцвиплат через електронні канали. – Аналіз моделей платіжної поведінки (панельні дані, кластеризація).	– зростання користувацької довіри; – розширення аудиторії безготівкових платежів; – формування нової платіжної культури; – підвищення соціальної та вікової інклюзивності.
5.	БЕЗПЕКОВІ ЧИННИКИ	– Мультифакторна автентифікація та токенизація. – Поведінкова аналітика для виявлення аномалій. – Сертифікація за PCI DSS та ISO/IEC 27001. – Створення Cyber-Pay Hub. – Система індикаторів платіжної безпеки.	– зміцнення довіри до цифрових платежів; – зменшення шахрайства; – підвищення кіберстійкості системи; – системне управління ризиками; легший вихід інновацій на ринок.

Джерело: авторська розробка.

Таким чином, підсумовуючи зауважимо, що ринок електронних платежів України розвивається під впливом комплексної взаємодії інфраструктурних, технологічних, інноваційних, інституційних, поведінкових та безпекових чинників. Проведений багатоаспектний аналіз у попередніх підрозділах чітко засвідчує, що ключовий потенціал зростання частки безготівкових операцій полягає у модернізації платіжної інфраструктури, прискоренні впровадження технологічних інновацій (зокрема, токенизації та миттєвих платежів), поглибленні відкритості та прозорості регуляторного середовища (гармонізація з PSD2/PSD3), підвищенні рівня довіри користувачів та забезпеченні ефективного кіберзахисту. Реалізація цих взаємопов'язаних заходів створює необхідні умови для прискореного переходу України до зрілої cashless-економіки, сприяє підвищенню фінансової стабільності та стійкості системи, а

також забезпечує подальшу інтеграцію національної фінансової системи у глобальний цифровий простір.

У контексті формування державної політики розвитку ринку електронних платежів в Україні особливої актуальності набуває інтеграція до комплексної моделі регулювання тих цифрових фінансових інновацій, що визначають глобальні тренди наступного покоління. Серед таких інновацій пріоритетне місце належить цифровій валюті центрального банку (CBDC), програмованим грошам та офлайн-платежам, які формують нову інституційно-технологічну архітектуру міжнародних ринків. Для України, яка перебуває у процесі глибинної трансформації регуляторної моделі та прагне повної інтеграції у європейський фінансовий простір, включення цих елементів до державного інструментарію регулювання є не просто бажаним, а стратегічно необхідним. З огляду на те, що Національний банк України вже розробив концептуальні підходи до впровадження е-гривні, доцільно розглядати CBDC як центральний компонент майбутньої платіжної екосистеми, який має бути інтегрований у державну модель регулювання на ранніх етапах її трансформації.

Запропонований підхід передбачає формування окремого напрямку державного регулювання, спрямованого на оцінювання, моніторинг та поетапне впровадження CBDC у взаємодії з ринком. У межах такого напрямку доцільно запровадити індикатор CBDC-readiness [191], який дозволив би державі отримувати комплексну картину готовності інфраструктури, регуляторного поля та поведінкових характеристик користувачів до появи нового інструмента. Даний індикатор має стати елементом державного інструментарію стратегічної діагностики та включати технологічні, правові та поведінкові параметри, що відображають рівень сумісності українського ринку з найкращими практиками ЄС, зокрема з архітектурою євро-CBDC і вимогами ЄС до відкритих фінансових даних (FIDA) [203].

З технологічної точки зору інтеграція CBDC потребує від держави створення умов для оновлення платіжної інфраструктури, включаючи стандартизацію API-протоколів, розвиток інтерфейсів взаємодії між банками та небанківськими провайдерами, а також ухвалення державних рішень щодо відповідності ІКТ-інфраструктури вимогам DORA. Пропонується включити до державної стратегії положення про запровадження офлайн-CBDC як інструмента забезпечення фінансової стійкості в умовах війни, енергетичних криз, локальних перебоїв зв'язку та інших непередбачуваних шоків. Моделювання ефектів такого інструмента має здійснюватися на національному рівні у форматі сценарного аналізу, що стане частиною державного організаційно-аналітичного інструментарію.

У рамках інституційного вектора державного регулювання важливо передбачити можливі наслідки появи е-гривні для банківського сектору, конкуренції та стійкості фінансової системи загалом. Досвід ЄС, Швеції та Китаю демонструє, що держави, які не врахували потенційного переформатування ролі банків, зіштовхнулися з ризиками дезінтермедіації та відтоку депозитів. Тому пропонується розробити на рівні державної регуляторної політики інструменти балансування впливу CBDC на сектор, зокрема через встановлення гнучких лімітів на обіг е-гривні, впровадження дворівневої архітектури її розподілу та розроблення механізмів збереження стабільності ліквідності. Держава має забезпечити такі умови впровадження CBDC, за яких виграють як споживачі, так і банки, що відповідає принципам гармонізації фінансового ринку з європейськими стандартами.

Поведінкові чинники становлять окремий сегмент державного інструментарію регулювання. Міжнародні дослідження показують, що прийняття CBDC не може бути забезпечене виключно технологічною готовністю; воно залежить від довіри населення, зручності використання та

відчуття безпеки. У зв'язку з цим пропонується впровадити на рівні НБУ та Міністерства цифрової трансформації систематичний моніторинг поведінкових бар'єрів та очікувань користувачів щодо цифрових грошей. Результати такого моніторингу мають інтегруватися в комплексну модель як невід'ємна частина поведінкового блоку, що дозволить коригувати державну політику з урахуванням реальної готовності суспільства до прийняття програмованих грошей та офлайн-транзакцій.

Упровадження програмованих функцій е-гривні має стати одним із ключових інструментів державної політики у сфері фінансових інновацій. Програмованість дозволяє автоматизувати соціальні, компенсаційні та фіскальні механізми, підвищити таргетованість державних витрат і створити нові форми взаємодії між державою, бізнесом і громадянами. У зв'язку з цим пропонується розробити державну дорожню карту експериментальних проєктів із використанням програмованої е-гривні, зокрема в системі соціальних виплат, гуманітарної підтримки та фінансування підприємництва. Така дорожня карта має відповідати принципам європейських стандартів прозорості, простежуваності та підзвітності, водночас забезпечуючи в Україні випереджальний розвиток фінансових інновацій.

У контексті державного регуляторного інструментарію критично важливим є включення до моделі системного моніторингу ризиків, пов'язаних із впровадженням CBDC. Йдеться насамперед про кіберризики, технічні збої, потенційні каскадні відмови інфраструктури та операційні загрози, які потребують узгодження з вимогами DORA. Держава має забезпечити створення механізму централізованого тестування цифрової резилентності, який стане частиною інституційної архітектури нагляду та дозволить мінімізувати системні ризики.

Таким чином, включення блоку цифрових фінансових інновацій

наступного покоління до комплексної моделі розвитку ринку електронних платежів є одним із ключових пріоритетів державного регулювання. CBDC, програмовані гроші та офлайн-платежі розглядаються як елементи, що не лише поглиблюють технологічну модернізацію ринку, але й забезпечують узгодженість інституційної та поведінкової динаміки зі стратегічним курсом України на інтеграцію до регуляторного, цифрового та фінансового простору Європейського Союзу. Системна інтеграція цих інновацій у державний інструментарій регулювання створює умови для формування конкурентоспроможного, стійкого та інклюзивного ринку електронних платежів, здатного забезпечити довгострокову економічну безпеку та фінансову автономію держави.

3.3. Інструментарій підвищення ефективності державного регулювання розвитку ринку електронних платежів в умовах воєнного та повоєнного відновлення

На основі проведеного аналізу законодавчо-нормативного забезпечення та динаміки регуляторних рішень Національного банку України у 2022–2025 рр. [126], а також контент-аналізу ключових публікацій, стає очевидним, що для забезпечення стійкості, кіберзахищеності, інноваційності та конкурентоспроможності ринку електронних платежів необхідною є системна інтеграція кількох груп чинників: інфраструктурних, технологічних, регуляторних, поведінкових та безпекових. Ринок електронних платежів України формується під впливом цих взаємопов'язаних чинників, і ключовий потенціал зростання полягає у модернізації платіжної інфраструктури, прискоренні впровадження технологічних інновацій, поглибленні відкритості та прозорості регуляторного середовища, підвищенні рівня довіри користувачів і

забезпеченні ефективного кіберзахисту. Реалізація цих заходів створює умови для прискореного переходу України до зрілої *cashless*-економіки, підвищення фінансової стабільності та інтеграції національної фінансової системи у глобальний цифровий простір.

Посилення інституційної стійкості Національного банку України та підвищення адаптивності регуляторних процедур є ключовим елементом розвитку ринку електронних платежів. Доцільним є створення постійного Центру оперативного реагування на кризові події платіжного ринку, який забезпечуватиме швидке ухвалення рішень у разі кібератак, технічних збоїв або руйнування інфраструктури, координуватиме дії між НБУ, банками, Держспецзв'язку та силовими структурами, а також здійснюватиме постійний аудит кіберстійкості платіжних установ. Одночасно важливим є оптимізоване регуляторне середовище для FinTech-сектору, що передбачає спрощення ліцензування малих платіжних установ, запровадження диференційованих вимог залежно від масштабу діяльності та рівня ризиків, а також впровадження цифрових ліцензій для нових фінансових сервісів. Такий підхід дозволяє підвищити гнучкість регулятора, стимулювати інновації, зменшити бар'єри для входу нових гравців та водночас підтримувати високий рівень безпеки та надійності платіжного ринку.

Водночас конкретні пропозиції до державної політики мають спиратися на виявлені регуляторні прогалини та пріоритетні напрямки адаптації. До таких пропозицій належить удосконалення законодавчо-нормативної бази та імплементація європейських стандартів, прискорення практичної реалізації *Open Banking* в Україні, усунення правових прогалин у регулюванні ринку криптоактивів та гармонізація Закону «Про захист персональних даних» [17] із *GDPR*. Комплексний підхід, що поєднує технологічні, регуляторні, поведінкові та безпекові заходи, формує науково обґрунтовану стратегію розвитку ринку електронних платежів, забезпечуючи одночасне підвищення фінансової грамотності, інклюзії та рівня безготівкових операцій в Україні.

Розвиток економічних стимулів та підтримка інновацій у сфері електронних платежів є критично важливим для формування конкурентоспроможного, технологічно стійкого та інклюзивного фінансового середовища. На сучасному етапі доцільним є запровадження комплексної державної програми стимулювання безготівкової економіки, яка охоплювала б як бізнес-сектор, так і території з обмеженим доступом до сучасних платіжних інструментів. Така програма може включати податкове стимулювання для підприємств, що впроваджують інноваційні платіжні рішення, а також часткову компенсацію витрат на встановлення платіжної інфраструктури у сільській місцевості. Врахування внутрішніх стимулів та підтримки інновацій у національному масштабі створює основу для ефективної інтеграції національних систем з міжнародними платежами та впровадження моделей мульти-CBDC.

На рис. 3.3 представлено комплексний аналіз міжнародних платежів із урахуванням проблем, сценаріїв використання CBDC та моделей інтеграції мульти-CBDC (mCBDC). У першій колонці виділено основні проблеми міжнародних розрахунків, зокрема фрагментованість форматів даних, складність процедур комплаєнсу, обмежені часові терміни, застарілі технологічні платформи, довгі транзакційні ланцюги, значні фінансові витрати та низький рівень конкуренції. Друга колонка демонструє можливі сценарії транскордонного використання CBDC, включаючи застосування національних цифрових валют без обмежень та механізми mCBDC для координації міжнародних розрахунків і забезпечення доступу до національних систем. Третя колонка структурує моделі інтеграбельності mCBDC: Модель 1 – спільна система CBDC, Модель 2 – взаємопов’язані системи, Модель 3 – єдина інтегрована система, які відрізняються рівнем інтеграції та координації між учасниками. Четверта колонка визначає потенційні переваги інтеграції, серед яких зменшення кількості посередників, підвищення ефективності розрахунків,

зростання можливостей інтеграції та безпеки транзакцій, а також пом'якшення наслідків транскордонних та крос-валютних ризиків. У п'ятій колонці наведено потенційні ризики впровадження mCBDC, включно з цифровою доларизацією, транзакційними ефектами економічних та фінансових шоків, ухиленням від оподаткування, зниженням ефективності контролю за фінансовими ринками, валютними та операційними ризиками, що потребує комплексної оцінки перед реалізацією міжнародних рішень.

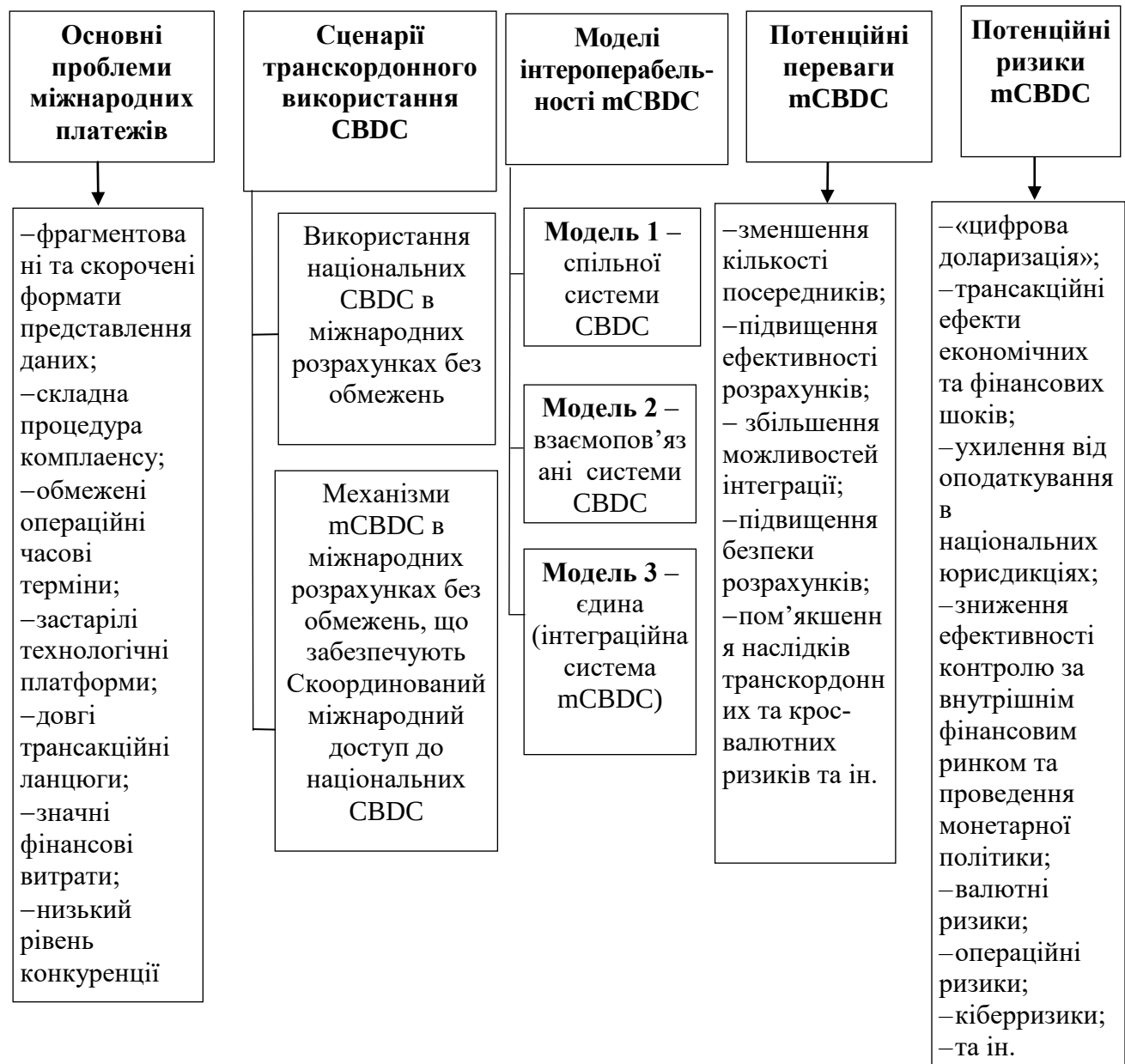

Рис. 3.3. Моделі інтероперабельності mCBDC: сценарії використання, переваги та потенційні ризики. Джерело: авторська розробка.

Важливою складовою є також цільова підтримка торговельних точок на деокупованих територіях з метою їхнього оперативного підключення до платіжних сервісів. Суттєвим інструментом розвитку інновацій може стати створення Національного фонду підтримки FinTech-інновацій, діяльність якого була б спрямована на фінансування проєктів, здатних якісно посилити технологічний рівень платіжного ринку, зокрема розробок зі штучним інтелектом у сфері протидії шахрайству, а також технологій забезпечення безперервності платежів. Реалізація зазначених ініціатив дозволить сформувати ефективну систему економічних стимулів, яка сприятиме підвищенню інноваційності фінансового сектора та посиленню його стійкості.

У сучасних умовах активного зростання цифровізації фінансового сектору саме кіберзахищеність стає фундаментальною передумовою стабільного розвитку ринку електронних платежів. Одним із ключових напрямів є створення єдиної національної платформи обміну інформацією про кіберінциденти, що забезпечить постійний, захищений та швидкий обмін даними між банківськими установами, платіжними сервісами та регулятором. Подальший розвиток цього напрямку логічно вимагає розбудови державної системи антифроду [3], яка б поєднувала можливості централізованих баз фішингових ресурсів із механізмами виявлення підозрілих операцій. Інтеграція такої системи з платформами донатів і благодійних фондів створить додатковий рівень захисту, а застосування рекомендацій FATF дозволить адаптувати інструменти моніторингу до реалій воєнного часу. Водночас сама технологічна інфраструктура не зможе бути повністю ефективною без належного рівня обізнаності користувачів. Саме тому стратегічно необхідним елементом стає масштабування національних комунікаційних кампаній, спрямованих на формування культури цифрової безпеки, що охоплюватимуть широкі категорії населення, включаючи ВПО, літніх людей та маломобільні групи.

З огляду на значні руйнування, спричинені повномасштабною війною, питання відновлення платіжної інфраструктури набуває стратегічного значення. Ефективне функціонування ринку електронних платежів неможливе без фізичного доступу населення до фінансових сервісів. Саме тому першочерговим напрямом є формування комплексної державної програми «Платіжна інфраструктура для відновлення» [129]. Її реалізація має передбачати відбудову банкоматів, відділень та точок доступу до готівки, а також створення мобільних пунктів фінансових послуг на базі пересувних хабів, здатних забезпечувати роботу в умовах нестабільної безпекової ситуації. Разом із фізичною інфраструктурою важливим аспектом є розвиток альтернативних каналів платежів, здатних забезпечити безперервність фінансових операцій, зокрема розширення можливостей *offline*-платежів та використання супутникових каналів для критично важливих фінансових сервісів.

Розвиток ринку електронних платежів на середньо- та довгострокову перспективу неможливий без системного упровадження стратегічних інновацій. Ключовим напрямом є розгортання е-гривні як цифрової валюти центрального банку (CBDC). Її поетапне впровадження вимагає створення спеціального правового режиму для тестування, що дозволить відпрацювати механізми роботи нової валюти в різних сценаріях, включно з надзвичайними умовами. Особливе значення має моделювання використання е-гривні в ситуаціях тривалої відсутності електроенергії. Паралельно з цим необхідним є посилення міжнародної кооперації для повноцінної інтеграції у європейський фінансовий простір. Участь у спільних платіжних ініціативах ЄС, зокрема підготовка інфраструктури до роботи у форматі SEPA-instant [147], відкриває можливості для гармонізації стандартів. У перспективі завершення війни Україна має бути готовою до приєднання до SEPA, що спростить транскордонні платежі та посилить конкурентоспроможність (табл. 3.2).

Таблиця 3.2

**Механізми підвищення ефективності державного регулювання розвитку
ринку електронних платежів України в умовах воєнного та повоєнного
періоду**

№ з/п	Механізм	Суть	Основні кроки
1	2	3	4
1.	Удосконалення законодавчо-нормативної бази та імплементація європейських стандартів	Прискорення практичної імплементації Open Banking в Україні	– завершення розробки та затвердження НБУ технічних стандартів API, сумісних з Європейським стандартом Berlin Group (наприклад, NextGenPSD2); – створення регуляторної «пісочниці» для тестування продуктів, що використовують PIS/AIS; – запровадження поетапного підключення банків до відкритих інтерфейсів із визначенням дедлайнів.
2.		Усунення правових прогалин у регулюванні ринку криптоактивів	– повна імплементація Закону України «Про віртуальні активи» з адаптацією до вимог Регламенту MiCA; – визначення податкового режиму для криптоактивів з урахуванням специфіки донатів та міжнародних транзакцій; – запровадження спеціального режиму фінансового моніторингу для операцій із віртуальними активами під час воєнного стану.
3.		Гармонізація Закону «Про захист персональних даних» із GDPR	– розширення прав суб'єктів даних (право на забуття, переносимість даних); – посилення відповідальності за порушення правил обробки даних у фінансовому секторі; – унормування протоколів транскордонної передачі даних у зв'язку з масовою міграцією українців.
4.	Посилення інституційної стійкості НБУ та підвищення адаптивності регуляторних інструментів	Створення постійного Центру оперативного реагування на кризові події платіжного ринку	– Центр покликаний виконувати такі функції: – швидкого ухвалення рішень у разі кібератак, збоїв або руйнування інфраструктури; – координації між НБУ, банками, Держспецзв'язку та силовими структурами; – постійного аудиту кіберстійкості платіжних установ.
5.		Оптимізація регуляторних процедур для фінтех-сектору	– спрощення ліцензування малих платіжних установ; – диференціація вимог залежно від масштабу та ризиків (proportionate regulation); – запровадження цифрових ліцензій для нових фінансових сервісів.
6.	Розвиток економічних стимулів та підтримка інновацій у сфері електронних платежів	Формування державної програми стимулювання безготівкової економіки	– податкові кредити для бізнесу, який запроваджує інноваційні платіжні рішення; – часткова компенсація витрат на встановлення POS-терміналів у сільських територіях; – підтримка магазинів на деокупованих територіях для підключення до платіжної інфраструктури.
7.		Створення Національного фонду підтримки фінтех-інновацій	У межах повинні фінансуватися: – проекти зі штучним інтелектом у сфері антифроду; – інфраструктурні рішення для банків та небанківських установ; – технології безперервності платежів у зоні ризику (офлайн-платежі, супутниковий зв'язок).

Продовження таблиці 3.2

1	2	3	4
8.	Кібербезпека, протидія шахрайству та підвищення довіри користувачів	Запровадження єдиної національної платформи обміну інформацією про кіберінциденти	– захищений канал у форматі real-time обміну даними між банками, платіжними установами та НБУ; – автоматичне попередження про нові схеми шахрайства; – обов'язкове повідомлення про інциденти впродовж 24 годин.
9.		Запровадження єдиної національної платформи обміну інформацією про кіберінциденти	– захищений канал у форматі real-time обміну даними між банками, платіжними установами та НБУ; – автоматичне попередження про нові схеми шахрайства; – обов'язкове повідомлення про інциденти впродовж 24 годин.
10.		Масштабування національних комунікаційних кампаній	– створення окремого проекту НБУ «Кібергігієна для кожного»; – адаптовані програми для ВПО, пенсіонерів, маломобільних груп; – співпраця з Мінцифри та Міноборони для захисту офіційних зборів на ЗСУ.
11.	Відновлення платіжної інфраструктури та забезпечення доступності послуг	Державна програма «Платіжна інфраструктура для відновлення»	– відбудова банкоматів, відділень і точок доступу до готівки на деокупованих територіях; – створення мобільних пунктів фінансових послуг на базі пересувних хабів; – співфінансування відновлення інфраструктури з коштів міжнародних партнерів.
12.		Підтримка альтернативних каналів платежів	– стимулювання розвитку offline-платежів (NFC-токени, чип-карти з подвійною автономністю); – використання супутникових каналів зв'язку для критичних фінансових сервісів; – розширення мережі небанківських операторів як резервних учасників ринку.
13.	Стратегічні інновації: е-гривня, цифрова ідентичність та майбутня інтеграція в ЄС	Системне впровадження е-гривні	Пропонується: – створення окремого правового режиму для тестування CBDC; – відпрацювання сценаріїв використання е-гривні у кризових умовах: (а) відсутність електроенергії, (б) повне відключення інтернету, (в) масова міграція; – інтеграція е-гривні у механізми соціальних виплат та цільового фінансування відбудови.
14.		Посилення міжнародної кооперації	– участь у спільних з ЄС платіжних ініціативах (European Payments Initiative, SEPA-instant-ready); – підготовка до повної інтеграції у SEPA після завершення війни; – узгодження стандартів моніторингу транзакцій з європейськими регуляторами.

Джерело: авторська розробка.

Узгоджене просування цих стратегічних напрямів формує основу для

переходу України до нового цифрового фінансового укладу, який відповідатиме як внутрішнім потребам розвитку, так і європейським інтеграційним вимогам [89;94;201].

Сформований комплекс пропозицій спрямований на зміцнення стійкості, безпеки та інноваційності ринку електронних платежів України. Їх реалізація забезпечить: стійку інтеграцію у європейський фінансовий простір; підвищення рівня довіри користувачів; зростання конкурентності та технологічної зрілості ринку; мінімізацію ризиків, що виникають через війну; створення фундаменту для повноцінної повоєнної відбудови фінансової системи (рис. 3.4).

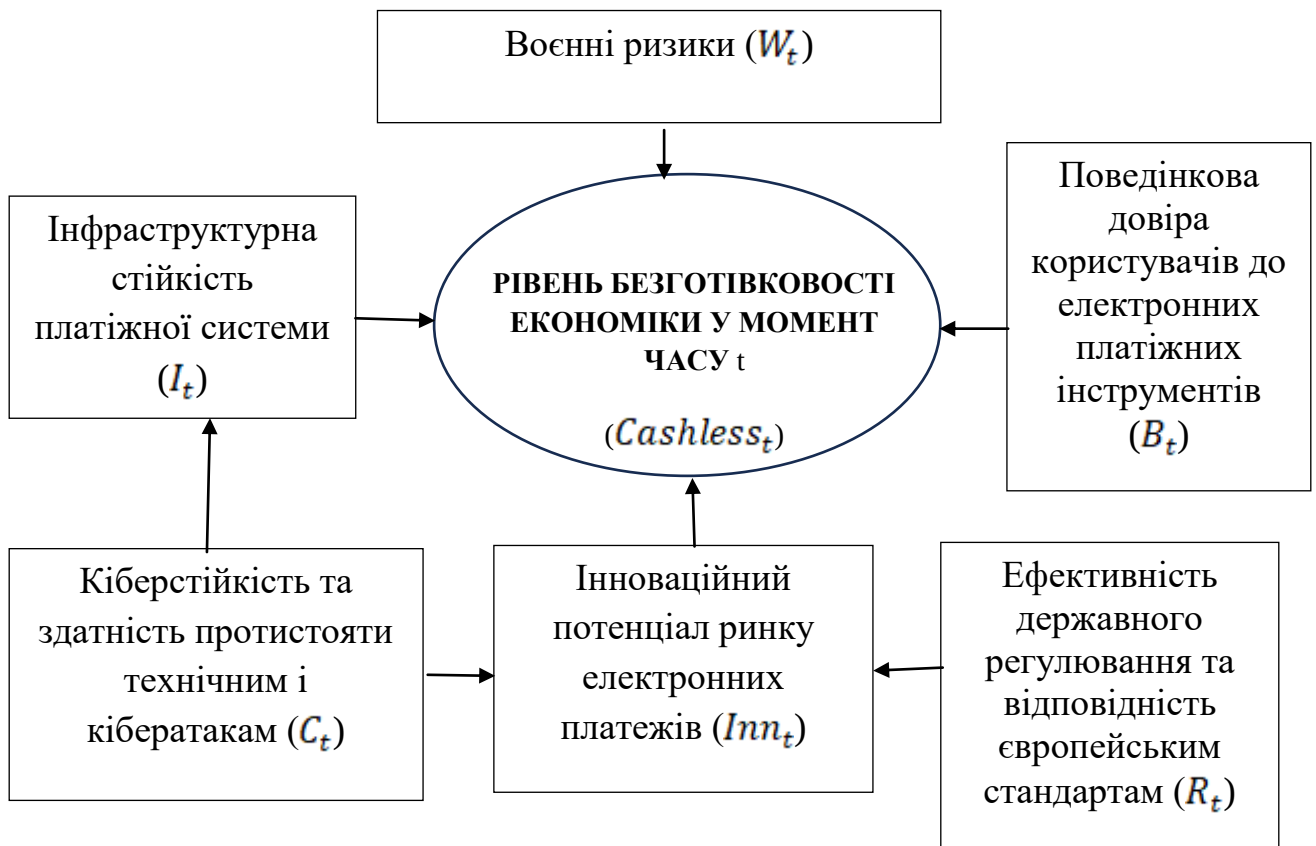

Рис. 3.4. Детермінанти моделі розвитку ринку електронних платежів в Україні. Джерело: авторська розробка.

Загалом, формування цілісної парадигми державного регулювання ринку електронних платежів в Україні вимагає переходу від фрагментарних

регуляторних рішень до розбудови формалізованої системно-динамічної моделі, яка дозволяє відтворити багатовимірний і багатофакторний характер розвитку ринку. Такий підхід створює можливість не лише описувати поточні тенденції, але й моделювати майбутні сценарії, визначати точки вразливості та зони швидкого впливу державної політики. У контексті війни та повоєнного відновлення така модель стає особливо актуальною, оскільки ринок електронних платежів перебуває у стані перманентної турбулентності, що зумовлено зовнішніми шоками, кіберзагрозами та структурними змінами у поведінці користувачів.

На цьому етапі критично важливо аналітично відокремити ключові системні змінні, кожна з яких відіграє не лише автономну роль, а й має здатність формувати складні зворотні зв'язки, що визначають довгострокову динаміку розвитку. У моделі, яку пропонує автор, такими змінними є: інфраструктурна стійкість (I_t), кіберстійкість (C_t), інноваційний потенціал ринку (Inn_t), регуляторна ефективність (R_t), поведінкова довіра користувачів (B_t) та рівень воєнних ризиків (W_t) (рис.).

Взаємодія цих змінних визначає траєкторію переходу країни від частково фрагментованої моделі ринку платежів до стійкої, інноваційно орієнтованої та інтегрованої у європейський простір. У підсумку ступінь безготівковості економіки ($Cashless_t$) виступає інтегральним показником, що акумулює вплив усіх компонентів системи. Його можна розглядати як «індекс результативності» державного регулювання у сфері електронних платежів, оскільки він відображає синергійний ефект від змін у кожному з підсекторів.

У загальному вигляді система може бути подана через функціональну залежність (формула 3.13):

$$Cashless_t = f(I_t, C_t, Inn_t, R_t, B_t, W_t) \quad (3.13)$$

де: $Cashless_t$ – рівень безготівковості економіки у момент часу t ; I_t – інфраструктурна стійкість платіжної системи; C_t – кіберстійкість та здатність протистояти технічним і кібератакам; Inn_t – інноваційний потенціал ринку електронних платежів; R_t – ефективність державного регулювання та відповідність європейським стандартам; B_t – поведінкова довіра користувачів до електронних платіжних інструментів; W_t – воєнні ризики та їхній вплив на функціонування платіжної інфраструктури.

Функція f відображає нелінійний, багатофакторний характер впливу ключових детермінант на інтегральний результат розвитку ринку електронних платежів, у якому кожен компонент діє не ізольовано, а в межах складної системної взаємодії. Наявність розвиненої платіжної інфраструктури – від POS-терміналів до інтернет- та мобільних каналів – формує базовий поріг доступності, без якого навіть високий рівень користувацької довіри чи значний інноваційний прогрес не здатні трансформуватися у масштабне зростання електронних транзакцій. Паралельно кіберстійкість задає критичний поріг безпеки, що визначає межі прийнятності будь-яких платіжних рішень: за умов підвищених ризиків шахрайства, кібератак чи операційних збоїв навіть технологічно досконалі продукти не отримують необхідного рівня користувацького прийняття. Інноваційний потенціал системи задає поріг технологічної релевантності та визначає швидкість адаптації ринку до нових інструментів – NFC-технологій, QR-архітектур, офлайн-карт або потенційних CBDC – що у свою чергу формує динаміку оновлення платіжної екосистеми. Регуляторна ефективність, уособлена темпами стандартизації, якістю нормотворення та здатністю до інтеграції із європейськими регуляторними рамками (PSD3, FIDA, DORA), визначає інституційний формат розвитку ринку, мінімізуючи бар'єри й забезпечуючи передбачуваність середовища. Довіра користувачів постає поведінковим фільтром, що часто відіграє вирішальну роль:

за несприятливих поведінкових настанов навіть інновації високого рівня не трансформуються в реальний платіжний попит. Нарешті, воєнні ризики функціонують як зовнішньосистемний шок, здатний нівелювати або радикально деформувати динаміку всіх наведених факторів, формуючи контекст, у якому навіть найбільш оптимальні регуляторні чи технологічні рішення демонструють знижену ефективність. Саме тому функція f є нелінійною та включає як прямі, так і опосередковані ефекти.

Щоб забезпечити відтворення реальних процесів у їхній динамічній природі, необхідно моделювати не лише стани системи, а й швидкості їх зміни, що й визначає ключову перевагу системно-динамічного підходу над традиційними описово-структурними моделями. Саме такий підхід дає змогу фіксувати не статичні взаємозв'язки, а ендегенні механізми самооновлення, адаптації та реакції на зовнішні шоки. У цьому контексті запропоновані авторські диференціальні формули слугують формалізованим способом відображення фундаментальних закономірностей трансформації кожного підсектора, дозволяючи простежити, як мікрорівневі зрушення акумулюються у макродинаміці ринку. Наведене нижче формула моделює еволюцію інфраструктурної стійкості як однієї з базових підсистем, що визначає можливості масштабування електронних платежів у національній економіці (формула 3.14).

$$\frac{dI}{dt} = \alpha_1 Invest_t - \beta_1 Damage_t + \gamma_1 Aid_t - \delta_1 Aging_t. \quad (3.14)$$

де: I_t – інфраструктурна стійкість ринку електронних платежів; dI/dt – темп її зміни; $Invest_t$ – інвестиції в модернізацію та розширення платіжної інфраструктури; $Damage_t$ – фізичні та технічні втрати інфраструктури (зокрема, спричинені воєнними ризиками); Aid_t – міжнародна фінансова та технічна допомога, спрямована на відновлення та посилення

інфраструктури; $Aging_t$ – технологічне старіння та зношування інфраструктурних компонентів; $\alpha_1, \beta_1, \gamma_1, \delta_1$ – коефіцієнти чутливості, що характеризують відповідно ефективність інвестицій, вплив пошкоджень, результативність допомоги та інтенсивність старіння.

Інфраструктурна стійкість у динамічній моделі постає не як статичний параметр, а як результат постійної взаємодії між підсилювальними та деструктивними процесами, кожен з яких має власну інтенсивність, часову структуру та нелінійні ефекти. Позитивний вклад формують інвестиції та залучена технічна допомога, що у моделі представлені змінними $Invest_t$ та Aid_t . Перша характеризує внутрішні інвестиційні потоки – державні капітальні вкладення, внески комерційних банків, а також інвестиції міжнародних платіжних систем, спрямовані на розширення POS-мереж, модернізацію дата-центрів та розвиток мобільних платіжних платформ. Друга змінна відображає підтримку зовнішніх партнерів, яка у воєнний період перетворюється на один із ключових драйверів інфраструктурної стабільності, забезпечуючи доступ до критично важливих технологій, резервних каналів комунікації та спеціалізованого обладнання. Хоча обидва чинники працюють у підсилювальному напрямі, їхня ефективність має різну часову структуру: внутрішні інвестиції зазвичай демонструють відкладений ефект через тривалі цикли впровадження, тоді як міжнародна допомога здатна забезпечити миттєве відновлення критичних вузлів.

Одночасно інфраструктура перебуває під впливом деструктивних процесів, серед яких ключовими є прямі руйнування та фізичний знос. Змінна $Damage_t$ відображає втрати, спричинені ракетними ударами, кібердиверсіями чи пошкодженням магістральних мереж, що створює різкі й непередбачувані «провали» у функціонуванні системи. Натомість змінна $Aging_t$ описує поступове старіння апаратного та програмного забезпечення, яке, на відміну від

одномоментних руйнувань, має накопичувальний характер і вимагає систематичних циклів модернізації. Поєднання цих двох векторів негативного впливу формує постійний тиск на інфраструктуру, посилюючи потребу у випереджальних інвестиціях.

Узагальнене диференціальне формула дає змогу кількісно визначити той критичний поріг, за якого інфраструктурна підсистема зберігає свою функціональну стійкість, тобто коли $\frac{dI}{dt} \geq 0$ навіть в умовах воєнних атак та структурного зносу. Це дозволяє прорахувати обсяг інвестицій, необхідний для досягнення «точки беззбитковості інфраструктурної стійкості», яка визначає мінімальний рівень фінансових і технологічних ресурсів, достатніх для компенсації як миттєвих руйнувань, так і накопиченого зношення. Такий підхід забезпечує можливість науково обґрунтованого прогнозування сценаріїв відновлення, розрахунку резервів стійкості та формування пріоритетів державної політики у сфері розвитку ринку електронних платежів у надзвичайних умовах.

Утім, навіть за умови досягнення інфраструктурної стійкості система електронних платежів не може вважатися повністю захищеною, оскільки фізична відмовостійкість є лише однією площиною її функціонування. Не менш критичним є вимір кіберстійкості, де загрози мають іншу природу, іншу динаміку та здатні паралізувати систему без жодного фізичного втручання (формула 3.15).

$$\frac{dC}{dt} = \alpha_2 SecInvest_t + \alpha_3 InfoSharing_t - \beta_2 CyberAttacks_t - \beta_3 Vulnerabilities_t. \quad (3.15)$$

де: *SecInvest_t* – обсяг інвестицій у кіберзахист, включно з модернізацією інфраструктури, впровадженням нових протоколів безпеки та навчанням персоналу; *InfoSharing_t* – інтенсивність і якість міжінституційного обміну

інформацією щодо інцидентів та загроз; $CyberAttacks_t$ – кількість та сила зовнішніх кібератак, спрямованих на платіжну інфраструктуру; $Vulnerabilities_t$ – наявні внутрішні технічні й організаційні вразливості, що можуть бути експлуатовані зловмисниками; $\alpha_2, \alpha_3, \beta_2, \beta_3$ – коефіцієнти чутливості, що визначають силу впливу відповідних чинників.

Формула моделює динаміку кіберстійкості як результат взаємодії конструктивних та деструктивних чинників. Перший доданок $\alpha_2 SecInvest_t$ відображає вплив обсягів інвестицій у кіберзахист, які підвищують здатність системи протистояти загрозам. Компонент $\alpha_3 InfoSharing_t$ характеризує ефективність механізмів обміну інформацією між банками, державними структурами та міжнародними партнерами, яка суттєво пришвидшує виявлення та нейтралізацію атак. У свою чергу, показник $\beta_2 CyberAttacks_t$ репрезентує інтенсивність зовнішніх кіберударів, що знижують рівень стійкості, тоді як $\beta_3 Vulnerabilities_t$ описує внутрішні вразливості системи, пов'язані з недоліками архітектури, застарілим ПЗ або людським фактором. Сукупно формула дозволяє кількісно оцінити баланс між проактивним захистом і накопиченням ризиків у часі. Проте навіть високий рівень кіберстійкості не гарантує довгострокової конкурентоспроможності платіжної системи, якщо її технологічна база не здатна швидко адаптуватися до нових рішень та стандартів. Саме тому наступним ключовим аспектом є інноваційний потенціал – динамічний параметр, що визначає швидкість технологічного оновлення та спроможність інтегрувати проривні фінтех-рішення у національну платіжну екосистему (формула 3.16).

$$\frac{dInn}{dt} = \alpha_4 FinTech_t + \alpha_5 R\&D_t + \lambda_1 CBDC_t - \mu_1 RegulationLag_t \quad (3.16)$$

де: Inn_t – інноваційний потенціал ринку електронних платежів (індекс або агрегатна змінна); $\frac{dInn}{dt}$ – темп зміни інноваційного потенціалу; $FinTech_t$ – інтенсивність діяльності фінтех-

екосистеми (кількість стартапів/пілотів, інвестиції у fintech, рівень використання нових платіжних рішень); $R\&D_t$ – обсяг науково-дослідних і дослідно-конструкторських робіт у фінтех-сфері (державні й приватні витрати на R&D, кількість патентів/проектів); $CBDC_t$ – індикатор активності/готовності та впливу CBDC (пілоти, нормативні рамки, технічні рішення для е-валюти); $RegulationLag_t$ – лаг регуляторної адаптації (часова або інституційна затримка імплементації правил, відставання нормативної бази від технологічного прогресу); $\alpha_4, \alpha_5, \lambda_1, \mu_1$ – коефіцієнти чутливості, що відображають відповідні еластичності впливу; усі коефіцієнти додатні.

Формула відображає базову механіку накопичення інноваційного потенціалу: приріст Inn_t визначається сумарним впливом трьох позитивних драйверів і одного стримуючого чинника. Перший драйвер, $FinTech_t$, репрезентує ринкову енергію – швидкість появи та масштаб застосування нових платіжних рішень, готовність бізнесу до інновацій, венчурну активність. Висока інтенсивність FinTech означає коротші цикли впровадження, більше пілотів і швидше поширення технологій у практиці, що прямо прискорює $dInn/dt$ (коефіцієнт α_4 вимірює цю ефективність).

Другий компонент, $R\&D_t$, відображає фундаментальну складову – інвестиції в дослідження та розробки, які формують якісну основу для стійких інновацій (нові алгоритми детекції шахрайства, криптографічні рішення, протоколи offline-платежів). Коефіцієнт α_5 кількісно відображає мультиплікативний ефект R&D на загальний інноваційний потенціал.

Третій фактор, $CBDC_t$, репрезентує специфічний прискорюючий ефект державної цифрової валюти: поява CBDC змінює архітектуру платіжного ринку, створює нові можливості для сервісів (програмовані платежі, offline-режими, інтеграція з держпослугами) і стимулює суміжні інновації у банках і fintech. Параметр λ_1 вимірює, наскільки сильним є мультиплікаторний ефект CBDC-ініціатив на Inn_t .

Негативний компонент $RegulationLag_t$ квантифікує інституційну

затримку: якщо нормативна база запізнюється або містить нечіткі/перешкоджальні норми, інновації гальмуються (припиняються пілоти, зростають бар'єри на ринку, інвестори відкладають рішення). Коефіцієнт μ_1 відображає інтенсивність цього гальмівного ефекту.

У сукупності формула показує: щоб прискорити Inn_t , державна політика має одночасно посилювати FinTech-активність та R&D, стимулювати і контролювати експерименти з CBDC, і, водночас, активно скорочувати регуляторні лаги. Параметр $RegulationLag_t$ є функціонально пов'язаний із змінною R_t (регуляторна ефективність), оскільки швидкість імплементації, прозорість регуляторного процесу та ступінь гармонізації з європейськими стандартами прямо визначають лаг адаптації. У структурі моделі це зв'язок можна формалізувати як (формула 3.17):

$$\frac{dR}{dt} = \alpha_6 HarmonizationEU_t + \alpha_7 DigitalizationReg_t - \beta_4 Bureaucracy_t - \beta_5 ComplianceCosts_t \quad (3.17)$$

де: R_t – регуляторна ефективність ринку електронних платежів; $\frac{dR}{dt}$ – темп її зміни; $HarmonizationEU_t$ – інтенсивність гармонізації з директивами та регламентами ЄС (PSD2/PSD3, FIDA, DORA, AML Package, MiCA); $DigitalizationReg_t$ – рівень цифровізації регуляторних процедур (SupTech, RegTech, електронні ліцензії, інспектування онлайн); $Bureaucracy_t$ – організаційні та адміністративні затримки (досильність документів, часові лаги, дублювання функцій); $ComplianceCosts_t$ – витрати учасників ринку на виконання регуляторних вимог (звітність, технічні стандарти, AML/KYC-процедури); $\alpha_6, \alpha_7 > 0$ – коефіцієнти ефекту покращення; $\beta_4, \beta_5 > 0$ – коефіцієнти стримуючого впливу.

Формула формалізує ключові детермінанти, що визначають еволюцію регуляторної ефективності в умовах цифрової трансформації та воєнних ризиків, дозволяючи аналітично описати, як інституційна система набуває здатності підтримувати інноваційний розвиток, інтегруючись із європейським нормативним полем та одночасно мінімізуючи внутрішні фрикції. У цьому

контексті рівень гармонізації з нормами ЄС (**HarmonizationEU_t**) виступає системоутворюючим фактором, який визначає ступінь сумісності української платіжної інфраструктури з ключовими європейськими актами – від відкритих інтерфейсів Berlin Group/PSD3 до регуляцій DORA, MiCA, AML Regulation та вимог SEPA [189]. Зростання цього показника створює стабільність нормативного середовища, знижує правову та технологічну невизначеність і забезпечує прогнозованість інституційних рішень, що у моделі відображено коефіцієнтом α_6 , який фіксує силу інтеграційного імпульсу.

Паралельно у структурі формула важливу роль відіграє цифровізація регуляторних процесів (**DigitalizationReg_t**), яка поступово трансформує традиційний нагляд у модель адаптивної, даноцентричної регуляції. Використання SupTech/RegTech, систем автоматизованого моніторингу транзакцій, електронних ліцензій, а також алгоритмів штучного інтелекту для виявлення аномалій істотно скорочує часові лаги ухвалення рішень і знижує залежність від людського чинника. Зростання цього параметра, формалізоване коефіцієнтом α_7 , пришвидшує перехід до режиму динамічної регуляції, який здатний еволюціонувати разом зі швидкими технологічними змінами на ринку.

У протилежному напрямі на регуляторну ефективність діють параметри, що репрезентують інституційні бар'єри та фрикції. Бюрократія (**Bureaucrasy_t**) у моделі виступає негативним інституційним шоком, який уповільнює імплементацію норм, збільшує непередбачуваність регуляторного циклу та ускладнює доступ нових учасників до ринку через затягнуті процедури ліцензування. Цей гальмівний ефект, описаний коефіцієнтом β_4 , суттєво зменшує темп адаптації системи до інновацій. Негативна дія посилюється також через зростання compliance-витрат (**ComplianceCosts_t**), які підвищують бар'єри входу, обмежують конкуренцію та знижують інвестиційну активність, особливо

з боку малих і середніх FinTech-компаній та небанківських платіжних установ. У моделі це відображено через параметр β_5 , що фіксує пряму інгібуючу дію надмірної регулятивної складності на інтегральний показник регуляторної ефективності R_t .

Узгоджене функціонування цих компонентів доводить, що регуляторна динаміка в цифровій платіжній екосистемі є результатом взаємодії двох протилежних сил: інтеграційно-інноваційного прискорення та інституційно-бюрократичного гальмування. Саме баланс між ними визначає здатність державної політики забезпечити стабільний розвиток ринку електронних платежів у контексті постійних технологічних змін і зовнішніх кризових загроз.

Регуляторна ефективність постає одним із ключових чинників формування поведінкової довіри, особливо у воєнний та післявоєнний період, коли суспільство демонструє підвищену чутливість до ризиків, інформаційної невизначеності та загроз безпеці. Високе значення R_t виконує роль стабілізаційного механізму, який зменшує інформаційну асиметрію між державою, фінансовими установами та користувачами, забезпечує передбачуваність інституційної взаємодії та формує чіткі сигнали щодо надійності та безпечності цифрових платіжних сервісів. Гармонізація з нормативами ЄС посилює правовий захист споживачів і розширює горизонти довіри до інститутів і продуктів фінансового ринку, тоді як цифровізація регуляторних процесів і перехід до digital-by-default знижують імовірність технічних помилок та мінімізують ризики шахрайства, тим самим підвищуючи готовність користувачів до переходу на cashless-моделі поведінки. Скорочення бюрократичних процедур забезпечує більш оперативну реакцію на зовнішні шоки, включно з кібератаками та технологічними збоями, що сприяє стабілізації очікувань і зменшенню поведінкової турбулентності. Водночас зниження

compliance-витрат стимулює розширення кола учасників ринку, підвищує конкуренцію та покращує якість фінансових послуг, що прямо зміцнює довіру споживачів. У контексті моделі це дозволяє розглядати поведінкову довіру як ендогенну змінну, частково детерміновану рівнем регуляторної ефективності R_t , де R_t виступає проксі-показником інтегрованого впливу нормативних, технологічних та інституційних факторів. Такий підхід забезпечує можливість кількісного оцінювання чутливості поведінкової довіри до змін у регуляторній архітектурі, одночасно відображаючи комплексність формування сприйняття безпеки та надійності цифрових платежів серед користувачів (формула 3.18).

$$\frac{dB}{dt} = \alpha_8 UX_t + \alpha_9 SafetyPerception_t + \alpha_{10} FinancialLiteracy_t - \beta_6 Scams_t - \beta_7 Outages_t \quad (3.18)$$

де: B_t (Behavioral Trust) – поведінкова довіра користувачів до електронних платежів у момент t (готовність здійснювати операції, частота використання, схильність переходити на цифрові канали); UX_t (User Experience) – якість користувацького досвіду: зручність інтерфейсу, швидкість транзакцій, інтуїтивність сервісів; $SafetyPerception_t$ – суб’єктивне сприйняття безпеки: наскільки користувачі вважають систему захищеною від шахрайства, витоку даних, технічних збоїв; $FinancialLiteracy_t$ – рівень фінансової грамотності: здатність розуміти цифрові фінансові інструменти, ризики та правила безпечних платежів; $Scams_t$ – інтенсивність шахрайських атак і кіберзлочинності у сфері електронних платежів; $Outages_t$ – частота та масштаб технічних збоїв, перебоїв у роботі платіжної інфраструктури; $\alpha_8, \alpha_9, \alpha_{10}$ – коефіцієнти, що відображають силу позитивного впливу UX, відчуття безпеки та фінансової грамотності на поведінкову довіру; β_6, β_7 – коефіцієнти, що характеризують силу негативного впливу шахрайства та технічних збоїв на довіру.

Формула відображає динаміку поведінкової довіри користувачів як результат взаємодії факторів, що здатні як підсилювати, так і знижувати її рівень. До позитивних детермінант ($\alpha_8, \alpha_9, \alpha_{10}$) належать якість користувацького досвіду, сприйняття безпеки та рівень фінансової грамотності. Покращення UX сприяє зручності та швидкості виконання операцій, що підвищує ймовірність регулярного використання електронних платежів. Висока суб’єктивна оцінка

безпеки є ключовим психологічним чинником готовності користувачів довіряти цифровим фінансовим технологіям, тоді як фінансова грамотність знижує рівень невизначеності та підсилює раціональну впевненість у цифрових інструментах. Негативні шоки (β_6 , β_7), навпаки, проявляються у зростанні інтенсивності шахрайства та технічних перебоїв, що безпосередньо підривають довіру, формуючи у користувачів страх втрати коштів і знижуючи надійність та передбачуваність платіжної інфраструктури. Отже, поведінкова довіра трактується як рівноважний результат між позитивними стимулами комфорту й безпеки та ризиками інформаційного й технічного характеру.

Модель природно дозволяє враховувати воєнні ризики, оскільки війна посилює всі негативні складові формула та впливає на параметри α і β . Зокрема, під час воєнного конфлікту зростає ймовірність фізичних пошкоджень інфраструктури, перебоїв у роботі електромереж та інтернету, що призводить до посилення негативного впливу $Outages_t$ на довіру користувачів (зростання β_7). Одночасно воєнна ситуація створює сприятливе середовище для шахрайських дій, таких як фішинг, псевдоблагодійні збори та кібератаки на фінансові установи, що підсилює негативний вплив $Scams_t$ (зростання β_6). Незважаючи на високий фактичний рівень безпеки, психологічна невизначеність воєнного періоду знижує суб'єктивне сприйняття користувачами власної захищеності (зміна α_9). Крім того, користувацький досвід погіршується через затримки, технічні збої та нестабільність мережевих сервісів (послаблення α_8). Нарешті, в умовах стресу та швидких змін користувачі можуть ухвалювати менш раціональні фінансові рішення, що робить вплив фінансової грамотності (α_{10}) ще більш критичним (формула 3.19).

$$\frac{dW}{dt} = \theta_1 Escalation_t - \theta_2 DefenseStrength_t - \theta_3 Redundancy_t \quad (3.19)$$

де: W_t – рівень воєнних та геополітичних ризиків, що впливають на платіжну систему; $\frac{dW}{dt}$ – темп зміни цих ризиків; $Escalation_t$ – інтенсивність ескалації воєнного конфлікту та критичних інцидентів; $DefenseStrength_t$ – ефективність оборонних та кризових заходів (кіберзахист, резерви, військово-технічна підтримка); $Redundancy_t$ – рівень резервування інфраструктури платіжних систем (offline-платежі, резервні канали, мобільні хаби); $\theta_1, \theta_2, \theta_3 > 0$ – коефіцієнти впливу відповідних факторів.

Ескалація ризиків ($Escalation_t$) виступає як негативний шок для платіжної системи, підвищуючи ймовірність збоїв, втрат доступу до фінансових послуг та зниження довіри користувачів. Захисні заходи ($DefenseStrength_t$), що включають інвестиції у кіберзахист, фізичні резерви та організаційні протоколи, дозволяють зменшити негативний вплив воєнного фактора. Резервування ($Redundancy_t$), яке реалізується через диверсифікацію каналів, offline-платежів та мобільних пунктів фінансових послуг, мінімізує втрати доступності та забезпечує безперервність операцій. Таким чином, дане формула демонструє, що воєнні ризики є динамічним фактором, який впливає на всі інші блоки моделі, зокрема на інфраструктурну стійкість, кіберстійкість, інновації, регуляторну ефективність та поведінкову довіру користувачів.

На основі зазначених факторів стає очевидним, що ефективне управління воєнними та операційними ризиками потребує комплексного підходу, який інтегрує інфраструктурну стійкість, кіберзахист, резервування та поведінкову довіру користувачів у єдину систему оцінки ризиків. Це логічно підводить до формулювання інтегральної формули для платіжної системи Cashless, яке дозволяє оцінювати сукупний вплив різних детермінант на безперервність і стабільність електронних фінансових операцій (формула 3.20).

$$Cashless_t = \Phi(I_t, C_t, Inn_t, R_t, B_t, W_t) \quad (3.20)$$

де: $Cashless_t$ – ступінь безготівковості економіки в момент часу t ; $\Phi(\cdot)$ – інтегральна функція, що агрегує вплив усіх ключових блоків системної

динаміки; Інфраструктурна стійкість (I_t) – фізична та цифрова доступність платіжних каналів; Кіберстійкість (C_t) – захищеність від шахрайства та кібератак; Інноваційний потенціал (Inn_t) – впровадження FinTech та CBDC; Регуляторна ефективність (R_t) – передбачуваність та адаптивність норм; Поведінкова довіра (B_t) – готовність користувачів до безготівкових платежів; Воєнні ризики (W_t) – потенційні збої та кризи.

Економічно це означає, що безготівковий оборот формується через синергетичний ефект всіх факторів, і зміни будь-якого компонента впливають на рівень Cashless. З огляду на системний характер наведених взаємозв'язків доцільним є формалізоване подання умов рівноважної стійкості платіжної системи, що дозволяє перейти від якісного опису детермінант до кількісної оцінки їх сукупного впливу на динаміку та стабільність безготівкових операцій у часі (формула 3.21).

$$\frac{dI}{dt} = \frac{dC}{dt} = \frac{dInn}{dt} = \frac{dR}{dt} = \frac{dB}{dt} = \frac{dW}{dt} = 0 \quad (3.21)$$

де I – інфраструктурна стійкість платіжної системи; C – кіберстійкість або рівень захисних заходів (Cyber/Defense Strength); Inn – інноваційний потенціал системи, включно з новими фінтех-рішеннями та технологічними впровадженнями; R – резервування або надлишковість ресурсів (Redundancy), що забезпечує безперервність фінансових операцій; B – поведінкова довіра користувачів до платіжної системи; W – воєнні або зовнішні ризики, що впливають на стабільність системи. Стан рівноваги ($d/dt = 0$) відображає момент, коли система досягла балансу: жоден з компонентів не змінюється з часом, і вплив зовнішніх або внутрішніх факторів врівноважується (формула 3.22).

$$Cashless_t = \frac{1}{1 + e^{-(\omega_1 I_t + \omega_2 C_t + \omega_3 Inn_t + \omega_4 R_t + \omega_5 B_t - \omega_6 W_t + \epsilon_t)}} \quad (3.22)$$

де: ω_i – коефіцієнти чутливості Cashless до кожного блоку; ϵ_t – стохастичний шок, що відображає непередбачувані події; наявність W_t зі знаком «мінус» відображає негативний вплив воєнних ризиків; функція логістична – гарантує, що ступінь безготівковості залишається в межах $[0,1]$.

Останнє полягає у відображенні прагнення ринку до насичення: при низькому рівні Cashless кожен додатковий ресурс або підвищення довіри користувачів призводить до суттєвого зростання обсягів безготівкових операцій, тоді як при високому рівні Cashless ефект додаткових впливів поступово зменшується. Такий підхід дозволяє враховувати як ефект насичення ринку, так і психологію користувачів та обмеження інфраструктури. Логістична форма слугує основою для кінцевого інтегрального прогнозу, який може бути використаний для оцінки стратегічних сценаріїв, зокрема впливу додаткових інвестицій у інфраструктурну стійкість I_t , кіберстійкість C_t та інноваційний потенціал Inn_t , реалізації регуляторних реформ R_t , поліпшення довіри користувачів B_t , а також моделювання ефекту воєнних ризиків W_t . Це дозволяє формалізувати пропозиційний підрозділ, на основі якого можна будувати системну схему розвитку ринку електронних платежів в Україні.

Таким чином, як видно з пропонованої моделі ринок електронних платежів характеризується високою складністю та нелінійною динамікою, що робить його надзвичайно чутливим до зовнішніх шоків. Ефективне функціонування цієї системи потребує державного регулювання, яке ґрунтується на інтегрованій системно-динамічній моделі, здатній враховувати взаємодію інфраструктурних, технологічних та поведінкових факторів. Ключовими драйверами довгострокового розвитку ринку виступають впровадження CBDC, забезпечення можливостей офлайн-платежів та розвиток Open Finance, що

сприяють стійкості та адаптивності платіжної системи.

Війна радикально підсилює значення інфраструктурної та кіберстійкості, вимагаючи від учасників ринку підвищеної уваги до захисних заходів і резервування ресурсів. При цьому рівень cashless не слід розглядати як чисто технологічний показник: він є інтегральним результатом ефективності інституційної та поведінкової архітектури системи, відображаючи одночасно рівень довіри користувачів, доступність фінансових послуг та здатність ринку протистояти зовнішнім ризикам.

Висновки до розділу 3

1. У ході проведеного дослідження підтверджено, що ефективний розвиток ринку електронних платежів в Україні можливий лише за умови застосування комплексного системного підходу, який інтегрує інституційні, регуляторні, технологічні, інфраструктурні та соціально-поведінкові компоненти, що відрізняється від існуючих підходів, де зазвичай розглядаються окремі фактори, і що дозволяє підвищувати стійкість платіжної інфраструктури, забезпечувати її безпеку та доступність для всіх категорій користувачів, а також формувати стабільну цифрову фінансову екосистему. Дослідження динаміки розвитку ринку засвідчило, що ключовим елементом управління є визначення агрегованого ризику та інтегрального показника системної стійкості платіжної інфраструктури (SR), який охоплює фізичні, кібернетичні, регуляторні та соціально-поведінкові ризики, що відрізняється від попередніх методик, де оцінювалися лише окремі ризики, і що дозволяє здійснювати динамічну адаптацію державної політики, визначати стратегічні пріоритети та прогнозувати розвиток ринку електронних платежів на основі кількісного аналізу.

2. Визначено принципові засади формування державної політики у сфері електронних платежів, серед яких технологічна нейтральність, інноваційна відкритість, орієнтація на користувача, пропорційність регулювання, кіберстійкість та трактування даних як стратегічного активу, що відрізняється від існуючих підходів, де інтеграція принципів зазвичай фрагментарна, і що дозволяє формувати єдину архітектуру цифрової фінансової екосистеми, підвищуючи довгострокову конкурентоспроможність та стійкість ринку. Соціально-економічний вимір розвитку ринку підтвердив критичну роль фінансової інклюзії, цифрової грамотності населення та стимулювання безготівкових розрахунків через державні програми та освітні ініціативи, що відрізняється від попередніх практик, де увага зосереджувалася на технологічних або регуляторних аспектах, і що дозволяє розширювати платіжну базу, скорочувати соціально-економічну нерівність та формувати стабільну цифрову фінансову екосистему в умовах поствоєнного відновлення.

3. Технологічний блок дослідження підтвердив, що основними драйверами зростання частки безготівкових операцій є системи миттєвих платежів, токенизація платіжних інструментів, QR-платежі та мобільні гаманці, що відрізняється від існуючих підходів, де аналізувалися лише окремі технології, і що дозволяє забезпечувати високий рівень інтеграції, зниження транзакційних витрат, підвищення безпеки та довіри користувачів і стимулює інноваційний розвиток ринку Інституційний блок засвідчив, що регуляторні ініціативи, включаючи Open Banking, гармонізацію з PSD2/PSD3 та створення єдиного регуляторного поля, підвищують ефективність ринку та забезпечують швидке впровадження інноваційних рішень, що відрізняється від попередніх фрагментарних підходів і дозволяє формувати прозоре та сприятливе середовище для розвитку FinTech-сектору Поведінковий аспект розвитку ринку підтвердив, що темпи адаптації безготівкових каналів безпосередньо залежать

від цифрової грамотності населення, доступності цифрових сервісів та формування платіжної культури, що відрізняється від попередніх підходів, де поведінкові фактори враховувалися частково, і що дозволяє розширювати користувацьку базу та збільшувати частку безготівкових розрахунків. Безпековий компонент підтвердив критичну роль кіберзагроз як бар'єра розвитку ринку та підкреслив ефективність багатофакторної автентифікації, сертифікації провайдерів та створення централізованої аналітичної платформи Cyber-Pay Hub, що відрізняється від існуючих практик із фрагментарним захистом і дозволяє підвищувати стійкість платіжної системи, довіру користувачів та адаптивність до нових загроз. Комплексна VAR/VECM/SVAR-модель інтегрує технологічні, інфраструктурні, регуляторні, поведінкові та безпекові блоки, оцінює коротко- та довгострокові ефекти, а також синергійні взаємодії між факторами, що відрізняється від існуючих моделей, які не враховують мультиплікаційні ефекти, і що дозволяє кількісно визначати внесок кожного чинника у динаміку частки безготівкових операцій та прогнозувати ефекти державної політики з високою точністю.

ВИСНОВКИ

У дисертації узагальнено та представлено нові теоретико-методологічні підходи до вирішення науково-прикладного завдання обґрунтування теоретико-методичних і прикладних засад державного регулювання розвитку ринку електронних платежів в Україні. Отримані науково-теоретичні, методичні та практичні результати дозволяють зробити такі висновки.

1. Обґрунтовано та узагальнено концептуальні положення щодо ролі ринку електронних платежів у національній економіці, які доводять доцільність переходу від його вузького трактування як інфраструктурного механізму забезпечення безготівкових розрахунків до розуміння як системоутворювального чинника соціально-економічного розвитку й економічної безпеки держави. Становлення і модернізація системи електронних платежів, яка охоплює сукупність внутрішніх та зовнішніх інституційних, технологічних і інструментальних елементів, справляє комплексний позитивний вплив на еволюцію фінансової системи, прискорення оборотності товарів і послуг, детенізацію економіки, підвищення відкритості та інвестиційно-інноваційної активності, зростання технологічності виробництва і доступності фінансових послуг для населення. Водночас, розвиток цього ринку супроводжується формуванням нових викликів і ризиків за ключовими складовими економічної безпеки – макроекономічною, фінансовою, зовнішньоекономічною, соціально-демографічною, виробничо-ресурсною та інвестиційно-інноваційною, що зумовлює необхідність виокремлення системної сукупності його завдань для цілей розвитку й безпеки національної економіки, забезпечення узгодженості, комплексності та результативності стратегічної державної політики у сфері електронних платежів.

2. Доведено, що електронні платежі характеризуються розлогою

багатовимірною типологією їх форм, типів і видів, що виходять за межі традиційних підходів, обмежених банківськими платіжними картками, інтернет-та мобільними платежами, електронними гаманцями. Це актуалізує доцільність систематизації електронних платежів за широким спектром класифікаційних ознак, зокрема за технічним походженням, видом електронного носія електронних грошей, типом і архітектурою платіжних систем, базовими технологіями цифрових розрахунків, підходами до управління та механізмом здійснення платежів, режимом і способом їх проведення, рівнем анонімності та легітимності, географічним охопленням, валютою розрахунків, суб'єктним складом і рівнем доступу до платіжної інфраструктури. Такий комплексний підхід забезпечує підвищення повноти ідентифікації сучасних і новітніх платіжних інструментів, розширює аналітичні можливості дослідження розвитку ринку електронних платежів на макро-, мезо- та мікрорівнях, формує методичне підґрунтя для побудови системи багаторівневого моніторингу цієї сфери та обґрунтування диференційованих інструментів державної політики регулювання і стимулювання електронних розрахунків.

3. Обґрунтовано, що теоретико-методичні засади державного регулювання розвитку ринку електронних платежів базуються на виокремленні ключових предметів державного впливу та їх структуруванні у взаємопов'язані домінанти поступу ринку за трьома контурами: інфраструктурно-технічним і технологічного забезпечення, ринкового середовища та власне регулювання розвитку ринку. При тому незворотність процесів поширення електронних платежів у фінансово-економічних відносинах актуалізує необхідність формування цілісного системного підходу до державної політики в цій сфері, спрямованого, з одного боку, на використання потенціалу електронних платежів для модернізації фінансової та економічної систем, підвищення конкурентоспроможності національної економіки, а з іншого – на своєчасну

ідентифікацію та нейтралізацію викликів і загроз економічній безпеці. Доцільно комплексно враховувати інфраструктурно-технологічні, ринкові й регуляторні фактори розвитку ринку, що створює підґрунтя для узгодження регуляторних, інституційних і технологічних рішень. На таких засадах забезпечується методична основа для практичної реалізації функцій аналізу, планування, впровадження та контролю державної політики за стратегічними векторами нарощення потенціалу суб'єктів ринку, зростання його місткості й продуктивної спроможності, підвищення стійкості, покращення умов розвитку та реалізації суспільно значущих функцій ринку електронних платежів.

4. У результаті дослідження встановлено, що ринок електронних платежів в Україні перебуває у фазі динамічного зростання та структурної трансформації, що проявляється у зростанні частки безготівкових операцій, розширенні платіжної інфраструктури та активному впровадженні цифрових фінансових технологій. Основними тенденціями розвитку є цифровізація платіжних сервісів, зростання ролі мобільних і онлайн-платежів, поширення P2P-транзакцій, збільшення кількості активних платіжних карток і POS-терміналів, а також скорочення використання готівки. Виявлено, що навіть в умовах воєнного стану ринок електронних платежів демонструє високий рівень стійкості та адаптаційного потенціалу, що формує передумови для подальшого розвитку cashless есопому в Україні.

5. У результаті дослідження встановлено, що розвиток ринку електронних платежів в Україні визначається комплексом взаємопов'язаних чинників, до яких належать інфраструктурні (розширення мережі POS-терміналів, платіжних кіосків, безконтактної інфраструктури), технологічні (поширення NFC, мобільних гаманців, QR-платежів), поведінкові (зміна платіжних звичок, ефекти мережевої економіки) та інституційні (довіра до платіжних систем, рівень цифрової грамотності та регуляторна підтримка).

6. Економетричні результати підтвердили домінуючу роль інноваційних платіжних технологій та цифрової інфраструктури як ключових драйверів зростання частки безготівкових розрахунків, тоді як роль банкоматної мережі поступово зменшується. Отримані висновки мають важливе практичне значення для формування державної політики цифровізації фінансового сектору та стратегій розвитку платіжної інфраструктури в умовах післявоєнної економічної трансформації України.

7. У другому розділі дисертаційного дослідження здійснено комплексний аналіз чинників розвитку ринку електронних платежів в Україні, емпірично підтверджено взаємозв'язок між рівнем кібербезпеки, довірою користувачів та поширенням безготівкових платежів, а також охарактеризовано державне регулювання платіжної екосистеми в умовах повномасштабної військової агресії. Результати дослідження засвідчили, що розвиток ринку електронних платежів визначається сукупністю технологічних, інституційних, регуляторних та поведінкових чинників, серед яких ключову роль відіграють цифровізація фінансових послуг, рівень кіберстійкості, нормативно-правова гармонізація з європейськими стандартами, інновації FinTech, довіра користувачів, а також вплив військово-економічної турбулентності. Доведено, що повномасштабна війна стала не лише фактором ризику, але й потужним драйвером трансформації платіжної системи, прискоривши впровадження дистанційних платіжних сервісів, розвиток Open Banking, регулювання віртуальних активів та формування передумов для впровадження цифрової гривні. Державне регулювання в цих умовах набуло стратегічного значення як елемент національної економічної та фінансової безпеки. Отримані результати підтверджують, що подальший розвиток ринку електронних платежів в Україні має базуватися на поєднанні інноваційного розвитку, посилення кібербезпеки, вдосконалення нормативно-правової бази та інтеграції у європейський

фінансовий простір, що є критично важливим для економічного відновлення країни в повоєнний період.

8. Ринок електронних платежів в Україні є складною соціо-технічною системою, де технологічні інновації, інфраструктурна спроможність, регуляторні механізми та поведінкові характеристики користувачів взаємодіють нелінійно та синергійно. Така інтеграція визначає ефективність державної політики та обґрунтовує застосування комплексних економетричних моделей (VAR/VECM/SVAR) для оцінки коротко- і довгострокових ефектів регуляторних заходів, прогнозування розвитку ринку та визначення стратегічних пріоритетів державного втручання. Безпека та стійкість платіжної системи виступають критичними факторами функціонування ринку. Кібернетичні загрози, фізичні ризики та поведінкові зміни користувачів прямо впливають на довіру до цифрових сервісів і темпи впровадження безготівкових технологій. Забезпечення багатофакторної автентифікації, сертифікацій PCI DSS та ISO/IEC 27001, впровадження алгоритмів поведінкової аналітики та централізованих платформ моніторингу кіберзагроз, а також стандартизація платіжних інструментів (національні стандарти QR-платежів, токенизація, Open Banking) формують умови для стабільності, масового впровадження безготівкових операцій та підвищення довіри користувачів.

9. Технологічні інновації, включно з мобільними гаманцями, QR-платежами, токенизацією та системами миттєвих переказів, створюють мультиплікаційний ефект, який проявляється у стимулюванні розвитку фінансової інфраструктури, підвищенні конкуренції, цифрової грамотності та довіри користувачів. Інтеграція цих інновацій із регуляторними ініціативами (PSD2/PSD3, Open Banking) та державними програмами стимулювання забезпечує синергійний вплив на всі компоненти цифрової фінансової екосистеми. Динамічна адаптація державної політики та регуляторних заходів

до поточного стану ринку, рівня кібер- та фізичних ризиків і поведінкових реакцій населення дозволяє оптимізувати використання ресурсів, зменшити соціально-економічні наслідки кризових явищ та забезпечити гнучке управління розвитком ринку. Системна стратегічна пріоритизація формує основу для стійкого зростання ринку електронних платежів у воєнний та поствоєнний періоди.

10. Стійкий розвиток ринку вимагає одночасного підвищення інфраструктурної, кібер- та інноваційної спроможності, ефективності регуляторних процедур та формування довіри користувачів. Використання комплексного підходу, який об'єднує технологічні, регуляторні, поведінкові та економічні механізми, дозволяє Україні прискорено інтегруватися у європейський фінансовий простір, підвищити міжнародну конкурентоспроможність та забезпечити довгострокову фінансову стабільність. Системно-динамічна модель розвитку ринку електронних платежів та комплексна методологія державного регулювання створюють науково обґрунтовану основу для формування цільових стратегій фінансової політики. Вони забезпечують підвищення інноваційності та кіберстійкості ринку, відновлення платіжної інфраструктури на деокупованих територіях, створення альтернативних каналів платежів та інтеграцію України у європейські платіжні системи (SEPA-instant). Це формує фундамент цифрової трансформації фінансового сектору та економіки в цілому, сприяючи стійкому розвитку та підвищенню ефективності державного регулювання.

СПИСОК ДЖЕРЕЛ ІНФОРМАЦІЇ

1. Аврамчук Л., Коркач І. Сучасний стан і перспективи розвитку системи електронних платежів Національного банку України. *Науковий вісник Міжнародного гуманітарного університету. Серія: економіка та менеджмент*. 2017. Вип. 26 (2). С. 66-72.
2. Адамик Б., Ткачук В. Платіжні системи: фундаментальні засади та перспективи трансформації. *Економічний аналіз*. 2019. Т. 29. № 3. С. 63–73.
3. Антифрод: що це таке і як працює в банківському секторі. KyivstarHub. URL: <https://hub.kyivstar.ua/articles/antifrod-shho-cze-take-i-yak-praczuuye-v-bankivsikomu-sektori>.
4. Апалькова В. В. Концепція розвитку цифрової економіки в Євросоюзі та перспективи України. *Вісник Дніпропетровського університету. Серія: Менеджмент інновацій*. 2015. № 23. Вип. 4. С. 9-18.
5. Архірейська Н. В., Кучкова О. В. Сучасні тренди платіжного ринку України – безготівкові розрахунки та електронні гаманці. *Ефективна економіка*. 2021. № 6. URL: <http://www.economy.nauka.com.ua/?op=1&z=8969>.
6. Батракова Т., Грінченко А. Проблеми та перспективи розвитку електронних грошей в Україні. *Економіка і суспільство*. 2016. Вип. 7. С. 702-706.
7. Безпалий Р. В. Фінтех-інновації: передумови становлення та сучасні тенденції. *Інвестиції: практика та досвід*. 2021. № 2. С. 44-49.
8. Белозерцев В. С., Прохватило О. В. Облік електронних платежів у діяльності інтернет-магазинів. *Науковий вісник Ужгородського університету. Серія: Економіка*. 2020. Вип. 2(56). С. 87–93.
9. Бондаренко О. С., Малетов Д. В. Гармонізація ІТ-права України з правом ЄС. *Проблеми становлення правової демократичної держави*. 2022. №

4. С. 13-17. URL: http://www.sulj.oduvs.od.ua/archive/2022/4/part_1/2.pdf.

10. Борисюк О., Дацюк-Томчук М. Нові вектори розвитку фінансового ринку України в умовах цифрової економіки. *Економічний часопис Східноєвропейського національного університету імені Лесі Українки*. 2019. № 2. С. 95–101.

11. Бухарін Г. О. Дослідження підходів нормативно-правового регулювання галузі фінтех на прикладі регулювання діяльності установ – емітентів електронних грошей. *Прикарпатський юридичний вісник*. 2020. Вип. 2 (31). С. 83-87.

12. Варналій З. С. Економічна безпекологія в умовах глобалізаційних викликів і загроз. Економічна безпека: держава, регіон, підприємство: Матер. VI Всеукр. наук.-практ. Інтернет-конфер. Полтава: НУПП, 2021. С. 34-39.

13. Вергелюк Ю. Ю. Потенціал використання блокчейн технологій на фінансовому ринку. *Економіка та суспільство*. 2022. Вип. 38. URL : <file:///D:/BOSS/Downloads/1275-%D0%A2%D0%B5%D0%BA%D1%81%D1%82%20%D1%81%D1%82%D0%B0%D1%82%D1%82%D1%96-1227-1-10-20220526.pdf>.

14. Веретюк С. М., Пілінський В. В. Визначення пріоритетних напрямків розвитку цифрової економіки в Україні. *Наукові записки Українського науково-дослідного інституту зв'язку*. 2016. № 2. С. 47-58.

15. Верховна Рада України. Закон України Про банки і банківську діяльність від 07.12.2000 № 2121-III. *Відомості Верховної Ради України*. 2001. № 5-6. Ст. 30. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/main/2121-14#Text>.

16. Верховна Рада України. Закон України Про віртуальні активи від 17.02.2022 № 2074-IX. *Відомості Верховної Ради України*. 2023. № 15. Ст. 51. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/2074-20#Text>.

17. Верховна Рада України. Закон України Про захист персональних

даних. № 2297-VI від 01.06.2010. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/2297-17>.

18. Верховна Рада України. Закон України Про Національний банк України від 20.05.1999 № 679-XIV. *Відомості Верховної Ради України*. 1999. № 29. Ст. 267. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/main/679-14#Text>.

19. Верховна Рада України. Закон України Про платіжні послуги від 30.06.2021 № 1591-IX. *Відомості Верховної Ради України*. 2021. № 38. Ст. 317. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/1591-20#Text>.

20. Верховна Рада України. Закон України Про платіжні системи та переказ коштів в Україні. Закон України. URL : <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/2346-14#Text>.

21. Верховна Рада України. Про платіжні системи та переказ коштів в Україні. Закон України № 2346-III від 05.04.2001 р. URL : <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/2346-14#Text>.

22. Відшкодування збитків, завданих банкам війною: практика національних судів. *Юридична Газета*. 2025. URL: <https://yur-gazeta.com/publications/practice/sudova-praktika/vidshkoduvannya-zbitkiv-zavdanih-bankam-viynoyu-praktika-nacionalnih-sudiv.html>.

23. Війна та кібер: три роки боротьби та уроки для глобальної безпеки. *Державна служба спеціального зв'язку та захисту інформації України*. 2025. Травень. URL: <https://cip.gov.ua/ua/news/rosiiski-khakeri-zminyuyut-taktiku-vid-destruktivnikh-atak-do-rozvidki-zvit-derzhspeczv-yazku>.

24. Воронкова В. Г., Романенко Т. П. Концепція розвитку проектно-орієнтованого бізнесу в умовах цифрової трансформації до smart-суспільства. *Гуманітарний вісник Запорізької державної інженерної академії*. 2016. № 67. С. 13-27.

25. Вплив регулювання на розвиток ринку електронних платежів: приклад

України : Аналіт. звіт. К. : Інститут економічних досліджень та політичних консультацій. 2010. 67 с.

26. Головка О. Г., Мороз О. К. Особливості розвитку ринку електронних платіжних систем в Україні. *Економіка і суспільство*. 2018. Вип. 19. С. 976–980.

27. Давидовська Г. І. Електронні гроші та електронні платіжні системи в Україні. *Економічний аналіз: збірник наукових праць*. 2011. Вип. 9, ч. 2. С. 152–154.

28. 2023 року кількість зареєстрованих кіберінцидентів зросла на 62,5%: звіт оперативного центру реагування на кіберінциденти ДЦКЗ. *Державна служба спеціального зв'язку та захисту інформації України*. 2024. Січ 11. URL: <https://cip.gov.ua/ua/news/2023-roku-kilkist-zareyestrovanih-kiberincidentiv-zroslo-na-62-5-zvit-operativnogo-centru-reaguvannya-na-kiberincidenti-dckz>.

29. Джусов О. А., Піляк О. І. Поточний стан, проблеми та перспективи розвитку платіжних систем в Україні. *Економічний простір*. 2020. № 154. С. 190-196.

30. Дія. Портал електронної ідентифікації. Міністерство цифрової трансформації України. URL: <https://id.diia.gov.ua/>.

31. Дорошенко О. М., Вашай Ю. Європейський досвід державного регулювання ринку електронних платежів та можливості його адаптації в Україні. *Acta Academiae Beregsiensis. Economics*. 2025. № 11. С. 280–291.

32. Дорошенко О. О. Електронні платежі як ключовий сегмент ринку фінансових технологій: передумови та перспективи розвитку. *Академічні візії*. 2022. Вип. 14. URL : <https://academy-vision.org/index.php/av/article/view/299/256>.

33. Електронний платіж : Термінологічний словник з питань запобігання та протидії легалізації (відмиванню) доходів, одержаних злочинним шляхом, фінансуванню тероризму, фінансуванню розповсюдження зброї масового

знищення та корупції / А. Г. Чубенко, М. В. Лошицький, Д. М. Павлов, С. С. Бичкова, О. С. Юнін. К. : Ваіте, 2018. С. 252.

34. Євдокімова М. О. Особливості функціонування та проблемні питання розвитку платіжної системи України. *Науковий погляд: економіка та управління*. 2020. № 3 (69). С. 97-102.

35. ЄС допомагатиме Україні відбивати масштабні кібератаки. *Рубрика*. 2025. Лип 03. URL: <https://rubryka.com/2025/07/03/yes-dopomagatyme-ukrayini-vidbyvatu-masshtabni-kiberataky-fedorov/>.

36. Желюк Т., Бречко О. Використання криптовалюти на ринку платежів: нові можливості для національних економік. *Вісник Економіки*. 2016. № 3. С. 50-60.

37. З 1 січня 2025 року наявність POS-терміналів стає обов'язковою у населених пунктах із чисельністю менше ніж 5 тисяч мешканців. ДПС України. 2025. URL: <https://zp.tax.gov.ua/media-ark/news-ark/print-855767.html>.

38. Завгородня Т. П., Лях І. О. Ринок електронних платіжних послуг в Україні: сучасний стан та перспективи розвитку. *Фінанси України*. 2022. № 7. С. 56–66.

39. Затверджено Концепцію відкритого банкінгу в Україні. *Національний банк України*. URL: <https://bank.gov.ua/ua/news/all/zatverdjeno-kontseptsiyu-vidkritogo-bankingu-v-ukrayini>.

40. Затонацька Т. Г., Вольвач О. О. Формування конкурентних стратегій на ринку електронних платіжних систем України. *Вісник Київського національного університету імені Тараса Шевченка. Серія: Економіка*. 2019. № 4 (211). С. 34–41.

41. Захарченко В.І. Розвиток електронних форм грошового обігу як базовий тренд фінтеху. *Економічний журнал Одеського політехнічного університету*. 2022. № 3 (21). С. 22-36.

42. Івасів Б. Електронні гроші : можливості, тенденції розвитку та наслідки поширення. *Фінансовий ринок України*. 2011. № 5. С. 8-9.
43. Ільчук П. Г., Коць О. О. Колосовська І. В. Фінтех-компанії: сучасний стан та перспективи впливу на розвиток фінансового ринку України. *Держава та регіони*. 2021. № 5 (122). С. 46-53.
44. Інструкція про застосування Плану рахунків бухгалтерського обліку активів, капіталу, зобов'язань і господарських операцій підприємств і організацій, затверджена наказом Міністерства фінансів України № 291 від 30 лист. 1999 р. URL : <http://www.rada.gov.ua>.
45. Капралов Р.О. Вплив макросередовища на функціонування ринку банківських платіжних карток в Україні. *Бізнес Інформ*. 2013. № 8. С. 317–324.
46. Квасній Л. Г., Ахек'ян А. М., Моравська О. М. Проблеми державного регулювання ринку електронних платежів в Україні. *Проблеми економіки*. 2023. № 1. С. 112–118.
47. Князєв С. І. Смарт-промисловість: формування базису нового етапу економічного зростання у світі. *Бізнес-Інформ*. 2020. № 4. С. 150–162.
48. Коваленко В. Фінансові інновації у небанківському секторі: основні тенденції та перспективи розвитку. *Східна Європа: економіка, бізнес та управління*. 2020. Вип. 2. С. 368–374.
49. Козир Ю. В. Теоретичні засади державного регулювання національного ринку електронних платежів України. *Економіка та держава*. 2021. № 9. С. 74–79.
50. Козир Ю. Р. Блокчейн-технології як інструмент розвитку ринку електронних платежів в Україні. Актуальні проблеми сучасної науки : матер. XII міжнар. наук.-практ. конфер. Дрогобич : Редакційно-видавничий відділ ДДПУ імені Івана Франка, 2025. С. 601-602.
51. Козир Ю. Р. Державна політика розвитку ринку електронних

платежів у воєнний та повоєнний періоди. *Advanced Discoveries of Modern Science: Experience, Approaches and Innovations* : матер. IX міжнар. наук. та теор. конфер. Амстердам, Нідерланди. 2025. С. 92–94.

52. Козир Ю. Р. Державні інструменти мінімізація впливу ризиків на ефективність ринку електронних платежів в Україні. Ефективні механізми господарювання в контексті сучасної економічної теорії : матер. міжнар. наук.-практ. конфер. ЛьвівТорунь : Liha-Pres, 2025. С.48-51.

53. Козир Ю. Р. Еволюція нормативно-правового регулювання розвитку ринку електронних платежів в Україні. *Ефективна економіка*. 2025, № 9. Козир Ю. Р. Електронні гроші як елемент національної платіжної системи. *Інвестиції: практика та досвід*. 2024, № 16. С. 221-225.

54. Козир Ю. Р. Економічна природа електронних платіжних інструментів. *Scientific forum: theory and practice of research* : матер. VI міжнар. наук. та теор. конфер. Валенсія, Іспанія. 2024. С.11-13.

55. Козир Ю. Р. Електронні гроші в системі національних платіжних інструментів. Актуальні проблеми обліково-аналітичного процесу в управлінні підприємницькою діяльністю : матер. X міжнар. наук.-практ. Інтернет-конфер.. Мукачево. 2022. С. 105-107.

56. Козир Ю. Р. Електронні платежі в системі макроекономічної безпеки. Актуальні проблеми обліково-аналітичного процесу в управлінні підприємницькою діяльністю : матер. XII міжнар. наук.-практ. Інтернет-конфер. Мукачево. 2024. С. 260-262.

57. Козир Ю. Р. Електронні розрахунки у забезпеченні ефективного функціонування національної платіжної системи. Модернізація економіки: сучасні реалії, прогнозні сценарії та перспективи розвитку : матер. VI міжнар. наук.-практ. конфер. Херсон – Хмельницький. 2024. С. 338-340.

58. Козир Ю. Р. Модернізація платіжних систем. Актуальні проблеми

обліково – аналітичного процесу в управлінні підприємницькою діяльністю : матер. XI міжнар. наук.-практ. Інтернет-конфер. Мукачево. 2023.С. 227-229.

59. Козир Ю. Р. Напрями розвитку ринку електронних платежів в Україні. Глобальні виклики та інновації: шляхи розвитку сучасної науки : матер. V міжнар. наук. конфер. Одеса. 2026. С. 74-76.

60. Козир Ю. Р. Необхідність державного регулювання ринку електронних платежів. Теорія модернізації в контексті сучасної світової науки : матер. IV міжнар. наук. конфер. Вінниця: ТОВ «УКРЛОГОС Груп, 2025. С.139-142.

61. Козир Ю. Р. Переваги та ризики удосконалення національного ринку електронних платежів. Модернізація економіки: сучасні реалії, прогностні сценарії та перспективи розвитку : матер. VII міжнар. наук.-практ. конфер. Херсон – Хмельницький. 2025. С. 509-511.

62. Козир Ю. Р. Передумови функціонування електронних платіжних систем. Модернізація економіки: сучасні реалії, прогностні сценарії та перспективи розвитку : матер. V міжнар. наук.-практ. конфер. Херсон – Хмельницький. 2023. С. 502-504.

63. Козир Ю. Р. Система чинників розвитку українського ринку електронних платежів. Традиційні та інноваційні підходи до наукових досліджень : матер. X міжнар. наук. конфер. Луцьк. 2025. С. 62–64.

64. Козир Ю. Р. Системна трансформація електронних платіжних систем. Актуальні проблеми сучасної науки : матер. XI міжнар. наук.-практ. конфер. Дрогобич: Редакційно-видавничий відділ ДДПУ імені Івана Франка, 2024. С. 644-645.

65. Козир Ю. Р. Структура суб'єктів ринку електронних платежів в Україні. Міжгалузеві диспути: динаміка та розвиток сучасних наукових досліджень : матер. VII міжнар. наук. конфер. Полтава : Міжнародний центр

наукових досліджень. 2025. С.137-139.

66. Козир Ю. Р. Теоретичні засади державного регулювання національного ринку електронних платежів. *Економічні горизонти*. 2025, №3. С. 64-71.

67. Козир Ю. Р. Цифрові розрахункові послуги в системі конкурентних переваг національного ринку електронних платежів. *Агросвіт*. 2024, № 21. С. 156-162.

68. Козир Ю. Р. Цифровізація як фактор конкурентоспроможності національної платіжної системи. Modern directions and movements in science: матер. V міжнар. наук.- практ. конфер. Люксембург. 2025. С. 33-35.

69. Козир Ю. Р., Рибчук А. В. Динаміка розвитку платіжного ринку в Україні. *Економічний простір*. 2025, № 205. С. 219-224.

70. Козир Ю. Р., Рибчук А. В. Перспективи використання банківських електронних засобів платежу. *Бізнес Інформ*. 2023, № 2. С. 216-222.

71. Козир Ю. Р., Рибчук А. В. Розвиток платіжного середовища е-комерції. Актуальні проблеми сучасної науки : матер. X міжнар. наук.-практ. конфер. Дрогобич: Редакційно-видавничий відділ ДДПУ імені Івана Франка, 2023. С. 413-414.

72. Козир Ю. Р., Рибчук А. В. Системність інструментів державної політики активізації українського ринку електронних платежів. *Наукові перспективи*. 2026, №1(67). С. 1025-1037.

73. Козир Ю. Р., Рибчук А. В. Стратегічні вектори державної політики розвитку ринку електронних платежів в Україні. *Національні інтереси України*. 2026 № 1. С. 937-946.

74. Коломицева О. В., Пальонна Т. А. Маркетингові аспекти електронних платіжних послуг. *Збірник наукових праць Черкаського державного технологічного університету. Серія: Економічні науки*. 2022. Вип.

2. С. 45–53.

75. Кравченко І. С., Дрозд І. В. Сучасний стан і перспективи розвитку Національної системи масових електронних платежів на ринку банківських платіжних карток в Україні. *Вісник Університету банківської справи Національного банку України*. 2014. № 2 (20). С. 141-148.

76. Кравчук В., Прем'єрова О. Ринок карткових платежів України: міжнародний досвід та національне регулювання: Аналітичний звіт. К.: АДЕФ-Україна, 2012. 60 с.

77. Крупка І. Фінансові інновації у забезпеченні розвитку фінансового ринку та національної економіки в умовах глобалізації. *Вісник Київського національного університету імені Тараса Шевченка. Економіка*. 2013. Вип. 4. С. 35–37.

78. Лахметкіна Н. І. Прогнозування впливу інноваційних факторів на розвиток економіки України. К. : КНОКІЇВ, 2017, 184.; Арсланова С. К. Інноваційні перспективи України. *Основи економіки, управління та права*. 2016, 1 (1), 4-9.

79. Лобач О., Кравченко Н. Фінансово-правова природа послуг на платіжному ринку. *Financial and credit activity problems of theory and practice*. 2022. № 1 (42). С. 41–50.

80. Лозовицький А. типологія небанківських електронних платіжних систем. *Адміністративне право і процес*. 2020. № 5. С. 137-143.

81. Махаєва О.О. Підходи до регулювання емісії електронних грошей та їх використання. *Вісник Української академії банківської справи*. 2005. № 2 (19). С. 46-51.

82. Мельник О., Вrabіє Н., Коваленко А., Джосан В. Вплив фінансових інновацій на розвиток економіки. *Modern econotomics*. 2020. № 19. С. 120–125.

83. Методологія проектування робастних інерціальних стабілізованих

платформ/ Нац. авіац. ун-т. – К. : НАУ, [без дати]. – Режим доступу: <https://nau.edu.ua/ua/menu/science/naukova-robota/naukovi-rozrobki/metodologiya-proektuvannya-robastnih-inertsialnih-stabilizovanih-platform.html>.

84. Міжнародні стандарти FATF. *Міністерство фінансів України*. URL: <https://mof.gov.ua/storage/files/%D0%9C%D1%96%D0%B6%D0%BD%D0%B0%D1%80%D0%BE%D0%B4%D0%BD%D1%96%20%D1%81%D1%82%D0%B0%D0%BD%D0%B4%D0%B0%D1%80%D1%82%D0%B8%20FATF.pdf>.

85. Мовчан О. А. Система електронних розрахунків з застосуванням платіжних карток. *Вісник Національного банку України*. 2010. № 6. С. 38-41.

86. Мокієнко Т. В., Прийдак Т. Б., Ліпський Р. В. Електронні гроші: сутність, класифікація та облікове відображення. *Ефективна економіка*. 2019. № 6. URL : http://www.economy.nayka.com.ua/pdf/6_2019/37.pdf.

87. Назарова І. О. Електронні розрахунки в системі безготівкових платежів: обліковий та інформаційний аспект. *Вісник Тернопільського національного економічного університету*. 2018. № 2. С. 156–163.

88. Національний банк представив учасникам платіжного ринку та ринку віртуальних активів проєкт концепції е-гривні. *Національний банк України*. URL: <https://bank.gov.ua/ua/news/all/natsionalniy-bank-predstaviv-uchasnikam-platiynogo-rinku-ta-rinku-virtualnih-aktiviv--proyekt-kontseptsiyi-e-grivni>.

89. Національний банк України. Безготівкові розрахунки у 2024 році суттєво переважали серед операцій з платіжними картками. Київ: НБУ. <https://bank.gov.ua/ua/news/all/bezgotivkovi-rozrahunki-u-2024-rotsi-suttyevo-perevajali-sered-operatsiy-z-platijnimi-kartkami>.

90. Національний банк України. Безготівкові розрахунки у 2024 році... Київ : НБУ, 2024. URL: <https://bank.gov.ua/ua/news/all/bezgotivkovi-rozrahunki-u-2024-rotsi>.

91. Національний банк України. Звіт про розвиток платіжного ринку України у 2018 році. Київ: НБУ.
https://bank.gov.ua/admin_uploads/article/Payment_market_review_2018.pdf.

92. Національний банк України. Картковий ринок за дев'ять місяців 2024 року: частка безготівкових операцій продовжує зростати. Київ: НБУ.
<https://bank.gov.ua/ua/news/all/kartkoviy-rinok-za-devyat-misyatsiv-2024-roku-chastka-bezgotivkovih-operatsiy-prodovjuye-zrostaty>.

93. Національний банк України. Основні тенденції розвитку платіжного ринку України у 2019 році. Київ: НБУ.
https://bank.gov.ua/admin_uploads/article/Payment_market_review_2019.pdf.

94. Національний банк України. Розподіл безготівкових операцій... І квартал 2024 року. URL: <https://bank.gov.ua/ua/news/all/rozpodil-bezgotivkovih-operatsiy-z-vikoristannyam-platijnih-kartok-i-kvartal-2024-roku>.

95. НБУ розробив єдиний алгоритм регулювання безперервної роботи учасників ринку фінансових послуг в особливий період.
<https://bank.gov.ua/ua/news/all/nbu-rozrobiv-yediniy-algoritm-regulyuvannya-bezperervnoyi-roboti-uchasnikiv-rinku-finansovih-poslug-v-osobliviy-period>.

96. Огляд банківського сектора України. *Національний банк України*. URL: https://bank.gov.ua/admin_uploads/article/Banking_Sector_Review_2025-02.pdf?v=12.

97. Огляд банківського сектора.
https://bank.gov.ua/admin_uploads/article/Banking_Sector_Review_2025-02.pdf?v=12.

98. Орехов М. О., Орехова Т. В. Цифрові валюти у світовій фінансовій системі: переваги, недоліки, ризики, регулювання. *Економіка і організація управління*. 2020. № 4 (40). С. 27-42.

99. Офіційний вебсайт Міністерства фінансів України. URL:

<https://mof.gov.ua/uk/mvf>.

100. Офіційний вебсайт Національного банку України. URL: <https://bank.gov.ua/>.

101. Переваги використання платіжних систем. URL : <https://detector.media/withoutsection/article/222827/2024-02-12-perevagy-vykorystannya-platizhnykh-system/>.

102. Пігулка для економіки: як cashless впливає на фінансове здоров'я України. *Економічна правда*. URL : <https://www.epravda.com.ua/projects/interkassa/2020/11/4/666073/>.

103. План «Диджиталізація». На цифровий розвиток України до 2025 року хочуть витратити 69 млрд грн. Куди підуть гроші. <https://forbes.ua/innovations/plan-didzhitalizatsiya-na-vidnovlennya-ta-tsifroviy-rozvitok-do-2025-roku-khochut-zaluchiti-i-vitratiti-692-mlrd-grn-kudi-pidut-groshi-05072022-7000>.

104. Платіжна інфраструктура і платіжні картки <https://bank.gov.ua/ua/news/all/platijna-infrastruktura-ta-platijni-kartki-iii-kvartal-2024-roku>.

105. Платіжна інфраструктура України, 2023. *Національний банк України*. URL: <https://bank.gov.ua/ua/news/all/platijna-infrastruktura-2022-rik>.

106. Положення про електронні гроші в Україні. URL : <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/z0688-08#Text>.

107. Портал відкритих даних України. URL: <https://data.gov.ua/>.

108. Про е-гривню – цифрові гроші Національного банку. *Національний банк України*. URL: <https://bank.gov.ua/ua/payments/e-hryvnia>.

109. Про запобігання та протидію легалізації (відмиванню) доходів, одержаних злочинним шляхом, фінансуванню тероризму та фінансуванню розповсюдження зброї масового знищення: Закон України від 06.12.2019 № 361-

IX. *Відомості Верховної Ради України*. 2020. № 25. Ст. 171. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/361-20#Text>.

110. Про імплементацію Закону України "Про платіжні послуги". *Національний банк України*. URL: <https://bank.gov.ua/ua/payments/law-payment-services>.

111. Проект Плану відновлення України Матеріали робочої групи «Діджиталізація». <https://www.kmu.gov.ua/storage/app/sites/1/recoveryrada/ua/digitization.pdf>.

112. Ринок мобільних платежів : Зелена книга. К. : Офіс ефективного регулювання. 2017. 29 с.

113. Річний звіт Національного банку України за 2024 рік <https://bank.gov.ua/ua/news/all/richniy-zvit-natsionalnogo-banku-ukrayini-za-2024-rik>.

114. Розподіл безготівкових операцій з використанням платіжних карток, I квартал 2024 року <https://bank.gov.ua/ua/news/all/rozpodil-bezgotivkovih-operatsiy-z-vikoristannyam-platijnih-kartok-i-kvartal-2024-roku>.

115. Розподіл безготівкових операцій з використанням платіжних карток, за 9 місяців 2024 року <https://bank.gov.ua/ua/news/all/rozpodil-bezgotivkovih-operatsiy-z-vikoristannyam-platijnih-kartok-iii-kvartal-2024-roku>

116. Рубанов П. М. Fintech інновації як детермінанти розвитку національної економіки : Дис. д.е.н. за спец. 08.00.03 – економіка та управління національним господарством, 08.00.08 – гроші, фінанси і кредит. Суми : Сумський держ. ун-т. 2020. 408 с.

117. Рядінська В. Проблеми правового регулювання обігу електронних грошей в Україні. *Підприємництво, господарство і право*. 2016. № 12. С. 190-195.

118. Система електронних платежів / Національний Банк України. URL :

<https://bank.gov.ua/ua/payments/sep>.

119. Ситник І. П., Микитенко Я. В. Сучасний стан та перспективи розвитку системи електронних платежів Національного банку України. *Вчені записки Таврійського національного університету імені В.І. Вернадського. Серія: Економіка і управління*. 2019. № 2 (69). С. 223-227.

120. Ситник І., Васильчук І., Колодізєв О., Вжитинська К., Кузьміна О., Смоляк В. Аналіз стану платіжних систем в Україні в контексті європейського вектору розвитку цифрової економіки та глобалізаційно-інтеграційних процесів. *Фінансово-кредитна діяльність: проблеми теорії та практики*. 2022. Т. 6 (47). С. 34-50.

121. Січкаренко К. О. Цифровізація як фактор змін у міжнародних економічних відносинах. *Приазовський економічний вісник*. 2018. Вип. 3 (08). С. 30-34.

122. Скорик В. Фінансова інклюзія малого бізнесу як чинник економічної стійкості та соціальної відповідальності. URL: https://www.researchgate.net/publication/391470294_FINANSOVA_INKLUZIA_M_ALOGO_BIZNESU_AK_CINNIK_EKONOMICNOI_STIJKOSTI_TA_SOCIALNO_I_VIDPOVIDALNOSTI.

123. Сокульський В. Функції систем інтернет-платежів та класифікація електронних платіжних систем. *Вісник Львівської комерційної академії*. 2009. Вип. 32. С. 212-216.

124. Стойко О. Я. Перспективи розвитку фінтех- і банківського бізнесу в Україні. *Проблеми економіки*. 2020. № 2. С. 356–364.

125. Сторожилова У. Л., Васильєв О. Л. Застосування сучасних цифрових технологій для післявоєнного відновлення підприємств України. *Вісник економіки транспорту і промисловості*. 2023. № 81-82. С. 193-199.

126. Стратегія Національного банку України до 2025 року. НБУ. URL:

https://bank.gov.ua/admin_uploads/article/Strategy_NBU_2021-2022.pdf

127. Стратегія розвитку фінтеху в Україні до 2025 року. Національний банк України. Київ : НБУ, 2021. URL: https://bank.gov.ua/admin_uploads/article/Strategy_fintech2025_zvit_2021.pdf.

128. Сума збитків від фінансового шахрайства у 2023 р. зросла на 73% - НБУ. *Інтерфакс-Україна*. URL: <https://interfax.com.ua/news/economic/977637.html>.

129. Тарасенко А., Підзameцький А., Суховецький В. Розвиток платіжної інфраструктури в умовах сучасних викликів. URL: <https://www.researchgate.net/publication/385536783>.

130. Тихенко В. О., Толстобров А. В. Сучасні методи приймання електронних платежів у мережі Інтернет. *Eastern-European Journal of Enterprise Technologies*. 2015. № 3(2). С. 45–50.

131. Тищенко О. І., Тищенко В. В. Розвиток системи електронних платежів Національного банку України. *Вісник Східноукраїнського національного університету імені Володимира Даля*. 2024. № 6 (286). С. 129–140.

132. Тлустий А. О. Еволюція електронних грошових форм. *Фінансова система України*. 2015. Ч. 3. С. 397-403.

133. Трубін І. О. Платіжні системи на основі електронних грошей як складова системи електронних платежів. *Інформація і право*. 2013. № 2 (8). С. 65-71.

134. Трусова Н. В., Чкан І. О. Платіжні системи в Україні та ризики їх функціонування. *Бізнес-Інформ*. 2021. № 1. С. 257-263.

135. У 2023 році збитки від карткового шахрайства склали 833 млн грн. *Скільки-Скільки*. URL: <https://skilky-skilky.info/u-2023-rotsi-zbytky-vid-kartkovoho-shakhraystva-sklaly-833-mln-hrn/>.

136. У НБУ назвали середній чек під час розраховування картками в магазинах та інтернеті <https://www.5.ua/suspilstvo/u-nbu-nazvaly-serednii-chek-pid-chas-rozrakhovuvannia-kartkami-v-mahazynakh-ta-interneti-346053.html>.

137. У СЕП запроваджується трекінг-сервіс платіжних операцій. Національний банк України. 01.12.2025. URL: <https://bank.gov.ua/ua/news/all/u-sep-zaprovadjuetsya-treking-servis-platijnih-operatsiy>.

138. У СЕП стартує система повної простежуваності платіжних операцій. Mind.ua. 02.12.2025. URL: <https://mind.ua/news/20298054-u-sep-startue-sistema-povnoyi-prostezhuvanosti-platizhnih-operacij>.

139. Федорова Ю. В. Криптовалюти та їх місце у фінансовій системі. *Економіка і суспільство*. 2018. № 15. С. 771-774.

140. Ханін І. Г., Сопін Є. О. Інтенсифікація інноваційної діяльності підприємства – надавача електронних платіжних послуг у контексті формування платіжних екосистем. *Ефективна економіка*. 2022. № 4. URL : http://www.economy.nauka.com.ua/pdf/4_2022/9.pdf.

141. Ханін І. Г., Сопін Є. О. Загальні тенденції розвитку ринку електронних платіжних послуг і проблематика забезпечення економічної ефективності їх надання. *Проблеми економіки*. 2022. № 2 (52). С. 175-183.

142. Худолій Ю. С., Клименко І. В., Маркіна С. С. Системи електронних платежів та їх роль у забезпеченні фінансової стабільності України. *Економічний простір*. 2020. № 159. С. 98–104.

143. Цифрова економіка: тренди, ризики та соціальні детермінанти. К. : Центр Разумкова; Вид-во «Заповіт». 2020. 274 с.

144. Чорномор В. Теоретичні засади, стан і практика розвитку платіжних систем в Україні. *Схід*. 2017. № 1 (147). С. 32–37.

^{145.} Шишкова Н. Л., Мороз Є. Ю. Електронні гроші: сутність та проблеми використання в Україні. *Економічний вісник*. 2017. № 4. С. 39-51.

146. Штець Т. Ф. Державне регулювання розвитку сектора цифрової економіки України : Дис. ступ. докт. філософії за спец. 051 – Економіка. Львів : ЛТЕУ. 2021. 240 с.
147. Що таке платіж SEPA? Відмінності між SEPA та SEPA Instant. Paysera. URL: <https://www.paysera.ua/v2/uk-UA/blog/shcho-take-sepa>.
148. Що таке платіжна система та які з них працюють в Україні. URL : <https://fondy.ua/uk/knowledge/payment-system/>.
149. Як і скільки донатили українці на ЗСУ в 2024 році. *Цензор.НЕТ*. URL: <https://censor.net/r3529077>.
150. Ясинська Н. А., Шира Н. О. Розвиток платіжних інструментів на грошовому ринку України. *Технологічний аудит і резерви виробництва*. 2016. № 5(4). С. 23–28.
151. A Digital ID and Personal Digital Wallet for EU Citizens, Residents and Businesses. European Commission. URL: <https://ec.europa.eu/digital-building-blocks/sites/spaces/EUDIGITALIDENTITYWALLET/pages/694487738/EU+Digital+Identity+Wallet+Home>.
152. Anti-Money Laundering and Combating the Financing of Terrorism (AML/CFT). *International Monetary Fund (IMF)*. URL: <https://www.imf.org/en/Topics/Financial-Integrity/amlcft> (дата звернення: 03.07.2025).
153. Aymanns C., Farmer J. D., Kleinnijenhuis A. M., Wetzter T. Models of Financial Stability and Their Application in Stress Tests. *Handbook of Computational Economics*. 2018, vol. 4, p. 329–391.
154. Bagla R.K., Sancheti V. Gaps in customer satisfaction with digital wallets: Challenge for sustainability. *Journal Management Development*. 2018. № 37. P. 442-451.
155. Bilozubenko V., Yatchuk O., Serediuk T., Korneyev M. Comparison of

the digital economy development parameters in the EU countries in the context of bridging the digital divide. *Problems and Perspectives in Management*. 2020. № 18 (2). P. 206-218.

156. Bru Cedric. The Future Of Payments, Digital Money And The Underlying Technology. *Forbes*. Feb 03, 2025. URL: <https://www.forbes.com/sites/sap/2025/02/03/the-future-of-payments-digital-money-and-the-underlying-technology/>.

157. Carpenter A. The Complete Guide to Regression Analysis. Qualtrics. 10.03.2022. URL: <https://www.qualtrics.com/articles/strategy-research/regression-analysis>.

158. Cashless у тренді та лідери ринку: картковий ринок України в цифрах і графіках. URL: <https://fintechinsider.com.ua/cashless-u-trendi-ta-lidery-rynku-kartkovyj-rynok-ukrayiny-v-czyfrach-i-grafikah>.

159. Central bank digital currency: the quest for minimally invasive technology. *Bank for International Settlements, BIS Working Papers*. № 948, 2021. URL: <https://ideas.repec.org/p/bis/biswps/948.html>

160. Competence Centre on Composite Indicators and Scoreboards. European Commission. URL: <http://knowledge4policy.ec.europa.eu/composite-indicators>.

161. Competition, Fintechs and Open Banking: An Overview of Recent Developments in Latin America and the Caribbean. OECD, 2024. DOI:10.1787/20758677.

162. Cyber Resilience Act (Regulation (EU) 2024/2847) on horizontal cybersecurity requirements for products with digital elements. European Union. 23 October 2024. URL: <https://digital-strategy.ec.europa.eu/en/policies/cyber-resilience-act>.

163. Demirgüç-Kunt A., Klapper L., Singer D., Ansar S. The Global Findex Database 2021. World Bank. DOI:10.1596/978-1-4648-1897-4.

164. Digital payments in the EU – Progress towards making them safer, faster, and less expensive, despite remaining gaps. Special Report 01/2025. *European Court of Auditors*. 09.01.2025. URL: <https://www.eca.europa.eu/en/publications?ref=SR-2025-01>.

165. Directive (EU) 2015/2366 of the European Parliament and of the Council of 25 November 2015 on payment services in the internal market, amending Directives 2002/65/EC, 2009/110/EC and 2013/36/EU and Regulation (EU) No 1093/2010, and repealing Directive 2007/64/EC. URL: <https://eur-lex.europa.eu/legal-content/EN/TXT/?uri=CELEX:32015L2366>.

166. Distribution of countries grouped by E-Government Development Index (EGDI) from 2014 to 2024 <https://www.statista.com/statistics/421582/egdi-e-government-development-index-distribution/>.

167. DORA: вимоги, особливості регулювання та практика. Legal IT Group. 16 вересня 2025 р. URL: <https://legalitgroup.com/dora-vymogy-osoblyvosti-regulyuvannya-ta-praktyka/>.

168. Enhancing Cyber Resilience in Developing Countries. The World Bank. 29.01.2025. URL: <https://www.worldbank.org/en/results/2025/01/29/-enhancing-cyber-resilience-in-developing-countries>.

169. EU Digital Finance Package: digital finance strategy and legislative proposals on markets in crypto-assets, digital operational resilience and distributed ledger technology. European Commission – Directorate-General for Financial Stability, Financial Services and Capital Markets Union. 24 September 2020. URL: https://finance.ec.europa.eu/publications/digital-finance-package_en.

170. Fintech Industry 2025. ReportLinker. 2025. URL: <https://www.reportlinker.com/market-report/Fintech/522620/Fintech>.

171. Global NFC Payments Market Report 2025. *Cognitive Market Research*. URL: <https://www.cognitivemarketresearch.com/nfc-payments-market-report>.

172. Hascaryani T. D. Analisis Faktor Yang Mempengaruhi Preferensi dan Aksesibilitas Terhadap Penggunaan Kartu Pembayaran Elektronik. *Jurnal Ilmiah Mahasiswa*. 2013, № 2 (2) P. 1-16.

173. Hidayanto A. N., Hidayat L. S., Sandhyaduhita P. I., Handayani P. W. Examining the relationship of payment system characteristics and behavioural intention in e-payment adoption: a case of Indonesia. *International Journal of Business Information Systems*, 2015. № 19 (1). P. 58-86.

174. International Monetary Fund (IMF). Ukraine. URL: <https://www.imf.org/en/Countries/ResRep/UKR> (дата звернення: 12.07.2025).

175. Junadi J., Sfenrianto S. A Model of Factors Influencing Consumer's Intention To Use E-payment System in Indonesia. *Procedia Computer Science*. 2015. № 59. P. 214-220.

176. Khando, K.; Islam, M.S.; Gao, S. The Emerging Technologies of Digital Payments and Associated Challenges: A Systematic Literature Review. *Future Internet*. 2023. № 15. 21 p.

177. Kokkola T. The Payment System. Payments, Securities and Derivatives, and the Role of the Eurosystem. ECB, 2010. 369 p.

178. Kumar M., Agrawal S., Mishra R. User Behaviour and Digital Payment Ecosystem: An Audit of Connections between usage Attributes and Demographic Profile. *International Journal of Emerging Technologies*. 2020. № 11. C. 935-938.

179. Liu F., Lu S., Qin S., Shao S. Research on the New Generation Electronic Payment System Applied in ‘The Belt and Road’. In Proceedings of the 2020 International Conference on E-Commerce and Internet Technology (ECIT), Zhangjiajie, China, 22–24 April 2020; pp. 5–9.

180. Malyshev A. API Banking: The Power, Definitions, Types, and Benefits. SDK Finance. 14.10.2025. URL: <https://sdk.finance/blog/api-in-banking-types-and-benefits>.

181. Martinis P. What are Electronic Payments? 5 Payment Types Explained. URL : <https://dokka.com/electronic-payments/>.

182. OECD Policy Framework on Digital Security: Cybersecurity for Prosperity. OECD Publishing, Paris, 14 December 2022. URL: <https://www.oecd.org/digital/oecd-policy-framework-on-digital-security-a69df866-en.htm>.

183. Open Banking – PSR/PSD3. DLK Legal. URL: <https://www.dlklegal.com/wiedza/open-banking-psr-psd3/>.

184. Open Banking: Opportunities & Challenges for Financial Institutions. Jiway. 24.04.2025. URL: <https://www.jiway.lu/blog/open-banking-opportunities-challenges-for-financial-institutions>.

185. Pareto A. On the Construction of Composite Indices by Principal Components Analysis. 2016. URL: <https://www.researchgate.net/publication/303686141>.

186. Payment services: Council and Parliament agree to step up the fight against fraud and increase transparency. Council of the European Union. 27.11.2025. URL: <https://www.consilium.europa.eu/en/press/press-releases/2025/11/27/payment-services>.

187. PSD2 та екосистема європейських платежів. Legal IT Group. URL: <https://legalitgroup.com/psd2-ta-ekosystema-yevropejskyh-platezhiv>.

188. PSD3 vs. PSD2 – виклик чи можливість? Tranzo. URL: <https://tranzzo.com/uk-ua/blog/psd3-vs-psd2-vyklyk-chy-mozhlyvist>.

189. PSD3/PSR, DORA, FiDA, and more – What comes with the next wave of payment regulations? Projective Group. URL: <https://www.projectivegroup.com/psd3-psr-dora-fida-and-more-what-comes-with-the-next-wave-of-payment-regulations/>.

190. QR-стілка з NFC: уся користь безконтактної комунікації для

бізнесу. EasyWeek. URL: <https://easyweek.com.ua/zamovlennya-stijki-z-kuarkodom-i-nfc-dlya-biznesu.html>.

191. Readiness to Use the Digital Euro (CBDC) by Consumers Based on the Example of France and Germany. *Entrepreneurship and Sustainability Issues*, 2023, vol. 11, no. 4, p. 16978. URL: <https://journals.umcs.pl/h/article/view/16978>.

192. Regulation (EU) 2022/2554 of the European Parliament and of the Council of 14 December 2022 on digital operational resilience for the financial sector (Digital Operational Resilience Act, DORA). Official Journal of the European Union. 2022. URL: <https://eur-lex.europa.eu/legal-content/EN/TXT/?uri=CELEX:32022R2554>.

193. Regulatory Approaches to Managing Interest on Mobile Money Trust Accounts: Impacts on mobile money, financial inclusion and sustainability in emerging markets. GSMA. 2024. URL: <https://www.gsma.com/solutions-and-impact/connectivity-for-good/mobile-for-development/wp-content/uploads/2024/12/Interest-on-Trust-Accounts-2024.pdf>.

194. Regulatory Impact Assessment. OECD Best Practice Principles for Regulatory Policy. OECD Publishing, Paris, 25 February 2020. URL: https://www.oecd.org/en/publications/2020/02/regulatory-impact-assessment_0bf78a03.htm.

195. Resilience of the Banking Union's Non-Cash Payment Systems. Economic Governance and EMU Scrutiny Unit (EGOV). PE 764.370. European Parliament, 11.2025. URL: [https://www.europarl.europa.eu/RegData/etudes/STUD/2025/764370/ECTI_STU\(2025\)764370_EN.pdf](https://www.europarl.europa.eu/RegData/etudes/STUD/2025/764370/ECTI_STU(2025)764370_EN.pdf).

196. SEPA Instant Credit Transfer. European Payments Council. URL: <https://www.europeanpaymentscouncil.eu/what-we-do/sepa-instant-credit-transfer>.

197. Shaping the Future of Digital Economy and Society. World Economic

Forum. 2024.

URL: <https://www.weforum.org/reports/shaping-the-future-of-digital-economy-and-society>.

198. Shaping the Future of Digital Economy and Society. World Economic Forum. 2019. URL:

https://www3.weforum.org/docs/WEF_Shaping_the_Future_of_Digital_Economy_and_Society_2P_190916.pdf.

199. Sharma P. Advance Technique for Online Payment Security in E-Commerce: Double Verification. *International Journal on Computer Science and Engineering*. 2013, № 5 (6). P. 508.

200. Some electronic payments systems in Ukraine disrupted. *Reuters*. 2025. Apr 26. URL: <https://www.reuters.com/technology/some-electronic-payments-systems-ukraine-disrupted-2025-04-26/>.

201. Statista. Digital Payments – Ukraine. Statista, 2024. URL: <https://www.statista.com/outlook/fmo/payments/ukraine>.

202. Staykova K.S., Damsgaard J. The race to dominate the mobile payments platform: Entry and expansion strategies. *Electronic Commerce Research and Applications*. 2015. № 14. P. 319-330.

203. The Financial Data Access (FiDA) Regulation. Financial Data Access. URL: <https://www.financial-data-access.com/>.

204. The Little Data Book on Financial Inclusion. The World Bank. Washington, 2025. URL: <https://thedocs.worldbank.org/en/doc/be6615202d1f08a25855c8ac2d615122-0050012025/related/Little-Data-Book-2025-Web.pdf>.

205. The State of the Industry Report on Mobile Money 2025. GSMA. URL: https://www.gsma.com/sotir/wp-content/uploads/2025/04/The-State-of-the-Industry-Report-2025_English.pdf.

206. Top 10 Payment Hubs in 2025. Cobase. URL: <https://www.cobase.com/insight-hub/top-10-payment-hubs-in-2025>.

207. Tran H. The Tokenization of Money: What It Means for the International Monetary System. Policy Center for the New South. 2025. URL: https://www.policycenter.ma/sites/default/files/2025-09/PB_44-25_Hung%20Tran.pdf.

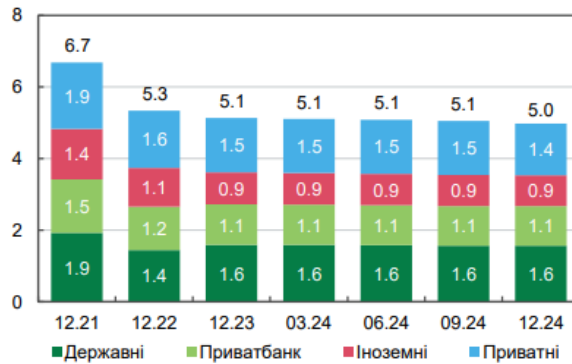
208. Understanding the Importance of Regulatory Sandbox Environments and Encouraging Their Adoption. African Development Bank Group, 19 August 2022. URL: https://www.afdb.org/sites/default/files/documents/publications/afdb_regulatory_sandbox_report_220522.pdf.

209. What Is Behavioral Analytics? The Complete Guide. OpenText. URL: <https://www.opentext.com/what-is/behavioral-analytics>.

210. World Bank. The Global Findex Database 2021: Financial Inclusion, Digital Payments, and Resilience in the Age of COVID-19. World Bank, Washington, DC, 2022. URL: <https://documents1.worldbank.org/curated/en/099818107072234182/pdf/IDU06a834fe908933040670a6560f44e3f4d35b7.pdf>.

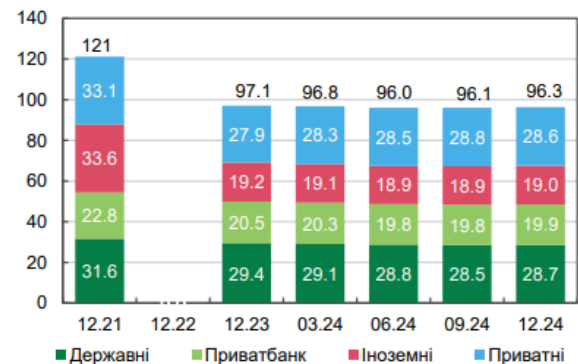
211. Zero Trust Architecture. NIST Special Publication 800-207. National Institute of Standards and Technology, Gaithersburg, MD, August 2020. URL: <https://nvlpubs.nist.gov/nistpubs/SpecialPublications/NIST.SP.800-207.pdf>.

Додаток 1

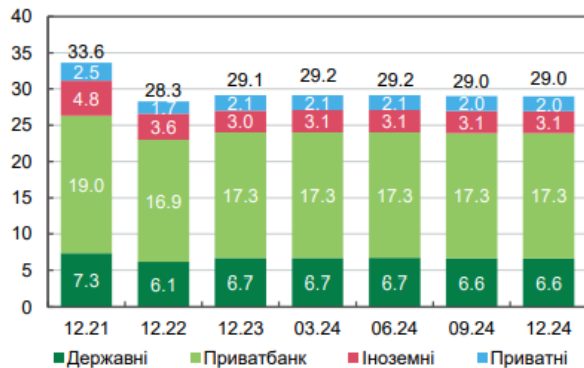
* Відокремлені структурні підрозділи й головні офіси.

Рис. 1.1. Кількість структурних підрозділів банків*, тис. од.

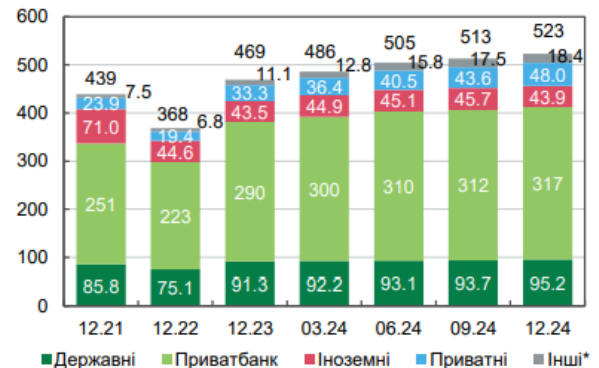
* З I кв. 2022 року до III кв. 2023 року статистичні дані не збиралися.

Рис. 1.2. Облікова чисельність штатних працівників банків, тис. осіб

* Кількість банківських пристроїв самообслуговування (банкомати, депозитні банкомати, програмно-технічні комплекси самообслуговування).

1.3. Кількість банкоматів банків, тис. од.

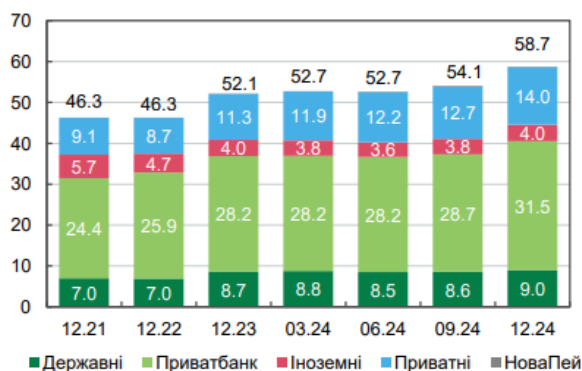

* До 1 жовтня 2023 року дані Укрпошти, після – Укрпошта та НоваПей.

Рис. 1.4. Кількість платіжних терміналів (POS), тис. од.

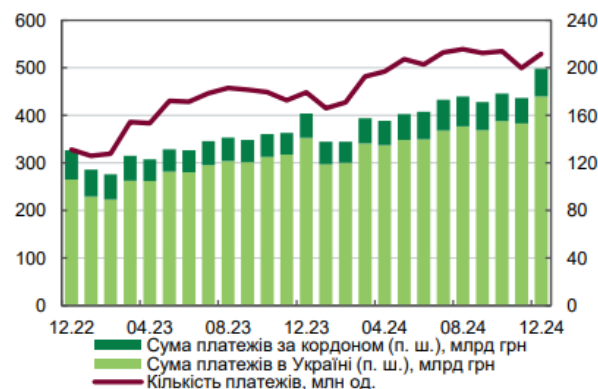
Складено за: Скільки грошей українці знімають у банкоматах [Електронний ресурс] // Дебет-Кредит. – 2024. – URL: <https://news.dtki.ua/finance/bank-system/96184-skilki-grosei-ukrayinci-znimaiut-u-bankomatax> (дата звернення: 21.05.2025).

Продовження Додатку 1

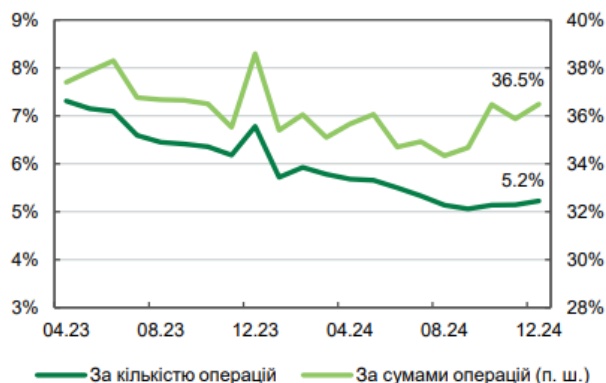
* Станом на 1 січня 2025 року НоваПей має 147.5 тис. активних платіжних карток.

Рис. 1.5. Кількість активних платіжних карток за групами фінансових установ, млн од.

* Електронні платіжні засоби, що емітовані українськими фінансовими установами.

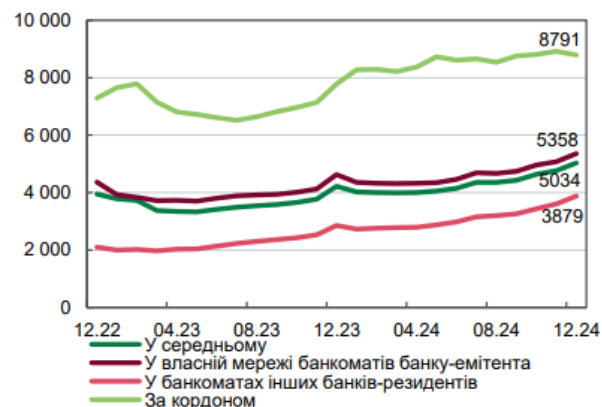
Рис. 1.6. Розрахунки платіжними картками в торговельній мережі

У квітні 2023 року окремі надавачі платіжних послуг переглянули показники щомісячної звітності, що суттєво змінило розподіл даних про платіжні операції.

* За електронними платіжними засобами, що емітовані в Україні.

Рис. 1.7. Питова вага зняття готівки в карткових операціях

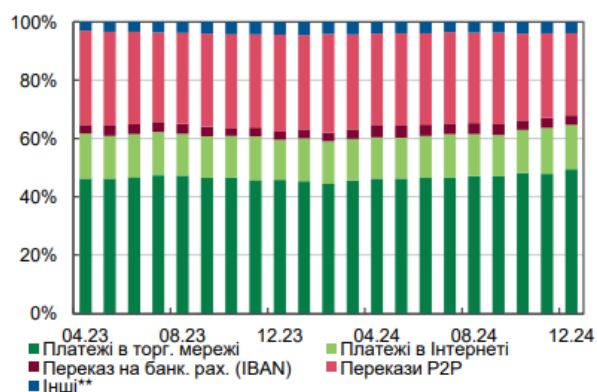

* За електронними платіжними засобами, що емітовані в Україні.

Рис. 1.8. Середня сума одного зняття готівки через банкомати, грн

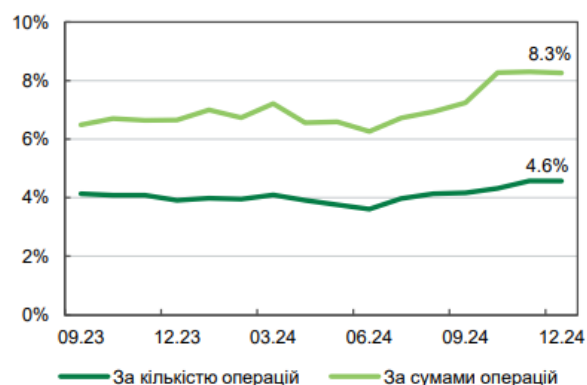
Складено за: Скільки грошей українці знімають у банкоматах [Електронний ресурс] // Дебет-Кредит. – 2024. – URL: <https://news.dtkt.ua/finance/bank-system/96184-skilki-grosei-ukrayinci-znimaiut-u-bankomatax> (дата звернення: 21.05.2025).

Продовження Додатку 1

* За умови еквайрингу електронних платіжних засобів, що емітовані в Україні. ** Перекази в АТМ/ПТКС (програмно-технічних комплексах самообслуговування), квазіготівка.

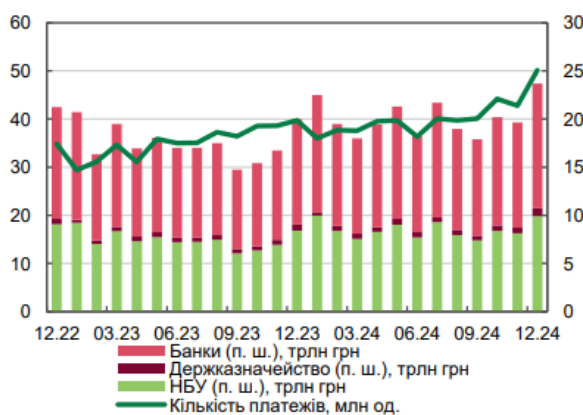
Рис. 1.9. Структура безготівкових операцій з платіжними картками

Збір статистичних даних розпочато із середини 2023 року.

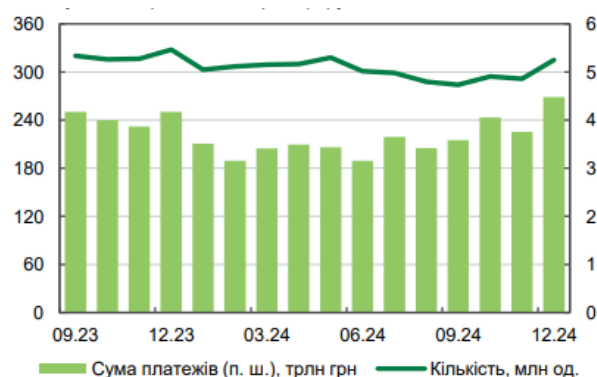
* Peer-to-peer – технологія онлайн-переказу коштів із картки на картку.

Рис. 1.10. Питома вага переказів між власними картками в одній фінансовій установі

З 1 квітня 2023 року запрацювало нове покоління СЕП-4 (24/7) на базі міжнародного стандарту ISO20022.

Рис. 1.11. Обсяги платежів у Системі електронних платежів НБУ

Збір статистичних даних розпочато із середини 2023 року.

* Платежі клієнтів з номера рахунку платника, у реквізитах яких зазначається IBAN отримувача.

Рис. 1.12. Платіжні операції в межах України, що ініційовані із застосуванням кредитового трансферу

Складено за: Частка непрацюючих кредитів у банках зросла майже до 30% – огляд НБУ [Електронний ресурс] // Мінфін. – 2022. – URL:

<https://minfin.com.ua/ua/2022/08/16/90605922/> (дата звернення: 21.05.2025).

Додаток 2

Програмна реалізація методів аналізу багатовимірних часових рядів даних ринку електронних платежів України, 2018-2024, інструментарій програмного пакета Phyton

```
# -*- coding: utf-8 -*-
import pandas as pd
import numpy as np
import statsmodels.api as sm
from statsmodels.tsa.api import VAR
from statsmodels.tsa.stattools import adfuller
import matplotlib.pyplot as plt
import seaborn as sns

# Налаштування стилю для графіків
plt.style.use('seaborn-v0_8-darkgrid')
sns.set_palette("viridis")

# 1. Завантаження та попередня обробка даних
# ЗАМІНИТЬ 'ukraine_payment_data.csv' НА ШЛЯХ ДО ВАШОГО РЕАЛЬНОГО ФАЙЛУ ДАНИХ
# Переконайтесь, що ваш CSV файл містить колонки: Date (індекс), ЧБР, ОМГ, ОБК, КПТ
try:
    data = pd.read_csv('ukraine_payment_data.csv', index_col='Date', parse_dates=True)
    # Перевірка та встановлення частоти індексу
    if data.index.freq is None:
        data.index.freq = pd.infer_freq(data.index)
```

```
# 1. Завантаження та попередня обробка даних
# ЗАМІНИТЬ 'ukraine_payment_data.csv' НА ШЛЯХ ДО ВАШОГО РЕАЛЬНОГО ФАЙЛУ ДАНИХ
# Переконайтесь, що ваш CSV файл містить колонки: Date (індекс), ЧБР, ОМГ, ОБК, КПТ
try:
    data = pd.read_csv('ukraine_payment_data.csv', index_col='Date', parse_dates=True)
    # Перевірка та встановлення частоти індексу
    if data.index.freq is None:
        data.index.freq = pd.infer_freq(data.index)
except FileNotFoundError:
    print("Файл 'ukraine_payment_data.csv' не знайдено.")
    print("Створюємо гіпотетичні дані для демонстрації.")
    # Гіпотетичні дані для демонстрації (реальні дані будуть іншими)
    dates = pd.date_range(start='2018-01-01', periods=28, freq='QS-JAN')
    np.random.seed(42)
    data = pd.DataFrame(index=dates)
    data['ЧБР'] = np.linspace(40, 75, 28) + np.random.normal(0, 2.5, 28)
    data['ОМГ'] = np.linspace(0.5, 30, 28)*1.1 + np.random.normal(0, 1.5, 28)
    data['ОБК'] = np.linspace(10, 200, 28)*1.05 + np.random.normal(0, 7, 28)
    data['КПТ'] = np.linspace(150, 400, 28) + np.random.normal(0, 15, 28)
    data['ЧБР'] = data['ЧБР'].clip(lower=0, upper=100)
    data = data.apply(lambda x: x.clip(lower=0.1))

# Логарифмування та диференціювання
data_log = np.log(data)
data_diff = data_log.diff().dropna()
```

```
# 2. Перевірка стаціонарності (ADF-тест) - для перевірки ваших даних
print("--- ADF-тести на стаціонарність після диференціювання ---")
for col in data_diff.columns:
    result = adfuller(data_diff[col])
    print(f"Змінна: {col} (1st diff)")
    print(f"    ADF Statistic: {result[0]:.2f}")
    print(f"    p-value: {result[1]:.3f}")
    if result[1] <= 0.05:
        print(f"    Ряд '{col}' є стаціонарним.\n")
    else:
        print(f"    Ряд '{col}' залишається нестаціонарним. Можливо, потрібне подальше ди
```

```
# 4. Побудова та оцінка VAR-моделі
model = VAR(data_diff)
results = model.fit(optimal_lags)

print("\n--- Результати оцінки VAR-моделі ---")
print(results.summary().as_text()) # .as_text() для виводу у вигляді тексту
```

```
# 5. Перевірка причинності за Грейнджером
print("\n--- Тести причинності за Грейнджером (p-values) ---")
# Перевірка, чи d_ОМГ, d_ОБК, d_КПТ є причинами для d_ЧБР
granger_results_1 = results.test_causality('d_ЧБР', ['d_ОМГ', 'd_ОБК', 'd_КПТ'], kind='f')
print("\nЧи d_ОМГ, d_ОБК, d_КПТ спричиняють d_ЧБР?")
print(granger_results_1.summary().as_text())

# Перевірка, чи d_ЧБР спричиняє d_ОМГ
granger_results_2 = results.test_causality('d_ОМГ', ['d_ЧБР'], kind='f')
print("\nЧи d_ЧБР спричиняє d_ОМГ?")
print(granger_results_2.summary().as_text())
```

```
# 6. Аналіз функцій імпульсного відгуку (IRFs)
irf = results.irf(periods=8) # Кількість періодів для прогнозування відгуку

# Візуалізація IRFs
fig = irf.plot(figsize=(15, 10))
fig.suptitle('Функції імпульсного відгуку (IRFs) VAR-моделі', fontsize=16)
plt.tight_layout(rect=[0, 0.03, 1, 0.95])
plt.show()
```

```
# 7. Розклад дисперсії прогнозової помилки (FEVD)
fevd = results.fevd(periods=8) # Кількість періодів для розкладу

print("\n--- Розклад дисперсії прогнозової помилки (FEVD) ---")
print(fevd.summary().as_text())

# СКРІНШОТ 4: Висновок FEVD
# Зробіть скріншот цього виводу з вашого Python-середовища.
```

Розраховано за: [99;100;174;193]

Додаток 3

Програмний код для підготовки та візуалізації часових рядів даних функціонування ринку електронних платежів в Україні, 2018-2024, інструментарій програмного пакета Python

```
# -*- coding: utf-8 -*-
import pandas as pd
import statsmodels.api as sm
from statsmodels.tsa.stattools import adfuller
import matplotlib.pyplot as plt
import seaborn as sns
import numpy as np

# Налаштування стилю для графіків
plt.style.use('seaborn-v0_8-darkgrid')
sns.set_palette("viridis")

# 1. Завантаження та попереднє оброблення даних (припустимо, у вас є CSV файл)
# Замініть 'data.csv' на шлях до вашого файлу даних
try:
    df = pd.read_csv('ukraine_payment_data_example.csv', index_col='Date', parse_dates=True)
    df.index.freq = 'QS-OCT' # Приклад: якщо це щоквартальні дані, що закінчуються в жовтні
except FileNotFoundError:
    print("Файл 'ukraine_payment_data_example.csv' не знайдено.")
    print("Створюємо приклад синтетичних даних для демонстрації.")
    # Приклад синтетичних даних (замініть на реальні дані)
    dates = pd.date_range(start='2018-01-01', periods=28, freq='QS-JAN')
    np.random.seed(42)
    df = pd.DataFrame({
        'Cashless_Share': np.linspace(50, 75, 28) + np.random.normal(0, 3, 28), # Частка безготівкових платежів
        'POS_Terminals': np.linspace(200, 500, 28) + np.random.normal(0, 10, 28), # Кількість терміналів POS
        'ATMs': np.linspace(15, 10, 28) + np.random.normal(0, 1, 28), # Тисяч банкоматів
        'Payment_Kiosks': np.linspace(10, 25, 28) + np.random.normal(0, 2, 28), # Кількість кіосків
        'NFC_Adoption_Index': np.linspace(0.1, 0.7, 28) + np.random.normal(0, 0.05, 28) # Індекс прийняття NFC
    }, index=dates)
    df['Cashless_Share'] = df['Cashless_Share'].clip(lower=0, upper=100)
    df = df.round(2)
    print("Синтетичні дані створено.")
    print(df.head())

# Перевірка на пропуски
print("\nПропущені значення:\n", df.isnull().sum())

# 2. Статистичний опис даних
print("\nОписова статистика:\n", df.describe())
print("\nКореляційна матриця:\n", df.corr().round(2))

# Візуалізація часових рядів
df.plot(subplots=True, figsize=(12, 8), title="Динаміка показників ринку електронних платежів в Україні, 2018-2024")
plt.tight_layout()
plt.show()
```

```

# 3. Перевірка стаціонарності (ADF тест)
print("\n--- Тести на стаціонарність (ADF-тест) ---")
for col in df.columns:
    result = adfuller(df[col].dropna())
    print(f"Змінна: {col}")
    print(f"    ADF Statistic: {result[0]:.2f}")
    print(f"    p-value: {result[1]:.3f}")
    print(f"    Critical Values: {result[4]}")
    if result[1] <= 0.05:
        print(f"    Ряд '{col}' є стаціонарним (або перетвориться на стаціонарний після
    else:
        print(f"    Ряд '{col}' є нестаціонарним. Розгляньте диференціювання.\n")
        # Якщо нестаціонарний, можна застосувати диференціювання:
        # df[f'{col}_diff'] = df[col].diff().dropna()

# Для демонстрації припустимо, що ми працюємо з рівнями, або вже продиференціювали
# Якщо p-value > 0.05 для більшості, варто диференціювати
# Наприклад: df_diff = df.diff().dropna()
# Y = df_diff['Cashless_Share']
# X = df_diff[['POS_Terminals', 'ATMs', 'Payment_Kiosks', 'NFC_Adoption_Index']]

# 4. Побудова перспейвної моделі (МНК)
# Додаємо константу до незалежних змінних
X = df[['POS_Terminals', 'ATMs', 'Payment_Kiosks', 'NFC_Adoption_Index']]
Y = df['Cashless_Share']
X = sm.add_constant(X)

model = sm.OLS(Y, X)
results = model.fit()

# 5. Діагностика моделі та 6. Інтерпретація результатів
print("\n--- Результати регресійного аналізу ---")
print(results.summary())

# Діагностика автокореляції (Дарбіна-Ватсона)
print(f"\nТест Дарбіна-Ватсона (автокореляція залишків): {results.wald_test(np.identity(1))}")
# Якщо Durbin-Watson близько 2, автокореляції немає. Значення, близькі до 0, вказують на автокореляцію.

# Візуалізація залишків (для гетероскедастичності та нормальності)
plt.figure(figsize=(10, 5))
plt.scatter(results.fittedvalues, results.resid)
plt.axhline(0, color='red', linestyle='--')
plt.title('Залишки залежно від прогнозних значень')
plt.xlabel('Прогнозні значення')
plt.ylabel('Залишки')
plt.show()

sns.histplot(results.resid, kde=True)
plt.title('Гістограма залишків')
plt.xlabel('Залишки')
plt.ylabel('Частота')
plt.show()

# Якщо ви використовували робастні стандартні помилки для гетероскедастичності (наприклад)
# model_robust = sm.OLS(Y, X)
# results_robust = model_robust.fit(cov_type='HC3')
# print("\n--- Результати регресійного аналізу (з робастними стандартними помилками) ---")
# print(results_robust.summary())

```

Розраховано за: [99;100;174;193]

Додаток 4

Моделювання стратегічних сценаріїв розвитку ринку електронних платежів України (до 2030 р.)

```

▶ import pandas as pd
import matplotlib.pyplot as plt
import numpy as np
import seaborn as sns

# 1. Визначення та нормалізація параметрів сценаріїв
# -----

# Сценарії та їх ключові показники (вихідні абсолютні значення)
data = {
    'Сценарій': ['1. Цифровий прорив', '2. Помірний розвиток', '3. Регуляторна інерція'],
    # Столпці для відображення абсолютних значень:
    'Частка е-платежів (%)': [92.5, 82.5, 72.5],
    'Час транзакції (с)': [0.5, 1.5, 3.0],
    'Кіберстійкість (CR)': [0.90, 0.67, 0.50],
    'Відповідність Open Finance (0-1)': [1.0, 0.6, 0.3]
}
df = pd.DataFrame(data)

# Створення словника для форматування тексту на графіку
format_map = {
    'Частка е-платежів (%)': '{:.1f}%',
    'Час транзакції (с)': '{:.1f} с',
    'Кіберстійкість (CR)': '{:.2f}',
    'Відповідність Open Finance (0-1)': '{:.1f}'
}

# --- Нормалізація для побудови форми фігури (логіка залишається незмінною) ---

# Нормалізація 'Час транзакції (с)' (інверсія: менше = краще)
# Використовуємо функцію  $f(x) = 1 / \log(x + 1)$  для згладженої інверсії
df['Час транзакції (Норм)'] = 1 / np.log10(df['Час транзакції (с)'] + 1)
min_val = df['Час транзакції (Норм)'].min()
max_val = df['Час транзакції (Норм)'].max()
df['Час транзакції (Норм)'] = (df['Час транзакції (Норм)'] - min_val) / (max_val - min_val)

```

```

# Нормалізація інших показників
df['Частка е-платежів (Норм)'] = df['Частка е-платежів (%)'] / 100.0

# Створення фінального DataFrame для графіку (НОРМОВАНІ ЗНАЧЕННЯ)
df_plot = df[['Сценарій', 'Частка е-платежів (Норм)', 'Час транзакції (Норм)', 'Кіберстійкість (CR)', 'Відповідність Open Finance (0-1)']].copy()
df_plot.columns = ['Сценарій', 'Частка е-платежів', 'Швидкість транзакцій (Норм)', 'Кіберстійкість (CR)', 'Відповідність Open Finance']

# Створення DataFrame з АБСОЛЮТНИМИ ЗНАЧЕННЯМИ для міток
df_abs = df[['Сценарій', 'Частка е-платежів (%)', 'Час транзакції (с)', 'Кіберстійкість (CR)', 'Відповідність Open Finance (0-1)']].copy()
df_abs.columns = ['Сценарій', 'Частка е-платежів', 'Швидкість транзакцій (с)', 'Кіберстійкість (CR)', 'Відповідність Open Finance']

# 2. Підготовка даних для радарної діаграми
# -----
categories = df_plot.columns[1:].tolist()
N = len(categories)

# Додавання першого значення в кінець, щоб замкнути коло
values_norm = df_plot.iloc[:, 1:].values.tolist()
values_abs = df_abs.iloc[:, 1:].values.tolist()

values_norm = [v + v[:1] for v in values_norm]
angles = [n / float(N) * 2 * np.pi for n in range(N)]
angles += angles[:1]

# 3. Побудова академічної радарної діаграми
# -----
fig, ax = plt.subplots(figsize=(10, 10), subplot_kw=dict(polar=True))

# Налаштування стилю
plt.style.use('seaborn-v0.8-whitegrid')
sns.set context("notebook", font scale=1.2, rc={'lines.linewidth': 2.5})

colors = ['#1f77b4', '#ff7f0e', '#d62728']
labels = df_plot['Сценарій'].tolist()
abs_cols_names = df_abs.columns[1:].tolist()

# Малювання кожного сценарію та додавання міток
for i, (vals_n, vals_a, color) in enumerate(zip(values_norm, values_abs, colors)):
    # 1. Малювання лінії та заповнення
    ax.plot(angles, vals_n, linewidth=3, linestyle='solid', label=labels[i], color=color, alpha=0.8)
    ax.fill(angles, vals_n, color=color, alpha=0.15)

    # 2. Додавання міток з абсолютними значеннями
    for j in range(N):
        # Визначення формату для мітки
        col_name = abs_cols_names[j]
        # Використовуємо формат з оригінального словника format_map
        if col_name == 'Швидкість транзакцій (с)':
            # Відповідний стовпець в df для форматування
            abs_val_col = 'Час транзакції (с)'
        elif col_name == 'Відповідність Open Finance':
            abs_val_col = 'Відповідність Open Finance (0-1)'
        else:
            abs_val_col = col_name + ' (%)'

        formatter = format_map.get(abs_val_col, '{:.2f}')
        text_label = formatter.format(vals_a[j])

        # Позиція тексту
        # Додаємо невеликий зсув для уникнення накладання
        offset_r = 0.05
        offset_angle = 0.03 if j == 0 else 0 # Невеликий зсув для першої точки

```



```

        color=color,
        weight='bold',
        ha='center',
        va='center')

# Налаштування осей
ax.set_theta_offset(np.pi / 2)
ax.set_theta_direction(-1)

# Розміщення міток осей
ax.set_xticks(angles[:-1])
ax.set_xticklabels(categories[:-1], size=14, weight='bold', y=0.05)

# Розміщення кільцевих міток (рівнів)
ax.set_yticks(np.arange(0.2, 1.1, 0.2))
ax.set_yticklabels([f"{y:.0%}" for y in np.arange(0.2, 1.1, 0.2)], color="grey", size=10)
ax.set_ylim(0, 1.15) # Збільшуємо y-ліміт, щоб вмістити мітки

# Заголовок та легенда
plt.title('Концептуальна модель стратегічних сценаріїв розвитку ринку електронних платежів України',
          size=16, y=1.05, weight='bold')

# Легенда виносом
ax.legend(loc='lower center', bbox_to_anchor=(0.5, -0.1),
          ncol=3, fancybox=True, shadow=True, title="Сценарії")

plt.tight_layout(rect=[0, 0, 1, 0.9])
# Збереження графіку у високій роздільній здатності
# plt.savefig('scenario_model_radar_plot_with_values.png', dpi=600, bbox_inches='tight')

# Відображення графіку
plt.show()

```

Додаток 5

Модель кількісної оцінки сили та напрямів впливу інфраструктурних показників на зміну поведінкових моделей споживачів у контексті використання електронних платіжних засобів в Україні, 2018-2024, інструментарій програмного пакета Python

python

```
import pandas as pd
import statsmodels.api as sm

data = {
    'POS': [359, 370, 385, 400, 420, 435, 450, 460, 464, 465, 464, 464.8],
    'ATM': [16.1, 16.0, 15.9, 15.9, 15.8, 15.8, 15.8, 15.8, 15.9, 15.9,
15.9, 15.9],
    'Kiosk': [50, 52, 55, 58, 60, 62, 65, 67, 69, 70, 70, 70],
    'Cashless_Share': [60, 61, 62, 62.5, 63, 63.5, 64, 64.5, 65, 65, 65, 65]
}
df = pd.DataFrame(data)
X = df[['POS', 'ATM', 'Kiosk']]
X = sm.add_constant(X)
y = df['Cashless_Share']

model = sm.OLS(y, X).fit()
print(model.summary())
```

Розраховано за: [99;100;174;193]

Додаток 6

Програмний код для економетричного моделювання функціонування платіжної системи в Україні, 2018-2024, інструментарій програмного пакета Python

```
# -*- coding: utf-8 -*-
import pandas as pd
import numpy as np
import statsmodels.api as sm
from statsmodels.tsa.stattools import adfuller
import matplotlib.pyplot as plt
import seaborn as sns

# Налаштування стилю для графіків
plt.style.use('seaborn-v0_8-darkgrid')
sns.set_palette("viridis")

# 1. Створення гіпотетичних даних (ЗАМІНІТЬ НА ВАШІ РЕАЛЬНІ ДАНІ)
# Припустимо, дані щоквартальні з 2019Q1 по 2024Q4 (24 спостереження)
dates = pd.date_range(start='2019-01-01', periods=24, freq='QS-JAN')
np.random.seed(45) # Для відтворюваності гіпотетичних даних

data = pd.DataFrame(index=dates)
data['ЧБР'] = np.linspace(45, 80, 24) + np.random.normal(0, 3, 24) # Частка безготівки
data['ІДБ'] = np.linspace(5, 9.5, 24) + np.random.normal(0, 0.5, 24) # Індекс довіри
data['ЗКІ'] = np.linspace(1, 4, 24) + np.random.normal(0, 0.3, 24) # Заходи з кібербезпеки
data['ОПД'] = np.linspace(0.1, 0.5, 24) + np.random.normal(0, 0.02, 24) # Обсяг платіжних операцій
```

```
print("Згенеровані гіпотетичні дані (перші 5 рядків):")
print(data.head())
print("\nОписова статистика:")
print(data.describe().round(2))

# 2. Логарифмування даних
data_log = np.log(data)

# 3. Перевірка стаціонарності (ADF-тест)
print("\n--- ADF-тести на стаціонарність логарифмованих рядів ---")
for col in data_log.columns:
    result = adfuller(data_log[col])
    print(f"Змінна: {col}")
    print(f"ADF Statistic: {result[0]:.2f}")
    print(f"p-value: {result[1]:.3f}")
    print(f"Critical Values: {result[4]}")
    if result[1] <= 0.05:
        print(f"Ряд '{col}' є стаціонарним.\n")
    else:
        print(f"Ряд '{col}' є нестаціонарним. Розгляньте диференціювання.\n")
        # Якщо нестаціонарний, варто диференціювати: data_log[f'{col}_diff'] = data_log[col].diff()
```

```

# 4. Побудова регресійної моделі
X = data_log[['ІДБ', 'ЗКІ', 'опд']]
Y = data_log['ЧБР']
X = sm.add_constant(X)

# Оцінка моделі з робастними стандартними помилками (HC3 для гетероскедастичності)
model = sm.OLS(Y, X)
results = model.fit(cov_type='HC3') # Використання HC3 для робастних стандартних помилок

print("\n--- Результати регресійного аналізу (з робастними стандартними помилками) ---")
print(results.summary().as_text()) # .as_text() для виводу у вигляді тексту

# 5. Діагностика моделі (додатково, для повного аналізу)
# Візуалізація залишків (для гетероскедастичності та нормальності)
plt.figure(figsize=(12, 6))
plt.subplot(1, 2, 1)
plt.scatter(results.fittedvalues, results.resid)
plt.axhline(0, color='red', linestyle='--')
plt.title('Залишки залежно від прогнозних значень')
plt.xlabel('Прогнозні значення')
plt.ylabel('Залишки')

plt.subplot(1, 2, 2)
sns.histplot(results.resid, kde=True)
plt.title('Гістограма залишків')
plt.xlabel('Залишки')
plt.ylabel('Частота')
plt.tight_layout()
plt.show()

```

Розраховано за: [99;100;174;193]

Додаток 7

Деталізовані напрями розвитку ринку електронних платежів

№ з/п	Суть пропозиції	Механізми запровадження	Узагальнений позитивний ефект
ПОСИЛЕННЯ ІНФРАСТРУКТУРНИХ ФАКТОРІВ			
1.	Забезпечення мінімальної нормативної щільності POS-терміналів	– встановлення цільового нормативу: 10–12 pos-терміналів на 1 тис. населення для всіх регіонів. – розроблення системи санкцій для суб'єктів, що продовжують працювати виключно з готівкою. – запровадження стимулюючих механізмів (знижені комісії, пільги на підключення до еквайрингу). – постійний публічний моніторинг виконання нормативу на рівні громад.	– зростання рівня доступності безготівкових платежів у всіх регіонах країни; – скорочення «білих плям» у платіжній інфраструктурі; – зменшення частки тіньових операцій; – стимулювання переходу бізнесу на легальні безготівкові інструменти.
2.	Стимулювання підприємців до використання терміналів нового покоління	– запровадження державних субсидій на придбання Smart-POS для МСП. – надання податкових кредитів на модернізацію обладнання. – встановлення спеціальних еквайрингових тарифів для мікробізнесу (0,5–0,7%). – державна програма «Smart-POS для кожного ФОП».	– прискорення оновлення технологічної бази платіжного ринку; – підвищення швидкості та безпеки транзакцій; – зростання проникнення інноваційних платіжних технологій серед малого бізнесу; – підвищення якості обслуговування споживачів.
3.	Оптимізація банкоматної мережі	– скорочення малоефективних банкоматів та заміна їх на мультифункціональні термінали самообслуговування (cash-in/cash-out). – розвиток партнерської агентської моделі банкоматів у малонаселених і віддалених регіонах. – запровадження стандартизованих вимог до енергоефективності та безпеки банкоматів. – стимулювання спільного	– зменшення витрат банків на утримання мережі; – підвищення функціональності та доступності фінансових послуг у сільській місцевості; – скорочення черг; – оптимізація логістики готівки; – розвиток цифрового обслуговування.

		використання банкоматних мереж банками (shared ATM network).	
4.	Підтримка мережі торговельних точок, що працюють з NFC	– встановлення вимоги: не менше 95% терміналів у країні мають підтримувати NFC. – програми оновлення терміналів поколінь, що не відповідають сучасним протоколам безпеки. – стимулювання використання NFC серед торговельних мереж через знижені міжбанківські тарифи. – інформаційні кампанії щодо безпеки та переваг безконтактних платежів.	– підвищення швидкості обслуговування; – зростання частки дрібних безготівкових транзакцій; – підсилення культури безконтактних платежів; – зниження витрат бізнесу на обіг готівки; – розвиток мікроплатежів та мобільних сервісів.
5.	Запровадження індикатора інфраструктурної доступності на рівні громади	– формування комплексного індексу, що включає (кількість POS на 1 тис. населення; середню відстань до найближчої платіжної точки; частку торговельних точок, що приймають картки; доступність NFC; рівень цифрової інклюзії населення). – публічний щоквартальний рейтинг громад. – використання індикатора при формуванні державного фінансування та програм підтримки. – включення цього індексу в систему KPI регіональних фінансових стратегій.	– поява нового стандарту стратегічного управління платіжною інфраструктурою; – підсилення конкуренції між громадами; – прозоре визначення регіонів, що потребують пріоритетного фінансування; – підвищення цифрової інклюзії та економічної активності.
РОЗВИТОК ТЕХНОЛОГІЧНИХ ЧИННИКІВ			
6.	Формування національного стандарту QR-платежів на базі відкритих API НБУ	– створення єдиного протоколу QR-кодування для всіх банків та платіжних сервісів. – інтеграція з відкритими API для уніфікації мобільних оплат у громадах. – забезпечення сумісності між банківськими, торговельними та державними сервісами. – запровадження обов'язкової	– зниження трансакційних витрат для бізнесу; уніфікація платіжних рішень; – зростання доступності мобільних платежів у малих громадах; – збільшення кількості малих підприємств, що приймають цифрові платежі; – підвищення конкуренції

		сертифікації постачальників QR-рішень.	між рішеннями та інноваційними сервісами.
7.	Державне стимулювання розширення токенизованих карток (Apple Pay, Google Pay, банківські токени)	– компенсація частини комісії за токенизовані транзакції для малого бізнесу. – надання пріоритету токенизованим платежам у державно-приватних проєктах. – встановлення знижених міжбанківських тарифів для токенизованих транзакцій. – інтеграція токенів з державними цифровими сервісами.	– зростання частки безконтактних і високозахищених операцій; зменшення шахрайських ризиків; – формування екосистеми мобільних платежів; – підвищення зручності платежів для населення; – стимулювання інновацій у банківському секторі.
8.	Запуск пілотних зон миттєвих платежів з інтернет-еквайрингом нового типу	– орієнтація на мікробізнес, креативні індустрії та ринки послуг. – використання моделей «light-acquiring» зі спрощеною інтеграцією. – скорочення часу транзакції до 1–2 секунд за рахунок нової архітектури. – запровадження програми публічної оцінки ефективності пілотних зон.	– прискорення економічного обороту в сегменті мікроплатежів; – зниження вартості входу для малого бізнесу; – збільшення цифрової активності підприємців; – стимулювання розвитку нових платіжних сервісів та online-торгівлі.
9.	Запровадження єдиного національного мобільного гаманця, інтегрованого з «Дією»	– об'єднання платіжних, соціальних, транспортних та цифрових документів в одному рішенні. – інтеграція з банками, страховими компаніями, муніципальними сервісами. – використання відкритих стандартів ЄС (eIDAS 2.0) для сумісності. – функціонал мікроплатежів, P2P, NFC, QR, токенів та миттєвих переказів.	– створення національної універсальної платіжної платформи; – зростання цифрової ідентифікації; – прискорення фінансової інклюзії; – формування єдиного середовища цифрових послуг; – скорочення витрат держави на обробку паперових документів та традиційні канали.
10.	Підтримка використання біометричної ідентифікації (FacePay, VoicePay, FingerprintPay)	– створення захищеної єдиної біометричної платформи з розмежуванням доступів. – впровадження біометрії у транспортних системах, банках, ритейлі, медичних послугах. – сертифікація	– підвищення рівня безпеки транзакцій; – скорочення шахрайства; - створення основи для високошвидкісних та безконтактних операцій; – покращення доступності

		постачальників біометричних рішень за стандартами PSD2/GDPR. – розвиток системи офлайн-верифікації для віддалених населених пунктів.	фінансових послуг для людей з низькою цифровою грамотністю; – підвищення довіри до цифрових сервісів.
11.	Економетричне обґрунтування	– використання VAR-моделі для перевірки впливу технологічних інновацій	– отримання науково обґрунтованих доказів ефективності технологічних інновацій; – можливість прогнозування темпів цифровізації; – формування політики регулювання та стимулювання на основі емпіричних даних; – підвищення якості доктринальної моделі розвитку платіжного ринку.
УДОСКОНАЛЕННЯ РЕГУЛЯТОРНОГО СЕРЕДОВИЩА			
12.	Створення єдиного регуляторного поля для банків і небанківських фінансових компаній	– уніфікація вимог до платіжних установ: капітал, ризики, звітність, комплаєнс. – забезпечення рівних умов доступу до ринку для fintech-стартапів. – скорочення бар'єрів для входу нових постачальників платіжних сервісів. – демонополізація окремих сегментів (еквайринг, P2P, мікроплатежі).	– посилення конкуренції; прискорення інновацій; – зниження вартості платіжних послуг; – формування більш динамічного і відкритого ринку фінансових сервісів; – підвищення продуктового різноманіття.
13.	Гармонізація законодавства з PSD2/PSD3	– офіційне врегулювання статусу PSP та Third-Party Providers. – запровадження обов'язкових відкритих API для всіх фінансових установ. – сильне клієнтське автентифікування (SCA) як стандарт. – створення умов для появи моделей «Open Banking» та «Open Finance».	– підвищення безпеки платежів; – стимулювання відкритих фінансових екосистем; – можливість інтеграції українського ринку з європейським; зниження операційних витрат; – створення нових цифрових сервісів.
14.	Спрощення процедур ліцензування небанківських	– скорочення строків ліцензування та збільшення прозорості вимог.	– зростання кількості учасників ринку; – прихід міжнародних

	платіжних компаній	– запровадження «регуляторної пісочниці» (Regulatory Sandbox) для тестування нових рішень. – уніфікація вимог до еквайрингу, P2P-послуг, переказів, інтернет-еквайрингу. – спрощення доступу міжнародних фінтех-компаній.	технологічних компаній; – розвиток нових сервісів для МСП; – підвищення інвестиційної привабливості; – зменшення бар'єрів для інновацій.
15.	Запровадження реєстру шахрайських торговців і прозорих правил для еквайєрів	– створення централізованої бази недобросовісних торговців, доступної банкам, платіжним системам і регулятору. – встановлення стандартів поведінки для торговців і еквайєрів. – посилений моніторинг аномальних операцій. – система попереджень, блокування та штрафів для високоризикових точок.	– скорочення рівня шахрайства; зменшення втрат банків та бізнесу; – підвищення довіри до безготівкових розрахунків; – стабілізація екосистеми еквайрингу; посилення захисту споживачів.
16.	Запровадження реєстру шахрайських торговців і прозорих правил для еквайєрів	– створення централізованої бази недобросовісних торговців, доступної банкам, платіжним системам і регулятору. – встановлення стандартів поведінки для торговців і еквайєрів. – посилений моніторинг аномальних операцій. – система попереджень, блокування та штрафів для високоризикових точок.	– скорочення рівня шахрайства; – зменшення втрат банків та бізнесу; – підвищення довіри до безготівкових розрахунків; - стабілізація екосистеми еквайрингу; – посилення захисту споживачів.
17.	Створення спеціалізованого Центру моніторингу платіжних даних НБУ	– аналіз транзакцій у режимі реального часу. – виявлення аномалій, DDoS-атак, витоків даних, кіберзагроз. – інтеграція з банківськими системами, на платформах та системою «Дія». – використання AI/ML для прогнозування ризиків.	– підвищення кіберстійкості платіжної системи; – створення єдиного центру реагування на кібератаки; - зниження системних ризиків; – зміцнення довіри інвесторів; – розвиток підходів до превентивного управління ризиками.
РОЗВИТОК ПОВЕДІНКОВИХ ТА СОЦІАЛЬНО-ЕКОНОМІЧНИХ ЧИННИКІВ			
18.	Запровадження державних програм	– створення освітніх модулів «електронні платежі для	– підвищення рівня включеності в цифрову

	цифрової грамотності для літніх людей, внутрішньо переміщених осіб та мешканців сільських територій	початківців». – використання мобільних тренінгових команд для роботи в громадах. – інтеграція цифрової грамотності у програми соціальної підтримки упо. – співпраця з банками для навчання користуванню мобільними застосунками.	економіку; зростання безготівкової активності серед груп із низькою фінансовою грамотністю; скорочення цифрової нерівності; прискорення переходу до cashless-економіки.
19.	Підтримка урбаністичних проєктів cashless-транспортної інфраструктури	– масштабування безконтактної оплати у громадському транспорті (NFC, QR, Smart-tickets). – інтеграція транспортних сервісів із мобільними гаманцями та системою «Дія». – пілотні проєкти «місто без готівки» у великих агломераціях. – розвиток інтелектуальних терміналів оплати у метро, трамваях, електричках.	– формування щоденної платіжної звички; зростання частоти транзакцій; – підвищення фінансової прозорості в транспортному секторі; – скорочення тіньової готівки; стимулювання міських digital-екосистем.
20.	Формування позитивної платіжної культури через інформаційні кампанії	– національна комунікаційна кампанія щодо безпеки електронних платежів. – пояснення економічних переваг cashless-транзакцій для домогосподарств. – підтримка освітніх проєктів для школярів та студентів («Платіжна грамотність», «Цифрова фінансова безпека»). – використання соціальної реклами у транспорті, лікарнях, ЦНАПах.	– зростання довіри до банківської системи; – зменшення опору змінам у традиційних готівкових сегментах; – підвищення обізнаності щодо шахрайства; – посилення культури відповідального цифрового споживання.
21.	Впровадження пільг для громадян, які отримують соціальні виплати через електронні канали	– зниження або компенсація комісій за отримання/переказ коштів. – запровадження «соціальних цифрових рахунків» з безкоштовними базовими послугами. – мотиваційні бонуси для пенсіонерів та малозабезпечених домогосподарств. – пріоритетне обслуговування	– прискорення відмови від готівки у соціальних секторах; – зростання фінансової дисципліни домогосподарств; – зменшення навантаження на фізичні відділення; – оптимізація урядових витрат на обробку платежів.

		в банках для власників електронних соціальних карток.	
22.	Дослідження моделей платіжної поведінки на основі панельних даних і кластерного аналізу	– виявлення основних сегментів користувачів (молодь, пенсіонери, МСП, ВПО, високотехнологічні споживачі). – визначення бар'єрів і драйверів поведінки всередині кожного сегмента. – формування персоналізованих політик стимулювання переходу на електронні канали. – використання поведінкових індикаторів у регіональних програмах cashless-розвитку.	– підвищення цільової ефективності державної політики; – адаптація рішень під реальні патерни споживання; – підвищення точності прогнозування ринкової динаміки; зміцнення доказовості регуляторних інтервенцій.
23.	Розширення національної системи верифікації платежів із багатофакторною автентифікацією	– обов'язкове MFA (біометрія, токени, одноразові ключі). – єдина платформа ідентифікації, інтегрована з «Дією». – захист транзакцій високого ризику.	– зниження шахрайства; підвищення довіри користувачів; – зміцнення кіберстійкості ринку; – створення безпечного середовища для масштабування електронних платежів.
24.	Формування алгоритмів поведінкової аналітики (behavioural analytics)	– побудова моделей «нормальної поведінки» клієнта. – автоматичне виявлення аномалій у транзакціях. – застосування елементів Machine Learning.	– раннє виявлення спроб шахрайства; – зменшення втрат банків; – підвищення точності систем моніторингу; – можливість автоматизації протидії загрозам.
25.	Регулярна сертифікація провайдерів за стандартами PCI DSS та ISO/IEC 27001	– щорічні незалежні аудити безпеки. – запровадження обов'язкових мінімальних кібервимог. – прозорість стану безпеки ринку.	– уніфікація безпекових стандартів; – зниження операційних ризиків; – зростання репутаційної надійності платіжних провайдерів.
26.	Створення централізованої аналітичної платформи Cyber-Pay Hub	– спільний центр обміну даними про кіберінциденти. – підключення банків, мобільних операторів, фінтех-компаній, державних органів. – система раннього попередження та колективної реакції.	– зменшення системних ризиків; – прискорення реагування на атаки; – створення національної безпекової екосистеми; – запобігання масовим кібератакам.

27.	Формування системи моніторингових індикаторів платіжної безпеки	– індекс довіри користувачів. – кількість кіберінцидентів на 1 млн транзакцій. – частка успішно попереджених шахрайських операцій. – інтеграція індикаторів у систему регуляторного контролю.	– кількісна оцінка рівня безпеки; – можливість порівняння між регіонами та провайдерами; – підвищення прозорості ринку; – посилення ролі НБУ як системного «наглядача за безпекою».
-----	---	--	--

МІНІСТЕРСТВО ОСВІТИ І НАУКИ УКРАЇНИ
ДРОГОБИЦЬКИЙ ДЕРЖАВНИЙ ПЕДАГОГІЧНИЙ УНІВЕРСИТЕТ
імені ІВАНА ФРАНКА

вул. Івана Франка, 24, м. Дрогобич, Львівська обл., 82100; тел./факс: (03244) 1-04-74, тел.: (03244) 3-38-77
 e-mail: dspu@dspu.edu.ua, вебсайт: <http://dspu.edu.ua>, код згідно з ЄДРПОУ 02125438

Від 31.12. 2015 р. № 1838

На № _____ від _____ 20__ р.

ДОВІДКА

про зв'язок дисертаційної роботи на здобуття наукового ступеня доктора філософії за спеціальністю 051 «Економіка» Козира Юрія Руслановича на тему «Державне регулювання розвитку ринку електронних платежів в Україні» з науковими програмами, планами, темами Дрогобицького державного педагогічного університету імені Івана Франка

Дисертаційна робота Козира Юрія Руслановича на тему: «Державне регулювання розвитку ринку електронних платежів в Україні» виконана згідно з планом наукових досліджень кафедри математики та економіки Дрогобицького державного педагогічного університету імені Івана Франка в процесі розроблення комплексної теми: «Механізм управління ефективністю та стійкістю функціонування соціально-економічних систем в умовах трансформації економіки України» (державний реєстраційний номер 0122U001528, термін виконання 01.01.2021–31.12.2025), в межах якої інтегровано підходи до державного регулювання платіжного ринку в загальну концепцію управління соціально-економічними системами в умовах цифрової трансформації; розроблено інструментарій координації дій органів державної влади, регуляторів та учасників ринку електронних платежів у контексті системних економічних змін; запропоновано механізми державного управління фінансовими ринками як складову забезпечення стійкого функціонування соціально-економічних систем.

Зв'язок дисертаційної роботи Козира Юрія Руслановича із науковими програмами, планами, темами Дрогобицького державного педагогічного

університету імені Івана Франка обговорено та затверджено на засіданні кафедри математики та економіки (протокол № 24 від 10 грудня 2025 року).

Завідувач кафедри математики
та економіки, кандидат педагогічних
наук, доцент

Тарас ВІЙЧУК

Проректор з наукової роботи,
доктор педагогічних наук, професор

Микола ПАНТЮК

МІНІСТЕРСТВО ОСВІТИ І НАУКИ УКРАЇНИ
ДРОГОБИЦЬКИЙ ДЕРЖАВНИЙ ПЕДАГОГІЧНИЙ УНІВЕРСИТЕТ
імені ІВАНА ФРАНКА

вул. Івана Франка, 24, м. Дрогобич, Львівська обл., 82100; тел./факс: (03244) 1-04-74, тел.: (03244) 3-38-77
 e-mail: dspu@dspu.edu.ua, вебсайт: <http://dspu.edu.ua>, код згідно з ЄДРПОУ 02125438

Від 31.12. 2025 р. № 1839

На № _____ від _____ 20__ р.

ДОВІДКА

про використання результатів дисертаційної роботи Козира Юрія Руслановича на тему «Державне регулювання розвитку ринку електронних платежів в Україні» на здобуття наукового ступеня доктора філософії за спеціальністю 051 «Економіка»

Результати дисертаційної роботи Козира Юрія Руслановича на тему: «Державне регулювання розвитку ринку електронних платежів в Україні» використовуються в освітньому процесі Дрогобицького державного педагогічного університету імені Івана Франка при викладанні таких дисциплін: «Державне регулювання економіки», «Маркетинг», «Фінанси», «Економіка і фінанси підприємств».

До основних положень, які використано при проведенні лекційних та практичних занять належать:

1. Результати дослідження використовуються для розкриття сутності та еволюції державного регулювання фінансового сектору в умовах цифровізації економіки; аналізу інструментів державної політики у сфері розвитку ринку електронних платежів; обґрунтування ролі Національного банку України та інших регуляторів у формуванні платіжної інфраструктури («Державне регулювання економіки»).

2. Основні положення дисертації застосовуються при вивченні поведінки споживачів фінансових послуг в умовах цифрової трансформації; аналізі ролі електронних платежів у формуванні клієнтського досвіду та лояльності споживачів; використанні електронних платіжних інструментів як елементу маркетингових комунікацій і стимулювання збуту («Маркетинг»).

3. Матеріали дисертації застосовуються при висвітленні сучасних форм і методів організації безготівкових розрахунків; аналізі функціонування платіжних систем і фінансових технологій (FinTech); дослідженні впливу

електронних платежів на грошовий обіг, фінансову стабільність та прозорість фінансових потоків («Фінанси»).

4. Результати дисертаційної роботи використовуються для аналізу впливу електронних платіжних інструментів на фінансову діяльність підприємств; обґрунтування вибору платіжних рішень у системі розрахунків суб'єктів господарювання; оцінювання витрат і вигод від упровадження електронних платіжних сервісів («Економіка і фінанси підприємств»).

Практична реалізація ключових положень дисертаційного дослідження Козира Ю.Р. в освітньому процесі Дрогобицького державного педагогічного університету імені Івана Франка надала змогу підвищити ефективність підготовки фахівців першого (бакалаврського) рівня вищої освіти за спеціальністю 073 – Менеджмент.

Впровадження результатів дисертаційного дослідження Козира Юрія Руслановича «Державне регулювання розвитку ринку електронних платежів в Україні» обговорено та затверджено на засіданні кафедри математики та економіки (протокол № 21 від 04 грудня 2025 року).

Завідувач кафедри математики
та економіки, кандидат педагогічних
наук, доцент

(Handwritten signature of Taras Vychuk)

Тарас ВІЙЧУК

Проректор з наукової роботи,
доктор педагогічних наук, професор

(Handwritten signature of Mykola Pantyuk)

Микола ПАНТЮК

ОЩАДБАНК

МІЙ БАНК. МОЯ КРАЇНА

АКЦІОНЕРНЕ ТОВАРИСТВО
«ДЕРЖАВНИЙ ОЩАДНИЙ БАНК УКРАЇНИ»
 Філія Львівське обласне управління, ТВБВ10013/0196

№111.196 – 48/1503 від 09.03.2026 р.

ДОВІДКА

про використання результатів дисертаційної роботи
КОЗИРА Юрія Ростиславовича на тему **«ДЕРЖАВНЕ РЕГУЛЮВАННЯ**
РОЗВИТКУ РИНКУ ЕЛЕКТРОННИХ ПЛАТЕЖІВ В УКРАЇНІ» на
 здобуття наукового ступеня доктора філософії за спеціальністю 051
 «Економіка»

Відділом електронних платежів ТВБВ 10013/0196 філії Львівського обласного управління АТ "Ощадбанк" використовуються результати дослідження КОЗИРА Юрія Ростиславовича при розробці стратегічних напрямків розвитку. Зокрема, у діяльності банку використано окремі наукові положення та практичні рекомендації дисертаційної роботи, що стосуються:

- підвищення ефективності функціонування електронних платіжних сервісів шляхом удосконалення їх технічної інфраструктури, забезпечення високого рівня надійності, швидкості обробки транзакцій та безпеки платіжних операцій;
- застосування інструментів державного регулювання та стимулювання розвитку безготівкових розрахунків, що передбачає формування сприятливого нормативно-правового середовища, впровадження економічних стимулів для бізнесу та населення, а також підтримку програм популяризації електронних платежів.;
- розвиток інноваційних банківських сервісів у сфері електронних платежів, що включає впровадження новітніх фінансових технологій, мобільних платіжних додатків, цифрових гаманців та інших сучасних інструментів дистанційного банківського обслуговування.

Використання результатів дисертаційного дослідження сприяє підвищенню ефективності надання банківських послуг, розвитку електронних платіжних інструментів та вдосконаленню організації безготівкових розрахунків.

Керуючий ТВБВ 10013/0196 філії
 Львівського обласного управління
 АТ "Ощадбанк"

А. В. САПІГА-СМОТРИЧ

ДОВІДКА

про впровадження результатів дисертаційної роботи

КОЗИРА Юрія Руслановича

на тему «**ДЕРЖАВНЕ РЕГУЛЮВАННЯ РОЗВИТКУ РИНКУ
ЕЛЕКТРОННИХ ПЛАТЕЖІВ В УКРАЇНІ**»на здобуття наукового ступеня доктора філософії за спеціальністю 051
«Економіка»

АТ «БАНК 3/4» підтверджує, що результати дисертаційного дослідження Козира Юрія Руслановича були розглянуті та прийняті до використання у діяльності АТ «БАНК 3/4». Наукові положення та практичні рекомендації автора використовуються за наступними напрямками:

1. Аналітичне оцінювання кон'юнктури ринку електронних платежів. Використання запропонованих у роботі методик комплексного аналізу дозволяє банку точніше прогнозувати динаміку розвитку платіжного ландшафту України, оцінювати вплив небанківських фінансових установ на ринкову частку банку та адаптувати клієнтські пропозиції до змін споживчої поведінки в умовах цифровізації.

2. Оптимізація внутрішніх стандартів згідно з державним регулюванням. Рекомендації щодо вдосконалення нормативно-правової бази та інструментів державного регулювання застосовуються при розробці внутрішніх регламентів банку, що сприяє підвищенню ефективності інтеграції систем миттєвих платежів (instant payments) та забезпеченню високого рівня безпеки транзакцій під час впровадження відкритого банкінгу (Open Banking).

3. Формування стратегії розвитку цифрових платіжних сервісів. Практичні пропозиції автора щодо впровадження інноваційних рішень інтегровані у процеси розширення функціоналу мобільних застосунків та персоналізації платіжних продуктів.

Впровадження результатів дослідження Козира Ю.Р. сприяє оптимізації операційних процесів банку, підвищенню конкурентоспроможності платіжних сервісів та зміцненню взаємодії з державними регуляторними органами.

Директор Казначейства АТ «БАНК 3/4»

Ростислав ШАПОВАЛ

«17» лютого 2026 р.

